PK
6197
D616
1874
v. 8

THE LIBRARY
OF
THE UNIVERSITY
OF CALIFORNIA
LOS ANGELES

1 Dinkard

THE DINKARD.

THE ORIGINAL PAHLAVI TEXT; THE SAME TRANSLITERATED IN ZEND CHARACTERS; TRANSLATIONS OF THE TEXT IN THE GUJARATI AND ENGLISH LANGUAGES; A COMMENTARY AND A GLOSSARY OF SELECT TERMS

BY

PESHOTAN DASTUR BEHRAMJEE SANJANA.

VOL. VIII.

PUBLISHED UNDER THE PATRONAGE

OF THE

SIR JAMSHEDJI JEEJEEBHAI TRANSLATION FUND.

Bombay:

PRINTED AT THE DUFTUR ASHKARA OIL ENGINE PRESS.

87 COWASJEE PATELL STREET, FORT.

IN THE YEAR 1267 OF YEJDAJARD, AND 1897 OF CHRIST.

દીનકર્દ કેતાબ,

તેહની

અસલ પેહલવી એબારત, જંદ અક્ષરે ઉચ્ચાર, ગુજરાતી તથા ઈંગરેજી તરજુમો, શરેહ, અને અગતજોગ પેહલવી શબ્દોની ફરહંગ સાથે.

બનાવનાર,

પેશોતન દસ્તુર બેહરામજી સાંજાણા.

દફ્તર આ�ठમું.

સર જમશેદજી જીજીભાઈ ટ્રાંસલેશન ફંડના આસરા હેઠલ છપાવી પરગટ કરયું છે.

મુંબઈ,

દફ્તર આશકારા ઑઈલ ઈનજીન પ્રેસમાં છાપ્યું છે.

કોટ:—કાવસજી પટેલ સ્ટ્રીટ, નં૦ ૮૭.

સને ૧૨૬૭ યજદજરદી.

ઈસવી સને ૧૮૯૭.

PK
6197
D616
1874
V.8

સાંકળ્યું.

પૃષ્ઠ.

હયાતી તથા હયાતીનો સંબંધ આપનારી કેહી ચીજ છે? તથા તે હયાતી આપનારો અને હસ્તીનો સંબંધ આપનારો શા મતલબને સારૂ છે ૪૬૩

આતમાને પેદા કરનારાં મુલ—તેના ભલા બવાસને મદદ કરનાર—તેને આખે દુનીઆનાં બીયાની અંદર રસ્તો કરી આપનાર—બદનનાં બીઆંની અંદર તેનાં મુલને પાલનાર—તેનો સંભાલ કરનાર—અને (જુદી જુદી જાતમાં) આતમાને વેંહચવાનો હોકમ કરનાર તથા તેનાં કયાં કામથી અહુરમજદની તરફનો પાછો બદલો મેલવનાર તથા આતમા પોતાને અસલ મુલની સાથે પાછો મેલવનાર કોણથી છે ૪૬૫

વાચા (યાને બોલવા) થી આતમાને ફાયદો કરવો તથા તેને લગતાં નુકસાનને દાખી નાખવું છે ૪૬૬

હયાતીનાં મુલ તથા આખે દુનીયાંની કાયા વિશે ૪૬૭

આતમાની જીંદગી તથા મરણ વિશે તથા તેને વગર તેજનો બનવાની નિશાણી વિશે ૪૬૯

રોશની અને અંધારૂ તથા તેને લગતા ફાયદા અને નુકસાન વિશે.. .... ૪૭૦

અહુરમજદની ચહડતે દરજ્જેની કોમ્મતથી દીનદાર લોકો વખતને લગતી ધાતને તોદેછે ૪૭૧

આતમા અને બદનના અવયવો વિશે.. .... ૪૭૧

બોદાપ્રસ્તિના ચહડતા દરજ્જા વિશે.. .... ૪૭૩

યજદાંની કોમ્મતને લગતા પેદાએશના વિચાર વિશે ૪૭૩

કામ કરનારાઓની અંદર વીસવાસ રાખવા જોગ, અહુરમજદને લગતા પુરતા વિચારવાળા ત્રણ મજદીમસનાંનો છે.... .... ૪૭૫

અહુરમજદ અને એહેરમનની દીન—તેનો પોશાક—તેને લગતો સુધારો તથા તે દીનને લગતાં ચલણ અને તેના તાબેદારોનાં બટતાં નામ વિશે.... ૪૭૫

આદમીને જણમતી વખતે પેહલી—બીજી અને ત્રીજી વખતની ધાત કરનાર દરૂજો તથા તે દરૂજોની સાહામણે થનારી અહુરમજદની ધારણાવાળી મકતી વિશે. ૪૭૬

વસ્તુને માટેની નીશાણી તથા તેને માટેના થેડાવ વિશે.... .... ૪૭૭

આતશની અંદરના ધુમારાવાળા તથા વગર ધુમારાવાળા આતશ વિશે ૪૭૭

સ્પેનામીનો પોતાને ઓત્તમ ચાલથી ચલાવનારો છે—અને અંધ્રમૈન્યુશ ઓટારાને લીધે દુઃખ ભોગવનારો છે. અને તે ઉપર સ્પેનામીનો વધારે કોમ્મત વાળો છે તે વિશે.... .... ૪૭૮

162492

સફે.

સ્પેનામીનો તથા અંધ્રમીનો એ બેહુનાં કૈવતની પીછાણ કરવા વિશે ૪૭૯
સ્પેનામીનોને લગતી પેદાએશ સઘળી તરેહનો સીનગાર પામેલીછે અને ધનામીનોને લગતી પેદાએશ સઘળી તરેહનાં નુકસાનવાળીછે, તે વિશે.. ૪૭૯
આએ દુનિયાંનાં આદમીઓએ ઘણામીનોની ધાસ્તી—અને ધાતકીપણાંની અંદર પોતાની બોલાદને ચાલુ રાખવા વિશે.... .... ૪૮૦
સઘળાં આદમીઓએ બોદાનાં તાબેદાર તરીકે પોતાને પીછાણવા વિશે ૪૮૦
આદમીઓની અંદર વધારે કૈવતદાર કોણ છે? તે વિશે ૪૮૨
આદમીની અંદરના સવાબ અને ગુનાહને લગતાં બે મુલ વિશે.... .... ૪૮૩
માણસનાં આવતી દુનિયાંના સવાબ અને ગુનાહને લગતાં મકાંન વિશે ૪૮૪
દુરગુણોથી આદમીને નહી ફાયદો થવાનું કારણ તથા એકપુરા સારા ગુણથી જુદો જુદો ફાયદો મેળવવામાં માણસને મલતી ફતેહનો સબબ ૪૮૬
દીનનો દરજ્જો ધરાવનારૂં (યાને દીનદાર) આદમી નિતીના તરીકાને લીધે નજીસ થતું નથી. પણ દેવના તરીકા ઉપર ચાલવાથી તે નજીસ બનેછે ૪૮૭
માણસને તપાસી જોઇને દીનને લગતી પદવી આપવી.... .... ૪૮૭
માણસને કાયદાની સહમજથી તથા કાયદાની વગર સહમજે મારવા વિશે દીનને લગતો બોલાસો ૪૮૮
પાદશાહ ગુશતાસ્પને દુનિયાંમાં ભલી દીનને ફેલાવવા સારૂ શકતીવાંન થવા સારૂ તથા દીનને લગતો બોત્તમ દરજ્જો મેલવવા સારૂ બોદાએતાલાની તરફથી મલેલી સાત બોત્તમ વસ્તુ ૪૮૯
દુનિયાંને ખુશી આપનાર તથા તેને હાણી પોંહચાડનાર કોણ છે? તે વિશે.... ૪૯૨
સુધારાને લગતા ગુણો તથા બીગાડાને લગતા દુરગુણો વિશે.... .... ૪૯૩
જે વસ્તુની મતલબ તેની પેદાએશની પછી જણાયછે, તથા જે વસ્તુની મતલબ તેનાં કારણ ઉપરથી જણાયછે તે વિશે.... .... ૪૯૬
આદમીને લગતી નેકી તથા હલાકી અને તેનાં મુલ તથા ફલ વિશે ૪૯૭
આદમીની ચહદતે દરજ્જેની—મધ્યમ દરજ્જેની અને ઉતરતે દરજ્જેની જાત વિશે ૪૯૮
આદમીઓની અંદરની ચહડતે—મધ્યમ અને ઉતરતે દરજ્જેની કીમતવાળી તથા વગર કીમતવાળી બાબાદીને ઉજડ કરનારી જાત વિશે.. .... ૪૯૯
આએ દુનિયાંની હયાતીને લગતા ચાલુ વખતની અંદર જે ચીજનો ફેરફાર થાયછે અને જે ચીજનો ફેરફાર થતો નથી તે વિશે ૫૦૦
બુદ્ધિવાન માણસ પોતાને સુધારનારૂં છે અને બુરી બુદ્ધિવાળું માણસ પોતાને ઘટાડનારૂં છે તે વિશે ૫૦૨
બલકના પાદશાહો કેહવી રીતના છે, તેને લગતી સહમજ.. .... ૫૦૪

સફે.

દાદાર અહુરમજદ મીનોઇ દુનિયાંનાં સુધારાને લગતાં કામ કરવા સારૂ આદમી-
ઓને પેદા કરનારો છે. અને એહેરેમન બેહુ દુનિયાંમાં આદમીઓને
નુકસાન કરવાનું કામ કરાવનાર વસીલા તરીકેછે ૫૦૪
દાનાઇ અને બુરી બુદ્ધિની સહમજ—તેને લગતો સીનગાર—તેનું મુલ તથા
બખ્શેશ—કબુલાત—સુધારો અને વધારો તથા દાનાઇને લગતી મોહટાઇ
અને બુરી બુદ્ધિને લગતાં ઉજડપણાં વિશે ૫૦૭
જે આદમી દરૂન (યાને દુરગુણી શકતી) ને લગતુ હોયછે, તેની હીલચાલ તે
બુરી શકિતને મલતી હોયછે તે વિશે.... .... ૫૧૦
સ્પેનામીનોની તરફથી તેને લગતી કૈવતની સહમજ બે તરેહની બુદ્ધિથી
અપાયછે તે વિશે ભલી દીનને લગતો બોલાસો.... .... ૫૧૨
સેવટને વખતે એહરેમનની તરફની દુઃખ ઉપજાવનારી કુશેશનું સ્પેનામીનોની
પેદાએશની અંદરથી નાબુદ થવું છે ૫૧૯
પેદાના કરનાર દાદારનું આદમીને લગતી શરૂઆતની એક ગણત્રીથી કરવાનું
કામ તેને લગતી નવમી ગણત્રીથી સરંજામ પોંહચ્યું છે તે વિશે ૫૨૧
માણસ ભલાઇ અને તેજવાળું કોણથી છે તે વિશે ૫૨૨
જે ભલી દીનવાળો ધરમગુરૂ છે તે સર્વેથી અશો છે, અને જે બુરી દીનવાળો
ઠગારો ધરમગુરૂ છે તે સર્વેથી પાપી છે.. .... ૫૨૩
કહી તારીફલાયક વસ્તુ, અશો લોકોને નુકસાનવાળી છે? તથા કહી ધીકારવા
લાએકની વસ્તુ, અશો લોકોને ફાયદાભરેલી છે, તે વિશે ૫૨૪
બોદાએતાલાને ઘણુંજ ચાહનારૂં તથા તેને ખુશ રાખનારૂં માણસ બેહસ્તની
અંદર મોહટાઇ અને ખુશી ભોગવનારૂં છે. અને બોદાએતાલાની
તરફ દુશમની રાખનારૂં તથા તેને આજોરદેહ કરનારૂં માણસ દોજખની
અંદર ઘણું દુઃખ ભોગવનારૂં છે તે વિશે ૫૨૫
ધ્યાન આપવાજોગ કેહી દોલત છે? તે વિશે.. .... ૫૨૬

(૮૫૮) કેહી ચીજ હયાતીવાળી તથા હયાતીનો સંબંધ ધરાવનારી છે? તથા તે હયાતી આપનારો તથા હયાતીનો સંબંધ આપનારો શા સબબને વાસ્તે છે? તે વીસેનો ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાણવું કે, આએ દુન્યાને લગતી હયાતી, મીનોઇ જાતની (યાને આત્મા- ૨
ની) કઉઅત અને અગમચેતી આપનારી શકતીનો સંબંધ હોવાથી છે. અને તે (હયાતી), બેમાલમ રીતે જીંદગી બખ્શનારા દાદારની તરફથી (મળે)છે. આએ દુન્યાને લગતી કાયા તથા બદનને, આત્મા અને કાયાની સાથે એકબીજાના સંબંધથી રહેવું, તેઓને સાથે રાખનારા હયાતી બખ્શનારા દાદારથી છે.

જે જાતની અંદર એબ આપનારા હરીફનું (યાને એહરેમનનું) ૩
જણાવું થાયછે, તે (હરીફ) ની સાથે દરએક કામમાં લડાઇ કરનારી જાત વાજબીપણાંના સબબને માટેની છે. અને તે જાત આએ દુન્યાની શકતીવાળી (યાને દીનની) આંખે જોતાંવાર એહરેમનનાં કરેલાં કામને તોડનારી છે. તથા ગેબી સહમજ શકતીનાં વધારે બળથી એહરેમનને હમેશાં તોડવાએ તેને (સ્પન્તોમઇનોઉશની) અસલ જાતની સાથે પાછું ભેલાવું છે. કારણકે છેલ્લા સુધારાના વખતને લગતું સધળાઓને એબ આપનારથી શુધારવાનું કામ દાદારની તાબેદારી કરનારી જાતોથી થશે. અને આએ દુન્યાનું દરએક માણસ આએ દુન્યાનાં મુળવાળી આત્મા શકતીથી તથા બેહદાઇ બેશારતવાળાં મુળનાં જોરથી, વારેઘડીએ કાયદાને પસંદ કરનારૂં છે. ભલી દીનમાં જણાવેલું છે કે, (આદમીઓને) રવાનની પવીત્રાઇના સબબને લીધે, અસલ મુળ (સ્પન્તોમઇનીઉશ) ના સંબંધવાળી કાયા મેલવનાર થવું છે. અને તેનાજ સંબંધથી, રવાનને અમરગીવાળું બનવું તથા ફરીને હમેશગીની પુરતી રોશનીથી જીનત્તદાર થવું છે.* (તે રીસ્તાખેજને વખતે) તેઓને કોઇ તરેહથી નેસ્તીવાલા

---

* રવાનને અમરગીવાળું બનવું, તથા ફરીને હમેશગીની પુરતી રોશનીથી જીનતદાર થવું છે—એની મતલબ એ છે કે, આદમીનાં અન્તકરણની અંદર સપે-તોમઇનીઉશનું રેહઠાણ હોવાથી, માણસ પાપ અને અનીતીથી દુર રેહી શકેછે. અને તેથી મીનોઇજેહાંમાં તેને સુખ અને અમરગી મલેછે. અને તે સુખ તથા અમરગીથી, આવતી દુનીઆંની બીજી વારની તેની જીનદગી માન અને જોખ સાથની બનેછે.

(એહરેમન) ની તરફ થવાવાનું નથી. પણ તે નેસ્તીવાળાને (તેઓની તરફથી) અટકાવી શકવું છે. કારણકે તે એહરેમન કોઇબી વસ્તુથી બંધાઇ શકવાનો નથી, તેમજ તે હયાતી બક્શનારા દાનાઇવાળા પેદા કરનારના સંબંધવાલી હયાતી ધરાવનાર થવાનો નથી. કેમકે તે ખોદાએતાલા પોતે હયાતીવાલો તથા બીજાઓને હયાતીવાળા કરનારો છે. જે વસ્તુઓ બને એટલો નાશ કરવાને તથા નોકસાન પોંહચાડવાને લાયકની છે, તે વસ્તુ કાયદાસરના આત્મા સાથે (યાને દીનદાર માણસની સાથે) હયાતી ભોગવવાને લાયકની તથા કાયદાસરની કેમ હોય ? માટી, પાણી અને ઘાસ વગર કાયદાવાળું છે (યાને એક બીજાના સંબંધને મલતું નથી), તે સાથે કેમ બાંધી શકાય ? વગર કાયદાવાળાઓની હયાતી તેજ હયાતીવાળા એહરેમનને લગતી છે. એકબી બદનવાળી જાત, યજદાંની તરફથી આત્માના વસીલા વગરની નથી; પણ એહરેમનના ઉલટા ખવાસનાં કારણથી તે દરએક જાત હાણી પોંહચાડનારી (બને) છે. આત્મા તથા તેની સાથે સંબંધ ધરાવનારાઓ તેવા નથી, પણ અગત કરીને એહરેમનના સંબંધથી ઉલટા ખવાસના તેઓ જાહેર થાએલાછે.

૪ જે ધરમગુરૂઓ એહરેમનની વસ્તુવાળા છે, તેઓ પોતાને ખોલ્લી રીતે નેસ્તીવાળા (એહરેહમન) ની આગળ બાંધીને લઇ જનારા છે. તથા એહરેમનનાં સંકટભરેલાં એક રહેઠાણમાં જાહેર રીતે હાની પોહચાડનારી વસ્તુની સાથે (આવતી દુનીઆમાં) જીંદગી ગુજારનારા છે. હાણી પોંહચાડનારની બનેલી જાત, પેલા હયાતી આપનારા દાદારના મનજહબવાળી શી રીતે હોય ? જે યજદાંને લગતો છે, તે જાતેજ ઘટતી રીતનો બનેલો હોયછે. તેને લગતી વસ્તુઓ પેલા નેસ્તીવાળા (એહરેમન) ના તરીકાવાળી નથી. અને તે પેલા એહરેમનની વસ્તુનું કામ કરવાથી વેગળો છે. વળી તે શખ્સ કે જે નાલાએક બનેલોછે, તે ગોયા આપોઆપ પેલા એહરેમનની વસ્તુઓ કરવા સારૂજ બનેલોછે. નાલાએક બનેલો શખ્સ, નેસ્તીનાં કામથી સખાવતની વસ્તુઓ વગરનો છે. નાલાએક બનેલો શખ્સ, નેસ્તીને લગતી વસ્તુઓથી પેલા નેસ્તીવાળા (એહરેહમન) ની માફકનો, દરએક વસ્તુમાં (તેની) એકસરખી જગોવાળો અને દરએક વખતમાં એકસરખી રીતે (એહરેમનનો) વસીલો બનેલોછે. વળી જે નેસ્તીવાળો (એહરેમન) છે, તેની માફક જે નાલાએક છે, તે દરએક કામ નીચ કઉઅતે કરનારો છે.

નાલાએક બનેલો શખ્સ, દરએક ચઢતે દરજ્જેની દાનાઇથી બનાવેલી વસ્તુ તથા બનાવટને અને બનાવનારને ખરાબ બનાવટવાળી વસ્તુઓ તથા ખરાબ બનાવનાર તરીકે કહેનારોછે. જે દોજખના ગારના રહેવાસીઓ છે, તેઓ નેસ્તીવાળાની બનાવટને દાનાઇવાળી કહેનારા છે. હાલમાં હયાતીવાળા (દાદાર) ની દોલતનો સંબંધ, નેસ્તીવાળા એહરેમન સાથે લગાડવો એ થોડું અચરત થવા જોગ નથી. જે બુરા લોકો જેમ ઉલટા થાઇને કહેછે કે, વાંધાભરેલા નેસ્તીવાળા (એહરેમન) ના કલાંમો એ હયાતી આપનારા (દાદાર) ની તરફથી કહેવાએલાછે. તેમજ તેઓ દાદારની તરફથી હયાતી પામેલા આત્મા વીશેબી કહેછે કે, તે પોતાની મેળે હયાતી પામેલોછે. તેમજ દાદારની જાતની દુશમનઇથી તેઓ દાદારને નાશ કરવાને માટેનો પણ કહેછે.

(૮૫૮) **આત્માને પેદા કરનારાં મુળ—તેના ભલા ખવાસને મદદ** ૧
કરનાર—તેને આ દુન્યાંનાં બીઆંમાં રહેતો કરી આપનાર—
અને બદનનાં બીઆંની અંદર તેના મુળને પાલનાર તથા તેનો
સંભાળ કરનાર અને (આત્માને) વેંહચવાનો હોકમ કરનાર
તથા તેનાં કામથી બેશી ધરાવનાર અહુરમજદની
તરપનો પાછો બદલો મેળવનાર તથા (આત્મા)
પોતાને પાછો (અસલ મુળની સાથે) મેળવનાર
છે. તે વીશે ભલી દીનનો બોલાસો.

જાણવું કે, આત્માની જાતને જનમ આપનાર દાદાર અહુરમજદ
છે. દાદારની તરફથી, તે આત્માને ગરોથમાનની અતીઅન્ત રોશનીની ૨
અંદરથી (આએ દુન્યામાં) મોકળેલોછે. મીનોને લગતો આતશ, પાણી ૩
અને મીટી (યાને બદનની અંદરની આએ ગેબી વસ્તુ) તે ગેબી આત્માના
ભલા ખવાસને મદદ કરનાર છે. તથા આએ દુન્યાને લગતો આતશ,
પાણી અને મીટી આએ દુન્યાની કાયાને મદદ આપનાર છે. આએ ૪
દુન્યાને લગતાં તોખમની અંદર દાદારના કાયદાવાળાં ફરમાનથી
આત્માને માર્ગ કરી આપનાર મીનો ઇજદો છે. બદનનાં બીઆંની ૫

અંદર તેના મુળનું (યાને આત્માનું) પોહચવું, ખોદાઇ બખ્શેશનાં ફરમાનથી છે. તે આત્મા તેને લગતા વખતનું કામ, તેનાં અસલી મુળની સાથે ઘટતી રીતે બદનને (આએ દુન્યામાં) ચલાવવાથી કરનારો
૬ છે. આત્માની પરવરશી કરનાર તથા તેને નીભાવી રાખનાર, તેની જાતના ઉપરી બદનની અંદરના અકલના આગેવાનો છે. (એટલે જે આત્માને સહમજ શકતી આપનાર ઉપરી યજદો છે.) સખાવત અને સચ્ચાઇ, નીમકહલાલી, સંતોષ, અને ઉદ્યોગને માટેની કોશેશ, એ આત્માને બેહુ જેહાંનમાં છુટાપણું તથા છુટકારો આપનાર, અને તેને બેહુ દુન્યાની બુજોરગી આપનાર તથા દરજ્જાવાળો બનાવનાર છે. આત્માને કેટલીએક નુરી વસ્તુઓની મારફતે પોતાને લગતો સંબંધ
૭ રાખવો છે. આત્માને (તેણે) કીધેલાં કામોનો પાછો બદલો મેળવવો તથા ચહડતે દરજ્જેનું બનવું, તેને સીનગાર આપનારાં યજદી મુળથી છે. સારો ખવાસ ધરાવનારો (આત્મા), તેના ખેશાવંદને (યાને પેદાના કરનાર અહુરમજદને) પાછો મળનારો છે. જે બુનીઆદો અને બદનો ક્રશકેરેતિના વખતમાં નામદારીને માટેનો બદલો મેળવનારાં છે, તેઓ ક્રશકેરેતિ (યાને છેલ્લા સુધારાને લગતું) કીરતીવાન કામ કરનારા છે. જેવો તે ક્રશકેરેતિનું કામ કરવામાં સરદાર તરીકે છે, તેઓ તનપસીનને વખતે સઘળી તનોમંદ દુન્યામાં સઘળી સહમજ ધરાવનારા સર્વે શકતીવાન દાદાર અહુરમજદની તરફથી સારા ભાયગસાળી થાશે.

૧ (૮૫૮) **વાચાથી આત્માને ફાયદો કરવો છે, અને આત્માને લગતું નુકશાન (વાચા)થી દાબી નાખવું છે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાણવું કે, (પાક દાદારે) આદમીને જબાન એક હથીઆર તરીકે બખ્શેલી છે. તેને લગતી વાચાથી, આદમીઓ પોતાને માટેનો મોહટો ફાયદો મેળવનારાં છે. અને તે જબાનને ઉલટી બુદ્ધી, લોભ, ગોસ્સો, અને બીજા દુરગુણો જે બદનની અંદર હંમેશા (આત્માને સારૂ) રાહ મારવાની કોશેશ કરનારા છે, તેઓને તેની ઇચ્છાથી અટકાવવા આએ (દુન્યાને) અતીઅંન્ત ફાયદો કરનાર છે. તે આત્માને માટેનાં હથીયારને,

બુરી મતલબથી અટકાવવાએ, એટલે જે આદમીઓ તે જબાનના હથીઆરને બુરી મતલબનું બોલવાથી અટકાવેછે, તો ફાએદાને માટેનું બોલવાથી આદમી તેને લગતાં નોકશાનને દુર કરનારૂં છે, અને તે પોતાનાં વચનથી દુન્યાને સારી રીતે ચલાવનાર છે.

(પાક દાદારે) દરૂંજો (યાને દુરગુણો) ની બુરી ઈચ્છાથી, જબાનને ૩
સાચવવા સારૂ, આદમીનાં બદનની અંદર ભલા વીચારવાળી શકતીની અકલ, નમ્રતાઇ, ફરમાનબરદારી, અને વળી બીજા મીનોઇ સારા ગુણો તેની જાતને લગતાં કામને સારૂ બખ્શેલાછે. વળી આદમી તેના આત્માવાળાં બદનની ઉપર હકુમત કરવા સારૂ હાકેમ તરીકે છે. તેથી ભલી મીનોઇ શકતીઓ (યાને ઈનદો), એક દોસ્ત તરીકે તેને ચાહેછે. જે સબબને લીધે આદમી પોતાની વાચાને બુરી ઈચ્છાનું બોલવાથી અટકાવેછે. અને જે શખ્સનો પોતાનાં દીલમાં રાખેછે, તેની ઉપર પુરતો વીચાર કરેછે તથા ધેચ્યાન પોંહચાડેછે. અને અકલથી તથા બીજા ભલા મીનોચ્યોના હોકમથી, જબાનને બુરી ઈચ્છાનું બોલવાથી અટકાવેછે. જો આદમી ઉલટા વીચાર અને બીજા ઉમેદવાર બનાવનારા બુરા મીનોચ્યોથી (યાને બુરી સકતીચ્યોથી) પોતાની જબાનને બોલવાથી પાછી ખેંચેછે, તો તેના આત્માને તે પોતાની જબાનથી ફાએદો કરનારૂં અને આત્માથી તેને લગતાં નોકશાનને દાબી નાખનારૂં થાએછે. પણ જો તે સંપુરણ વીચાર કરીને નથી બોલતું તો તેથી તે હંમેશાં ધાસ્તીવાળું— બોલવાથી ચહડતે દરજ્જેના ફાએદાને દુર કરનારૂં, અને પોતાને લગતા ધીક્કારથી આત્માને તે વીશેનું ઘણું નોકશાન કરનારૂં બને છે.

(૮૫૭) **હયાતીનું મુળ અને આએ દુન્યાંનો કાયા વીશે, ભલી દીનને લગતો બોલાશો.** ૧

જાણવું કે, દાદારે તેની બેહદ રોશનીમાંથી જે શકતીને પેદા ૨
કરેલીછે, તેને લગતી દીનનો વીચાર કરવાને માટેની પેદાયશનું નામ અવસ્તાની અંદર બે જાતવાળા અથોરનાન (યાને પેગમબર અશો જરતોશત) નાં નામથી જણાવેલીછે. વીચાર કરીને જોતાં તેની એક

મીનોઇ જાત (યાને અણદીઠ રૂહ) છે. અને બીજી આએ દુન્યાંને લગતી કાયા (યાને ખાકી બદન) છે. તેની ગેબી જાતની અંદર (યાને આત્મારૂપમાં) ગેબી સમજ આપનારી દીનની વીચાર શકતી મેળેલીછે.
૩ આએ દુન્યાંની કાયાની અંદર દીનનો વીચાર આપવાવાળી ગેબી આત્માની શકતીનું ઘણું રેહઠાણ હોવાથી, મીનોઇ જાતવાળી શકતીએ (યાને હયાતીએ) તેને પુરતા વીચારવાળી બનાવેલીછે. આત્માને તેને લગતી કાયાને માટેનું કામ કરવા સારૂં પુરતી રીતનો વીચાર કરવાની શકતીનું વધારે મલવું, તેની અંદરની લાયક શકતીઓથી છે. અને તે (દીનની સહમજ) ને માણસોનાં દરએક સારા ઉદીઓગને સારૂ તે આદમીની અંદર પોંહચાડ-
૪ નારા ગેબી સહમજ ધરાવનારા મીનો યજદો છે. આએ દુન્યાની જાત (યાને બદન) ની અંદર દીનની કઉઅત અહુરમજદની ઇચ્છા તથા દાનાઇને માટેનાં નેક કામ કરવાની શકતીનું દેખાવું, ગેબી સહમજશકતી આપનારી કઉઅતની મારફતે છે. આત્માનો સંબંધ આએ દુન્યાની કાયા સાથે હોવાથી ઇનસાન ઘણીજ ગરમ ઉલટવાળું (યાને ભલા ઉદીયોગને સારૂ ઘણું આતુર) છે. પેહલ્લી પેદાએશ (યાને આત્મા) ને લગતી સહમજ આપનાર તરીકે દીન છે, તેનું નામ "અવેસ્તાક" કરીને છે. દુન્યાના લોકો તેને તરણ ભાગવાળા મજહબને નામે બોલેછે. કારણકે જે દીનના (દફતરોના) તરણ ભાગ દરએક ત્રતીઆંઉશ ભાગવાળા નામમાં વેહચાએલાંછે. (એટલેજે ગાથા, દાદે અને માથ્રે એવા ત્રણ અવસ્તાના વીભાગ છે.) જે દીનનાં દફતરોનાં તરણ ભાગ કરેલાછે, તે અવસ્તાનાં નામવાળા વીભાગો ખલકને સારાં કામ કરવાની સહમજ આપનારા સબબ તરીકે છે. જેમકે (હાલમાં) આદમીઓ તેને નવી દીનને લગતી સહમજને નામેથી બોલેછે. તે (અવસ્તા) ની અંદર હૈયાતીને લગતું કામ કરવાની ગેબી સમજ આપેલીછે. તે દીનની અંદર આપેલી સારાં કામ કરવાની સહમજના ઉલટથી લોકોને નવા ધરમને લગતા ભરમને સહમજવોછે. અને તેથી લોકોને ગણેઆંનનું
૫ મેળવવુંછે. તેનો આદમીઓએ ભાષણની મારફતે લોકોમાં ફેલાવો કરવો. તેમજ તેનું પઢાણ કરવું. (આદમીનાં) બદનની અંદર હૈયાતીનો સબબ, તેને દીનના એરાદાવાળું કરવા સારૂ છે. જે કોઇ લોકોને ભલાઇવાળાં કરવાની સમજ ભાષણની મારફતે ફેલાવવાનું નામ ધરાવનારો છે, તે

ગેબી સમજશકતીથી છે. તેની જાત સાથે, જે મીનો સર્વેથી અગતનો સંબંધ ધરાવનાર છે તેનું નામ અવસ્તામાં "રસ" યાને "ખોરહે" કરીને છે. અને તે પેદાએશને દુખના વખતપર મદદ કરનાર કેહવાએ છે. વળી જે (ધરમગુરૂ) ભાષણની મારફતે આદમીએોનું દુખ ટાલનાર છે, તે દુખભંજન તરીકે ગણાયછે. તેના સંબંધવાળી એોલાદથી દુન્યામાં જનમેલાએો સુરીય, ચંદ્ર, અને સેતારાએોની માફક રેાશનીવાળા છે. તથા સઘળી આલમને પેાતાની તાબેદારીમાં રાખનારા છે. અને ફાવી નીકળનારાએોમાં તેએો જાતેજ ઘણા ફાવી નીકળનારા છે. વળી તેએો ગેબી અગમચેતી આપનારી ઉલટમંદ હૈયાતીવાળાં ખોદાઇ નુરની બરકતથી, ગેબી અગમચેતી આપનારી શકતીનાં સંબંધને લીધે દરૂજનાં પેાતાની સાથનાં જોડાનને પવનની માફક હાંકી કાઢનારા છે. આ દુન્યામાં જનમ લેનારી એોલાદનાં જે લેાકેા અકેાલમનની બુનીઆદથી (યાને બુરી બુદ્ધી આપનારી ગેબી શકતીવાળાં મુળથી) પેાતાની હૈયાતીને ચલાવનારા છે, તેએો બદકારીની હૈયાતીને સારૂં જનમ લેનાર તરીકે ગણાએછે. જેમ આએ દુન્યાનાં ગેાસ્પંદેા અને આદમીની અંદર તેને લગતી બદકાર જાતવાળી વગર જોવાની જીંદગીથી હીલચાલ કરનારા તથા હૈયાતી ભેાગવનારાં પ્રાણીએો છે તેમ. ૬

(૮૫૫) આત્માની જીંદગી તથા મરણ વીશે, તથા તેને વગર તેજનો બનવાની નીશાણી વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાણવું કે, આત્માની જીંદગી, અકલ અને અગમબુદ્ધીથી છે. અને ૨
તેનું મરણ, ઉલટા વીચાર અને હઠ યાને મમતથી છે. આત્માને તેજવન્તું ૩
થવું, અકલમંદ અને અગમબુદ્ધીનેા વધારેા કરનારા પુરૂષેાની દેાસ્તી,
વેહેવાર અને તેની સાથની પરપુછ કરવાથી છે. આત્માનાં તેજનું ઘટવું, ૪
બુરી બુદ્ધીવાળા (દુન્યાનેા) ઘટાડેા કરનારા અને યજદાની દીનનું નહી
સાંભલનારા બુરા હાકેમની દેાસ્તી, વેહવાર અને તેની સાથની વાતચી-
તથી છે. તથા તેને ભલા વીચારનું કામ કરવાની આદત પડવી, પવીત્ર ૫

ફરમાનવાળી ઉત્તમ (દીનની) અક્કલથી છે. અને તેને બુરા વીચારનું કામ કરવાની ઐાદતવાળી કઉઅતનું મલવું, તદન ઉલટા વીચારના બુરા ફરેબવાળા ગુસ્સાથી છે.

૧ (૮૧૪) રોશની અને અંધારૂ, તથા તેને લગતા ફાયદા અને નુકશાન વીષે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાણવું કે, રોશનીને લગતો, (યાને યજદી ખોરેહનો), ફાયદો આત્માને લગતો છે. અને તે અમર્ગીને લગતું ઈમાન, ખુશી, પ્રકાશ, મોહબત, દરીઆફત અને પવીત્ર સવાબનાં કામને બેહદ રીતે જાહેર કરનાર છે. જેમ દાનાઇ અને સચ્ચાઇથી, અમર્ગીને લગતો ફાયદો છે. તેમજ ખોરશેદ તથા ચંદ્ર અને શેતારાઐાથી, પાણી—ઝાડપાન, ગોશપંદ, આદમી, વરસાદ અને બીજી ભલી પેદાએશને અહેરેમનના નુકશાનથી ફાયદો થાએછે. તેઐાની અંદર ફાયદો હોવાને લીધે, તેની ખુબી આપનારી તાબેશ, દુઃખનું નીવારણ કરનારી વસ્તુને નામે બોલાયછે. (જેમકે) પાપીના વાંધાનો ખોલાસો કરનાર (યાને અપવીતરાઇને દુર કરનાર) ખોરશેદનો પ્રકાશ છે. તથા વરસાદનાં બંધાનનો નીવેરો લાવનાર (યાને અટકેલા વરસાદને વરસાવનાર) ખોરશેદનો પ્રતવ છે. અંધારાથી, અમર્ગીને લગતા
૩ આત્માને ધાસ્તી અને ભય તથા અંધાપાની બીક અને વગર કામે અસ્ત પામવાનું તથા અણદીઠપણાથી અને નહી જણાવાનું નુકશાન છે. અજાણપણાથી તથા ખોટારાંથી અને ખોરશેદની ચાલના અટકવાથી તથા ગરમીના જતા રેહવાથી અને બીજી બદીઐાથી (લોકોને) અતીઅંત નુકશાન થાયછે. અને તે નુકશાનની ફરીઆદનો ફાયદો તેની અંદર યઝદોને ભેલાઇને કામ કરવાએ થાયછે.

(૮૫૮) **અહુરમજદની ચહડતે દરજ્જેની કણી અતથી, દીનદાર લોકો વખતને લગતી ઘાટને તોડેછે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.** ૧

જાણવું કે, અહુરમજદે દુન્યાંના લોકોને મઝદીઅશની દીન ૨
ક્રશોકેરેતિના વખત સૂધી એહરેમનને ટાલવા તથા ઘટાડવા સારૂં બક્ષેલીછે. તે (દીન) થી, એહરેમન હમેશાં પોતાની ખીલતી હાલતમાં તુટટો રહેછે. અને નેક પેદાએશ, ક્રશોકેરેતિના વખતવેર હંમેશાં તે (દીન) થી, એહરેમનને વગર જોતાંવાર તોડતી જશે. અને એહરેમનના જે ઈરાદાઓ છે, તે દરએક ઈરાદાની ઉપર ભલી દીનવાળા લોકો એવી રીતે ફાવશે, કે તે એહરેમનને તે વખતમાં ભલી દીન તથા તેને લગતા દીનદાર લોકોથી (પોતાનો) સુકાશ થવાની તથા ઘટાડો થવાની ધાસ્તી રહેશે. એહરેમનને દાબી નાખવા અને બાહેર કાઢવામાં દાદાર હોરમજદની ચઢતી કૈવત ગણાશે, તથા તેને તેથી દુન્યાને પાછી સુધારવાની અને મઝદીઅશની દીનને ચઢતે દરજ્જેની બનાવવાની, હીમત તથા ફતેહ મલશે. આએ વખતો વીષે ભલી દીનની અંદર કહેલુંછે, તેમજ મઝદીઅશની દીનની નેક પેદાએશ કયા વખતમાં સપેન્તોમઇનીઉશ અને અંધ્રમઇનીઉશનાં કામની સાથે જોડાએલી રહેશે, તથા (કયા વખત ઉપર) ચઢતે દરજ્જેની બનશે, અને કહી વેલા ઘણી ઉતરતે દરજ્જેની રહેશે, તે વીષેની વીગત દીનને લગતાં બીજા પ્રકરણમાં જણાવેલીછે.

(૮૫૧) **આત્મા અને બદનના અવ્યવો વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.** ૧

જાણવું કે, (માંણસની) હૈયાતીનું ઉતપણ થવું, પેહેલ્લી ૨
મીનાઇ દુન્યામાંથી છે. અને આતમાની સાથે સધળી કાયાનું એક બીજા સાથનું બંધારણ, તેનીથી (યાને હૈયાતીથી) છે. અને આએ દુન્યાની કાયાનું આત્માની સાથે જોડાવું, બદનના અવયવોથી છે. અવયવો, દેહથી કાએદાસર રહેનારા છે. અને કાએદાસરની કાયા,

૩ એ તેની (યાને આતમાની) જાત તરીકે છે. વળી તેની આએ (એટલે જે નીચી લખેલી) બે વીગત છે. પેહેલું રૂપને લગતું કામ કરવું, અને બીજું ઇચ્છાને લગતું કામ કરવું. આત્મા અને કાયા એ બેઉના સંબંધથી રૂપને લગતાં કામનું બનવું છે. જેમ કે માટીમાંથી ધાતુનું (બનવું છે). જાડપાંનનું બનવું જમીન અને પાણીમાંથી છે અને ઝાડનાં મુળથી ઝાડનાં ફળોનું બનવું છે. તથા ગેારપંદોને દુધ તથા દરએક જીંદ-
૪ ગીને લગતી સારી દેખાવવાળી ચીજો જેવી કે ચરબી—લોહી—ચામડી અને બાળનું બનવું—ઝાડપાનોના ખોરાકથી અને પાણીને પીવાથી છે. એજ પ્રમાણે બીજી વસ્તુઓ (નું બનવું)—ઇચ્છાની મરજીથી છે. જેમ કે લાકડાંથી આકાર બનાવનાર (સુથાર) રણસીંગડું અથવા ભેંપુરી અને બીજી
૫ બનાવટ બનાવનાર છે. તથા કુંભારની મરજીથી માટીનાં વાસણનું બનવું છે. શુનાંના વારા તથા પોલ્લાં અને નખ લેવાની છરી તથા એરીન અને વીટીઓ સોનીની બનાવટની ઇચ્છાથી બનેછે. એજ પ્રમાણે બીજી વસ્તુઓ રૂપ અને ઇચ્છા એ બેઉના સંબંધથી છે. જેમ કે
૬ આદમી (તેને લગતા) ચેહેરાથી છે. અને જમીનથી ઘઉં (અને અનાજ) ને લગતી વસ્તુઓ છે. ચેહેરા અથવા રૂપથી તથા અવયવો (યાને બદનના ભાગો)-થી તેના બનાવનારની લાએક ઇચ્છાનું જણાવું છે. શેરદીનું ઉગવું જમી-નમાંથી છે. અને તેને મીથાશને સારૂં પસંદ કરવીછે. વસ્તુની ઉતપનતી જમીનમાંથી છે. જેમકે હાલના લોકોને ઘી (ખાવાને) લગતી ઇચ્છા, ઘી અને શાકર એ બેઉની ઘટતી મેળવણીથી છે. જમીનને લગતી ચીજોના દેખાવે (માણસની) ઇચ્છા સફાઇદાર યાને તાજગીવાળી થાયછે.
૭ દીનની અંદર જણાવેલું છે કે, જે માણસ જેવી ખોરેહવાળું હોએછે, તે તેના ઉપરી ખોરહેમંદ ઇજદોના સબબને લીધે છે. તેજ પ્રમાણે જાદુગર હાકેમની જાતને, અંધકાર બુરી કીર્તીની અંદર ફરવું દેવોથી છે. આએ અને પેલી દુન્યાને લગતી સઘળી તરેહની સમજનું મળવું આએ (ઉપર જણાવેલાં) મુળથી છે. જેમ કે આગળા દાનાવોનો કોલ છે કે, આત્મા અને તેના અવયવોની અંદર તેને લગતી સઘળી સમજ રેહછે.

(૮૪૦) ખોદાપ્રસ્તીના ચહડતા દરજ્જા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાંણવું કે, આએ દુન્યાનાં આદમીએાની અંદર યજદાનું પ્રકાશવું, ૨
ભલાઇને લીધે છે. અને બુરાઇને લીધે (તે યજદાના પ્રકાશનું) કજલાવું
છે. (દુન્યામાં) ફાયદાના વધારાને સારૂં, ભલા લોકો છે. અને દુન્યાની ૩
નેકીને ખરાબ કરવા સારૂં, બુરા લોકો છે; જેથી ચહડતો દરજ્જો (લોકો-
થી) મેલવાતો નથી. જે ખોદાને માનનારો છે, તેનો સર્વેથી સરસ ચહડતો ૪
દરજ્જો બે તરેહથી છે. તેમાં એક તેના રવાનની સાથે સરૂઆતથી
હોરમજદનો સંબંધ હોએછે, તેથી તે આદમીની બુદ્ધી અને ફરોહર
સઘલાં લોકોના ફાએદાનું કામ કરનારૂં થાયછે. બીજું—તેને વીશે
દીનમાં જણાવેલું છે કે, તે આદમી તનપસીનના વખતમાં (પેદાએશને માટે)
એહરેમન ઉપરની સેવટની પુરતી ફતેહ મેળવવાનું કામ કરનારૂં છે.
તથા એહરેમનને (આએ દુન્યામાંથી) હમેશનો હાંકી કાહડવાએ તથા
વગર તેજનો કરવાએ, સઘળી બદનવાળી હૈયાતીએાને પાછું સુધરવું
તથા દોજખથી છુટવું છે. અને ખલકના લોકોને ફાએદેમંદ જીંદગી
ગુજારવીછે. અને છેલ્લા સુધારાના વખત ઉપર તમામ આદમીએા
બેદાદીથી છુટકારો પામેલાં અને દાદાર હોરમજદની હજુરમાં એક શેહેરી
તરીકે રેહનારાં થાશે.

(૮૪૧) યઝદાંની કઉમતને લગતા પેદાએશના વીચાર વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાંણવું કે, પેદાએશનાં દરએક કામને લગતો વીચાર, તેને લગતી ૨
હીલચાલને માટેનો છે. સઘળી પેદાએશ, તેને લગતી બનાવટ તથા વગર
બનાવટનાં એકસરખાં કામની અંદર એકબીજાથી જુદી છે. અને તેને
લગતી હીલચાલ કરનારી છે. માણસને લગતી ધારણા, ઘણી ચહડતે ૩
દરજ્જેની હૈયાતીને લગતી વસ્તુએાને સારૂં, યાને આત્માને સારૂં છે.

દરએક હૈયાતીવાળું આદમી સવાબ યા ગુનાહની ઇચ્છા રાખેછે. કોઇ બીનેાને લગતું, કે આ દુન્યાને લગતું પ્રાણી, તેવી ઇચ્છા વગરનું નથી. કોઇ શખ્સ તેને લગતી તે ઇચ્છા સીવાયનું વીચારવા તથા કરવાને
૪ શકતીવાન નથી. આદમીને ચઢતે દરજ્જેનું બનવું, ઇઝદી શકતીનું ઉપરીપણાંના વીચારથી છે; કારણકે તેથી, જે એકને માટેનાં કામનેા (યાને પાપનેા) વીચાર છે, તેને તે છોડી દીએછે. જે કોઇ હમેશા બીનેા અને ગેતીને લગતી શકતીની મારફતે, પેાતાની હૈયાતીના સંબંધવાળાં કામને માટેનેા વીચાર રાખનાર છે, તે ખચીત બીજાને લગતી (યાને અંધ્રમઇનીઉશની) કઉઅત વગરનેા છે. (એટલેજે એહરેમનની
૫ કઉઅત તેમાં રહેતી નથી.) (આદમી) એહરેમનની એક જાતના સંબંધથી હીલચાલ કરવાએ, (એહરેમન) તેને પેાતાને લગતા ગ્રેહેાની જાતની માફકનું બનાવી શકેછે. અને દરએક આદમી હમેશા પેાતાનાં કામને લગતા ઉદ્યોગની અંદર તે (એહરેમન) ના વસીલા તરીકે હેાયછે, તેા તેની પેદાએશ તરીકે તે પેલા (એહરેમન) થી ઉસકેરાયલું રીએછે. જેમ ખેારશેદ, ચંદ્ર અને સેતારાએાની અંદર આસમાની સેતારાએાનેા એક માર્ગ ગણાયછે, તેમ. એટલેજે જેમ આસમાની દેારની અંદર કેટલાએક ગ્રહેા હેારમજદી માર્ગે ચાલનારા છે અને કેટલાએક એહરેમની માર્ગે ચાલનારા છે, તે પ્રમાણેનું તે એહરેનમની રાહ ઉપર ચાલ-
૬ નારૂં માણસ છે. જેમકે આતશ અને પાણી પવનથી જોસવંતા થાયછે, તે જોસ, જોકે પ્રથમ તેએાના પેાતાનાં કામના ઉદ્યોગની મદદને સારૂં આપવામાં આવેલેા હતેા. તે વેળા તેએા રાહ મારનાર થાય તેને સારૂં તે જોશ નહી હતેા; પણ તેએા પેાતાના કામની હીલચાલ કરવાની ઇચ્છાથી, રાહમારૂ (યાને ખેાદાઇ તરીકાથી ઉલટા) થયાછે. અને તેએા ઉલટાં કામની તરફ
૭ ફરેઆછે. જે આદમીએાની ઇચ્છાની અંદરની હીલચાલ, તેના ઉદ્યોગમાં તે દુરઅંદેશીવાળા અને સર્વેથી ચઢતે દરજ્જેના પાક ઇનદેાની સરદારીને માટેનાં કામને લગતી હેાયછે, તેએા હમેશાં, તે ઇનદેાના સંબંધવાળી પેદાએશ તરીકે ચઢતે દરજ્જેનાં કામ કરનારાં થાએછે.

(૮૧૧) **કામ કરનારાઓની અંદર, મઝદીઅશની દીનવાળા ત્રણ જણ, જે હોરમજદના વીચારની અંદર પુરતા છે, તેઓ વીશ્વાસ રાખવા જોગછે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.** ૧

જાંણવું કે, કામ કરનારાઓની અંદર, મઝદીઅશની દીનવાળા ત્રણ જણ, જે અહુરમજદના વીચારની અંદર પુરતા (યાને સંપુરંણ) છે, તેઓ વીશ્વાસ રાખવાજોગ છે. જેઓની વીગત આ પ્રમાણેની છે. એક સાચવટથી અહુરમજદને લગતો ઇનસાફ કરનારો અને ખોલ્લી રીતની શાક્ષીથી કોઇનેબી ખોટારાથી મુતલગ નહી નુકસાન કરનારો (નીઆધીસ). બીજો અહુરમજદને લગતી ખાલેશ અગમ બુદ્ધીથી, દરએક આદમીને તેના સંપુરણ વીચારથી ઘટતી સમજ આપનારો (ધરમગુરૂ). અને ત્રીજો ઇનસાફને લગતી ખોરેહવાળો (યાને કુદરતી સકતી પાંમેલો) પાદશાહછે. અને તે અહુરમજદની તરફનાં પુરતાં ખોરેહની બેસારતથી, (દુન્યાની અંદર) પ્રકાશી નીકળનારો છે. ૨ ૩ ૪ ૫

(૮૧૨) **અહુરમજદ અને એહરેમનની દીન—તેનો પોશાક તથા તેઓને લગતો સુધારો—અને (તેઓની)દીનનાં ચલણ વીષે—તથા તેઓના તાબેદારોનાં ઘટતાં નામ વીષે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.** ૧

જાંણવું કે, અહુરમજદની દીન, એ અહુરમજદની દાનાઇ છે. તેનો પોશાક (યાને બદન) એ ભલાઇ છે. તેને ઝેબ આપનાર, સચ્ચાઇ છે. અને તેના લાએક તાબેદાર, યજદાંપ્રસ્તો છે. અને તેની મતલબ, અહુરમજદને માનવાનીછે. અને જે કોઇ તેના તાબેદાર લોકો છે, તેઓનું નાંમ યજદાંપ્રસ્તો છે. અને તે દીનને દુન્યામાં ચાલુ રાખનારા, ડાહપણવાળા લોકો—દાનેશમંદ પાહદશાહ—તથા પવીત્ર જરથોશતી વડો ધરમગુરૂ છે. એહરેમનની દીન, એ એહરેમનની બુરી બુદ્ધી છે. તેનો પેહરવાશ (યાને જાત) નેકીને હાણી પોહચાડવાની કેળવણી છે—તેને ઝેબ આપનાર, ખોટારૂં અને ઠગાઇ છે. અને તેને લગતા લોકો, દેવની પરશતેશ કરનારા છે. ૨ ૩

તેની મતલબ, દેવને માંનવાની છે—અને તેના તાબેદાર લોકો. દેવને માનનારા છે. વળી તેની મતલબ, દેવપ્રસ્તીની છે. દુન્યામાં તે (દીન) ને ચલાવનારા, કવી લોકમાં ભલી દીનને લગતું નહી સાંભલનારો બુરો રાજા તથા ઠગારો ધરમગુરૂ છે.

૧ (FVF) **આદમીને જણમતી વખતે પેહલી—બીજી અને ત્રીજી ઘાટ કરનારા દરૂજો વીષે. તથા તે દરૂજોની સામણે થનારી અહુરમજદની ધારણા વીષે. ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, આદમીઓને જનમતી વખતે પેહેલી ઘાટ કરનારો, અકોમન (યાને બુરા વીચારની શકતીવાળો) દરૂજ છે. તે (માણુસને) જનમવાનું કામ સરણજામ પોંહચાડવાની આગમચ, દુઃખની હલાકી પોંહચાડનારો અને તનપસીનને લગતી ઈજા તેને દેખાડનારો છે. અને
૩ તેની ઈધાણી જનમતી વખતે એક બચ્ચાંના રડવાના વખતની છે. આ એ દરૂજની સામણે થનાર બેહમન (યાને ભલા વીચારવાળી શકતી), નેકીથી તેને તનપસીનને લગતી હંમેશની સેવટવાળી જીંદગી દેખાડનારો છે.
૪ જેની ઈધાણી એક બચ્ચાંને ખુશીનો વખત ગુજારવાની છે. બીજી ઘાટ કરનારો "આઝ" (યાને લોભનો) દરૂજ છે. તે બચ્ચાંનાં બદનને ભુખ અને તરસથી દુખલું કરનારી શકતીવાળો છે. તેથી તે બચ્ચું પેદા કરનાર દાદારની તરફથી ઘટતી રીતનો છુટકારો મેળવનારૂં તથા તે (દરૂજ) ની ઉપર ફતેહ મેળવનારૂં, ભુખ અને તરસ મટાડનારા દુધના લેઝતદાર ખોરાકની મદદ મેળવવાથી છે. અને તે બદનને તરૂપ્ત કરનારો ખોરાક 'આજ' (યાને
૫ ભુખના) દરૂજને મારનારો છે. ત્રીજી ઘાટ કરનારો દરૂજ, અપ્રમાણીક ઉંધથી બદનને હાણી પોહચાડનારો, તથા (માંણુસને) સુસ્તી કરનારો દરૂજ છે. તેનાં નુકશાનને અટકાવવું, બદનને સુખ આપનારી પ્રમાણીક ઉંધથી છે.

(૮૫૦) **વસ્તુને માટેની નીશાની તથા તેને માટેના થેડાવ વીષે, ભલી દીનને લગતો ખોલાશો.** ૧

જાણવું કે,આસમાંન ઉપરની વસ્તુને લગતી ચેચ્આર તરેહની નીશાની ૨
છે. એક વસ્તુ પોતે, નીશાન વગરની હોય. બીજું એક વસ્તુ પોતે (આસ્માન) ૩–૪
ઉપર (નીશાનવાળી) હોય. તરીજું એક વસ્તુ પોતે આસમાન ઉપર ૫
(નીશાનીવાળી) નહી હોય. ચોથું એક વસ્તુ પોતે મુતલક નહી હોય. ૬
તેમજ આસમાન ઉપર તેની નીશાન પણ નહી હોય. જે વસ્તુ પોતે ૭
નીશાન વગરની છે, તે કેહીછે કે, ચોમાસાંની રૂતુ જેનો દેખાવ સાચ્એબા-
ન (યાને વાદળ) વાળો હોવો જોઇએ, તે વરસાદની નીશાની જે પવન અને
વાદલાંચ્ઓને લગતી છે, તેની હીલચાલ વગરની હોય, તો તેથી સહમજવું કે
વરસાદનું આવવું જતું રહેલું છે. એક વસ્તુ પોતે આસમાન ઉપર ૮
નીશાનીવાલી હોય. જેમ કે ગરમીની રૂતુ સાચ્એબાન (યાને વાદળ) વાલી
હોય. અને તે વખતે (આસમાન) ઉપર પવન વગર હીલચાલનો અને વાદલાં
સ્થીર (યાને થંબ) હોચ્એ, તો તેથી સહમજવું કે વરસાદની નીશાન છે.
જે વસ્તું (આસમાન) ઉપર નીશાનવાળી નહી હોચ્એ, જેમ કે ચોમા- ૯
સાંની રૂતુ હોચ્એ અને પક્ષીચ્ઓચ્એ (પોતાનો) માળો બનાવેલો હોય, તો
તેથી જાણવું કે વરસાદની નીશાણી છે. એટલેજે વરસાદનું ઉપરથી
આવવું થશે. કોઇ વસ્તુ જાતે (આસમાન) ઉપર નહી હોય, તેમજ ૧૦
તેને લગતી કાંઇ નીશાન આસમાન ઉપર નહી હોય. જેમકે ગરમીની
રૂતુ હોય અને પક્ષીચ્ઓચ્એ પોતાનો માળો વરસાદની નીશાનવાળો કરેલો
હોય, તો તે ઉપરથી સહમજવું કે (આસમાન) સાયાવાળું નથી, તે છતાં
વરસાદ આવવો જોઇચ્એ.

(૮૫૧) **આતશોની અંદર વગર ધુમારાવાળો તથા ધુમારાવાળો (આતશ) છે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાશો.** ૧

જાણવું કે, વગર ધુમારાવાળો જે આતશ છે, તે નીરમલપણાંથી ૨
પ્રકાશેછે. અને તે લાયકીવાળા યજદોને લગતો છે. અને ધુમારાવાળો ૩

જે આતશ છે, તેની અંદર વગર ખાલેશીવાલી વસ્તુઓનું ભેળાણ છે. તે (આતશ) અંધારાવાળાં વગર તેજના ધુમારાની સાથે પ્રકાશેછે. એટલામાટે ધુવાં સાથના સઘળા આતશોમાં દોજખનાં ધુમારાવાળો આતશ સરવેથી
૪ સરસ ધુમારાવાળો છે. જે ધુમારાવાળા આતશ છે, તે સુકાસને સારૂં જમીનની અંદર રોશન રેહછે. અને તે આતશ (જમીનને) સુકવવા સારૂ સુકાશવાળી ગરમીના સબબ તરીકે છે. તરાવતને દુર કરવા સારૂ જે આતશો છે, તે આસમાન ઉપરથી પ્રકાશનારા (સુર્ય તથા ચંદ્ર) છે.

૧ (૮૧૧) **ખોટું બોલનાર અંધ્રમેનીઉશ સખ્તી ભોગવનારો છે. અને રૂપેનામીનો પોતાને ચહડતે દરજ્જે ચલાવનારો છે. તથા રૂપેનામીનો અંધ્રમેનીઉશપર વધારે કઉવતવાળો છે. તે વીષે ભલી દીનને લગતો બોલાશો.**

૨ જાણવું કે, ખોટું બોલનાર અધ્રમેનીઉશ સખ્ત ભોગવનારો છે. એટલેજે અહુરમજદની પેદાએશની સાથે લડાઇ કરવામાં તેને હાર
૩ ખાવી તથા પાછું ફરવું છે. અને રૂપેનામીનો તેની ઉપર પોતાને ચહડતે દરજ્જે ચલાવનારો એથી છે કે, અંધ્રમેનીઉશને તેની પેદાએશને હાર ખાવાએ દુઃખ પોંહચવું છે. અને તે દુઃખથી તેની પેદાએશને હાર ખાવી છે. અંધ્રમેનીઉશની ઉપર રૂપેનામીનોએ ફતેહ મેળવવી, અંધ્રમેનીઉશની હાર થવાએ તથા તેની પેદાએશ નાલાયક બનવાએછે. રૂપેનામીનોની પેદાએશને ભલી દીનને (દુનીઆંમાં) પ્રસીધ કરવા સાથે છેલ્લા સુધારાને સારૂ જોડાઇને રેહવું છે. તથા રૂપેનામીનો (પોતાની પેદાએશને) સઘળી સમજ અને અગમબુદ્ધીથી ચલાવનારો છે. અને અંધ્રમેનીઉશની કેટલીક હલાકી તથા દુઃખો, જે તે દરૂજની હયાતી સુધીની નીશાણી તરીકે છે, તે (માંણસનો) આતમા (પોતાની) ખરાબ અવસ્થાને સારૂં પોતાને તેની અંધાપાવાળી આંખથી ચલાવેછે તેના સબબને લીધે છે. એટલેજે તેને લગતી (યાને અંધ્રમઇનીઉશની) બુદ્ધિ જો માંણસમાં આમેજ થાએ નહી, તો તે (માંણસ) દુખકારક (દોજખના) ખાડામાં પડે નહી.

(૮૭૮) એહુ મીનેાની (યાને રપન્તેામઈનીઉશ અને અંધ્રમઈનીઉશની) કઉઅતને પીછાણવા વીશે, ભલી દીનને લગતેા ખેાલાસેા. ૧

જાણવું કે, એહુ મીનેાની શકતીઓને (માણસ) એવી રીતે પીછા- ૨
ણવાને શકતીવાન થાએછે, કે જે કેાઇ સ્પેનામીનાને પીછાણનારૂં (ઇન-
સાન) હેાએછે, તેને તેની (યાને સ્પેનામીનેાની) હજુરમાં પેાંહચવું છે.
અને તેણે બેહેશત (નું મકાન) મેળવવું છે. વળી જે અંધ્રમઇનીઉશને
પીછાણવાવાળું હેાએછે, તેને તેની (યાને અંધ્રમઇનીઉશની) તરફ
ફરવું છે. અને તે ફતેહમંદ બેહસ્ત છેાડીને દેાજખમાં જાએછે.

(૮૭૧) સ્પેનામીનેાની પેદાએશ સઘળી રીતનેા શણગાર પામેલીછે. અને ઘનામીનેાની પેદાએશ નેાકસાનકારક છે. તે વીશે ભલી દીનને લગતેા ખેાલાસેા. ૧

જાણવું કે, સ્પેનામીનેાની પેદાએશ સઘળી રીતનેા શણગાર પામેલી, ૨
તેની હૈયાતી હંમેશાં કેટલેક દરજ્જે ઘટતી રીતની પ્રમાણીક હેાવાથી છે.
અને ઘનામીનેાની પેદાએશ કેટલેએક દરજ્જે સઘળી (ઘનામીનેા) થી (શણ-
ગાર પામેલી,) તેને લગતી હૈયાતીની ચીજેથી અને તેની (યાને એહરેમનની)
પેાતાની અપ્રમાણીક કઉઅત તેનામાં હેાવાથી ઉજદ–અને નેાકશાનવાળી
બનેછે. વલી જે સ્પેનામીનેાની પેદાએશછે, તેની અંદર ભલા વીચારની
શકતીનું મુળ જણાએછે. અને જે ઘનામીનેાને લગતી પેદાએશ છે, તે તેને
સુખ વગરની કરવા સારૂં તેના ફાએદાને નેાકસાન કરવાને લાએકનીછે. અને તેથી સ્પેનામીનેાની પેદાએશ વગર ઘનામીનેાની પેદાએશમાં અંધકાર વીચાર નજર આવેછે.

૧ (૮૮૦) **ધનામીનોનાં સખત-ધારતીભરેલાં ધાતકીપણાની અંદર, આએ દુન્યાનાં આદમીઓએ પોતાની ઓલાદને ચાલુ રાખવા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાણવું કે, દાદાર અહુરમજદે પેદાએશોને હયાતીનો શણગાર એહરેમનનાં ધાતકીપણાંની અંદર આપેલોછે. અને તે પેદાએશને આએ દુન્યામાં જેસ્સાની મારફતે હીલચાલ કરનારી તથા હયાતીને લગતી ઇચ્છા વાળી બનાવીછે. આએ દુન્યાનાં લોકોમાં, જે ચઢતે દરજ્જેનાં તુરૂપ્ત અને આરામ સાથનાં આદમીઓછે, તે આએ દુન્યામાં એહરેમનનાં મેલાપ વગરના તથા પોતાની (અસલ) કઉઅતથી નહી ફરનારાંછે. અને તે સવાબની કઉઅતવાળા ધાટને કુર કરવાની ઇચ્છા રાખનારા અમેસાસપંદોની મારફક આએ દુન્યામાં ધાટ કરનારાઓની ઉપર ચહડતે દરજ્જેનાં રેહછે. અને આદમી વગર ધાટ કરનારા જેસ્સાની ઇચ્છાવાળું એજ કારણથી બનેછે. અને આએ ધાટવાળી દુન્યામાં ચહડતે દરજ્જેના નુરની મારફક ફાવી નીકલેછે. જેમ આદમીના (બદનની અંદર) આતશ, પાણી અને મીટીને અંદરનો નુરી આતશ જેસ્સા વાળાં રાખેછે તેમ. આએ દુન્યામાં ધનામીનોની ધાતવાળી હાલતની અંદર (માણસોએ) પોતાની ઓલાદને સુધારાથી ચલાવવી એ ધાસ્તી ભરેલું કામછે.

૧ (૮૮૧) **સઘળાં આદમીઓએ (ખોદાના) તાબેદાર તરીકે પોતાને પીછાણવા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાણવું કે, સઘળાં આદમીઓ (ખોદાના) તાબેદાર તરીકે પોતાને ગણવાથી, ચહડતે દરજ્જે પોંહચેછે. અને તેઓને દરએક નેકી પરાપત થાએછે. અને ભલા યજદો તેઓને હયાતીને લગતી ત્રણ મુખ્ય ચીજ પોહચાડેછે. એક મોહતાજ વગરના બનવું—બીજું અમરગીવાળા થવું—અને ત્રીજું મોરાદે પોંહચવું. મોહતાજ વગરનું થવું—બદનને લગતી હાજતનું નેક કામ કરવાએછે. અને તેથી પોતાને વાસ્તે લાએક દોલતનો

તે વધારો કરેછે. વળી નોકશાનકારક હાલતમાં આદમીને તે દોલતના વધારાથી કેટલેએક દરજ્જે હાજતને લગતાં નેક કામ થાઇ શકેછે. અને તેથી તેની ખુશીનો વધારો થાયછે. અને તેહને લીધે તે હાજતવાળાં (આદમીને) વગર મોહતાજનું કરનારછે. (માણસને) વગર મોતે (યાને અમરગીથી) રેહવાની હાજત એ લુખ છે, તેજ પ્રમાણે તેની ઓલાદને (યાને બચ્ચાંને) હાજત ઉપરાંત દુધનો ખોરાક અમરગીના ફાએદાને માટેનો સહમજી આપવો નોકસાનકારક છે. તેજ પ્રમાણે સેતારાઓના સંબંધ- ૩
વાળો શુભ વખત, હમેશાં (માણસની) મોરાદને બર લાવનારો છે. અને તેથી નાલાએક દોલતની ઇચ્છા દોલતને માટેની ઇચ્છાવાળાઓને કેટલેક દરજ્જે વધેછે. દોલતને માટેની વધારે ઇચ્છા, ફરાગત આપનારી અને વધારે કઉવતવાળી હોએછે, તે ટકી રહેછે. જે (માણસની) ઇચ્છા દોલતથી (લોકોને) ઇજા દેવાને માટેની હોએછે તો, તે આદમીની ઇચ્છા સરંજામ પોંહચતી નથી. અને તેને લગતી નામોરાદીથી, તેને વધારે હલાકી અને ગમનું પોંહચવું છે. માણસને તેની ઇચ્છા બર આવવાથી, ખુબી અને ખુશીનું મેલવવું છે. એ વીશેનો ખોલાસો એમ છે કે, ખોદાએતાલાના બંદાને (અંધ્રમઇનીઉશનાં) ઘાટકીપણાંની અંદર ખોદાને પીછાણી તથા આદમીને ખુશી રાખી શકાતું નથી. આદમી પુરતી રીતે ૪
ખોદાની પીછાણ કરવાએ, પોતાને ચઢતે દરજ્જે પોંહચાડેછે. અને તેથી યજદાંની તરફની સઘળી નેકીથી લાએકનું બનેછે. પણ આદમી જો ઘાટકીપણાની હાલતમાં હોએછે, તો તે બીજાને (યાને એહરેમનને) રાજી રાખવાને માટેનું રીહેછે. અને તેથી તેને યજદાંની તરફની લાએક નેકીથી ચઢતે દરજ્જે પોંહચાવું નથી. એટલા વાસ્તે તે બીજાથી (એટલેજે ધનામીનોથી) (માણસને) લાએક બનવું નથી. જો માણસ પોતે બંધેને (યાને સ્પેનતોમઇનીઉશ અને અંધ્રમે-નીઉશને એકબીજાની) બરાબરીના દરજ્જાવાળા યા ચઢતે અથવા ઉત્તરતે દરજ્જાના માણેછે, તો તે પોતે બંધેને એકસરખા દરજ્જાવાળા ગણતું નથી. દુન્યામાં અન્નાણી, પેદા કરનારની બરોબરનો નથી. તેમજ તે કમ યા જીયાદેહ પેદા કરનાર નથી. ત્યારે બેહુને એકબીજાની સાથે રાજી રાખી ૫
શકાય નહી. વળી તે બીજા (એહરેમન)ને ઘાટકી હાલતમાં હોવા છતાં, ખુશી રાખનારની બરોબરનો કેમ ગણાય ? એ સઘળું ધીઆનમાં લેતાં,

પેદાએશનું બુરૂં કરનારને સધળાએાને ખુશી રાખનાર અને વસ્તુને પેદા કરનાર તરીકે આદમીએાએ તકરારમાં લેવા જોઇતા નથી. પણ આદમીએ સંપુરણ રીતે જાણવું જોઇએ કે, સર્વેને ખુશી સાથે રહેવું ખોદાએતાલાની તરફથી છે. (દીનમાં) જણાવેલું છે કે, તનપસીનને વખતે ખલકનાં લોકોની અંદરથી પેલા એબ આપનાર (એહરેમન) ને દુર થાઇ જવું છે.

૧ (૮૮૧) **લોકોની અંદર વધારે કઉઅતદાર (કોણ છે)? તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાણવું કે, જ્યારે આદમીની રોનકદાર જાતને માતેલી અને કઉઅત-
વાળી રાખવા સારૂં આપણને ગોંસપંદ દેખાયછે, તે ઉપરથી ગોસ્પંદોનું
કઉઅત ચઢતે દરજ્જેનું જણાયછે. અને જ્યારે ગોસ્પંદની કાયા
માતેલી તથા રોનકદાર બનેલી જાડપાનને લીધે દેખાયછે, તેથી જાડ
૩ પાનનું કઉઅત આપણને વધારે અગતનું જણાયછે. જ્યારે આપ-
ણને જમીન વીષે જણાયછે કે, જાડપાન તેમાંથી ઉગનારાંછે અને
આદમીએા તથા ગોસ્પંદોને વધારે જોબદાર બનવું તેને લીધે છે. ત્યારે
ફરાગત આપવા સારૂ જમીનની વસ્તું આપણને વધારે અગતની દેખાયછે.
૪ જ્યારે પાણી, જમીન, જાડપાન, ગોસ્પંદ અને આદમીને ચલાવ-
નારો પવન છે, એવું આપણને જણાયછે. ત્યારે હૈયાતીને વધારે
૫ શકંતી પવનથી છે, એવું આપણને જણાયછે. જ્યારે ચલકાટ (યાને
નુરી વસ્તુ) વીષે આપણને જણાયછે કે, તે હૈયાતીના ઉપરી પવનને
ચલાવનાર તરીકે છે, ત્યારે તે ઘટતી રીતની મદદ આપનારો ચલકાટ
૬ આપણને સર્વેથી સરસ કઉઅતવાળો દેખાયછે. અને જ્યારે ભલી
દીનથી આપણને જણાયછે કે, ચલકાટને (યાને આત્માને) ચલાવનારી
જે ઉપરી તરીકેની વસ્તુછે, તે ફતેહ મેળવનારૂં ફરોહર છે. તે ઉપરથી
જણાયછે કે આસમાન, પવન, પાણી, અને જમીનને તે ફતેહમંદ
ફરોહરો પોતાના ચલકાટ અને ખોરેહની મારફતે સુધારો કરવા
૭ સારૂં છે. વળી જ્યારે શુર્ય, ચંદ્ર અને તારાએા આપણને તેજવાળા

દેખાયછે, તે ઉપરથી જણાયછે કે, તેઓની જાતની અંદર ઘણું કઉઅત-દાર અશો ફરોહરો છે. જે પ્રમાણે હમણાં આએ દુન્યાની સપાટી ઉપર આએ દુન્યાની કાયાવાળાઓમાં દીનદાર આદમીઓ ચહડતે દરજ્જેનાં સરદારી અને હકુમત કરનારાં છે. તે પ્રમાણે આએ દુન્યાંનાં લોકો ઉપર તેઓના યજદોની કઉઅત મોહટો દરજ્જો ભોગવનારી છે.

(૮૨૮) **બે મુળ વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.** ૧

જાણવું કે, આદમીનું કામ સવાબ યા ગુનાહને લગતું છે. તેમાં ૨
સવાબનું કામ, એ આદમીનાં સવાબને લગતા એરાદાથી છે. અને તેનો વસીલો, આદમીની અંદર બેહમન યાને ભલા વીચારવાળી હયાતીને લગતી અકલ છે.

આદમીની તરફથી ગુનાહનું કામ—ગુનાહને લગતા એરાદાથી ૩
છે. અને તેનો સબબ આદમીની અંદરની બુરાં મનવાળી ઉલટી અકલ છે. ભલા વીચારવાળી અકલ—આદમીની અંદર દાદારની તરફનો ૪
સવાબ, અશોઇ, ફાયદો, અને સુખને લાવનારી વસ્તુછે. અને બુરાં મનવાળી ઉલટી અકલ—આદમીની અંદર ગુનાહ, અપવીત્રાઇ, નોક-શાન, અને ગમને લાવનારા વસીલા તરીકે છે. જ્યાં આદમી દાદારના ભલા વીચારવાલી સકતીથી—સવાબ, અશોઇ, દીન, અને આદમીનાં સુખ-ને માટેનું નહી હોય, તો તેને લીધે બુરાં મનવાળી ઉલટી અક્કલ—ગુનાહ, અપવીત્રાઇ, નોકસાન અને માણસની ગમગીનીના વસીલા તરીકેનું કામ કરવા સારૂં માણસની અંદર રેહેછે. જેનાં અન્તકરણનું ૫
મુલ બદનને લગતા સારા ખવાસનું છે. અને ભલા વીચારની અકલનાં મુલને લગતુંછે. તેની ખાસીઅત સવાબ, પવીત્રાઇ, ફાયદો, અને સુખ-ને માણસની અંદર લાવનારા યજદના સંબંધવાળું છે. એ ઉપરથી ૬
જણાએછે કે, બે મુલોમાંનું એક સવાબ, અશોઇ, ફાએદો અને શુખને માંટેનુંછે અને તે નેકીનાં મુળને લગતુંછે. અને એક ગુનાહા, ખોટારૂ, નોકસાન, ગમ અને હલાકી માણસની અંદર લાવનારા વસીલા તરીકેછે. જે ધરમગુરૂઓ તેમાંના એક (એહરેમન) ના મુળને લગતા હોએ, જેઓનો ૭

ધરમ લોભી જાતવાળાને લગતો હોએ તો, તેઓ હયાતીને સારૂં પાપ, ખોટારૂં, નોકસાન અને ગમ માણસની હલાકીને સારૂં લાવનારા છે. અને તેઓ ખલકના દુશમન તરીકે કેહવાએછે. તેવો ધરમ ખલકને સારૂં દાદારને લગતો, અને સલામતીવાળો કેહવાએછે તે તેમ કેહવાવો નહી જોઇએ.

૧ (૮૨૬) **માણસના (આવતી દુન્યાના) સવાબને લગતાં મકાન અને ગુનાહને લગતા ગાર વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાણવું કે, આદમીનું (પેલી દુનીઆં) ની અંદર, સવાબને લગતું રેહઠાણ આએ (નીચે જણાવેલી) ચાર વસ્તુથી છે. એક અહુરમજદની આરાધના કરવાથી. બીજું. અહુરમજદને લગતી ઇચ્છા રાખવાથી. ત્રીજું. તે ઇચ્છાને લગતી ઉલટ રાખવાથી. ચોથું. તેનામાં
૩ (યજદાની) આરાધનાને લગતી ઇચ્છા હોવાયછે. (ઉપલી વીગતમાં જણાવેલું પેહેલી વસ્તુને લગતું) સવાબનું મકાન, ઘણુંજ ચહડતે દરજ્જેનું છે. (બીજી વસ્તુને લગતું) સવાબનું મકાન, તેથી સેહજ ઉતરતું છે. (ત્રીજી વસ્તુને લગતું) સવાબનું મકાન, (હોરમજદના) સરવેથી સરસ તાબેદારથી સેહજ ઉતરતું. (અને છેલું અહુરમજદના) સરવેથી સરસ તાબેદારને લગતું છે.

૪ અહુરમજદની આરાધના કરવી, એ નેકીના ખ્યારને સારૂં ભલા (યજદ અમેસાસ્પંદો અને નેકોકાર આદમીઓ) ની બુલંદ આવાજે વખાણ કરવાના સબબથી છે. અને તેથી (તે આદમી) સવાબનાં
૫ ઘણાંજ ચહડતે દરજ્જેનાં મકાનવાળું છે. અહુરમજદને લગતી ઇચ્છાવાળું (માણસ), ભલાઓ (યાને અહુરમજદ અમેસાસ્પંદો યજદો અને ભલા આદમીઓ) ને નેકીને લગતા ખ્યારની મારફતે ખુશી કરવાના સબબથી, તથા આએ દુન્યાને લગતો સારો બદલો મેળવવાનાં કારણથી છે. અને એથી તે સવાબનાં સરવેથી ચહડતાં મકાનની નજદીકી વાળું ગણાએછે.

૬ અહુરમજદની ઇચ્છાને લગતું (માણસ), નેકીની તરફના ખ્યારને સારૂ ભલાઓને ખુશ કરવાથી, આએ દુન્યાને લગતો સારો બદલો

મેળવવાના સબબવાળું છે. અને તેથી તે સરવેથી સરસ બેાદાની
તાબેદારી કરનારનાં સવાબનાં મકાનની નજદીકીમાં આવેલું ગણાએછે.

(માણસ) યજદાની આરાધનાની ઇચ્છાવાળું, તે બલાએો ૭
(યાને દાદાર અને તેના યજદ અમેસાસ્પંદો)ની બુલંદ આવાજે વખાણ
કરવાના સબબથી બેાદાના સરવેથી સરસ તાબેદારનું સવાબનું મકાન
મેળવનારૂં છે,

એજ પ્રમાણે આદમીને સારૂ પાપને લગતાં ચાર બુરાં ઘર આએ ૮
પ્રકારનાં છે. જેમકે પેહલું—બુરાની આરાધના કરવાને લગતું. બીજું. ૯
બુરાની ઇચ્છા રાખવાને લગતું. ત્રીજું. બુરી ઇચ્છાવાળાને લગતું.
અને ચેાથું. (બુરાની) આરાધનાની ઇચ્છાવાળું. ગુનાહને માટેનાં બુરાં
મકાનેામાં (પેહલું) ઘણુંજ નીચું—(બીજું) ઘણાંજ નીચ મકાનની
નજદીકીવાળું. ત્રીજું (દોજખનાં) ઉપરનાં મકાનની નજદીકનું.
અને ચેાથું ગુનાહને લગતું ચહડતે દરજ્જેનું દોજખનું મકાન છે.

બુરા (અંધ્રમઇનીઉશ) ની આરાધના કરવાનેા ગુનાહ, જેમકે ૧૦
બલાએોની દેખઇતી દુશ્મનીને સારૂં બલાને દુ:ખ દેવાનેા છે. અને તેને
સારૂં સરવેથી નીચ દરજ્જાવાળાં પાપનું દોજખનું મકાન છે. બુરાની ૧૧
ઇચ્છા રાખવાને લગતેા ગુનાહ, જેમકે બલાએોની સાથે દુશ્મની રાખી
બલાને દુ:ખ દેવાએે આએે દુન્યામાં સારેા બદલેા મેળવવાને લગતેા
છે. અને તે માણસના ગુનાહને લગતું દોજખનું મકાન, ગુનાહના છેક
નીચાં દોજખની પાસેનું છે. બુરી ઇચ્છાવાળાની આરાધનાનેા ગુનાહ ૧૨
જેમ કે આએે દુન્યાને લગતા ફાએેદાને સારૂં બલાને જાહેર રીતે ઇજા
દેવાનેાછે. અને તે સખ્સના પાપનું દોજખ ચઢતે દરજ્જેના પાપનાં
મકાનની પાસેનું છે. બુરાની આરાધનાને લગતી ઇચ્છા કરવાને લગતું ૧૩
પાપ જેવું કે બલાને જાહેર રીતે દુ:ખ દેઇને આએે દુનીઆંનેા ફાએેદેા
મેળવવાને લગતું છે. સવાબને લગતાં મકાંન અને મરતબાની તરફ ૧૪
નજર કરતાં તે સંબળાં બુન્દેરગીવાળાં મકાંન છે. અને ગુનાહના ૧૫
(પસ્તાવાને) લગતાં દોજખનાં મકાનની અંદર પાપની ધારણાની હદ
મુજબનું પસ્તાવાને લગતું કંગાલ દરજ્જાવાળું મકાન છે.

(૮૯૭) નહી પસંદ કરવા જોગ ગુણોથી આદમીને પ્રાએદ્દો નહી થવાનાં કારણ· તથા આદમીઓને બીજા એકપુરા સારા ગુણથી જુદ્દો જુદ્દો પ્રાએદ્દો મેળવવામાં પ્રાવી નીકલેલાં કેહવાયછે, તેનાં સબબ વીશે, ભલી દીનને લગતો બોલારો·

૨ જાણવું કે, આદમીઓની જાત, પોતાનાં બદન ઉપર હકુમત કરનારી બનેલીછે. અને પસંદ કરવા જોગ કામ કરવાથી, તે આએ દુન્યાંની બીજી પેદાએશોની ઉપર સરદારી કરવાને શકતીવાન થાયલીછે. એટલે જે (આદમીઓ), તે હકુમતની મારફતે પસંદ કરવા જોગ કામ કરવાની શકતી ધરાવવાથી, આતમાને માટે ચહડતે દરજેનો વીચાર કરનારાં ચહડતે દરજેનું બોલનારાં અને ચહડતે દરજેનું કામ કરનારાંછે. તથા જે (આતમાને સારૂં) લાએકનું વીચારવું, બોલવું અને કરવું નથી, તેને તેઓ છોડી દેનારાંછે. અને પોતાના આતમાઓને દુરગુણોથી દુર રાખેછે. તથા જેઓ તેઓની સરદારી નીચે હોયછે, તેઓને દોજખથી છુટકારો મેલવનારાં કરેછે. અને બીજા આએ દુનીઆના શકતીવાન લોકોને પોતાની એકપુરી જાતથી, જુદા જુદા સારા ગુણોની મારફતે લાએક ફતેહ મેલવેલા બનાવેછે, તે એક આદમીની કઉઅતને લીધેછે. જેમકે એક કુતરો બેહમનની પેદાએશનાં ગોસ્પંદને સારી પસંદ કરવાજોગ રીતે ચલાવનાર તરીકેછે, તે ભરવાડ આદમીનાં બળને લીધેછે

૩ જો ભરવાડ (ગોસ્પંદ અને કુતરો) એ બેહુના ઉપરી તરીકેની સરદારીથી, તેઓને પસંદ કરવા જોગ રીતે ચલાવેછે, (અને તેમાં) ગોસ્પંદને વચ્ચે ચલાવેછે, અને કુતરાને (ગોસ્પંદની) આગળ રાખેછે તો તે કુતરાને બાહેરથી ચાલતો જોવાએ, તેને નહી પસંદ કરનારાઓને તેનાં ચહડતે દરજેનાં જોરથી ધાસ્તી બતાવીછે. તથા ચોરોને (તે ગોસ્પંદોને) લુટી લેઇ જવાથી અટકવું છે. તેમજ બકરાને ચોરી લેઇ જાવા વરૂને ખાવાની બીહીક રેહછે. અને તે ગોસ્પંદના દુધથી બચ્ચાંને આતમાને ફાએદ્દો તથા તુરપત થવું છે.

૪ જો તે ભરવાડ, કાએદાથી ઉલટી રીતે, ગોસ્પંદની અંદર કુતરાં ચલાવે, અને ગોસ્પંદને બાહેર રાખે, તો કુતરો અંદર રેહવાથી

ગેરપંદને નોકસાન કરનાર થાયછે. અને ગેરપંદ બાહેર રેહવાને લીધે ચોરોથી ચોરાઇ લુટાઇ જાયછે. તથા વરૂથી લુટાઇને ફાડી ખવાયછે. અને તેથી ભરવાડ દોલત વગરનો અને પાપી રવાનવાળો બનેછે.

(૮૯૫) **દીનનો દરજ્જો ધરાવનારૂં આદમી, નીતીના કાએદાથી હરગેજ નજીસ થતું નથી. પણ તે, દેવના તરીકાથી અચીત નજીસ બનેછે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખેાલાસેા.** ૧

જાણવું કે, દીનનો દરજ્જો ધરાવનારૂં આદમી, નીતીના કાયદાથી હરગેજ નજીસ થાતું નથી, કારંણ કે તે (આદમી), દીનની અંદર ફરમાવેલાં દરએક સવાબનાં કામને સવાબ તરીકે કરનારૂં, અથવા દરએક પાપને લગતાં કામને પાપ તરીકે સહમજીને તેથી દુર રેહનારૂંછે. ૨

વળી (દેવની) દીનનો દરજ્જો ધરાવનારૂં આદમી, તેની દીનની અંદર, જે કાંઇ સવાબની વસ્તુને પાપ તરીકે ફરમાવેલી હોએ, તેથી દુર રેહવાએ, તથા જે કાંઇ પાપની વસ્તુને સવાબ તરીકે ગણેલી હોએ તે કરવાએ, દેવના તરીકાથી નજીસ બનેછે. ૩

(૮૯૬) **(માંણસને) તપાસી જોઇને, દીનને લગતી પદવી આપવા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખેાલાસેા.** ૧

જાણવું કે, દરએક શખ્સને હકુમત કરવા સારૂં તથા ઇનસાફ ચુકવવા સારૂં મુકરર કરે, તેની આગમચ તેને તપાસી જોવો. અને ત્યારપછી હાકમીને સારૂં તથા ઇનસાફ ચુકવવા સારૂં તેને કાએદાસર મુકરર કરવો, કે તે શખ્સ કોઇની જગોએ બુરો હાકમ તથા ઇનસાનનો ખોટો ચુકાદો કરનારો નહી થાએ. જેથી હકુમત કરવા તથા ઇનસાફ ચુકવવા સારૂં મુકરર કરેલા શખ્સની મારફતે રાજને હીમત મલે. અને (લોકોને) ઇનસાફ આપવાથી લડાઇ ઉભી થાવી અટકે. કારણ કે બેહદ લોકો તેઓની બુરી હકુમતને તથા ખોટા ચુકાદાને નજરે જોવાથી, જાણી જોઇને તેને મદદ ૨

આપતા નથી; પણ તે બુરા રાજા અને ખોટા નીયાયાધીસને જેલમની શરૂઆત થતાંજ ફેરવી નાખેછે. અને તેની સખ્તી ખમતાં નથી. બુરો રાજા તથા ખોટો ચુકાદો આપનાર નીયાયાધીસ, દુનીઆને હાણી પોંહચાડવાને માટેના છે. એજ સબબને સારૂં, દીનને લગતા ઉપરીને આગમચથી જોવો અને તપાસવો, કે જેને લીધે રાજ અને તેને લગતી હીમત અને ફતેહ કાયમ રેહી શકે. અને કેથેબી તે (રાજને લગતી) દીન ખોટી નહી ગણાએ.

૩ રાજની કીરતી અને ચલકાત, બેહદ લોકોની આંખ આગળ, તેની દીનના ખરાબ દેખાવથી ઢંકાઇ જાએછે. અને તેનો સારો દેખાવ દેખાવાએ લોકો તેની તરફ ખેંચાએછે. તેની હકુમતના લેબાસ (યા ને સારા બંદોબસ્ત) ઉપરથી, તેને માટે લોકોની નજર માયાલરેલી હોવી જોઇએછે. વળી તેની અંદરનો ખવાસ પડલસત હાલતને લગતો દેખાવાએ, ઘણા લોકો તેની એબને નેકીના દેખાવ તરીકે જોતા નથી. વળી જે કોઇ સંપુરણ નજરે તેને જુવેછે ત્યારે તેઓને તેમાં હયાતી વગરની અને બુરાઇવાલી હાલત દેખાએછે. જેથી તેની તરફ ખેંચાવાથી લોકો આપોઆપ પસ્તાએછે. અને તેઓ તે રાજથી પાછાં ફરવાની ઇચ્છાવાળા થાએછે. અને સઘળાએ તે ઉલટાં રાજની અંદર વસવાથી, ઇજા ભોગવનારા થાએછે. તથા તેઓના રવાંન પાપી બનેછે.

૧ (૮૨૨) વગર કાયદાએ તથા કાયદાથી (માણસને) મારવા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાણવું કે, કાયદા વગરના વીચારની સહમજથી (માણસને) મારવું, તે ઇચ્છાથી મારવું છે. અને (તેવું કામ કરનારા) સઘળાં માણસો દેવ અને દરજ તરીકેનાં છે. દેવપણું તથા દરજપણું, લોભ, ઉલટો વીચાર, ગોસ્સો, વેર, અદેખાઇ અને બીજા (દુરગુણો), જે ગુનાહને લગતા અને ઇજા દેવાની તરફ (માંણસને) ચલાવનારા છે, તે દેવને લગતા છે. આએ દુનીયાનાં દેવ તથા દરજ, વરૂ અને મુજી જનવરોની કઉઅત ધરાવનારાં લોકો છે.

કાયદાથી મારવું, તે અકલની પસંદગીથી મારવું છે. કારણકે ૩
આદમીની અંદર જે પેદાએશને ફાયદો કરનારા અને ખલકને નુકસાન કરનારાછે. તેઓમાં યજદાંને લગતી જીંદગીવાળા લોકો યજદાંને લગતા છે. અને દેવોની કઉઅતવાળા લોકો તેથી (યાને યજદાંથી) ફરવાને માટેના છે. તેઓને દીનનાં ફરમાનથી અને પાદશાહના હોકમથી મારવાનો વાજબી સબબ છે. ગોસ્પંદની અંદરથી કેટલાએક મોટી ઉમર વાળાં ગોસ્પંદને દીનનાં મોટાં કામને સારૂં ચહડતે દરજ્જેની દાનાઇ વાળાં આદમીઓએ દેવોને મોટી ઇજા કરવા સારૂં ભલા લોક અને દીનના દસ્તુરોની વગર રજાએ દીનની કીરયાથી કાપવા અને તે કામને માણસો તથા ભલા યજદોને મોટી કઉઅત મળવાનું તથા દેવોને ઇજા પોંહચવાનું સહમજવું.*

જે ધર્મગુરૂઓ દીનને નામે ગોસ્પંદોને વગર કાયદે ઇજા દેનારા ૪
છે, તેઓ બદીને લગતાં અતીઅંત નોકસાનો તથા ઉલટાં કામોને માટેના છે. અને આએ ખાલેસ દીનના બેહદ ફાએદા—નેકી—અને નીતીનાં ફરમાનથી વેગલા છે.

(૮૯૧) પાદશાહ કએગુશતાસ્પને દરએક ઠેકાણે ભલી દીનને ફેલાવવા સારૂં શકતીવાન થવા તથા તે (દીન) ને લગતો ઓત્તમ દરજ્જો મેળવવા સારૂં, (ખોદાની તરફથી) સાત ઓત્તમ (યાને સારા ગુણને લગતી) વસ્તુ મળી હતી. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાણવું કે, દીનનાં લખાણથી જણાયલું છે કે, બુન્હેરગીવાળા ૨
કેયાની પાદશાહ ગુશતાસ્પને સાત તરેહની ઓત્તમ વસ્તુ તેની

* આપણી બરહક મજદીઅસ્નની દીનની અંદર ગાહંબારો અને જશનોના દીવસોમાં ત્રણ વરસથી ઉપરની ઉમરનાં ગોસ્પંદને પરહેજગાર મજદીઅસ્તાન પાસે હલાલ કરાવી તથા તે ગોસ્પંદના મુખ્ય ભાગોને તેને લગતા યજદ અમેશાસ્પદોની ખસ્નુદીને સારૂ યોજદાથ્રેગર મોબેદો પાસે બાજના દરૂનથી ધંજાવીને તે તે ગોશત પરહેજગાર જરતોસ્તીઓને આવાનું ફરમાન છે. તે મુજબ કરવાથી યજદ અમેશાસ્પંદોને ખુશીનું મળવું છે અને દેવ દરૂજોને ઇજા પોંહચવીછે. અને તે ફરમાન મુજબ હાલમાં ઘણાજ થોડા દીનચુસ્ત જરતોસ્તીઓ કરેછે. (જુઓ ઇજશનેનો ૧૧ મો હા.)

આગમચ થાઇ ગએલા પાદશાહએા કરતાં ચહડતેા દરજ્જે મેળવવા સારૂં (ખેાદાએતાલાની તરફથી) મળેલી હતી. અને તેની એાલાદના તે પછી થનારા પાદશાહેાનેભી હકુમતને સારૂં તે (મેાહટાઇ) મળી હતી. જે (વસ્તુ) અહુરમજદના ઇનસાફનેા દુનીઆમાં ફેલાવેા કરવા સારૂં હમણાંથી દાનેશમંદ પાદશાહેાને સારૂં જણાયલીછે.

૩ પેહલ્લી એાત્તમ વસ્તુ—આએ દુનીઆંની હકુમતની સલામતીના વધારા સાથે તેને લગતી મીનેાઇ જેહાનની બુજોરગીવાળી નેકીનેા સંબંધ આપવાને લગતી હતી.

૪ બીજી એાત્તમ વસ્તુ—દુનીઆનાં લેાકેામાં તેને લગતેા ઇનસાફ પાંથરી નાખવેા અને તેથી દુનીઆંના સઘળાં આદમીએાને તેની ચહડતે દરજ્જેની હકુમતના તાબેદાર તરીકે ખુશ રાખવાની હતી.

૫ ત્રીજી એાત્તમ વસ્તુ—સરવેથી ચહડતે દરજ્જેની હીમત અને ફતેહ મેળવવાની હતી.

૬ ચેાથી એાત્તમ વસ્તુ—દરરેાજ દરવાજાનાં આગણાં આગળ આવનારા સરવે (મેાહતાજદારેા) ને ખેારાક આપવાની હતી.

૭ પાંચમી એાત્તમ વસ્તુ—જેનીથી દુશમનેા ટલી શકે, તેવા ઘણા કઉઅતદાર હથીઆરબંદ ઘેાડેસવારેાને (રાખવાને) લગતી હતી.

૮ છઠી એાત્તમ વસ્તુ—પાદશાહી મકાનની અંદરની ચહડતે દરજ્જેની ચાલચલણવાળી રાણી (ધરાવવા) ને લગતી હતી.

૯ સાતમી એાત્તમ વસ્તુ—સઘળી દાનાઇથી જેબાએેશ મેળવેલા ભલા લેાકેાને (યાને દસ્તુર મેાબેદેાને), તેની હકુમતને લગતાં સઘળા ખંડનાં આતશખાનાંએામાં, આતશની જતન કરવા તથા પાણીએાને પાક રાખવા સારૂં, તેએાના દરજ્જા મુજબ મુકરર કરવાની હતી. કે જેથી દરએક ભલી દીનવાળેા તેની હકુમતની ઇચ્છા મુજબ, પેાતાની આએે દુનીઆંની જાતને તથા આતમાને ખુબીવાળેા રાખતેા રેહ, તેા તેની એાત્તમ ખુબીથી, આએે દુનીઆંની હકુમતને તે પાદશાહ મીનેાઇ દુનીઆંના ચહડતે દરજ્જેના સંબંધની સાથે ચલાવી શકે.

૧૦ જ્યારે આદમીએા (એેક બીજાને) ચાહનારાં તથા (એેક બીજાને) બનતી મદદ આપનારાં રેહછે, ત્યારે તેએાને આદમીને ચાહવાની ખુબીથી તેને લગતી એાત્તમ ખુશી મળેછે.

જ્યારે આદમીઓ કુરગુણોને પોતાની અંદર રેહવા દેતાં નથી. ૧૧
અને જે કુરગુણ તેઓનાં બદનની અંદર સંબંધ રાખવાની કોશેશ
કરેછે, તેઓને (પોતાની અંદરથી) હાંકી કાહડેછે, ત્યારે તેઓને તેથી
હીમત તથા ફતેહ મેળવવા સારૂં ઓત્તમ નેકીનું મળવું થાએછે. અને
જેથી તેઓ હમેશાં પોતાને ઉલટ આપનારા રેહછે. જે કોઇ દરવેશો ૧૨
(યાને પરહેજગાર લોકો) ને હમેશાં ધરાએલા રેહવા સારૂં, બને એટલો
ઘટતી રીતનો ખોરાક અને પાણી પોતાની દેવરીએથી આપતું રાખેછે,
તેથી તેને જે ઓત્તમ વસ્તુનું મળવું છે, તે આએ દુનીયાને લગતી
ઓત્તમ હકુમતની સાથે મીનોને લગતી બુન્જોરગીનું છે. જ્યારે એક શખ્સ ૧૩
(ગરીબ) આદમીઓને સઘળો વખત ખોરાક અને પાણી પોતાની દેવરીએથી
આપતું રાખેછે, ત્યારે તે શખ્સ પોતાની દેવરીના દરવાજા ઉપર હમેશાં
ખોરાક આપવાના બંદોબસ્તને લગતી ઓત્તમ વસ્તુ ચાલુ રાખેછે.

જે કોઇ પોતાની કેટલીએક જીંદગી સવાબ કરવામાં અને ૧૪
ગુનાહથી દુર રેહવામાં ગુજારેછે, તો તેથી તે પોતાનાં રવાનને ચહડતે
દરજ્જેનું બનાવનારો છે.

(જે કોઇ) દુનયામાં નેકનામીનાં કામ કરેછે, તેથી દુશમનને હાંણી ૧૫
પોંહચાડવાને તેને ઘણાં લશકર અને ઘણા કઉઅતની ઓત્તમ બખશેશ મળેછે.

જે કોઇ ભલાં માણસની મેહમાનદારી કરનારો હોયછે, તથા જે ૧૬
કાંઇ વસ્તુ તેને મળેલી હોય તેથી તે (મેહમાન) ને ખુશ કરનારો થાયછે.
તો તે શખ્સ ગામના સારી ચાલચલણવાળા પુરૂષોની ઉપર ઓત્તમ
બખશેશવાળો ગણાયછે.

જે કોઇ આદમી, ગોસ્પંદ, આતશ, અને પાણી, જે તેને લગતું ૧૭
હોય, તેને ઘરની અંદરની પોતાની હકુમતથી સારો રીતે રાખેછે; તો તે
શખ્સ તે ઓત્તમ કામથો, અહુરમજદના આતશની જાળવણી કર-
નારા અશો મરદો અને પાણીને પાક રાખનારા ભલા લોકો ઉપર ચહ-
ડતો દરજ્જો મેળવનારો છે.

જે કોઇ શખ્સ આએ સઘળી સાતે વસ્તુમાંની દરએક વસ્તુને ૧૮
બનતી કોશેશથી ચાહનારો અને પોતાની કરનારો હોયછે; તો તે કેયાની
પાદશાહ ગુસ્તાસ્પને સારૂં ઉપર જણાવેલી ઓત્તમ સાત વસ્તુની
બરોબર મોહટાઇનો બદલો પોતાને માટે મેલવનારો છે.

૧ **(૯૧૦) દુનીયાને ખુશી આપનાર અને તેને હાંણી પોંહચાડનાર (વસ્તુ) વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાણવું કે, (આએ દુનીયાંની) સધળી વસ્તુમાંની દરએક ચીજ-
ની અંદર ખુશી આપનારી વસ્તુનો સંબંધ છે, તેજપ્રમાણે તે વસ્તુની
૩ અંદર હાંણી પોંહચાડનારી વસ્તુનો સંબંધ છે. એજપ્રમાણે સધળી
વસ્તુઓમાં, જે વસ્તુ હાંણી પોંહચાડનારની જાત સાથે સંબંધવાળી છે,
તે વસ્તુ ખુશી આપનારનો સંબંધ ધરાવનારી છે. જેમકે ગરમી અને
તરાવત, જાડપાનને ખીલવનાર તરીકે છે. તેમજ થંડી તથા સુકાસનું
તેની સાથે રેહવું, જાડપાનને સુકવી નાખનારી ધાસ્તી તરીકે છે.
૪ તેજ પ્રમાણે ભલી દીનની અંદર દુનીઆને હાણી પોંહચાડનાર ચાર
જણને જણાવેલા છે. તેમાં પેહલ્લો—પાણી તથા આતશ અને દુનીઆનાં
બીજાં વરધી કરનારાં મુળોને નોકસાન કરનાર તથા હાણી પોંહચાડનાર
બુરી દીનવાલો (એહરેમન), તથા આએ દુનીઆમાં તેની સહમજના
સંબંધથી, દુનીઆની ઉતપત્તીને ખરાબ કરનારાં તથા હાણી પોંહચા-
ડનારાં આદમીઓ છે.

૫ બીજો—દીનની નાપસંદ કેળવણી તથા બુરાં ફરમાન આપનારો
ધર્મ શીક્ષક છે. કારણ કે તેની તરફથી બુરી દીનવાલા ધર્મગુરૂઓની,
(યજદાંની) દીનની દાનાઈને તથા યજદાંની હકુમતનો નાશ કરનારી
તથા ખરાબી કરનારી ધાતકી સહમજ આપવીછે.

૬ તરીજો—ચોરોને પોતાની દોલતથી મદદ કરનાર, તથા ઈરાનીઓ
(યાને ભલી દીનવાળાઓ) દાદારની તરફની જે માલમતા ધરાવતા હોએ
તેને તારાજ કરનાર હોએ.

૭ ચોથો—ઈનસાફને હાંણી પોહચાડનારા નીયાયાધીસો, જેઓ દુની-
આનાં નીયાયાધીશોની ઉપર ખોટા સુકાદાથી ફાવનારા હોએ. અને
જેઓ દુનીઆને ઉજડ કરનારા તથા જાણી જોઈને હકુમતને બુરી
મદદ કરનારાઓને સારી બખશેશ કરનારા હોએ.

૮ વળી ચાર (જણ) દુનીઆંને ફરાગત (યાને સુખ) આપનારા છે.
તેમાં એક—સુખનો સંબંધ ચાલુ રાખવા સારૂં, પાણી—આતશ અને
બીજાં દુનીઆંની વરધી કરનારાં મુળોને ભલી દીનના કાએદાસર

નાશકારક વસ્તુથી પાક રાખનારો તથા આતશોની જતન કરનારો અને બીજાં આતમાવાળાં મુળોની ઘટતી રીતે રાખનારો હોય; કે તેથી તેની ઓલાદ દાનાઇવાળાં આદમીઓની અંદર પ્રતાપ સાથની જીંદગી ગુજારનારી—તનદરૂસ્તીવાળી—ફતેહ મેળવનારી—પવીત્ર જાતવાળી અને કેટલોએક સારો સુધારો કરનારી થાયછે.

બીજો—દીનનું જ્ઞાન મેળવનારને તથા દીનનાં ફરમાન સહમજ- ૯
નારને, પસંદ કરવાજોગ રીતે દીનની કેળવણી આપનારો ઉસ્તાદ છે; કે જેનીથી દીનની દાનાઇનો સંભાળ બુરી દીનવાળા ધર્મ ગુરૂઓનાં પાપી નોકસાનથી થાયછે. અને તેથી સાચવટભરેલાં દીનનાં ફરમાનથી લોકોને સારી રીતે ચાલવું—હકુમતને જેમ અને દુનીઆંને રોનકદાર બનવું છે.

ત્રીજો—દોલતના સંબંધવાળો પુરૂષ છે, કે જેનેથી (દુનીઆંમાં) ૧૦
મોહટાઇ—સુલેહ અને સખાવત પંથરાએછે. અને દુનીઆં ચહડતે દરજ્જેની બનેછે. તથા આદમીઓ સુધરેલાં અને જેમ આપનારાં થાએછે. ખલકનાં લોક ખુશ રેહછે અને યજદોને ખુશી ઉપજેછે.

ચોથું—ઇનસાફને હાણી પોંહચાડવાનો સંબંધ દુનીઆંના ૧૧
લોભી તથા જુઠા અને બુરા નીઆધીસોને ફાવવાથી છે. પણ ઇનસાફને જેમ દુનીઆના ભલા અને સાચા નીયાયાધીસોની ફતેહ થવાથી છે. જે (નીયાયાધીસ) ના તેવા ગુણોથી લોકોને વગર ધાસ્તીએ આબાદ હાલતે અને સારા દેખાવથી રેહવું છે. અને તેથી આદમીઓનો સંભાલ અને સારી વરૂધી તથા રાજના સ્થંભનો સારો સુધારો થાએછે.

(૮૧) સુધારા ગુણો તથા બીગાડાને લગતા (કુરગુણો) વીશે ભલી દીનનો ખોલાસો. ૧

જાણવું કે, સુધારાને લગતા ગુણો, સેવટની જીંદગીના સંબંધને ૨
વાસ્તેના છે. અને જે (ગુણો) યજદોને લગતા છે. તથા તે દરએક (માણસની) આતમાવાળી જાતને માટેના છે. અને તેથી યજદો (માણસની સાથે) જોડાયલા રેહછે. માટે અકલને લગતો વીચાર જો

સેવટની જીંદગીને સારૂં આતમાવાળી જાતને લગતો નહી હોય તો, તે (વીચાર) ને (માણસે) છોડી દેવો.

૩ નેક લોકોને માટે સેવટની જીંદગીને લગતાં કામો, અકલને લગતા વીચારના સંબંધથી છે. ખોદાની તાબેદારીનો વીચાર સેવટની જીનદગીની
૪ કઉઅતનો સંબંધ મેળવવાને માટેનો છે. અને સેવટની જીંદગીનો
૫ સંબંધ ખોદાની તાબેદારીના વીચારથી છે. (માણસને આએ દુનીઆંમાં) સેવટની જીંદગીને લાયકનું બનવું, પોતાને તપાસથી રાખવાએછે. અને (પોતાને) ચોકસાઇથી રાખવું, સેવટની જીંદગીનો ઘટતો સંબંધ હોવા સારૂં
૬ છે. સેવટની સંતોષી જીંદગીનો સંબંધ ઉદ્દીએાગથી છે. અને સેવટના
૭ ઉદ્દીએાગનો સંબંધ તેને લગતી સંતોષી જીંદગી ગુજારવાએછે. નીતીવાળી હીલચાલથી આવતી જીંદગીનો સંબંધ મેળવવો, (પડતાં દુઃખને) સહેન કરવાની શકતીથી છે. અને સહેન કરવાની શકતી, નીતીનાં કામ કરવા સારૂં છે.

૮ (દોજખથી) છુટકારો મેળવવા માટેની સેવટની જીંદગીનો સંબંધ, નીતીનાં કામ કરવાએછે. તેમજ સેવટની જીંદગીનો સંબંધ નીતીના
૯ કામ કરવાથી દોજખથી છુટકારો મેળવવા સારૂં છે. સેવટની જીંદગીનો સંબંધ ખોદાએતાલાની તાબેદારીનો વીચાર રાખવા સારૂં મોટું દીલ રાખવાએછે. તેમજ ખોદાની તાબેદારીના વીચારથી સેવટની જીંદગીનો સંબંધ મોટાં મનને સારૂં છે.

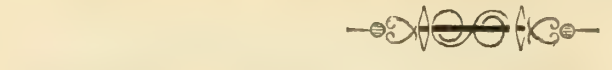
૧૦ સેવટની જીંદગીનો ચહડતે દરજ્જેનો સંબંધ સખાવતથી છે. તેમજ સખાવતથી સેવટની જીંદગીનો સંબંધ ચહડતા દરજ્જાને માટે-
૧૧ નો છે. સેવટની જીંદગીને લગતી અકલ મેલવવાનો જાથુકનો અભી-આસ, સંતોષના ઉપરીપણાથી છે, તેમજ સેવટની જીંદગીના સંબંધ-વાળું સંતોષનું ઉપરીપણું, અકલ મેળવવાના જાથુકના વીચારે અને એકીનદારીનાં કામ કરવાથી છે.

૧૨ સેવટની જીંદગીનો સંબંધ દીનનાં ફરમાનોને પસંદ રખાવાએ છે. તેમજ સેવટની જીંદગીનો સંબંધ ચહડતે દરજ્જેનાં ઇમાનથી દીનને
૧૩ લગતાં ફરમાનો કબુલ રાખવાએછે. સેવટની જીંદ-ગીનો સંબંધ તેની મતલબને લગતાં કામનો અકલથી શોક રાખવાએછે. તેમજ
૧૪ સેવટની જીંદગીનો સંબંધ ઇજ્જતને સારૂં છે. સેવટની જીંદગીનો

સંબંધ વગર ગુનાહે રેહેવાથી છે. અને સવાબને માટેનો ઉદ્દીઓગ સેવટનાં સંબંધને માટે પવીતર રેહવા સારૂ કરવાથી છે. બીજા દરએક સેવટની જીંદગીને લગતા સારા ગુણો માણસની અંદર હોવા, તેના આતમાને લગતા સારા ખવાસથી છે.

નોકસાન કરનારા દુરગુણો, પાપી (અંધ્રમીનીઉશ) ના વખતે ૧૫
વખતના સંબંધે કરીછે. (માણસ) દરએક દુરગુણવાળું, તે પાપીના દુરગુણનાં રેહઠાણથી છે. જો માણસની જાત દીનનાં જ્ઞાન વગરની હોએચ, તો તેનામાં દાનાઇની જગોએ અતીઅન્તગુમરાહી, અને દીઆનતદારીની જગોએ ખરાબ ખસલત હોએછે. તથા ખોદાની તાબેદારીના વીચારની જગોએ વેરી (અંધ્રમઇનીઉશ) નો વીચાર, (આવતી દુનીયાંની) બળવન્ત શકતીની જગોએ, ગોસ્સા ભરેલો વીચાર, અને લીઆકતની જગોએ ઉલટો વીચાર રેહછે. સીફત કરવાની જગોએ ગીબત કરવી. ધીરજ રાખવાની જગોએ આળસુ થવું. ઉદ્દીઓગ કરવાની જગોએ લોભ કરવો; નીતીની જગોએ, બદકામ કરવું. સારી મદદ આપવાની જગોએ, ચોરી કરવી. પરહેજગારીની જગોએ, લુછાઇ કરવી, નીતીથી ચાલવાને ઠેકાણે, પાપ કરવું. બહુડતે દરજ્જેની નેકીનો વીચાર રાખવાની જગોએ, નેકીની વાત સાંભળવાથી દુર રેહવું, ખોદાની તાબેદારીનો વીચાર રાખવાની જગોએ, હીનપસ્તીમાં આવવું. સખાવત કરવાની જગોએ, બખીલી કરવી. વધારાની જગોએ, ઘટારો કરવો. દીનની દાનાઇનો જથુક અભીયાસ કરવાની જગોએ, ઉલટી ચાલચલણના થવું. અકલનો અભીઆશ કરવાની જગોએ, દીનની સહમજ વગર રેહવું. અકલની પસંદગી તથા દીનને ચાહવાની જગોએ આપમતલબથી રેહવું. કારણને લગતાં કામો કરવાની જગોએ, મકર અને જાદુઇનાં કામો કરવાં. અને શરમની જગોએ શોખાઇ, દોલતની જગોએ મુફલેસી. ફરમાનબરદારીની જગોએ, સરવેથી સરસ બેઇમાની. એાતમ ઇમાનદારીની જગોએ, બેવફાઇ. બેગુનાહ રેહવાની જગોએ, સવાબનો અટકાવ કરવો. સવાબનાં કામ કરનાર થવાની જગોએ, સવાબનો નાશ કરનારૂં થવું. એ સીવાએ બીજા સારા ગુણના સંબંધની જગોએ પાપીના જેવા દુરગુણો ધરાવવાછે.

(૯૧૮) જે વસ્તુની મતલબ તેની પેદાએશની પછી જણાયછે, તથા જે વસ્તુ તેની પેદાએશનાં કારણ ઊપરથી જણાયછે, તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખેાલાસેા.

૨ જાણવું કે, દરએક જણની આંખે જે વસ્તુનું દેખાવું નથી, તે તેની હયાતી છે. દાનાવ લેાકેાને માણસની જીંદગીને લગતેા સબબ
૩ ઘણીએક રીતે જણાયલેાછે. માણસની (જીંદગીને) નાલાએક બનવું, તેની અંદર એહરેમનના વસીલાને જણાવાથી છે. જેમકે દાનાઇવાળા ખેાદાની હયાતી દાનાઇના સબબથી છે. અને તે દાદાર અહુરમજદનું અસલીઅતપણાનું જણાવું, બેહદ આદમીઓની હયાતીથી છે. અને તેથી તે (દાદાર) ની શકતી તથા તેની દાનાઇના ગુણને જણાવાનેા સબબ છે. આદમીની પેદાએશની હયાતી હેાવાથી તે ખેાદાએતાલા (તેના) હાકમ તરીકે જણાયલેાછે. તેમજ તે (ખેાદાવંદ) પેાતાની ઇચ્છા પ્રમાણે તેની પેદાએશને (જેટલી અને જેવી જોઇએ તેટલી) મેળવનારેાછે. તેણે એખલાએ તેની જગત બનાવીછે. તેજ ઉપરથી તેને લગતાં ઘણાં કારણેા આપણને જણાયછે. જેની હયાતીની સહમજ આદમીને જણાવેએમાં, નથી આવી, તેનાં ઘણાંએક કારણેા દાનાવ લેાકેાને જણાયલાંછે. જેમકે એક બુરી બુદ્ધીવાળાની પેાતાની હયાતી બુરી બુદ્ધીથી છે. અને તે બુરી બુદ્ધીની બુનીઆદનું જણાવું, તેને લગતા ઘણાએક (બુરા) સબબથી છે. તેમાંનેા એક સબબ તેને લાએકની પેદાએશ, લાએકની નહી હેાવાએ છે. વળી તે (પેદાએશ) હાજતથી બેચેનીવાળી હેાવાને લીધે લેાભી ચાલચલણને દાબી નાખનારી બનતી નથી. અને તેની પેાતાની એકબી (પેદાએશ) સવચ્છ સંબંધ રાખનારી નથી; પણ તેના પેાતાના સંબંધને લાએકનીજ રેહવાની.

૪ દાનાઇનાં મુલવાળા તથા બુરી બુદ્ધીનાં મુલવાળાઓમાં, (દાનાઇનાં મુલવાળા) યજદી આતમાઓના સંબંધવાળા તથા તેઓના હમશરીક જેવા છે. અને નેસ્તીની પેદાએશવાળાઓ, યજદોની માફકના સંબંધવાળાં મુલ ધરાવનારા નથી. પણ તેઓનાં (બુરાં) મુલને લગતેા સંબંધ ધરાવનારા તથા તેના ભાગીઆ તરીકેના છે.

જે ધરમગુરૂઓ એક ખોદાનાં મુલવાળી હયાતી ધરાવનારા છે, ૫
તેઓના ધરમ તેઓને હમેશાં ઇજત આપનારોછે. તેથી (તેઓએ) જે
ધરમ દેખઇતો ખોટારાંવાળો કેહવાએછે, તેથી દુર રેહવું. અને પોતાના
આતમાનાના સંબંધવાળાં મુલવાળા ધરમને સઘળો વખત વલગી
રેહવું અને તેના હમશરીક થવું.

(૮૧૮) આદમીની નેકી તથા હલાકી અને તેના મુળ તથા ૧
પૂળ વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, હયાતીવાળાં આદમીઓને, તથા બીજી ભલી પેદાએશને,
નીતીના વીચારથી નેકી છે. તથા તેઓને અનીતીના વીચારથી ઇજા ૨
ભોગવવી છે. જેથી આદમી કેટલાએક પ્રકારની નીતીથી પોતાને (આએ
દુનીઆંમાં) ચલાવેછે, તે તેઓની નેકીને સારૂંછે. અને જે કોઇ
અનીતીથી પોતાને ચલાવેછે, તે તેઓને માટેની હલાકીને સારૂં છે.
નીતીવાન માણસની નેકીનું મુળ, દાનાઇ છે. અને અનીતીવાન ૩
માણસની હલાકીનું મુળ, બુરી બુદ્ધી છે. જે દાનાઇ આદમીની ૪
ઉપરી છે, તે નીતીને લગતી છે. અને તેનું મુળ દાનાઇવાળા (દાદાર) ની
જાત છે. અને તે દાનાઇની બુનીઆદ દાદાર અહુરમજદની
પોતાની હસ્તી છે.

જે બુરી બુદ્ધી માણસની ઉપરી છે, તે અનીતીને લગતીછે. અને ૫
તેનું મુળ બુરી બુદ્ધીવાળા (અંધ્રમઇનીઉશ) ની પોતાની જાત છે.
તથા તે બુરી બુદ્ધીની બુનીઆદ, જે નીતીવાન છે, તેને લાયકની
નથી. કારણકે તે (નીતીવાંત શખ્સ) સ્વછ અને બુરી બુદ્ધી
વગરનો છે. અનીતીવાળાનું કામ, સારી કરણીવાળાથી હરગેજ
થઇ શકે નહી. નીતીનું ફળ નેકી છે. અને તેથી (માણસને)
સારા પ્રતાપવાળું બનવું છે. અનીતીવાન માણસને હલાકી છે.
અને તેથી વખતોની અંદર તે પાપી બનેછે. જે કોઇ આદમી છે,
તે આદમીને તથા ભલી પેદાએશને ફાયદો કરનારૂં છે. અને અનીતી-
વાળી હલાકીનું ફળ નીતીવાળી નેકીને તોડનારૂં તથા આદમી તથા

બીજી ભલી પેદાએશને નોકશાન કરનારૂં છે. નીતીવાળી નેકીથી માણસ ખોદાનું તાબેદાર અને સારા પ્રતાપવાળું રેહ છે. અને અનીતીથી (માણસને) હલાકી પોંહચેછે. માણસ અને બીજી ભલી પેદાશની તરફથી ખલકના લોકોને સ્વછ ફાએદાથી જે રેહવું છે, તે કશકેરેતિના ભલા વખતને સારૂં છે.

૬ જે ધરમગુરૂઓ છે, તેઓને એક (દાદાર) નાં ધરમી મુળ વગર રેહી શકવું નથી. કેમકે (નહી તો) તેઓનો ધરમ જે નીતીવાન દાનાઇવાળો છે, તે અનીતીવાળી બુરી બુદ્ધી સાથે જોડાએલો કેહવાએછે. બુરી બુદ્ધીવાળાં મુળના સંબંધથી જે અનીતીવાળાં મુળનો (ધરમ છે તે) નીતીવાળો ધરમ કેહવાએ નહી. પણ તે (ધરમ) દેવનાં ઉપરીપણાવાળો કેહેવાએછે.

૧ (૮૧૮) **આદમીની ચહડતે દરજ્જેની જાતની અંદર જે જાત સરવેથી ઓત્તમ અને બુલંદીવાળી છે, તેમાંની મધ્યમ દરજ્જાવાળી જાત કેહીછે? તે વીશે તથા આદમીની સરવેથી ઊતરતી જાતની અંદરથી (મધ્યમ) ઊતરતી જાત કેહીછે? તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાણવું કે, જે આદમીની જાતનાં ઉપરી અમેશાસ્પંદો છે, તે (આદમી) ની જાત દાનાંઇમાં ઘણીજ ચહડતા દરજ્જાવાળી છે. અને જે આદમીની જાત (અમેશાસ્પંદોથી) ઘણી પછાત પડેલી હોયછે, તે જાત દાનઇ-વાળાં ગોસ્પંદથી ઉતરતા દરજ્જાવાળી છે. અને આએ બે જાતોની વચ્ચેનો જાતવાળું આદમી જે સરવેથી ચહડતે દરજ્જેની ખોદાઇ અકલવાળું છે, તે નીતીની સહમજમાં ઘણું સરસ તથા કેળવણી લીધેલી અકલથી (દુનીઆમાં) ઘણુંજ દીપી નીકલેલું હોએ તે છે. અને તે (કેળવણી તથા જાતી બુદ્ધિ) થી આદમીઓની અંદર ખોદાના તાબેદાર તરીકે પોતાના ખવાસને સુધારનારૂં હોએછે. તથા તેની અંદર અમેશાસ્પંદોની દાનાઇના પોંહચવાએ, તે ઘણું ઓત્તમ દરજ્જાવાળું બનેછે.

આદમીની જાતની અંદર સરવેથી ઉતરતે દરજ્જેની જાત તે છે, કે જે પોતાની જાતી બુદ્ધિનો, વીદ્યા શીખવનાર ઉસ્તાદથી એલમ મેલવીને વધારો નહી કરે. અને અંતકરણના ખવાસને નહી સુધારે; તો તેનાં અંતકરણના ખવાસો ઘણા હીનપસ્તીભરેલા રેહછે. અને આદમીઓની અંદર તે ગોસ્પંદની માફકની વગર અકલવાળી જાતના જેવું છે. ૩

(૮૧૦) **આદમીઓની અંદરનાં ચહડતી, મધ્યમ અને ઊતરતી કીમતવાળાં તથા કીમત વગરનાં અને આબાદીને ઊજદ કરનારાં આદમી વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.** ૧

જાણવું કે, જે (આદમી) દીનને લગતી સરવેથી ચહડતી અકલવાળું તથા ગાથાનું ગાયન કરનારૂં હોય, અને મજદયસ્ની દીનની સરવેથી ચહડતે દરજ્જેની સહમજ (લોકોને) આપનારૂં હોય, તે (આદમી) મોટી કીમતવાળું છે.* ૨

જે આદમી ભલી દીનવાળું, મોટી અકલવાળું અને ગાથાનું ગાયણ કરનારૂં તથા મજદીઅસની દીનને લગતી મધ્યમ સહમજ લોકોને આપનારૂં હોય તે મધ્યમ કીમતવાળું છે.† ૩

જે આદમી અન્તકરણના ખવાસને સુધારનારૂં, જાતી બુદ્ધીવાળું અને ગાથાનું ગાએન કરનારૂં તથા મજદીયસની દીનની ઘણી થોડી સહમજ લોકોને આપનારૂં હોય તે ઘણી થોડી કીમતવાળું છે.‡ ૪

વગર કીમતવાળું તે આદમી છે, કે જે સારી ખાસીઅતવાળું તથા ભલી દીનની અકલવાળું હોય, પણ બુરી દીનવાળા ધરમગુરૂઓની ૫

---

* આએ સીફત પેગમબર અશો જરતોશત અને કુદરતની યજદી બેશારતથી દીનની સહમજ મેલવેલા જેવાકે અરદાએ વીરાફ, દસ્તુર આદરબાદ મારાસ્પંદ ઇત્યાદી દીનના પેશવાઓને લાગુ પડેછે.

† આએ શેફત દીનનો એલમ શીખેલા અને દીનનો એલમ ટોળાના લાએક લોકોને સીખવનારા દીનદાર તથા દીનઆગાહ દસ્તુરો અને દીનના અભીઆષી એરવદો તથા બેહદીનોનોને લાગુ પડેછે.

‡ આએ સીફત દીનદાર મોબેદો તથા ધરમી બેહદીનોને લાગુ પડેછે.

અંધકાર સહમજથી નજીસ બનેલું અને ઠગાયલું હોય. તથા બુરી દીનવાળા ધરમગુરૂની મળેલી બુરી બુદ્ધીથી બુરા ધરમગુરૂઓના અહડતે દરજ્જેના વીચારને તે મદદ કરનારૂં હોય.*

૬ આબાદીને ઉજદ કરનારૂં તે આદમી છે, કે જે બુરી દીનવાળા ધરમગુરૂના સંબંધથી ઠગાયલું તથા બુરા ધરમગુરૂઓની અકલ મેળવેલું હોએ. અને તેથી મજદીયસની દીન પાળનારાઓને નોકસાન પોહચાડનારૂં થાએ. તે દોજખી આદમીને કતલ કરવું. કેમકે, તે બુરી દીનવાળા ધરમગુરૂના જેવું ઠગારૂં, તથા બીજા દરેક મરગરજની ગુનેહગારની માફકનું છે. અને અહડતે દરજ્જેનો વીચાર ધરાવનારૂં નથી.

૧ (૮૧૧) **હદવાળા (યાને આએ દુનીઆંની હયાતીને લગતા) ચાલુ વખતના સંબંધની અંદર, જે ચીજનો ફેરપ્રાર થવો નથી. તથા જે ચીજનો ફેરપ્રાર થવો છે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાણવું કે, હદવાળા ચાલુ વખતના સંબંધની અંદર, જે (શખ્શ)
૩ અહુરમજદની ઇચ્છાવાળો, અને પોતે ધાત વગરની હાલતમાં રેહનારો હોએ તેનીથી પોતાને માટેનો ફેરફાર થતો નથી. આએ દુનીઆંની ઓલાદ, ધાતવાળી સ્થીતીમાં જન્મ લેનારી છે. આએ દુનીઆને લગતી જે ઓલાદ ભલી દીનવાળી છે, તેને ભલાઇથી (આએ દુનીઆંમાં) દર વખતે ફતેહમંદ હાલતે રેહવું છે. અને જે બુરી દીનવાળી ઓલાદ છે, તેને બુરાઇથી રેહવું છે. જે ભલો (દાદાર) વખાણ કરવાજોગ છે, તેને લગતો સવાબ કરવાથી (માણસને) નેક બદલાવાળું બનવું છે. અને જે

---

* આએ સેફત જે જરતોશતીઓ આપણા ધરમને લગતી કેળવણી લેવા છતાં દુનીઆઈ માન તથા લાલચ તથા જરતોશતી ધરમના બંધારણના કાએદાની છુટ મેળવવાની મતલબથી, દેવપ્રસ્તી ઊલટા ધરમના રેવાજ તથા ફરમાનોને આપણા ટોળામાં તેની અડ રાખેઆ વગર ચલાવવા માંગતા હોએ અને તેવો પોતાનાં અધરમી કામમાં સુધારો મહમજતા હોએ તેઓને લાગુ પડે છે.

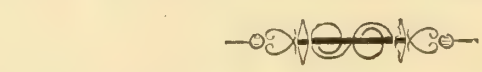
ધીકારવાજોગ બુરો (અંધ્રમઇનીઉશ) છે, તેને લગતું પાપ કરવાથી (માણસને) સજા ભોગવવીછે. એજ પ્રમાણે બીજી ચીજોનો વખત પ્રમાણે ફેરફાર થવો તથા ઘણીએક રીતે કામને લગતો દુનીઆમાં કારોબાર ચલાવવો છે. તેજ પ્રમાણે (માણસનાં) બદનને બાળપણથી જવાનીમાં, તથા જવાનીથી જઇફીમાં, અને નાદાનીથી વાકેફગારીની હાલતમાં, તથા બદીથી ભલાઇમાં, અને અપવીતરાઇથી પવીતરાઇમાં ફેરફાર થવોછે. જે વસ્તુ ફેરફાર થવા જોગ નથી. તે તેને લગતી કુશેશ (યાને હીલ- ૪
ચાલ) થી હમેશાં તેમ થાએછે. જેમકે ચંદ્ર પોતે તેને લગતા વખત ઉપર જુદી જુદી રીતે ફરેછે. જે પ્રમાણે તે ચંદ્ર, અંદર માહ (યાને બીજના ચાંદ)ની હાલતમાંથી, પુરમાહ (યાને અરધ ચાંદ)ની હાલતમાં અને પુરમાહની હાલતમાંથી, વીસ્પેતથ માહ (યાને પુનમના ચાંદ)ની હાલતમાં આવેછે. સુનેરી વખત રૂપેરી વખતમાં, રૂપેરી વખત ફોલાદી વખતમાં અને ફોલાદી વખત લોહડાંના વખતમાં મળેછે. ત્યારે ઇરાની (યાને જરતોશતી મજદીયસનાન)ઓની સ્થીતીમાં ઘણીએક રીતનો ફેરફાર થવો છે. અને જેમ ઘણાંએક માણસોની, તેમજ બીજાં જાનવરોની, હાલત એ વેળા તેની આગળી આએ દુનીઆંને લગતી જે હાલત હતી તેમાંથી નેસ્તીમાં આવવું થશે.*

જે ધરમગુરૂઓનો તરીકો, ધરમી ઇચ્છાવાળા (લોકોના) આતમાને ૫
હમેશાં ભલાઇની ઉલટમાંથી બુરાઇની ઉલટમાં ફેરવવાનો છે. તોએાનો ધરમ ખરેખરી બુરી ઇચ્છાવાળો છે. કારણકે તેઓ ભલા મજહબની ઇચ્છાને ઉલટી આંખે જોવાથી તેની ઇચ્છા રાખનારને તેથી મના કરનાર છે. તેઓ આજની ઇચ્છાને કાલે ઉલટી જોવાથી પસ્તાવો કરનારા કેહવાયછે.

---

* આએ ઉપર જણાવેલા ચંદરમાહના ફેરફારની વીગત માહ નીઆએશના પાક અવસ્તામાં જણાવેલીછે તથા વખતના ફેરફારની બીના જંદે બેહમન યસ્તમાં આવેલીછે.

(૮૧૪) જોતી શકતીવાળું (યાને સહમજ ધરાવનારૂં) આદમી, પોતાને સુધારનારૂં તથા ચહડતે દરજ્જેનું બનાવનારૂં છે. અને ઊલટી શકતી (યાને બુરી બુદ્ધિ) વાળું આદમી, પોતાને ઘટાડનારૂં તથા કાએદાસરનાં લોકોમાં પોતાને કંગાલ બનાવનારૂં છે, (તે આદમીનીએા) નું, ભલી દીનનાં લખાણ મુજબનું જુદું જુદું વરણન.

૨ જાણવું કે, આદમી જોવાની શકતીવાળું, તેનામાં જાતી અકલ
હોવાથી છે. અને તે (જાતી અકલ) તેના આતમાને હયાતીને લગતી
આંખ છે. અને તે (આંખ)નો સુધારો તેનાં અન્તકરણની ઉપર
બેહમનનું જોર હોવાએછે. તથા તેના ચહડતા દરજ્જાનો વધારો, દીનને
લગતી દાનાઈના કલામો સાંભળવાથી છે. અને તેનો ઘટાડો દીનને
લગતી દાનાઈના કલામો સાંભળવાથી દુર રેહવાએ (યાને દીનને લગતી
માહીતગારી નહી મેલવવાએ) છે.

૩ (આદમી) ચોરાએલી અલકવાલી કઉઅતનું, અકોમનનાં ઉપરી-
૪ પણાંની તેની ઉપર જાસ્તી હોવાએ છે. (આદમીની સહમજ શકતી-
વાળી આંખ ત્રણ તરેહની છે). તેમાંની એક (આંખ) સધળી રીતે
૫–૬ ખોલ્લી હોએછે. બીજી આંખ તેથી વધારે ખોલ્લી છે. અને ત્રીજી
૭ આંખ અરધી ખોલ્લી છે. અને આએ તરીકાથી કામ કરનારાં આદમી
૮ નીચે જણાવ્યા મુજબ પાંચ તરેહનાં છે. એક સધળી ખોલ્લી આંખવાળું
૯-૧૦ બીજું વધારે ખોલ્લી આંખવાળું, ત્રીજું અરધી ખોલ્લી આંખવાળું
૧૧–૨૨ ચોથું ઘણી બંધ થએલી આંખવાળું. અને પાંચમું સધળી બંધ
થએલી આંખવાળું.

૧૩ સધળી ખોલ્લી આંખવાળું (આદમી), તેનાં અન્તકરણ ઉપર
બેહમનનું (યાને ભલા વીચારવાળી જોખી શકતીનું) રેહઠાણ પુરતું હોવાએ
છે. અને (માણસને) દુખી થવું તેનાં અન્તકરણની અંદર અકોમન
૧૪ (યાને ઉલટા વીચારવાળી શકતી)નો વીચાર હોવાથી છે. માણસ—દીનની
દાનાઈથી મોહટાઈવાળું, દીનના કલામોના સંબંધથી (યાને દીનને
૧૫ લગતી પુરતી સહમનથી) છે. આએ દરજ્જે ચહડતી અકલ—
૧૬ અગમબુદ્ધી—અને જોખી વીચારના સબબવાળો છે. (માણસને

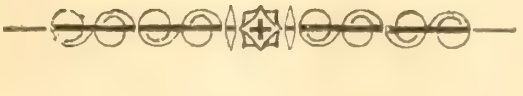
અકલની આંખનું વધારે ખોલલાપણું, તેનાં અન્તકરણમાંથી અંધકાર અકોમનનો વીચાર તદન દુર કરી પોતાનાં અન્તકરણની ઉપર બેહમનની નલુકદાર રોશની રાખવાએ, તથા અકલનાં બળથી દીનની દાનાઈને લગતા કલામોનો સંબંધ રાખવાએ (યાને અવસ્તા પઢવાએ) છે. આએ મરતબો હયાતીને પીછાણવાનો, ચહડતો દરજ્જો મેળવવાનો, અને આગેવાન કીરતી હાસેલ કરવાનો છે. ૧૭

(અકલને લગતી) અરધી આંખનું ઉંધાડું રેહવું, (માણસનાં) અન્તકરણની અંદર બેહમનની ઝાંખી રોશનીમાં (તેની રોશનીનો) વધારો કરવાથી તથા અન્તકરણની અંદર પંથરાએલા અકોમનના સાયાવાળા (અંધકાર) વીચારને વધારે દુર કરવાથી છે. ૧૮

(માણસ) દીનને લગતી મધ્યમ દાનાઈવાળું, તે દીનના કલામોના સંબંધથી (યાને દીનની દાનાઈવાળા અવસ્તા પઢવાથી) છે. આએ પદવી હયાતીને લગતી દાનાઇ અને ઈમાનને લગતી સહમનથી છે. ૧૯

(આદમીની) અકલવાળી આંખનું વધારે બંધ થવું, અન્તકરણની ઉપર બેહમનની રોશનીનો પ્રકાશ નબલો હોવાથી અને અકોમનના વીચારનો સાયો અન્તકરણની અંદર વધારે નાખવાથી તથા દીનની દાનાઈવાળા કલામોનો ઘણોજ થોડો અભ્યાસ કરવાથી છે. આએ પદવી આએ દુનીયાની હયાતીને લગતી જાતને ખોટું ફરમાવવાના સબબને લગતી છે. ૨૦ ૨૧

(આદમીની) દાનાઈની સઘળી આંખનું બંધ થવું, તેનાં અન્તકરણમાંની બેહમનની ઝાંખી રોશની જતી રેહવાથી અને અન્તકરણની અંદર શખ્તી ઉપજાવનારા અકોમનનો વીર (પુરેપુરો) આલુદે થવાથી તથા તેની સાથે દીનની દાનાઇના કલામો નહી પઢવાના હોવાથી છે. આએ પદવી તેની હયાતીને હાણી પોંહચાડનારી, ધુળ કરનારી, દુ:ખ તથા સખ્તી ઉપજાવનારી અને નુકશાન પોંહચાડનારી તથા અકલની શોધને બંધ કરનારી છે. ૨૨ ૨૩

૧ (૮૧૮) **ખલકના પાદશાહો કેવી તરેહના છે, તેને લગતી સહમજ ભલી દીનના ખોલાસા ઊપરથી.**

૨ જાણવું કે, ખલકના પાદશાહો, નીચે જણાવેલી ચાર તરેહના
૩ છે. જેમાં એક સુધરેલો, બીજો ઉમેદવાર, તરીજો ધાસ્તીવાળો અને
૪ ચોથો બેચેનીવાળો કહેવાયછે, તે વીશેની સહમજ. જે સુધરેલો પાદશાહ છે, તે પોતાની રૈયતને લગતા બુરા વખતની સહમજ ધરાવનારો અને તેની રૈયતનો નાશ થવાની આગમજ તેને લગતા ઉપાયને સારૂ ફીકર રાખનારો હોયછે.

૫ જે ઉમેદવાર પાદશાહ છે, તે પોતાને લગતાં નુકસાનના વખતની સહમજ ધરાવનારો છે, અને તે પાદશાહ દાનાઈથી તે હલાકીને લગતા
૬ વખતને સારી હાલતમાં આવવાની ઉમેદ રાખનારો છે. જે પાદશાહ ધાસ્તીવાળો છે, તે પોતે બુરી બુદ્ધીવાળો છે. અને તે પાદશાહની બુરી બુદ્ધીથી, તેને લગતા બુરા વખતની ધાસ્તી રાખવાએ તેનો સારો
૭ વખત હોવા છતાં, તે હલાકીને આધીન થાયછે. જે બેચેનીવાળો (યાને ગભરાતવાળો) પાદશાહ છે, તે પોતે બુરી બુદ્ધીવાળો છે. અને તે પોતાની હકુમતની અંદર હલાકીને લગતા વખતને પેહેલાંથીજ (રઈઅતને સારૂ) સુધારનારો નથી.

૧ (૮૧૧) **દાદાર, આએ દુનીઆના લોકોને મીનોઈ દુનીઆના સુધારાને લગતાં કામ કરવા સારૂ પેદા કરનારો છે. અને એબ આપનારો (અંધમઈનીઊશ), આદમીઓને બંધે દુનીઆમાં નુકશાન કરવાનું કામ કરાવનાર વસીલા તરીકે છે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાણવું કે, આએ દુનીઆની અંદર દાદારે આદમીઓને પેદા કીધાંછે, તે મીનોઈ દુનીઆને લગતી જાતને જેબદાર કરવાનાં કામ કરવા સારૂ છે. વળી તે (આદમી) ની જાતને (આએ દુનીઆમાં) જીંદગી આપવાનો

સબબ માણસની અંદર ઇનસાનીઅતને લગતી દાનાઇ બખ્શવાથી છે.
આત્માને માટેની ઇચ્છા કબુલ રાખવા, (યાને સરંજામ પોંહચાડવા) ૩
સારૂ, આએ દુનીઆને લગતાં બદનનું પાલણ કરવા સાથે અહુરમજદની
દાનાઇવાલાં સવાબનાં કામો કરવાં છે. કેમકે તેની હૈયાતીને લગતો
વીચાર, બંધે દુનીઆના કારોબારને સારૂ લાએકનો છે.

એબ આપનારો (એહરેમન), લોભની મારફતે માણસની પાસે બેઉ ૪
દુનીઆમાં હાંણી તથા નોકસાંન પોંહચાડનારાં કામ કરાવનારો છે. તે ૫
સબબથી (માણસ) બુરાં મોતવાળું, બુરી બુદ્ધીવાળું, બદકાર, દીનની
સમજ વગરનું, લોભી, અપ્રમાણીક ઇચ્છાવાળું અને ઉલટા વિચારવાળું
રહેછે. અને તેવાં ઇનસાનો એહરેમનને લગતી જીંદગી મેળવનારાછે. તથા
તેઓ પોતાના દેવ અને દરૂજનાં કામોથી આદમીઓને ઘણા નજીશ તથા
બુરા દેખાવનાં બનાવનાર છે. કારણકે લોભની ઇચ્છા, આત્માને
લગતાં અપ્રમાણીક કામ કરવાથી આદમીને બેહેસ્તના ફાયદાથી બેનસીબ
કરનારીછે. જે આદમી મીનોઇ દુનીઆમાં ઇજા પામવાને લગતાં તથા
બેઉ જેહાનમાં આત્માને નોકસાન પોંહચાડવાનાં આએ દુનીઆમાં
કામ કરનારૂં તથા બદનને લગતી જીંદગી ગુજરનારૂં છે, તે બુરા
(અંઘ્રમઇનયુશ) ની ઇચ્છાથી પાપી બનવાને માટેનું છે. તેનું કામ
જાણીજોઇને બદકારીને સારૂં દીનનાં જ્ઞાન વગર મારામારી કરવાનું,
બુરી બુદ્ધીથી ગુનાહ કરવાનું, સવાબને માટેનો ઢોંગ કરવાનું, અને
આવતી દુનીઆને માટે પોતાને સુધારવા તથા રવાનને છુટકારો
આપવાનાં બંધે કામથી, પોતાને નકામું કરવાનું છે. જેથી તેહને મીનોઇ દુની-
આમાં પોતાને ઇજા ભોગવવી અને રવાનને હાણી પોંહચાડવી તથા
રાહમારૂ ઇચ્છાથી દોજખમાં દુઃખ ભોગવવું છે.

લોભને મારવા સારૂં ધીરજ છે, (કારણકે તે ધીરજ) આત્માને ૬
માટેની જે ઇચ્છા તે આત્માને નીમખહરામ બનાવવાને માટે લુટ
કરનારી છે, તેને દાબી નાખનારી છે. બુરા વીચારની શક્તિને (માણસની
અંદરથી) હાંકી કાહાડવા સારૂં, ભલા વીચારવાળી શક્તિ છે. તે ભલા
વીચારવાળી શક્તિ, નીમખહરામ બનાવનારી બુરા વીચારવાળી શક્તિ
જે અહુરમજદની ઇચ્છાની લુટ કરનારી છે, તેને દાબી નાખી (માણસનાં)
અંતઃકરણ ઉપર પોતાની જગા કરનારી છે.

૭ જે આદમી જાતે અકલમંદ હોયછે, તે અકલવાળું માણસ બુદ્ધીવાન રવાનને લગતા આત્માની અંદરની ઇચ્છાથી ધીરજની મારફતે લોભને દુર કરનારૂં છે.

૮ (માણસ) ભલા વીચારવાળી શક્તિની હમેશની દોસ્તી રાખવાથી, બુરા વીચારવાળી શક્તિ, જે અંતકરણ અને ઇચ્છાને (માણસની) અંદર (સવાબનાં કામને સારૂં) સુસ્ત કરનારીછે તેને દુર કરનારછે. અને તે(ભલા વીચારવાલી સકતી) અંતકરણ તથા ઇચ્છાની મારફતે આત્માની પ્રમાણીક ખાહેશ મુજબનાં કામો આએ દુનીઆમાં કરાવનાર તથા તેનાં બદનને (નકીથી) પાલનાર છે.

૯ (માણસે) દીલની અંદર ધીરજ રાખવાથી, તેની ઇચ્છાની અંદર સવાબનાં કામોની સહમજ પેવસ થાયછે. અને તે (આદમી) તેની ઇચ્છા, વીચાર, અને વચનથી આ દુનીઆમાં ધરમને લગતાં કામ કરનારૂં થાયછે. અને તે આએ દુનીઆમાં બદનની પરવરશીની તથા દીનની દાનાઇવાળાં સવાબનાં કામો કરવાની ઉલટ લીએછે. આવતી દુનીઆને સારૂ પોતાને જેબદાર બનાવવાને માટેનાં કામ કરેછે—અને (પોતાનાં) રવાનને સુખી હાલતમાં લાવવા સારૂ તેને લગતા અવસ્તાના ભાગો પઢેછે. અને તેથી દોજખથી છુટકારો મેલવેછે અને ખુશી રહેછે.

૧૦ વળી આત્માને લગતી ઇચ્છાની અંદર, સુસ્તી–સહમજ વગરની કેળવણી—આલસાઇ—અને ચોરીની બુરી સહમજ, રાહજણો (દેવદૂતો)-ની તરફથી હોય તેને માણસે હાંકી કાઢવી. માણસ તેને લગતા લોભથી બદકાર બનેલુંછે. અને તે જાલમ લોભવાળી આલમને લગતી ઇચ્છાથી, માણસ અપ્રમાણીક ફરેહબુતના જેવું થાયછે. તથા બુરી બુદ્ધીના જોસ્સાથી, બદકારીવાળાં—દીનની સહમજ વગરનાં પાપી માણસ તરીકેનું બનેછે. અને બુરી બુદ્ધીથી મારામારી કરનારૂં અને દુઃખકારક ખવાસનું થાએછે. જ્યારે માણસની અંદર દુઃખની ઇચ્છા પેવસ થાયછે, ત્યારે તે બુરી ઇચ્છાથી પાપ કરીને ગુનેહગાર થાયછે. અને આએ દુનીઆમાં તે માણસ અપ્રમાણીક અને એબવંતું બનેછે. માણસ મીનોઇ દુનીઆનો પોતાને સીનગાર આપવા સારૂ, દીન ઉપર ધ્યાન આપવાય છે. અને તેથી પોતાનાં રવાન તથા બદન એ બેહુને ઇજા, ગમ અને નુકસાનથી દુર રાખનારૂં છે.

(૯૦૦) દાનાઈ અને બુરી બુદ્ધીની સહમજ—તેને લગતો સીનગાર—તેનું મુળ તથા બખ્શેશ—કબુલાત—સુધારો અને વધારો તથા દાનાઈને લગતી મોટાઈ અને બુરી બુદ્ધીને લગતાં ઊનડપણાં વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાણવું કે, દાનાઈને લગતી સમજ, જે કોઈ તેના આત્માની પક્ષવાળો હોયછે, અને તે આત્માને લગતી આંખને (યાને અંદરખાનેની ગેબી અકલને) બદનને લગતી વસ્તુઓને ચોકસાઈથી જોવા સારૂં ખોલ્લી રાખનારો છે તેમાંછે. ૨

દાનાઈને લગતો સનગાર—દાનાઈવાળું માણસ જે પ્રમાણે પોતાની ઈચ્છા ઉપર દીનનો સુધારો કરનારી—તથા આદમીઓની અંદર સારા ગુણો—સવાબ—પરહેજગારી અને નેકનામીનો વધારો કરનારી હકુમત ચલાવેછે તેથી છે. અને દુનીઆની અશોઈનો વધારો કરનાર વસીલા તરીકે હોવાથી છે. ૩

દાનાઈનું મુળ—દાદારની જાતી દાનાઈ છે. અને દાનાઈની પોતાની પેદાએશોની અંદર બખ્શેસ કરનાર, દાદાર પોતેછે. દાદાર પેદાએશને પોતાની તરીકે કબુલ રાખનાર, તે (પેદાએશ) ની અંદર તેની પોતાની કઉઅત હોવાએછે. તે (પેદાએશ) ને ભલો બેહમન (યાને નેક વીચારવાળી ગેબી શકતી) મીનોઈ દુનીઆને માટે સુધારનાર તથા અગમચેતી આપનારછે. વળી દાનાઈનો (દુનીઆમાં) દરેક ઠેકાણે એવી રીતે ફેલાવો થાયછે. કે જે કોઈ ધરમી દાનાઈવાળો હોયછે, તે આએ દાનાઈને લગતી સમજથી પોતાને ચઢતે દરજ્જેનો બનાવેછે. વળી દાદારની અસલ જાતની મારફતે રોશન ચીજોની અંદર કેટલેક દરજ્જેની સમજ, રોશનીવાળા (યજદો) થી રીહેછે. જે આદમી સચાઈવાળું હોયછે, તે તેને લગતી કેટલીએક સાચા લોકોની સમજથી, સરવેથી ચઢતે દરજ્જેની જાતવાળું બનેછે. એજ પ્રમાણે માંણસને સખાવત, મેહનશક્તિ અને બીજા ભલા ગુણવાળું બનવું છે. ૪ ૫ ૬ ૭ ૮

વળી બુરી બુદ્ધીને લગતી સમજ, જે કોઈ પોતાના આત્માની પક્ષવાળો હોયછે, તે તેના આત્માને લગતી આંખની નજરને આત્માને વાસ્તેની વસ્તુઓને જોવાથી બંધ કરનારો છે તેથી છે. જે પ્રમાણે ૯

અંધારાને લગતી સમજને જે કોઇ તેની હયાતીને લગતી પક્ષવાળો હોયછે, તે (જેમ) તેની બદનને લગતી આંખને તનને લગતી નજરે (ચીજોને) જોવાથી બંધ કરનાર છે તેમ.

૧૦ બુરી બુદ્ધીને લગતો સનગાર, બુરી બુદ્ધીવાળું ઇનસાન પોતાની ઇચ્છા અને અંતકરણ ઉપર જે પ્રમાણે માણસની અંદર બદી, કુરગુણો, પાપ, અપવીતરાઇ અને બદનામી ઉતપન કરનારી સતા ધરાવનારી વસ્તુ તથા દુનીઆની નેકીને હાંણી પોંહચાડનારો વસીલો હોવાથી છે.

૧૧ બુરી બુદ્ધીનું મુળ, પેલી બુરી બુદ્ધીવાળા (અંધ્રમઇન્યુશ) ની જાત છે. બુરી બુદ્ધીવાળો (અંધ્રમઇન્યુશ) દાદારની પેદાએશમાં ભેલાવાની નજર રાખનારો છે. જે આદમીની અંદર તે (અંધ્રમઇન્યુશ) ની બુરી બુદ્ધી છે, તે આદમી (પોતાના) આત્માની સમજની આડે આવનારા સબબ તરીકે છે. અને તે આદમી પોતાની ઇચ્છા ઉપર બુરી બુદ્ધીથી કંગાલીઅતભરેલી હકુમત ચલાવનારૂં છે. તે આદમી પોતાને સુધારનારૂં તથા વધારનારૂં તેની અંદરની બુરા મનવાળી ગેબી બુરી શક્તિથી છે. અને તે (બુરી બુદ્ધીવાળા) થી દરેક ઠેકાણે દુઃખ એવી રીતે ફેલાએછે, કે તેની બુરી બુદ્ધીના કુરગુણોથી (લોકો) નજીસ બનેછે. અને તેને લીધે માણસ દેવદરજની માફક આ દુનીઆમી હીલચાલ કરેછે.

૧૨ જે ધરમગુરૂઓ ડહાપણ વગરની બુરી બુદ્ધીથી આદમીઓનાં અંદર દાદારના વસીલા તરીકેનું કામ કરનારા છે, તેઓનો ધરમ દેખાવમાં દાદારની દાનાઇવાળા ધરમને લગતો છે. પણ બુરી બુદ્ધીને લીધે તે (ધરમ) દુનીઆની અંદર માણસનો ઘટાડો કરનારો, નાશ કરનારો અને તેઓની ખરાબી કરનારો છે. અને તે (ધરમગુરૂ) પેલા બુરી બુદ્ધીવાળા (એહરેમન) નું કામ કરવા સારૂ આદમીઓની અંદર વસીલા તરીકે છે. તથા આદમીઓને અને દુનીઆને નુકસાન કરનારો છે. જે (ધરમ) બુરી બુદ્ધીને લીધે આદમીઓને તથા દુનીઆના લોકોને ઘણાં કંગાલ બનાવનારો અને બેહુ દુનિઆમાં દુઃખ ખમનારાં કરનારો છે. જેને લીધે જે કોઇ દાનાઇવાલો છે, તે બુરી બુદ્ધીને મેલવનારો નથી. પણ દાનાઇથી આદમીઓની અંદર કામ કરવા એ, આદમીઓને આબાદ હાલતવાલાં કરનારો તથા તેઓનો આભાર મેલવનારો થાયછે.

તેઓમાંથી (યાને ઉપર જણાવેલા ધરમગુરૂઓમાંથી), જેઓ કહેછે ૧૩
કે, આદમીની અંદર જ્ઞાન પેલા બુરી બુદ્ધીવાળાની તરફથી
અપાયલું છે. અને તેનીથી આદમી બનેલું છે. તો જે યજદાંને લગતું
આદમી છે, તેની અંદર બુરી બુદ્ધી કેમ રહી શકે. તેમજ બુરી દીનના
સખુન યજદાંની દાનાઇવાળા કેમ થઇ શકે! જયારે આદમીના કરવાથી
તેની અંદરનો આત્મા થઇ શકતો નથી, ત્યારે વગર જાનવાળું બદન
યજદાંની તરફથી કેમ કરાઇ શકે? અને તે વાજબી કેમ કહેવાય?

જે કોઇ, આ તરીકાને માટે પેદા થયલું હોય, તો તે આદમીને ૧૪
લાયકનું નહી હોય. દરૂજની સહમજવાળું આદમી યજદાંને લગતું કામ
કરવાને કેમ શકિતવાન થાય? નહી જોઇ શકનારૂં આંધરૂં માણસ
છુટકારો મેલવવા માટેનું કેમ કહેવાય? જો તે નહી જોઇ શકનારૂં
આંધરૂં માણસ, તેને લગતાં કામો કરવાથી યજદોનું સાથી કહેવાતું હોય
તો, પેલો બુરી બુદ્ધીના સબબવાળો (અંધ્રમઇન્યુશ) યજદોના જેવો ચઢતા
દરજ્જનું જોનારો ગણાય. અને વગર દીનના કામોવાળા સાથીઓથી
જોવાને લગતી આંખ હોવી જોઇએ. જે ઉપરથી દેખઇતું છે કે જોવાની
આંખ આ બંધે શકતીના સબબવાળાં કામોથી એટલેજે માણસની
અંદરની દાનાઇ અને બુરી બુદ્ધીથી છે.

આદમીની અંદરની બુરી બુદ્ધીના વસીલાથી કરાયલું કામ ૧૫
યજદાંની તરફથી જણાયલું નથી. આદમીની અંદરની એ પ્રમાણેની
(બુરી બુદ્ધી) થી થાએલું કામ આત્માને લગતું નથી. તેનો સબબ
એ કે આત્માને લગતું કામ માણસની અંદરની યજદાંને લગતી
દાનાઇવાળી કૈવતના વસીલાથી છે. ધરમી કામ પવિત્રાઇ અને ૧૬
નીતીથી બનેછે, તે એબને બતલાવનારી બુરી બુદ્ધીથી જણાયલું નથી.
કારણકે જેમ માણસની અંદરની દાનાઇવાળો વસીલો, તેનાં મુળને
લગતું જે કામ કરવાનું છે, તે શકિતને લગતું કરનારો છે. તેજ પ્રમાણે
માણસને એબીઅલ કરનારી શકિતનું મુળ, આદમીની અંદરની બુરી
બુદ્ધીની શકિત ધરાવનારા વસીલાથી છે. માણસની અંદર જે દાનાઇનો
પ્રતાપ આપનારો ઉપરી (યજદ) છે, તે દરેક ઠેકાણે તેને માજદયસની
દીનને લગતી સહમજ આપેછે. કે જે દાનાઇવાળા સ્પેનામીનોની
તરફની જાતી બુદ્ધી છે. અને આદમીની અંદર જે બુરી બુદ્ધીનો ૧૭

લોભ આપનારી શક્તિ છે, તે દરેક ઠેકાણે દેવની દીનને લગતી સહમજ આપેછે. જેની બુરી બુદ્ધી બુરી બુદ્ધીવાળા અંધમઇન્યુશને લગતી છે.

૧૮ એજ સબબથી ગેબી વરધીના કરનાર દાદારની પક્ષવાળાં આદમીઓ સવાબનો વીચાર રાખેછે, સવાબને માટેનું બોલેછે, અને સવાબના કામો કરેછે. અને (બોદાતાલાનો) આભાર માનેછે. અને તેને આબાદ હાલતમાં રાખનારો ઉપરી બોદા તેનાં તે કામોનો નેક બદલો તેને આપનારો છે.

૧૯ જે આદમીઓ પાપનો વીચાર રાખેછે, પાપી વચન બોલેછે અને પાપી કામ કરેછે, તે બોદાનો આભાર માનનારાં નથી; તેઓ તે તનને લગતાં (બુરાં) કામ કરવાથી, સજાને લગતાં થાયછે. અને તેથી તેઓ વગર મુળવાળાં (યાને પોતાના પેદા કરનારથી જુદા પડેલાં) ઠરેછે.

વળી પેલા ધરમગુરૂઓનું કેહવું છે કે, આદમીઓની અંદર તે બુરી બુદ્ધીવાળા વસીલાની કઉમતને બોદાએતાલાએ કરેલીછે. ત્યારે બોદાએતાલાએ, જે ગુનેહગાર માણસો પાપને વીચારેછે, બોલેછે અને પાપ કરેછે, તેઓને તેને માટેની સજા કરવા તથા દુ:ખ દેવા અને કંગાલ બનાવવા સારૂ કેમ કહેલું છે? વળી અહુરમજદને લગતો સવાબ કરનારાં આદમીને તે આદમી સવાબ કરેછે તેથી બોદાનો આભાર માનનારી દાનાઇવાળો તથા તેને આબાદ રાખનારા ઉપરી યજદોની તરફથી તેને ચહડતે દરજ્જેનો બદલો આપવાનું શા વાસ્તે ફરમાવેલું છે?

૧ (૯૦૧) જે આદમી દરૂજને લગતું છે, તેની હીલચાલ તેને લગતી હોયછે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો બોલાસો.

૨ જાણવું કે, દરૂજ (યાને દુરગુણી શક્તિ), પોતાના સંબંધવાળાં આદમીને પોતાને લગતી કુશેશ કરનારૂં બનાવેછે. આદમીનું રવાન ચલકાટવાળું છે. અને તે રવાનનો પોશાક (તનું) શક્તિવાન બદન છે. ગોસ્પંદ અને આએ દુનીઆંને લગતી બીજી પેદાએશની હયાતીનું બનવું માણસની માફકનું નથી. (માણસની અંદરની) નુરી શક્તિ

(યાને યજદ), તે દરૂજના સંબંધથી માણસને જુદું રાખવાના વીસીલા તરીકે છે. કારણકે પેલા (દરૂજ) ને લગતો શોક રાખનારાં આદમીને તે (દુરગુણી) થી એબવાળું બનવું છે. નુરમંદ (યાને યજદી) શક્તિ, આદમીને વગર હયાતીનું બનાવનારી શક્તિ, એકદમ તેની ઉપર નહી પોંહચે, તેટલાંમાં તેને દાબી નાખેછે. જેથી તે (વગર હયાતીનું બનાવનાર) ની કોઇ (ઇજા) તે (માણસ) ને થઇ શકતી નથી. અને તેથી કોઇબી (દુરગુણી શક્તિ), તે (આદમી) ને હયાતીમાં મોતની હાલત આપી શકતી નથી; એજ તેને માટેની સારી અને કબુલ રાખવા જોગ સાક્ષી છે. વળી પેલા સખ્ત પોંહચાડનારા (દરૂજ) ની સખ્ત ઉપજાવનારી કઉઅતની હીલચાલને, માણસની અંદરથી દૂર કરવાને માટે, ખોરેહવાળા યજદો શકતીવાળા છે. તેને લીધે આતમાને પોતાને બીમાર થવું નથી—તથા (દરૂજના) બંધ વગર (યાને ગુનાહની કસુર વગર આતમાને દોજખમાં) કેદ થાવું નથી. સઘળાં આદમીઓના આતમાને હમેસની હયાતીવાળાં રેહવું, યજદોની જાતથી છે. તેમજ (દરૂજને આદમીની અંદરથી) જુદો કરવાના સંબંધવાળી યજદી શકતી આદમીની અંદર હોવાથી, તેને હલાક થવું નથી—બલકે તે યજદો, બંધે દુનીયાંનાં સંકટથી માણસને સુધારનારા અને (સંકટની તરફ) તેને નહી જવા દેનારા છે. અને તેઓની હમેશની સંગતથી, માણસ પોતાનો સંબંધ, પેદા કરનારનાં મુળ (સ્પેનામીનો) ની સાથનો રાખેછે. (યજદોથી) સુધરેલું માણસ, ચહડતે દરજ્જેનો ઉપાએ કરનારૂં તથા તેને માટેનો મરતબો મેલવનારૂં અને તેની અંદરના દરૂજને લગતી વગર ફાએદાની હીલચાલથી પોતાને જાલવનારૂં તથા કંગાલીઅત અને બેહુંદાપણાં વગરની હીલચાલ કરવાથી રોશનીવાળી (યાને યજદી) મરદાનગીથી દરૂજને હાંકી કાહડનારૂં થાએછે. માણસ દરૂજથી છુટકારો મેલવવાએ, પોતાને પેલી દુનીઆંમાં ચહડતે દરજ્જેનાં સુખવાળાં મકાંનમો ઘણી મજાહથી રાખનારૂં છે.

જે કોઇ પોતાના ફાએદાને સારૂં, દરૂજની કંગાલીઅતથી તથા તેને લગતી બેહુંદી મેહનતની હીલચાલથી અને તે દરૂજના સંબંધથી પોતાને સાચવેલો રાખેછે, તે પોતાથી દરૂજને હાંકી કાહડેછે. અને દરૂજની કઉઅતવાળી હીલચાલ કરવાથી માણસને નીચાં અને દુઃખભરેલાં દરૂજનાં મકાનમાં બંદીવાન તરીકે રેહેવું છે. ભલી દીનની અંદર જણાવેલું છે કે, ફશકેરેતિ (યાને છેલ્લા સુધારાના વખત) સુધી, (માણસને) પેલાં દોજખના દરૂજ (અંધ્રમઇનીઉશ) થી ખોટે રસ્તે ઉતરવું છે. અને તે

ક્રશકેરેતીના વખત ઉપર, એબ આપનાર (એહરેમન) ને (દુનીઆંનાં લોકોમાંથી) હાંકી કાહડવામાં આવશે. તથા (તે વેળા) ખલકનાં લોકોને દાદારની કઉઅતવાળા ધરમી પ્રતાપનું મેલવવું છે. જે વેળા દોજખથી છુટકારો મેળવનારાઓને (અશો લોકોથી) મોટાઇનું મલવું છે. તથા કેદીઓનો દોજખથી છુટકારો થવો છે. આતમાની જે શકતીઓ (આએ દુનીઆંનાં બદનથી જુદી પડેલીછે, તે (રીસ્તાખેજના વખતમાં) યજદોની મદદથી કાએમ રેહનારી છે. અને તેની જુદાગીનું પાછું એક થવું છે. (એટલેજે રવાનની સાથે જીવ—બોધ—અખો અને ફરોહરને પાછું જોડાઇને મીનોઇ જેહાંનમાં જવું છે.) અને (તે વેળા) નુરી રવાનને તેને લગતાં બદનનો શકતીવાળો પોશાક (યાને યજદી કઉઅત ધરાવનારૂં બદન) આપ્યામાં આવશે. તથા તે વેળા દરએક જણને પુરતી ખુશી સાથે આરામ અને બુજોરગીથી રેહવું છે.

૧ (૯૦૧) રૂપેનામીનોની તરફથી તેને લગતી કઉઅતની સહમજ, બે તરેહની બુદ્ધિથી અપાએ છે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખુલાસો.

૨ જાણવું કે, રૂપેનામીનોની તરફથી (માણસને) બોદાઇ બુદ્ધિવાળી શકતીની સહમજ, બે તરેહથી અપાએ છે; તેમાં એક અગમબુદ્ધિની
૩ અને બીજી ચહડતો દરજ્જે મેળવવાની સહમજ છે. જે અગમબુદ્ધિને લગતી સહમજ છે, તે પુરતી કુશેશથી એબ આપનાર દરૂજને હાંકી કાહડવા સારૂં, ખલકને સેવટની ફતેહ મેળવવાને લગતી તથા તનપસીનને વખતે સધળી પેદાએશને હમેશની નેકીથી સુધારવાની છે. અને જે ચહડતો દરજ્જો મેળવવાને લગતી સહમજછે, તે છેલ્લા સુધારાને માટેની કઉવતનો વધારો કરવા સારૂ લોકોનો વધારો દુનીઆમાં ચાલુ રાખવાને લગતી છે.*

* જરતોશતી ટોળામાં દીનનાં ફરમાંન મુજબ ઓરત અને મરદનું જોડું શાદીને લગતા દીનના તરીકાથી ૧૫ વરસની ઉમરે બનાવવાનું છે, તે ફરમાંન મુજબ જરતોશતીઓનો મોહોટો ભાગ હાલમાં બેદરકારીથી ચાલેછે. અને ઊપલાં ફરમાન મુજબની ઉમરે શાદી કરતા નથી. અને ઓરતની તરફથી પઇસા મેળવવાના લોભમાં પોતાની જીનદગી ખરાબ કરેછે, તેઓ બોદાના તકસીરવાર થાયછે. અને પોતાની આએ દુનીઆંની બોળાદનો વધારો નહી કરવાથી તેઓ કુશેકેરીતીના સુખ અને દરજ્જા વગરનાછે.

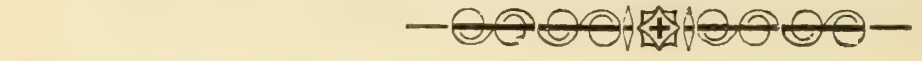
જે ધરમગુરૂઓનો ધરમ, આએ દુનીઆનાં લોકોને એક બીજા ૪
સાથે મારામારી કરાવવાને લગતો તથા લોકોને કંગાલ—બીમાર અને હમેશની ઈજાવાળા બનાવવાનો તથા સઘળા લોકોને હમેશનાં દોજખી કરવાનો છે, તે (મનહુસ) ઘણાંએક માણસોને (દોજખના) બંદીવાન કરવાને માટેનો તથા તે મનહુસ દુનીઆનો નાશ કરવાને લગતો છે. કારણકે તેઓ જેને ધરમ તરીકે ગણેછે, તે અગમબુદ્ધિ તથા ચહડતે દરજ્જેની બુદ્ધિની સહમત આપ્યા વગરનો છે. એટલુંજ નહી પણ તે, (દુનીઆનાં) લોકોનો ઘટાડો કરવાની બુરી સહમત આપવાને માટેનો છે. જે ભલો ધરમ કહેવાએછે, તે હમેશની ભલાઇવાળો અને દેવની સઘળી બદી વગરનો છે. અને તેજ ચહડતે દરજ્જેનો (ધરમ) કેહેવાએછે.

(૯૦૮) **રોશનીવાળી તથા અંધારાવાળી વસ્તુને (એકથી બીજીને)** ૧
જવા વગર એકદમ પોહચવું નથી. તથા આએ દુનીઆમાં
એ કે બીજા સાથે ભેલાવું નથી. અને એક બીજાની
સાથે પોતાને પ્રકાશવું નથી. તે વીશે ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, રોશનીવાળી તથા અંધારાંવાળી વસ્તુને, (એકથી ૨
બીજીને) દુર થવું છે. અને એક બીજાની સાથે ભેલાવું નથી. તથા આએ દુનીઆંની વસ્તુનું જણાવું, તેજ આપનારી નુરી વસ્તુ (યાને રોશની આપનારી ચીજે ખોરશેદ—ચંદ્ર—અને આતશ) ની મારફતે છે. આતશની રોશની એકદમ નીકળવાએ, તે (આતશ)ની અંદર ધુમારાનું ભેલાવું નથી. ધુમારો જે છે, તે એબ આપનારા (એહેરેમનની તરફના) આતશની (યાને દોજખના આશતની) રોશનીને સારૂં છે. અને તેને આતશની રોશનીનું કારણ જણાવેલું છે. વલી આતશ બહેશત અને દોજખની નીશાન તરીકે છે. તેની પોતાની જે રોશની સારા દેખાવવાલી, બામદાદને લગતી, પેદાએશ ને ઉધરભાવ આપનારી અને ખુશી બખશનારી તથા ગરમીવાલી છે, તે બેહશતને લગતી છે. અને દોજખ કે જેની અંદર બુરી—સજા-ના કાએદાવાલી જાતને ઘટાડનારો કરનારી તથા દુઃખ આપનારી બદબોએ ધુમારા સાથની રોશનીવાલો આતશ છે, તે એબ આપનારા એહરેમનને

લગતો આતશ છે, જેની ગરમી ગુનેહગારોને બારનારી, નોકસાન કરનારી અને હાણી પોહચાડનારી છે, તે દોજખને લગતી છે.

૩ જે ધરમગુરૂઓ પોતે દેવાનગીથી, જે દોજખનો આતશ કેહેવાએછે, તેને બેહશતને લગતી રોશની જે પેદાએશને ચહડતે દરજ્જેની બનાવનાર, ખુશનોમાં ચલકાટ આપનાર, (પેદાએશનો) વધારો કરનાર અને ખુશી બખ્શનારછે, તેની સાથે સરખાવે છે. અને તેને લગતી વીગત દોજખને લગતા આતશની ગરમીને સારૂ આપેછે; પણ બેહશતને લગતુ જ્ઞાન પેલાં દોજખને કેમ લાગુ પડે?

૧ (૯૦૯) **યજદો અને દેવોની માફકનાં (આદમી)ઓ વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાણવું કે, ગણતરી અને ધારણાની અંદર, જે આદમીઓ યજદ અને દેવની માફકનાં જાણવામાં આવેલાંછે. તેમાં બુરી દીનવાલા ધરમ-ગુરૂઓથી વેગલા, અથોરનાનો; બુરી દીનવાળા પાદશાહ અને પેહલ-વાનોથી વેગળા, અશ્રેશતારો, બખીલ કુનબીઓથી એહલાએદા, જરતોસ્તી ખેડુતો, અને બદકારીથી એહલાએદા, ભલા પેશેવરો, યજદોનું કામ કરનારાછો

૩ બુરા ધરમગુરૂઓથી નજીસ બનેલા પાપી અથોરનાનો—બુર. પાદશાહ પેહલવાનોથી નજીસ બનેલા પાપી પાદશાહ પેહલવાનો—બખીલ ખેડુતોથી નજીસ બનેલા પાપી વાસ્ત્રોયુશો અને બદકારીથી નજીસ બનેલા પાપી પેશેવરો, દેવનું કામ કરનારા છે.

૪ ગણતરીની અંદર નેક સાયાવાળો (યાને યજદાંથી પ્રતાપ મેલવેલો) હાકમ—સાચો નીઆધીસ—પરહેજગાર—નેક સખાવત કરનાર—દીનની ઉપર નજર રાખનાર—સંતોષી—પેદાએશની અંદર સખાવતથી માન ભોગવનાર અને નાપાકોને ધીકારનારો છે.

૫ આબાદ દોલતવાળો શખ્સ, ખોદાના તાબેદાર વીચારવાળો અને તેજ પરમાણેની બીજી ચાલથી પોતાને ચલાવનારો તથા જે કોઇ સંકટમાં હોય તેને સખાવત કરનારો, વીચાર શકતી ઉપર દબાણ હોવા છતાં સાચું બોલનારો—અને હકુમતના વખતની અંદર ખોદાનો આભાર માનનારો છે.

વેર રાખનારો નીઆધીસ, ખોટો ચુકાદો કરનાર—દોલતમંદ હોવા ૬
છતાં કંગાલ અને વગર સંતોષવાળો—ઘણા બુરા બખીલોને શકતી-
વાન કરનારો—અને લોભ વગરના માણસને ધીકારનારો—તથા જે કોઇ
દોલતમંદ તથા તેવીજ હાલતના વગર દીનવાળા હોએ, તેઓને
દોલતની અંદર વધારનારો—અને જે કોઇ ચુગલી કરવામાં ખુશીના
વીચારવાળા તથા હકુમતની અંદર વેર રાખીને ઇજા દેનારા હોએ, તેઓ
દેવ તથા દરૂજની મીસાલનાં આદમીઓ છે.

જે આદમીઓની અંદર દેવનું મુતલક ભેલાણ નથી, તેઓ ૭
ખાલેસ યજદોની માફકના પવીત્ર છે. બલકે યજદોની કેટલીએક દાનાઇ
તથા સારા ગુણવાળા છે. વળી જે આદમીઓ કેટલીએક બુરી બુદ્ધિ
તથા બીજા દુરગુણોવાળાં છે, તેઓ દેવની માફકના છે.

જે ધરમગુરૂઓ દેવનાં મુલને મલતા છે, તેઓનો ધરમ તેજ બુરી ૮
બુદ્ધિવાળાં મુલને લગતો કેહવાએછે. તેથી ખચીત, તે ધરમવાળા,
તેઓની બુરી બુદ્ધિને લીધે દેવનો માફકના કેહવાએછે.

(૯૦) આદમીને ચહડતે દરજેની દાનાઈ તથા સહમજ ૧
મલવા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, આદમીને દાનાઇ તથા સહમજનું મલવું, નીચે જણા- ૨
વેલી ચેઆર તરેહથી છે. એક આતમાને લગતી બુદ્ધિવાળાં માણસને ૩
પ્રતાપી થવું, પેદાના કરનાર દાદારથી છે. બીજું—દીનના કલામોની ૪
સહમજનો વધારો કરનાર આદમી, આતમાને લગતી બુદ્ધિથીછે. ત્રીજું— ૫
આતમાને લગતી અકલના કલામોથી, (એટલેજે દીનના કલામોની સહમજથી
બંદગી કરવાએ), ઓલાદની સગાઇ (દીનની સાથે) ધરાવનારાઓને કીરતીછે.
ચોથું—આએ તરણે વસ્તુઓને મદદ કરનાર તથા તેઓને ખોરાક આપ- ૬
નાર, માણસનાં અંતકરણ ઉપર રેહઠાણ રાખનારો બેહમન અમસાસ્પંદ
(યાને ખોદાઇગણી આંણશકતી) છે. જેનામાં આતમાને લગતી દાનાઇછે, તે ૭
અહુરમનદની સહમજ (લોકોને) સારી રીતે આપનારો અને ભલી દીનની
સહમજથી, આતમાને લગતી સરવેથી સરસ અકલનો વધારો કરનારો છે.

૮ આતમાને લગતી અકલના કલામોથી, (એટલેજે દીનના કલામોની સહમજથી બંદગી કરવાએ), તેઓનાં અંતકરણ ઉપર ભલા વીચારવાલી ઓલાદને જલવવાની શકતી રેહવાથી, તેઓને તરેહવાર રીતની સરદારી મલેછે. અને તેથી તેઓમાં ગેબી દરજને (પોતાની) અંદરથી હાંકી કાહડવાની સહમજનો વીચાર જોડાએલો રેહછે. તથા તેવો તે પોતાની અંદરની ચહડતે દરજેની દાનાઇ તથા સહમજથી, બેહુ દુનીઆની બુજોરગ નેકીને પોતાની કરવાથી, સરદારોની અંદર માન ભોગવેછે.

૧ (૯૦૫) જુદી જુદી તરેહના પાદશાહો વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાણવું કે, જુદા જુદા વખતની રીતભાતવાલા પાદશાહો, નીચે જણાવેલી ૮ તરેહના છે. એમાં ચાર વખાણ કરવા લાએકનો અને ચાર બદગોઇ કરવા લાએકની પદવીવાલા છે.

૩ વખાણવાજોગ ચાર પદવીવાલા પાદશાહોમાં એક અગમ-
બુદ્ધિવાલો; બીજો સઘલા લોકોનો સંભાલ કરનારો; તરીજો ઘણો સંભાલ
૪ કરનારો અને ચોથો આતમાની જાળવણી કરનારો (પાદશાહ) છે. જે પાદશાહ પોતે અગમબુદ્ધિવાલો છે, તે દાનાઇવાલા (અહુરમનદ) ની
૫ શકતીવાલો અને વખતને પીછાણનારો છે. (જે પાદશાહ) સઘલાઓનો સં-
ભાલ કરનારો છે, તે (પોતાની) ગોસસાને લગતી શકતીને મારવાએ, પોતાની હકુમતને બલવાન કરનારો છે. અને તે(વા ગુણ) થી તે પાદશાહ પોતાની રયત-
ની હયાતીનો નાશ કરનારી તથા તેને ખરાબ કરનારી જે વસ્તુઓ છે,
૬ તેને સુધારનારો છે. જે પાદશાહ આતમાને લગતી શકતીઓથી વાકેફગાર છે, તે હલાકીના વખતમાં (પોતાની રયતનો) ઘણો સંભાળ કરનારો છે. વળી તે પાદશાહ આતમાને લગતી તે દુરઅંદેશી સાથે, જે કાંઇ દાણાઇને લગતી શકતીઓ છે, તેની મદદથી હકુમતને પાએદાર રાખનારો
૭ છે. અને તેની રઇઅત તેથી ઉલટભરેલી રેહછે. જે પાદશાહ તેના આતમાને લગતી દાનાઇથી, તેને લગતી દાનાઇ ધરાવનારા લોકોની શકતીઓને

ઉલટમંદ રાખનારો છે, તે તેને માટેની હલાકીને, નેકીના વખતની અંદર ફેરવનારો તથા તેની હકુમતમાં પુરતો સુધારો કરનારો છે.

જે પાદશાહ પોતે દુરઅંદેશ હોએછે, તે બુરી બુદ્ધિવાલા કમ- ૮
અકલોનો નીચ વખતમાં સધલો રીતે બચાવ કરનારો છે. તથા જેબી મદદથી તેઓને લગતો વખત નેકીની અંદર ફેરવાઇ શકતો હોએ, તેવી પોતાની દુરઅંદેશીથી (તેઓનો) તે સંભાલ કરેછે. અને તે પાદ-શાહની હકુમતથી તેની રયત મોટી ઉમેદ રાખનારી (યાને ચહડતે દરજ્જેની જીનદગી ગુજારનારી) છે.

વલી જે પાદશાહ તેને માટેની નેકીના વખતથી તથા આતમાને ૯
લગતી દુરઅંદેશીથી ચહડતે દરજ્જેના ઉલટવાલો રેહેછે, તેની સહમજ શકતીને દાનાઇ તથા હકુમતને લગતા પુરતા સુધારાથી કાયમ રેહવુંછે.

જે પાદશાહ આતમાને લગતી દુરઅંદેશીવાલો છે, તે બુરી બુદ્ધિ- ૧૦
વાલી મન શકતીઓથી તથા હલાકીવાળા વખતથી આતમાનો સંભાલ કરનારો છે. અને તેને લીધે તે પાદશાહ અગમબુદ્ધિનો ખેતાબ ધારણ કરનારોછે. તથા તેની ઉલટવાન રઇઅતની મદદથી તેનું રાજ કાએમ રેહનારૂં છે. જે પાદશાહ પોતાની રયતને માટેનાં સુખનો ઉમેદવાર ૧૧
છે, તે પોતાની અગમબુદ્ધિથી તેની શકતીઓને ડાહપણની અંદર તથા વખતને નેકીની અંદર અને હકુમતને પુરતા સુધારાની અંદર ફેરવનારો છે.

ચાર (તરેહના પાદશાહો) રયતની સંભાળ કરવાની ગીબત અને ૧૨
નાલેસીને લાએકનાછે. જેમાં એક (રયતનો) સંભાળ નહી કરનારો અને ૧૩
તેને વારેધડીએ નોકસાન કરનારો (પાદશાહ) છે. બીજો—સંભાળ કરવામાં ૧૪
નબલો અને થોડું નોકસાન કરનારોછે. તરીજો—વગર એકીનવાળો અને ૧૫
વારેધડીએ રયતને દુઃખ કરનારોછે. અને ચોથો—આતમાને સંભાળ કર- ૧૬
વાથી છોડી દેનારો અને તેને નોકસાન કરનારોછે.

એમાં, જે પાદશાહ આતમાને લગતી અગમબુદ્ધિ વગરનો છે, તે ૧૭
બુરી બુદ્ધીની શકતીવાળો—નોકસાનવાળા વખતમાં રયતનો નહી સંભાળ કરનારો—અને પોતાનાં રાજને જલદીથી હાણી પોંહચાડનારો છે. તથા તેની પક્ષનું જલદીથી ખરાબ થવું છે.

જે પાદશાહ બીહકન હોએછે, તેની રયત ધાસ્તીભરેલી રહેછે. ૧૮
આતમાને લગતી વગર દુરઅંદેશીથી, તેની શકતીઓ બુરી બુદ્ધિવાળી

બનેછે. અને તેનો વખત હલાકીને લગતો હોએછે. તથા તેનું રાજ વગર આરામને લીધે જલદીથી હાંણી પોંહચવા જોગ બનેછે.

૧૯ જે પાદશાહ આતમાને લગતી અગમબુદ્ધિ વગરનો હોએ, પણ તેની મનશકતીઓ ડાહપણવાળી હોએ, તો તે હલાકીના વખતમાં નબલા લોકોની બનતી પાસબાની કરનારો છે. જે (પાદશાહ) તેની રયતનો સંભાળ કરવામાં નબલો હોએછે, તેની હકુમત તેની દાનાઇવાળી શકતીઓથી નોકસાન કરવામાં મધ્યમ જોરવાળી છે. તથા તે પાદશાહ તેના આતમાને લગતા તેમજ હલાકીને લગતા વખતને માટેની પછમબુદ્ધિને લીધે પોતાની રયતનો ઘણોજ ડર રાખનારો છે. માટે તે પાદશાહે તેને લગતી અગમબુદ્ધિ વગરની સહમજને—તથા તેને લગતા ઘણા ધાસ્તીવાળા વખતને અને પેલા બુરી બુદ્ધિવાળા (અંધ્રમઇનીઉશ) ની ઉલટી સહમજ શકતીઓને પોતાથી પાછી ફેરવવી. તેમજ ખરાબી કરનારા બુરા તાબેદારોને લગતી વગર સંભાળવાળી હકુમતને સુધારવી સજાવાર છે.

૨૦ જે પાદશાહ આતમાને લગતી અગમબુદ્ધિ વગરનો છે, તે બુરી બુદ્ધિવાળા (અંધ્રમઇનીઉશ) ની સહમજ શકતીવાળો છે. અને (પોતાના બુરા તાબેદારોની ખરાબીથી, (પોતાની રયતને) જાળવનારો નથી. તથા બુરા વખતમાં રયતનો મજબુત બચાવ કરનારો નથી; પણ જલદીથી તેઓને હાંણી પોહચાડનારો છે. જોકે તેણે પોતાની ઉલટી બુદ્ધિને હલાકીના માટેના વખતની અંદર તુરત ફેરવવી જોએછે, પણ તેનામ અગમબુદ્ધિ નહી હોવાથી, તે હલાકી પોંહચાડવાને માટેના વખતને, તેણે જલદીથી કેમ ફેરવવો ? તે તેને જણાતું નથી. જેથી તેની હકુમતને હાંણ પોંહચવાની તેની રયત ઘણી ધાસ્તીમાં રેહછે. અને તે પાદશાહને તેથ
૨૧ ઘણો ભય રહેછે. જે પાદશાહ આતમાને લગતી દુરઅંદેશી વગરનો છે તેને તેની બુરી બુદ્ધિવાળી મનશકતીને લીધે હલાકીવાળા વખતને તથ તેની વગર આરામવાળી હકુમતને પોંહચેલાં નોકસાનને પાછું ફેરવવાન ઘણી ધાસ્તી રેહછે.

૨૨ જે પાદશાહ આતમાને લગતી અગમબુદ્ધિ વગરનો હોએછે, પા તેની સહમજશકતીઓ દાનાઇવાળી હોએછે, તે (પાદશાહ) વખત જોઇને ખરાબીથી આતમાનો સંભાળ કરવા સારૂ તેની અંદરન દાનાઇવાળી કઉઅતોના પ્રતાપી જોરનાં ઉપરીપણામાં તેનામાં જે તે

હકુમતને ખરાબ કરવા માટેની અગમબુદ્ધિ વગરની કઉઅત હોએછે તેને છોડી દીએછે. અને તે પોતાની રૈયતને લગતી ધાસ્તી રાખનારો પાદશાહ, તેની હકુમતની સંભાળને સારૂં, તેને લગતો ખુબીવન્તો વખ્ત (ખોદાની હજુરમાં) ચાહેછે. અને તેથી, તેને લગતી પેલી બુરી બુદ્ધિને, અગમ બુદ્ધિવાલી શકતીની અંદર ફરવું તથા હલાકીવાળા વખતનું તેનીથી ઉલટાવું છે. તથા તેની હકુમત જે વગર આરામવાલી અને ખરાબી પોંહચવાની ધાસ્તીમાં છે, તેનો ફેરફાર થાએછે.

(૯૦૪) **દરૂજની (યાને અંધમઈનીઉશની) સખ્તી ઉપજાવનારી કોશેશને લગતા વખતનું, રપેનામીનોની પેદાએશની અંદરથી (સેવટે) નાબુદ થવું છે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.** ૧

જાણવું કે, ભલી દીનની અંદર જણાવેલું છે કે, દરૂજ (અંધમઈનીઉશ) ને વખતની હદ જણાવાની આગમચ, (એટલેજે એહરેમનને પોતાની હારનો વખત નહી જણાવાને લીધે), પેદાના કરનાર દાદારનો અને તેની પેદાએશને લગતી (યજદ અમેશાસ્પંદોની) શકતીઓનો ધીકાર કરવાએ તથા પોતાને સારૂં ખોટું વીચારવાએ, (યાને ખોટું અભીમાન રાખવાએ), તે સરવેથી ચહડતે દરજ્જેની શકતીવાળા દાદારની તથા તેની પેદાએશની સામણે તે (પેદાએશ) ને હૈયાતી વગરની કરવાની લડાઇ કરનાર થાએઓ. અને તેથી તેને સરવે વાતની સહમજ ધરાવનારા દાદારે પીછાણેઓ. તેથી તે દરૂજને પુરતી રીતે આજેજ થવા વીશે લડાઇ કરવાની હદ આપી. તથા તે દરૂજ સાથે કેટલીએક મુદત સુધીની હદ કીધી. અને તે મુદતવેર દરૂજને તેની ખોટી કઉઅતવાળી લડાઇની અજમાએશ ચાલુ રાખવાની છુટ આપી. તથા તે હદને માટેના વખતનું પુરૂં થવું ખોરશેદને લગતી આસમાની ચાલ અને તેને લગતા એરાદા (યાને દોર) ની પુરવણીથી (મુકરર કીધી) છે. દરૂજની લડાઇનો નાસ થવો, સુરયની ચાલની વારેધડીએ ઢીલ થવાએ છે. અને ખોરશેદને તેને લગતું ફરવાની વારેધડીએ ઢીલ કરવાએ, સખ્તી ઉપજાવનારા દરૂજની સરૂઆતમાંની સખ્તી ઉપજાવનારી લડાઇ કરવાનું પડી ભાગવું થઇઉં હતું. શરૂઆતમાં, ૭૦ દાહડા અને રાત પુરી થઇ તાંહવેર, દાદારની કઉઅત (યાને યજદ અમેશાસ્પંદો) ની મારફતે, (દેવો અને યજદ અમે- ૨ ૩

શાસ્પંદોને) એક બીજા સાથે લડાઇ કરવાથી, દરૂજની (યાને અંધ્રમઇ-નીઉસની) હાર થઇ હતી. એ વેળા ખોરશેદ આસમાની એરાદાથી (યાને ચાલથી) અટકયો હતો.

૪ બીજું—જરતોશતને માટેનો હજારો, (યાને જરતોશતના દોર) ની આગમચનો વખત પુરો થાતી વખતે, (યજદો અને દેવો વચ્ચે) ફરીને એક બીજા સાથની લડાઇ થઇ હતી. અને તે સખ્ત લડાઇ કરવાની હદ ૧૦ દાહડા અને રાત સુધીની હતી. જરતોશતના હજારાની આખેરીએ, હોશેદર-ના હજારાનું શરૂ થવું છે. અને તેને (યાને હોશેદરને) અહુરમજદની સાથે (દીનને લગતી) પુછપરછ કરવી છે. તે વખતે ખોરશેદને આસમાની દોર (યાને બુરૂજની) ચાલની અંદર, અહુરમજદની કઉઅતને સારૂં ઉભું રેહવું છે. અને તે (વખતની) લડાઇથી, દેવોની હાર થશે. આએ વખતે
૫ ખોરશેદનો તેની ચાલમાં અટકાવ થવાથી જે ઢીલ થવી છે. તે હોશેદરના હજારાની આગમચનો (જરતોશતનો હજારો) પુરો થાવાના વખતને લગતી છે, અને તે (જરતોશત) ના (હજારા) પછીની લડાઇ ઘણી સખ્ત રીતે થવાની છે. અને તે ૨૦ દાહડા અને રાતની હદવાળી છે.

૬ હોશેદરનો હજારો પુરો થતાં હોશેદર માહનું અહુરમજદની હજુરમાં દીનની પુછપરછને સારૂં જવું છે. એ વેલા ખોરશેદને આશમાની એરાદાથી (યાને ચાલથી) તેનાં મઠકની અંદર રેહવું છે. અને દાદારની મહડતે દરજેની કઉઅતથી તે લડાઇથી (દેવોની) હાર થાશે. અને ખોરશેદને તેટલો વખત તેની ઘટતી રીતની ચાલમાં ઢીલ થાશે.

૭ એ પછી હશેદરમાહનો હજારો પુરો થવાની આગમચ (યજદો અને દેવો વચ્ચે) પાછી એક બીજા સાથે ઘણી સખ્ત લડાઇ થવા-નીછે. તે લડાઇની હદ ૩૦ દાહડા અને રાત વેરની છે. હોશેદર-માહનો હજારો પુરો થતાં, ફતેહમંદ સોસીયોશનું અહુરમજદની હજુરમાં દીનને લગતી પુછ પરછ કરવા સારૂં જવું છે. એ વેલા ખોરશેદને આસ-માની એરાદાથી (યાને આસમાંની દોરની ચાલથી) તેનાં મથકની અંદર રેહવું છે. અને (એ વેલા) દાદારની મહડતે દરજેની કઉઅતથી (દેવ દરૂજોને) તેઓની લડાઇમાં પુરતી હાર થવીછે. અને ખોરશેદને તેના આસમાની એરાદાથી ચાલવામાં કઉઅત મલસે. અને દાદારના ઉપરીપણાંનું કઉઅત મેળવવાએ તે સોસીઓશ તેની ૫૭ વરસની હકુમ-

તની અંદર, (લોકોના) સુધારાને સારૂં સધળા દરૂજોને હાંકી કાહડશે. અને દરૂજ (યાને અંધ્રમઇનીઉશ) તેનું કઉઅત ટુંટી જવાથી તથા પોતે નકામો થવાથી પોતાને દોજખનાં મકાનમાં નાખશે.

દરૂજને લગતી સધલી લડાઇની અંદરની ખોરશેદની ચાલને લગતી ૮
ઢીલ, ઉપર લખી જણાવયામાં આવેલીછે. તે દરએક (ઢીલના) વખતમાં, દરૂજને લગતી સંકટ ઉપજાવનારી લડાઇથી, તે વખતને લગતી ઇજા માણસોની અને અહુરમજદની બીજી પેદાએશની ઉપર ઘણી પોહચશે.

(૮૦૮) પેદાના કરનાર (દાદાર) નું આદમીને માટેનું શરૂઆતની એક ૧ ગણતરીથી કરવાનું કામ, તેની પેદાએશને લગતી નવ સુધીની ગણતરીના વીચારે, સરંજામ પોહચીઉંછે. તે વીશેની ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, દાદારનું પેહલ્લું કામ, આદમીને આએ દુનીઆને સારૂં ૨
હયાતી આવવાનુંછે. બીજું—તેને (આએ દુનયાંની) કાયા આપવાનુંછે. ૩
તરીજું—તેને કામને લગતી હીલચાલ કરાવવાનું છે. ચોથું—જીંદગીને ૪
જાળવી રાખનારાઓના સંભાળને સારૂં, આદમીનાં બદનની અંદર ૫
જોઇએ એટલી ખુબી આપનારાં તત્વો જાહેર રીતે આપવાનુંછે. પાંચમું—
તેનાં જાંનદાર બદનને જીવારનારાં તત્વોની ખાહેશ પુરી પાડવાથી (યાને ૬
તેને યોગીય ખોરાક આપવાથી) તેને ઉધરભાવ આપવાનુંછે. છઠું— ૭
(આદમીને) તેના આતમા અને બદનનાં જોડાંણની મારફતે તેની જીનદગી
ગુજારવાની સહમજ બખ્શવાને લગતુંછે. સાતમું—(આદમીને) બદી વગર ૮
રેહવાની સહમજ આપવાએ, આતમા અને બદનને એક બીજાની સાથે
એક મલતાં રેહવાથી અમરગ રેહવાનું કારણ બતલાવવાનુંછે. આઠમું— ૯
અમરગીને લગતુંછે—જેનો અરથ (રીસ્તાએજના વખતમાં) સધળાં જીવતાં
આદમીઓને ગયોએદીર*ના સંબંધથી દાદાર વગર મોતનાં કરનાર-

---

* ગયોએદીર—આએ પેહલવી લોગતની ઉતપત્તી અવસ્તાના [illegible] યાને "લાંમખી હયાતી" ઉપરથી થાએલી ધારેઆમાં આવેછે. અને રીસ્તા-એજના વખતમાં દાદાર અહુરમજદ સધળાં જનદાર આદમીઓને જે ખોરાકથી વગર મોતનાં બનાવશે, તેને આએ વીશેષ નાંમ લાગુ પડેછે.

૧૦ છે તે વીશેનું છે. નવમું—રપીથયને લગતું કામછે. જેનો અરથ, સવછ સુખવાલી કેટલીએક દાનાઇ તથા સુખ મેલવવાને માટેની પુરતી ખુશીનો વીચાર, જે પાક દાદારની નેક પ્રેદાયશ છે તેને સેવટને લગતાં સારાં કામ કરવા સારૂં આપવાનો છે, તે વીશેનું છે.

૧૧ જે ધરમગુરૂઓ, દાદારનાં પેદાએશને લગતાં પેહલ્લાં કામનો નાસ કરવાને માટેના છે, તેઓ પેદાયશની અંદર બીમારી અને પાપને આપનારા તથા બુરાઇથી જનમ લેનારાં મુળની મારફતે, મોત અને પાપને (આદમીઓની અંદર) નાખવાએ પેદાયશનો નાસ કરનારા છે. અને તેથી તેઓ ઘણાંએક આદમીઓને હમેશનાં દોજખી કરનારા છે. તેઓનો આએ મુળને લગતો મનજહુબ, પેદા ના કરનારને માટેની વગર દુરઅંદેશીથી બુરૂં કામ કરવાને લગતો, તથા સેવટને લગતાં બુરાં કામ કરવાનો અને ખલકના લોકોને દુખ દેવાનો તથા પસ્તાવો કરવાના સબબવાળો કેહવાએછે. સેવટની ફતેહવાળો ભલો મનજહુબ, જે સવાબનાં કામને લગતો કેહવાએછે, તેથી તે મનજહુબ વેગલો છે.

૧ (૮૦૧) **(માણસ) ભલું અને તેજવાલું કોણથી છે? તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાણવું કે, તેજને અવસ્તાની અંદર ꯑꯦꯔꯩ રએ—કરીને કેહછે. અને તેનો અરથ દીનનું ખોરેહ એવો થાએછે. તેમજ તેનો અરથ (યજદી) તેજ તથા પ્રતવનો થાએછે. જેની મતલબ (દીનને લગતું) બળ અને કઉઅતની છે. ભલાને અવસ્તામાં ꯝꯩꯍꯩꯖꯩ વંધુ—કરી કેહછે. અને તેનો અરથ આબાદીવાળી કીરતીના સબબવાળો થાએછે. કીરતીનું કારણ સારા ઉદીએાગે છે. વળી એ બોલોની ભેગી મતલબ કોશેશ અને ઉદીએાગની
૩ છે. રએ—એ અમર્ગીને માટેનાં કામની કુશેશને લગતી ગેબી કઉઅત છે. જેનું રેહઠાણ માણસની અંદર દાદારની તરફની ꯑꯔꯥꯟꯅ અર્વદ—નામની મીનોઇ શકતીનાં (રેહઠાણ) ની મારફતે કેહવાએછે.

૪ ઉદીએાગને લગતું ખોરેહ, ઉદીએાગને લગતી સઘળી શકતીઓને પીછાણવાને લગતું છે. અને પેદાએશની અંદર તે (ખોરેહ) દાદારની

તરફથી છે. અને તે અર્વદને નામે ઓલખાએછે. તથા જે ઉદીએાગની કીરતીવાળો છે, તે તેથી જાણીતો થાએછે.

આએ (ઉપર જણાવેલા) બે ગુણો, બીજી દરએક નેકીને જનમ આપનારા છે. તેજ અને કીરતી—દાદાર અહુરમજદ જે તેજવાળો અને કીરતીવાળો છે, તેની તરફથી છે અને નુરવાળી જાત અને ચળકાટનું પેદાએશની અંદર પેવસ થવું છે. અને તે તેજ અને ચળકાતથી માણસે ફરવું એબ આપનારની તરફ પોતાને ચલાવવાએ છે. તેમજ તેને (યાને એહરેમનને) (અહુરમજદની) પેદાએશને ઈજા દેવાથી ફરવું, કશોકેરેતીના વખતની તરફ (આદમીઓને) ફેરવનારા પેગામબરોના વીચારથી છે. જેમકે અહુરમજદને માટે ભલી દીનમાં કહેલું છે કે :—"તારા આએ ગુણોના સબબથી, પેદાએશ સેવટે (તારી તરફ) ફરેલી થશે. અને જે વખતે તેને લગતી સેવટની જે કાયા અમરગીને પીછાણવાને માટેની છે, તે સઘળી હયાતીવાળી બનશે.' વળી તે પેદાએશ સઘળા અમરગી બખશનારા લાએક યજદોની પીછાણ કરશે. અને ખોદાએતાલાની તરફથી તેને અમરગીને લગતું સુખ પોંહચવાએ તે ખુશ રેહશે." ૫

જે ધરમગુરૂઓ—સઘળા લોકોને પોતાના ધરમથી કશકેરેતિને લગતું દરએક દુઃખ અને ઈજા બતલાવનારા (યાને આપનારા) છે, તેઓ ઘણાંએક આદમીઓને હમેશનાં દોજખી બનાવવાને માટેનાં છે. તેઓનો ધરમ દાદારની તરફ બુરાં કામ કરવાને માટેનો અને બુરાં સેવટવાળો કેહેવાએછે. અને તેને તેઓ ભલો મનબ કરી કેહેછે. ૬

(૮૧૦) જે ભલી દીનવાળો ધરમગુરૂ છે, તે સરવેથી અશો છે. અને જે બુરી દીનનો ઠગારો ધરમગુરૂ છે, તે સરવેથી પાપી છે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાણવું કે, આદમીઓની અંદર જે દાદારને ઘણો ખુશ રાખનાર છે, તે સરવેથી અશો (માણસ) છે. દાદારને ઘણો ખુશ રાખનાર તે (શખ્સ) છે, કે જે દાદારની ખલકને ઘણો ફાએદો કરનારો હોએ. દાદારની ખલકને ઘણો ફાએદો કરનારો તે (શખ્સ) છે, કે જે લોકોને દાદારની ૨

ભલાઇવાળી જાતની તરફ ધણો એતેકાદ રાખનારાં બનાવનારો છે. અને તે લોકોને દાદારનાં સંબંધવાળાં કામ કરવામાં ધણુંજ ઉલટવાન રાખનારો છે. આદમીઓની અંદર તે ભલી દીનવાળો ધરમગુરૂ પોતે ડાહપણુવાળો (ગણાએ) છે. તથા તે દાદારની તરફની ધણી ખુશી મેળવનારો અને પવીતરાઇએ કરી ધણોજ પવીતર છે.

૩ જે (માણસ) દુનીઆમાં પેદાના કરનાર (દાદાર)ને ધણુંજ દુઃખકારક છે, તે ધણુંજ પાપી છે. દાદારને ધણુંજ દુઃખ દેનાર તે શખ્સ છે, કે જે દાદારની ખલકને ધણુંજ નુકસાન કરનારો છે. દાદારની ખલકને ધણુંજ નુકસાન કરનારો તે શખ્સ છે, કે જે લોકોને દાદારની હસ્તી (યાને હયાતી) ને માટે ધણોજ શકમંદ કરનારો અને દુનીઆનાં લોકો જે કાંઇ કામ કરે તે કામ બુરા જોહાકના સંબંધને લગતાં કરાવનારો છે. અને જે બુરી દીનનો તાબેદાર ધરમગુરૂ છે, તે દુનીઆમાં પાપીઓની અંદર ધણોજ પાપી છે.

૧ (ף।।) **કેહી તારીપ્રલાએક વસ્તુ, અશો લોકોને નોકસાનવાળી છે? તથા કેહી ધીકારવા લાએકની વસ્તુ, અશો લોકોને પ્રાએદાભરેલી છે? તે વીશે ભલી દીનને લગતો બોલાસો.**

૨ જાણવું કે, જે વખાણુવાજોગ વસ્તુ અશો લોકોને નોકસાનવાળી છે, તે સાચું બોલવાને લગતી છે. વળી એ વીશે (દીનમાં) જણાવેલું છે કે, જેહાં બેહુંદા (અંધ્રમઇનીઉશ)નું (આદમીઓની અંદર) ભેલાણ હોએછે, ત્યાં સાચું બોલવાથી અશો લોકોને નોકસાન પોંહચેછે. અને દુનીઆની પવીતરાઇને હાંણી પોંહચવી છે.

૩ જે ધીકારવાજોગ વસ્તુ અશો લોકોને ફાએદાવાળી છે, તે બોટું બોલવાને લગતી છે. વળી એ વીશે (દીનમાં) જણાવેલુંછે કે, જાંહાં આદમીઓની અંદર અંધ્રમઇનીઉસનું ભેલાણ હોએછે, ત્યાં ચહડતે દરજેના વીચારવાળા દીનના દસ્તુરોને અશો લોકોના ફાએદાને સારૂ ઉલટી અકલથી બોટું બોલનાર તરીકે થવુંછે. અને દુનીઆની પવીતરાઇને નજીસ બનાવવીછે.

(૧૧) **જે માણસ ખોદાએતાલાને ઘણુંજ ચાહનારૂં અને ખોદાએતાલાને ઘણુંજ ખુશ રાખનારૂં છે, તે બેહશતની અંદર ઘણીજ મોહટાઈ ભોગવનારૂં તથા ઘણીજ ખુશી સાથે રેહેનારૂં છે. અને જે (આદમી) ખોદાએતાલાની તરફ ઘણીજ કુશમની રાખનારૂં તથા તેને ઘણું આજોર દેહ કરનારૂં છે, તે દોજખની અંદર ઘણી નીચ હાલતવાલું અને ઘણુંજ દુઃખી રેહછે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.** ૧

જાણવું કે, જે આદમી ખોદાએતાલાને ઘણું ચાહનારૂં તથા ખુશ રાખનારૂં છે, તે બેહશતની અંદર પોતાનાં રવાનને ઘણીજ મોટાઈ આપનારૂં અને ઘણાંજ સુખથી રાખનારૂં છે. અને તે પોતાની કેટલીએક દાનાઈથી (બેહશતને લગતી) કઉવત આપનાર સવાબનાં કામ કરનારૂં છે. અને તેની ઈછા એવી હોએછે કે, આરાધના કરવા જોગ ફરોહરના જરતોશત સ્પીતમાનની માફક, તેણે તે સવાબ વધારે કીધો હતે તો સારૂં. ૨

જે આદમી ખોદાએતાલાનું ઘણુંજ દુશમન તથા તેને ઘણો આજોરદેહ કરનારૂં છે, તે (દોજખની અંદર) પોતાનાં રવાનને ઘણી નીચ અવસ્થાવાલું તથા ઘણુંજ દુઃખી હાલતે રાખનારૂં છે. અને તેનામાં જેટલી દાનાઇ છે, તેથી તે પાપ કરવામાં શકતીવાન થાએછે. અને તેની એવી ઈછા રેહછે કે, તુરકી પાદશાહ અફરાસીઆબની માફક તેણે તે પાપ વધારે કીધું હોત તો સારૂં. ૩

જે વસ્તુની ઉપર દરૂજ (યાને અંધ્રમઈનીઉશ) ની કોશેશ (યાને હીલચાલ) રેહછે, તે વસ્તુ તેનીથી (આદમીને) ઘણી સખ્ત ભોગવાવનારી થાએછે. જરતોશતી વડા ધરમગુરૂઓની હકુમતને લગતું (કયાન) ખોરેહ,* (પોતાની) હકુમતની મારફતે દુનીઆની તેવી વસ્તુઓને સુધારનારૂં છે. ૪

---

* જરતોસ્તી વડા ધરમગુરૂને લગતું કયાન ખોરેહ—એની મતલબ રાજની તરફથી દસ્તુરાંન દસ્તુરને સતા સાથે મલેલી ધરમને લગતી હકુમત છે. આગલા વખતમાં ધરમને લગતી હકુમતનાં બલથી, તે ધરમગુરૂ, જરતોસ્તીઓને ધરમના ફરમાન મુજબ ચલાવતો હતો. અને જે જરતોસ્તીઓ ધરમના ફરમાનથી ઉલટા ચાલતા હતા તેઓને તે વડો દસ્તુર પોતાની હકુમતનાં બલથી સજા કરાવતો હતો.

અને તે કયાન ખોરેહની મારફતે રાજનો સુધારો થાએછે. (એટલે જે દીનની હકુમતથી રાજને લગતો સુધારો થાએછે.)*

૫ અહુરમનજદની પેદાએશ મનજદીયસ્ની દીનની મદદથી એબ આપનાર (એહરેમન)નો નાશ કરનારી છે. અને મનજદીયસ્ની દીનનું દુનીઆમાં ચાલુ રેહવું, જરતોશતી વડા ધરમગુરૂઓના યજદી પ્રતાપથી છે. જયાં કયાન ખોરહેના પ્રતાપ વગરનું રાજ હોએછે, તે રાજ (રયતને) નોકસાનકારક થાએછે. અને તે (એટલેજે જે રાજા અહુરમનજદી દીનની કઉવત વગરનો હોએછે) તેથી રયતનો ઘટારો થાએછે. યજદાંની તરફથી પ્રતાપ મેલવેલા જરતોશતી વડા ધરમગુરૂઓની મારફતે, મનજદીયસની દીન (દુનીઆમાં) ચાલુ રેહવાએ, અહુરમનજદની પેદાએશ એબ આપનાર (એહરેમન) નો નાશ કરનારી છે. અને તેથી પેદાએશની અંદર દરૂજની ઇચ્છાનું પોંહચવું તથા દરૂજનું તેમાં રેહવું થતું નથી.

૧ (૬૧૪) **ધેઆન આપવા જોગ દોલત વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાણવું કે, ધેઆન આપવા જોગ દોલત, ખેમરગીને લગતા (સવાબના) વસીલાવાળી છે. અને તે (દોલત) ચહડતે દરજ્જેના છેલ્લા સુધારા
૩ તથા છેલ્લી કાયા મેલવવાના ભલા વખતને લગતી છે. તથા તે સેવટને લગતા વસીલાવાળી જે જાહેર દોલત છે, તે ચહડતે દરજ્જેની કાયાને લગતા ભલી શોહરતવાળા વીચારને લગતી છે. અને તે જાહેર વીચારની અંદરનો અમરગી મેલવવાને માટેનો વીચાર પેલા સરવે શકતીવાન તથા સરવેથી સરસ અગમ બુદ્ધિવાળા દાદાર અહુરમનજદની તરફથી કશકેરેતિ (યાને છેલ્લા સુધારા) ને સારૂં (માણસોને) આપ્યામાં આવેલો છે.

* પેશદાદીયાંન શેહનશાહ જમશેદે રાજની લગામ પોતાના હાથમાં લેતી વખતે પોતાના વજીરો અને અમીરોને પોતામાં રાજને લગતી કયાન ખોરેહની શકતી હતી તે વીશે નીચે જણાવેલા સખુનો કહયા હતા કે:—

مذم گفت با فرخ ایزدي هم شهریار و هم موبدي
بداناز بدو دست کوته کذم روانرا سوي روشني ره کذم

આએ પુસ્તક આઠમાને છપાતાં થએલી ભુલને લગતું ગુજરાતી શુદ્ધી પત્રક.

પૃષ્ઠ.	પંક્તિ.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
ાંકલ્યું.	૭	૭	દરૂન	દરજ
	૪૬૯	૫	દુઃખ ભજન	દુખ ભનજન
	૪૭૨	૨	નીચી	નીચે
	૪૭૯	૫	"પીછાણનાર" આગળ વધારો	(યાને ખુશ કરનારં)
	૪૮૨	૧	"ખુરૂં કરનાર" આગળ વધારો	(એહરેમન)
	૪૮૬	૨	આદમીઓને	આદમીઓ
	૪૮૯ (નોટ)	૫	તે તે ગોસ્ત	તે ગોસ્ત
	૪૮૯ (નોટ)	૭	અને તે ફરમાન	પણ તે ફરમાન
	૪૯૦	૮	લગતી હતી	લગતી દીન હતી
	૪૯૦	૨૪	તેની હકુમતની	તે ધરમ ગુરૂની હકુમતની
	૪૯૩	૨	મુળોની	મુળોને
	૪૯૩	૨૨	સુધારા.....	સુધારાને લગતા
	૪૯૬	૧૫	જણાવેઆમાં	જણાવેઆમાં
	૪૯૯ (નોટ †)	૩	બેહદીનોનોને	બેહદીનોને
	૫૦૨	૫	(તે આદમીનીઓ)	(તે આદમીઓ)
	૫૦૮	૧૭	દુનીઆમી	દુનીઆમાં
	૫૧૩	૨૭	ધટાડનારો કરનારી	ધટાડનારી
	૫૧૪	૧૭	બુર.....	બુરા
	૫૨૧	૧૧	વીશેની.....	વીશે
	૫૨૫	૧૩	આરાધના.....	આરાધના

CONTENTS.

PAGE.

Which thing is endowed with life and has relation with life? Why is He the giver of life and of this relation with life? 425

The source creating the soul—the helper of its good qualities—things that pave the way for the soul into the seed of this world and nourish and protect its source in the seed of the body—the protector of the soul—the distributor of souls among the creation—the actions whereby the soul is rewarded by Ahurmazd and meets its original source 428

Speech benefits the soul and prevents harm from coming to it ... 429

The origin of existence and of this material body. 430

The life and death of the soul and the indication of its loss of lustre... 432

Light and darkness and the benefit and harm accruing therefrom ... 433

The faithful through the superior strength of Ahurmazd avert the calamities of the times 434

The parts of the body and of the soul 434

The superiority of divine worship 436

The thoughts of the creation regarding the power of God 437

The three orders of men among the Mazdyasnāns who are deemed perfect and worthy of confidence 438

The faith of Ahurmazd and the religion of Ahriman—their garment and their improvement—their continuance and the names of their votaries 438

The Drujas who inflict the first, second and third calamity on men at their birth and the means whereby Ahurmazd defeats the Drujas. 439

The indications of rain and the inferences therefrom 440

Smoky and smokeless fires 441

The sufferings of Ganāmīnō and the superiority of Spenāmīnō to Ganāmīnō 441

PAGE.

The consequences of following Spenāmīnō and the consequences of following Ganāmīnō 442

The creation of Spenāmīnō is fully adorned, the creation of Ganāmīnō is full of harm 442

The fear of Ganāmīnō—the continuance of the race of men in the midst of his oppressiveness... 443

Men should regard themselves as servants of God 444

Which of God's creatures are the most powerful? 445

The source of righteousness and the source of sin 446

The abode of the righteous and the abode of the sinful in the next world 447

The reasons why man reaps no advantage from undesirable qualities—the reasons of his success in obtaining various advantages through one single good quality [*i. e.* the good influence of Zoroaster] 449

The religious man is not polluted when he observes the laws of virtue but he is polluted when he follows the ways of the demons ... 450

The appointment of men to religious offices after due examination ... 451

The lawful and unlawful killing of men 452

The seven excellent gifts bestowed upon king Gustasp to enable him to spread the good religion everywhere 453

Who is it that confers benefits on the world? Who deals harm to it? 455

The good and evil qualities of men 457

Things the end and purpose of which are known after creation and things the end and purpose of which are fixed before creation ... 460

The source and consequences of happiness and misery. 461

Which men have the most exalted, which a middling and which the lowest rank? 462

The men who are of great value, and the men who have no value and who destroy prosperity 463

Substances liable to change and substances which are not liable to change in this finite time 464

PAGE.

The man of understanding who improves himself and the man of evil genius who ruins himself... 466

The various sorts of kings in this world 468

Ahurmazd has created men to enable them to perform deeds for the good of the spiritual world. Ahriman instigates men to evil deeds in both the worlds 468

Knowledge concerning wisdom and evil intelligence—their adornment—their source—the gifts bestowed by them—their improvement and increase—the dignity of wisdom and the dreariness of the evil intellect 471

The man influenced by the Druja conducts himself like the Druja ... 475

The two ways by which the influence and strength of Spenāmīnō are increased 477

Light and darkness do not change places with each other, do not mingle with each other nor do they appear at the same time ... 478

The men who are like unto the yazads and the men who are like unto the demons 479

How man obtains superior wisdom and knowledge 480

The various sorts of kings in this world 481

The final disappearance of Ganāmīnō from the creation of Spenāmīnō. 484

The creation of man and its nine stages 487

How man is made virtuous and full of lustre 488

The priest of the good religion is the most pious of men and the hypocrite priest of the evil religion the most sinful of men ... 489

The praiseworthy virtue which is not of advantage to the pious and the odious vice which is of advantage to the pious 490

The man who loves God and with whom God is pleased enjoys happiness in paradise and the man who hates God and with whom God is displeased suffers misery in hell 491

Which wealth is most worthy of attention ?... 492

(۴۶۲) Exposition in the good religion as to what thing is endowed with life and has relation with life; and why He is the giver of life and of this relation with life. 1

Be it known that all existence in this world is because of the invisible strength-giving and foresight-inducing faculty. And this (existence) is (received) from the Creator, bestowing life unseen. All material bodies in this world subsist in mutual relation with their souls because of the life-bestowing Creator who keeps them in union. 2

That kind (*i. e.* creation) which in every action fights a battle with the kind in which the blemish-giving enemy (*i. e.* Ahriman) shows himself is making for righteousness. And this kind is destructive of the work of Ahriman immediately it uses the powerful eyes of this world (*i. e.* the eyes of the faith). And by always thwarting Ahriman with the greater force of the spiritual understanding it meets with the original source (of Spenāmīnō). Because the work of reforming all from (the effects of) the work of the Blemish-giver, on the occasion of the last reformation, will be done by the kinds which obediently serve the Creator. And every man in this world, by reason of the soul-faculty (received) from the source of this world and (by reason) of the strength of divine inspiration generally prefers the Law (*i. e.* religion). It is noted in the good religion that because of the purity of the soul (men) acquire a body in inward communion with the original source (*i. e.* Spenāmīnō) and because of this communion the soul becomes immortal and adorned with the ample light of 3

eternity in the second life*. (On the occasion of the last day) they will by no means side with the destructive (Ahriman), but (they) will be able (at least) to keep off the destroyer, because Ahriman cannot be bound in fetters by any substance, nor can he acquire existence in communion with the life-bestowing, wise Creator, who is self-existent and endows others with life. Those substances which in their very nature (are given to) destroy and do harm as much as possible—how can these substances be law-abiding (in themselves) and worthy to exist in conjunction with the law-abiding soul (*i. e.* with the religious man)? Earth, water and grass are without law (*i. e.* have nothing in common)—how can these be bound together? The existence of those without the law is akin to that of Ahriman. No creation with a bodily organism is without the connexion of the soul from God; but by reason of the perverse nature of Ahriman every such (creation) becomes harmful. The soul and those others which hold kinship with it (*i. e.* Rawan, Boi, Akho, Farohar) are not such (*i. e.* harmful) but generally they become perverse owing to their contact with Ahriman.

4 The priests who are of the nature of Ahriman assuredly take themselves bound before the destructive (Ahriman). And without doubt they lead a life (in the next world) in the woful abode of Ahriman along with harmful objects. How can the harm-doer be of the religion of that life-giving Creator? He who is of God is as he should be; everything belonging to him has

* *i. e.* Spenāmīnō dwelling in the conscience of man keeps him from sin and vice whereby he enjoys eternal happiness in heaven and thus his second life is on that account replete with honour and splendour.

nothing in it of the principle of that destructive (Ahriman), and he keeps aloof from doing work like unto that of Ahriman. Moreover he who is unfit (*i. e.* as he should not be) exists as it were for doing the work of Ahriman. The man who is become unfit is without any charity owing to his destructive work. The man who is become unfit is, because of his destructive actions, like that destructive (Ahriman) and in every matter uniformly takes his (*i. e.* Ahriman's) place and becomes his instrument on every occasion. Moreover he who is unfit does everything, like the destructive (Ahriman), through base strength (*i. e.* his actions are always on a low moral plane). The man who is become unfit calls every object created through wisdom of a superior order an object of evil creation and its creator an evil creator. Those who live deep in hell describe the creation of the destroyer as being full of wisdom. In these days (*i.e.* of the good religion), to confound the wealth (*i. e* creation) of the possessor of life (*i. e.* God) with (that of) the destructive Ahriman is not a little to be wondered at. Evil people perversely say that the commandments of the objectionable and destructive Ahriman have been given by the life-bestower (God). Like-wise they say about the soul brought into being by God that it (is not created but) exists of itself. So also through enmity with God they call Him the Destroyer.

1 (۳۶۳) **Exposition in the good religion regarding the source creating the soul, regarding the helper of its good qualities, regarding those that pave the way for it into the seed of this world, nourish and protect its source in the seed of the body and direct its (soul's) distribution; and regarding the fact that (the soul) by its actions gets its reward from its kin Ahurmazd and meets again (with the original source).**

---

2 Be it known that Ahurmazd is the Creator of the soul. The soul has been sent by the Creator (into this world) from within the resplendent light of Garothman.
3 The fire, water and earth belonging to the spiritual world (*i. e.* the invisible substances in the body) help on the good qualities of the invisible soul. And the fire, water and earth belonging to this world help on the material
4 bodies of this world. It is the invisible Yazads that by the lawful commandments of God pave the way for the soul into the seed (*i. e.* the fetus) belonging to this (material)
5 world. It is by the grace of God that the source of the body (*i. e.* the soul) enters into it (*i e* the body). The soul does its appointed work by making the body work in harmony with its own (*i. e.* the soul's) original source.
6 The soul is protected and maintained by its superiors who preside over the understanding within the body (*i. e.* by the Yazads). Truth, charity, gratefulness, contentment and energetic effort (are the qualities which) give freedom and salvation to the soul and make it revered and honoured in both the worlds. The soul maintains its position through
7 several divine invisible substances. The soul gets its reward for its actions and becomes exalted through its adorning

source (the Yazads). (The soul) which possesses good qualities returns to its kin (*i. e.* its creator Ahurmazd). The bodies of (men of) good birth which are to be rewarded for their good actions at the time of the Frashōkērētē will do glorious deeds at the Frashōkērētē. Those who will lead the van in the work of the Frashōkērētē will at the epoch of the Tanepashin be rendered fortunate by the omniscient and almighty Ahurmazd in all the regenerated world.

---

(۴۹۴) Exposition in the good religion regarding the benefit to the soul from speech and regarding the necessity of overcoming all hurt to the soul (by means of speech). 1

Be it known that (the holy God) has given the tongue as a weapon to man. By its speech, men derive great benefit for themselves. And it is of the greatest advantage (to this world) to keep the tongue away from perverted understanding, greediness, wrath and other evil passions which (from their place) in the body always endeavour to turn (the soul) from its right course. When this weapon of the soul can be kept from evil intentions, that is to say, when men prevent this weapon of the tongue from speaking ill, they by their good speaking ward off all harm from it (*i. e.* the tongue) and by their words lead the world aright. 2

(The holy God) has bestowed on man, in his body, the good-thought-understanding, humility, obedience and other invisible good qualities for the work of the tongue, in order to protect it from the evil wishes of the Drujas (*i.e.* evil qualities). Moreover man is like a ruler to rule over his 3

soul-possessing body. Wherefore good invisible powers (*i.e.* the Yazads) love him as a friend. And thus man prevents his tongue from giving utterance to evil wishes and he carefully considers and ponders over words which he holds in readiness for utterance. And he prevents the tongue from giving utterance to evil wishes by the force of his understanding and by the directions of other good invisible powers. If man under the influence of evil thoughts and being incited (thereto) by other (evil)-hopes-inducing invisible powers (nevertheless) pulls in his tongue he benefits his soul by his tongue and overcomes all hurt that might befall the soul. But if he speaks without due deliberation, he is in perpetual fear, keeps off all the superior advantages incident to speech and considerably harms the soul by the contempt into which he falls (among men).

---

1 (ד״ף) **Exposition in the good religion regarding the origin of the soul and this material body.**

---

2 Be it known that, the power which has been created by God from out of His infinite light in order to deliberate about the good religion is called in the Avesta, Athornan* and (the power) is made up of two kinds. Thinking over (the matter) we find that one of these is a spiritual kind (*i. e.* the invisible soul) and the other is the body relating to this world (*i. e.* this perishable body). In its invisible kind (*i. e.* the soul) is seated the faculty of comprehending
3 the spiritual-knowledge-giving religion. The invisible faculty of the soul which induces knowledge of the faith, dwells in the material body, and so the invisible power has

---

*Zoroaster is meant here.

endowed the body with sufficient understanding. It is due to the proper powers belonging to the soul that the latter is strengthened in its power of fully deliberating about the work relating to its material body. And it is the heavenly Yazads having the knowledge of spiritual things that infuse into this man (*i. e.* Zoroaster) (the knowledge of the religion) for the good industry of mankind. The 4
strength derived from religion, the yearning after God and the presence (in man) of the power of doing good and wise deeds are due to the powers which induce spiritual knowledge. The soul being in union with the material body makes man full of hot ardour (*i.e.* very eager to do good deeds). The name of the religion which expounds the first of these creations (*i. e.* the soul) is Avestak. The people of the world know it as the tripartite religion. The three parts of the scriptures of the good religion are made up each of a third of the whole (*i. e.* 21 nosks) and are separately named (Gāthā, Dādē and Māthrē). The Scriptures which are divided into these three parts and which are called the Avesta are for teaching the people to do good deeds. People (now-a-days) also call them (*i. e.* the scriptures) the exposition of the new religion. In this (Avesta) is given spiritual knowledge concerning the work of life. Through the zeal (inspired by) the instruction in good deeds set down in this religion, people learn the mysteries of the new religion and thereby acquire knowledge. (The scriptures) should be recited in the form of prayers 5
and spread among people by means of sermons. Life is in the body in order to make it attached to religion. He who acquires a name for spreading, by means of sermons, the knowledge of virtue among the people, does (so) owing to the

spiritual understanding (in him). The angel who is most specially in communion with him is known in the Avesta as Ras or Khoreh—who is said to help the creation in times of affliction. Again (the priest) who relieves the sufferings of men by his sermons is regarded as a reliever of sufferings. Those sprung from his loins are full of light like the sun, the moon and the stars; all the world is at their feet and among successful men they are naturally the most successful. Moreover, by the grace of the spiritual-foresight-bestowing and zeal-inducing inspiration from God, they, like the wind, drive off the Drujas owing to their
6 spiritual-foresight-giving power. Those from among the people born in this world, who lead their lives guided by Akoman are looked upon as having been born for a life of evil deeds; just as, in this world, among men and the brute creation there are beings which live and move about in (spiritual) blindness under his (*i. e.* Akoman's) evil influence.

---

1 (۴۶۶) **Exposition in the good religion regarding the life and death of the soul and the indication of its loss of lustre.**

---

2 Be it known that the soul lives through wisdom and foresight and dies through evil thought and obstinacy.
3 The soul becomes luminous through friendship and questioning-intercourse with wise and foresight-increasing men
4 and loses its lustre through friendship, intercourse and conversation with evil rulers of evil genius who depopulate
5 the world and turn a deaf ear to the religion of God. And it is accustomed to do deeds of goodness through the

wisdom of the excellent (religion) of holy commandments and it acquires the strength to do deeds of evil through evil and deceitful anger.

---

(۴۹۷) **Exposition in the good religion regarding light and darkness and the benefit and harm accruing therefrom.** 1

Be it known that the soul is benefited by the light 2
(*i. e.* the Yazadikhoreh, the active influence of angelic powers) which discloses (to the soul) to an unbounded extent, faith in immortality, cheerfulness, light, love, deliberation and deeds of piety and merit. Just as wisdom and truth are beneficial for immortality, so also the sun, moon and stars are beneficial to water, the vegetable and brute creation, men, rain and other good creations, by averting the damage of Ahriman. Their light possessing as it does this beneficial virtue is known as the reliever of suffering. The light of the sun clears off the obstacle of the sinful (*i. e.* keeps off unholiness) and the light of the sun (also) loosens the fetters of the rain (*i. e.* sends down the rain which was held back). Through (spiritual) darkness the 3
immortal soul suffers harm in (the shape of) fear and terror and dread of blindness, and setting (*i. e.* dying) without doing any work and ignorance (of spiritual knowledge). People are excessively damaged by ignorance, falsehood, the stoppage of the sun in its course, the passing away of (the sun's) heat and by other evils. And this damage is repaired by the working of the Yazads in their midst (*i. e.* in the midst of the evils.)

---

1 (۴۹۸) **Exposition in the good religion regarding the superior strength of Ahurmazd by virtue of which the faithful avert the calamities of the times.**

---

2 Be it known that Ahurmazd has given the Mazdayasnān faith to men to keep off and disable Ahriman down to the Frashōkērētē. Through (this religion) Ahriman is always being broken down in his blooming condition (*i e.* vigour). And through it (also) the good creation will be continually smiting Ahriman down to the Day of Judgment, without (even) waiting to see him. And people of the good religion will so get the better of each and every intention of Ahriman that he will at that time stand in fear of being disabled and withered up through the good religion and the faithful belonging to it. It will be considered the superior strength of the creator Ahurmazd to subdue and drive out Ahriman and He will thus be encouraged and will (finally) succeed in regenerating the world and exalting the Mazdayasnān faith. These times have been described in the good religion ; so also the other parts of the scriptures of the faith contain the particulars as to the times when the good creations of the Mazdayasnān religion will be under the influence of Spenāmīnō, and when under that of Ganāmīnō and when they will reach the most exalted state and when the lowest.

---

1 (۴۹۹) **Exposition in the good religion regarding the parts of the body and the soul.**

---

2 Be it known that the life (of man) springs from the first or the spiritual world, and the union of the soul with all bodies is due to (life), and the union of the soul

with the material bodies of this world is through the limbs of the body. The limbs remain in (normal) order through health and the normal body is the abode of (the soul). Again 3
there are two particulars regarding (the soul). The first is about doing the work relating to the figure, the second about doing the work relating to the wish. The work of the figure is done through the union of the soul with the (potential) body, just as metal is (potentially in) the earth, trees (potentially) in earth and water, and fruits (potentially) in the roots of the trees, and (just as) animals get milk and every other comely thing of life such as feet, blood, skin and hair from vegetable food and water. In like 4
manner other things (are produced) through the instrumentality of the wish, just as the figure-framer-out-of-wood (*i. e.* the carpenter) makes the musical pipes and other things, and the potter makes earthen vessels through wish, and the goldsmith through his wish to make them, makes golden armlets, anklets, nail-pairing knife, ear-rings and finger-rings. In like manner other things are produced by the joint 5
action of the figure and the wish, for instance, man, with (the peculiar human) features, and wheat and other similar grains (the figure of which is potentially in) the earth.* (In such things) the real wish of the maker is to be seen 6
from the face or figure and the limbs.* The sugar-cane grows from the earth and (people grow it because it) is liked for its sweetness, just as, people in these days like to eat clarified butter because of the well-proportioned mixture of sugar with it. The wish (*i. e.* mind) (of man) becomes purer and fresher by the sight (*i. e.* contemplation) of the objects of the universe. It is 7
stated in the religion that man acquires spiritual lustre and

*Somewhat unintelligible.

glory through the presiding influence of angelic powers. In the same manner magician rulers move in the darkness of evil glory through the influence of demons. The knowledge of all kinds regarding this and the other world is derived from this source (the soul ?) as it has been said by the wise men of old that the soul and its parts contain in them all knowledge concerning (the soul).

---

1 (f. V•) **Exposition in the good religion regarding the superior rank of divine worship.**

---

2 Be it known that, the Yazds shine in men owing to (their) goodness and cease to shine owing to (their) evil.
3 There are good men to increase the welfare of the world and wicked men to harm the goodness of the world, hence
4 (men) cannot attain to perfection. The most exalted rank of the believer in God is due to two causes. First through the communion of Ahurmazd with the man's soul from the very commencement, his wisdom and Farohar act for the benefit of all. Secondly, it is stated in the religion that at the epoch of the Tanepashin he will obtain a final and complete victory over Ahriman. And by driving out Ahriman once for all (from the world) and by depriving him of his lustre all animated bodies will be regenerated and saved from hell and people of the world will lead useful lives, and at the time of the last reformation all men will be rid of (the reign of) injustice and will live as citizens in the presence of the creator Ahurmazd.

---

(۴۷۱) Exposition in the good religion regarding what the creation thinks of the strength of God. 1

Be it known that every (creation) has thoughts about 2
each of its acts and is in motion for that act. The move-
ments of all creation for each of their good and evil acts are
different, one from the other. The craving of man is 3
towards objects of the most exalted existence, that is to
say, the soul. Every living man has a wish either for
meritorious or for sinful acts. No creature either of the
spiritual or of this world is without such a wish. No man
can think or do anything without this wish. Man becomes 4
exalted because of the thought of the presiding influence
of the angelic powers, for he thereby leaves off the idea of
the work of the one (*i. e.* the idea of sin). He, who when
he has thoughts about the work of his life, is influenced by
the (good) powers of this and the other world, is devoid
of the strength of that other (*i. e.* Ganāmīnō). By moving 5
uniformly with Ahriman man is placed by Ahriman under
the influence of his (own) stars. And he who in the
industry of his work is as it were an agent of Ahriman
is continually stirred by Ahriman as the latter's own crea-
tion. Just as there is a distinct path for the heavenly
bodies among the sun, moon and stars or just as in the
heavens there are some stars which move in the path of
Ahurmazd and others in the path of Ahriman, so also that
man moves in the path of Ahriman. In like manner fire 6
and water gather strength from the winds; this strength
was primarily given to them to help them in their appro-
priate work and not to enable them to abuse it but by
wishing to move about (violently) for their work (*i. e.* by
not confining themselves within proper limits) they have

7 gone astray and have turned towards evil acts. Those men in whom their wishes prompt them to work for the supremacy of the most far-seeing, exalted and holy Yazads are always doing acts of a superior kind, as being creations in communion with the Yazads.

---

1 **(۴۷۲) Exposition in the good religion regarding the three sorts of men of the Mazdayasnān faith who among workers are considered perfect by Ahurmazd and are worthy of confidence.**

---

2 Be it known that among the workers, three sorts of men of the Mazdayasnān faith who are considered full (*i. e.*
3 perfect) by Ahurmazd are worthy of confidence. Their particulars are as follows: One is (the judge) doing justice impartially in the sight of God and where the evidence is clear, never injuring any body at all by a false decision.
4 The second is (the priest) giving after perfect deliberation the necessary instruction to every man through pure fore-
5 sight derived from God. And the third is (the king) with the lustre of justice (*i. e.* the divinely gifted king) who shines out (in the world) through the grace of the perfect inspiration of Ahurmazd.

---

1 **(۴۷۳) Exposition in the good religion regarding the faiths of Ahurmazd and Ahriman—their garment and their improvement—and their continuance—and the names proper to their votaries.**

---

2 Be it known that the religion of Ahurmazd is the wisdom of Ahurmazd. Its garment is goodness, its adorner

is truth, and its worthy servants are the Yazdanparasts (*i.e.* worshippers of God) and its end is belief in God. And those who serve it obediently are called Yazdanparasts. And men of wisdom, the wise king and the pious Zoroastrian headpriest are the persons who keep the faith alive in the world. The faith of Ahriman is the evil genius of 3
Ahriman; its garment is virtue-injuring teaching; its adorner is falsehood and deceit; its votaries are the worshippers of demons; its end is faith in the demon and its obedient servants are believers in demons. Its end is demon-worship and it is kept alive in the world by the wicked king and the hypocrite priest who among clever men turn a deaf ear to the teaching of the good religion.

---

(۳۷۴) **Exposition in the good religion regarding the Drujas who inflict the first, second and third calamities on men at their birth and the intentions of Ahurmazd opposing the Drujàs.** 1

Be it known that the being to inflict the first calamity 2
on men at their birth is the Druja Akoman. And before the act of being born is fully completed he inflicts the misery of pain and gives man a foretaste of what he is to suffer at the Tanepashin. And this is indicated by the 3
infant crying at its birth. Vohuman the opponent of this Druja shows man the final eternal life (to be obtained) at the epoch of the Tanepashin by (the practice of) virtue. And this is indicated by the child spending its 4
time in merriment. The second calamity is inflicted by the Druja Āz (Greed). He is the power weakening the body of the child by hunger and thirst. The child

by the sustenance of the delicious hunger—satisfying and thirst-allaying milk gets its due deliverance from its creator Ahurmazd and wins a victory over that (Druja). And this food which fully satisfies the cravings of the body is the smiter of the Druja Âz (*i. e.* Hunger). The Druja who inflicts the third calamity is the Druja who harms the body and makes (man) indolent by dishonest (*i. e.* immoderate) slumber. The harm done by him is checked by honest (*i. e.* necessary) and body-refreshing rest.

---

(۳۷۵) **Exposition in the good religion regarding the indications of the object** (*i. e.* **rain**) **and the inferences therefrom.**

Be it known that there are four kinds of indication regarding the object in the sky. First is the object itself without any indications, second is the object itself, with (indications) in (the sky), the third is the object itself, without (indications) in the sky, the fourth is the absence of the object itself and the absence of any indication in the sky. The object itself without any indications is the rainy season during which the sky ought to be clouded; but when there are no movements of the wind and clouds which two are indications of rain, it is to be understood that the rain has passed away. The object itself may be with indications in the sky; for instance, when during summer there are clouds and the wind does not blow and the clouds are stationary, it is to be understood that this is an indication of rain. If the object is without indications in (the sky), for instance, when it is the rainy season and the birds have built their nests, it must be understood that it is an indication of rain, that is to say, rain will be falling

down from above. If there is no object itself in (the sky) nor any indication concerning it in the sky, as when during summer the birds have built their nests as an indication of rain (*i. e.* protection against expected rain) it must be understood that though the sky is not clouded still rain must come. 10

---

(۳۷۶) **Exposition in the good religion regarding smokeless and smoky fires.** 1

Be it known that the smokeless fire shines with purity and has connexion with the worthy Yazads and the smoky fire contains impure substances and shines with a dark lustre—less smoke. For this reason of all smoky fires, the fire of hell is the most smoky. The smoky fires burn in the arable land for dryness, and act as dry heat to dry (the land). The fires for drying moisture are (the sun and the moon) shining in the sky. 2 3 4

---

(۳۷۷) **Exposition in the good religion regarding the sufferings of the lying Ganāmīnō and the superior rank and superior strength of Spenāmīnō.** 1

Be it known that the evil-speaking Ganāmīnō (has to) suffer, that is to say, he is worsted in the fight with the creation of Ahurmazd and turns back to hell. And Spenāmīnō gets the better of him in that Ganāmīnō suffers on account of the defeat of his creation and his creation is defeated on account of this suffering. Spenāmīnō obtains a victory over Ganāmīnō because Ganāmīnō is defeated and his creation is rendered unworthy. The 2 3

creation of Spenāmīnō remains united to him in order widely to spread the good religion (in the world) at the last reformation. And Spenāmīnō guides (his creation) by knowledge and foresight. Some of the distresses and pain of Ganāmīnō which are an index, throughout life, of this Druja are suffered by (man) when he guides his soul to evil by the blind eyes of Ganāmīnō, in other words, if the evil genius of Ganāmīnō were not to enter (the soul of) man, man would never fall into the deep pit of hell.

---

1 (۳۷۸) **Exposition in the good religion regarding the understanding of the strength of both the Mīnos (i. e. Spenāmīnō and Ganāmīnō).**

---

2 Be it known that (man) is enabled so to understand both the spiritual powers that he who (thoroughly) knows Spenāmīnō reaches his presence and attains to heaven and he who knows Ganāmīnō goes to him and to hell leaving victorious heaven.

---

1 (۳۷۹) **Exposition in the good religion regarding the creation of Spenāmīnō being fully adorned and that of Ganāmīnō being hurtful.**

---

2 Be it known that the creation of Spenāmīnō is in every way adorned because of its life being to a certain extent always duly virtuous and the creation of Ganāmīnō is to a certain extent (ill) adorned through (Ganāmīnō) and is desolate and harmful because of everything relating to Ganāmīnō and also on account of the influence of his dishonest (*i. e.* evil) strength. Moreover the creation o

Spenāmīnō contains in it the source of the virtuous—thought—power and the creation of Ganāmīnō mars its own interests for its own unhappiness. And so without the creation of Spenāmīnō the creation of Ganāmīnō appears (to men) to be full of dark thoughts.

---

(۴۸۰) **Exposition in the good religion regarding the continuance of the human race in the midst of the most dangerous oppressiveness of Ganāmīnō.** 1

Be it known that the creator Ahurmazd has given the ornament of life to His creation in the midst of the oppressiveness of Ahriman and has caused it to move about in this world and wish for the things of this life through desires. The men in this world who are hale and hearty and comfortable are without any connection with Ahriman and never go astray from their (original) strength. And like the Ameshashpands endowed with the strength of righteousness and desirous of averting calamity, they are superior in rank to inflictors of calamity in this world. And through this very cause man is devoid of harm-inflicting desires and like exalted spiritual light succeeds in this world of woe, just as the inward spiritual fire keeps the bodily fire, water and earth alive and active. It is a dangerous (*i. e.* difficult) task (for man) to propagate and continue his species aright in this world surrounded by the oppressiveness of Ganāmīnō. 2

---

(٣٨١) Exposition in the good religion regarding the fact that men should regard themselves as servants of God.

Be it known that all men acquire an exalted rank and attain to every virtue by regarding themselves as servants of God. And the good Yazds furnish these men with three principal things of life. The first is to be without want, the second is to be without death, the third is to realize one's wishes. Man acquires freedom from want by satisfying all the proper needs of the body and thus he (is able to) store up proper wealth (*i. e.* righteousness) for himself. Even in adverse times he can do much to satisfy these proper needs by this acquired stock of wealth and thus adds to his joy. And through this, man with needs becomes without wants. The craving (of man) to be without death is satisfied by (the satisfaction of) hunger; it is harmful to feed his descendants (*i. e.* children) with more milk than they require, for the benefit of immortality (*i. e.* with a view to avert death). The auspicious time of his (good) stars always enables (man) to realize his wishes, and desire for dishonest wealth becomes intensified (in such auspicious times) in the case of wealth—craving people. The desire for the wealth which brings comfort and strength with it is lasting (*i. e.* always realized), (but) the desire (of man) to harm (others) through wealth is not realized and this disappointment causes increased suffering and grief to him. By attaining to his wishes man acquires merit and joy. The servant of God cannot know Him nor please mankind in the midst of the oppressiveness of Ganāmīnō. Man attains to an exalted position by fully knowing God and becomes perfect through the virtues derived from God.

But man in the wicked state lives to please the other (*i. e.* Ahriman) and thus cannot attain to an exalted rank by means of virtues bestowed by God. Hence men cannot be made perfect by the other (*i. e.* Ganāmīnō). If man does not regard the two (*i. e.* Spenāmīnō and Ganāmīnō) as of equal rank or regards the one as superior and the other as inferior, he does not look upon them as of equal rank. In the world the ignorant (*i. e.* Ganāmīnō) cannot equal the Creator. Nor can he (the ignorant) create (anything, either) less or more. Hence (man) cannot please both at the same time. Again how can the oppressive Ahriman be considered the equal of the Joygiver. Bearing all this in mind, men should never argue that he who works harm to the creation is the one who keeps mankind happy and creates all things. But let this be fully understood by men that it is because of God that all live happily together. It is noted (in the religion) that at the epoch of the Tanepashin that Blemish-giver Ahriman will be driven away from mankind.

---

(۴۸۲) Exposition in the good religion as to what is the strongest in the creation.

Be it known that when we see, that sheep and goats are for keeping the graceful race of man strong and well-nourished, we understand that the strength of sheep and goats is of a superior order and when it is seen that the bodies of sheep and goats are well-nourished on vegetation, the strength of the vegetable creation appears to be more important. When we find that trees grow from the earth and that trees invest men and cattle with lustre, we see

that the earth is of greater importance for giving comfort.
4 When we find that air moves water, the earth, animal, vegetable and human creation, we understand that
5 air gives the greater strength to life. When we find that light moves air, which presides over life, we understand that this light, giving as it does all adequate help, is
6 the strongest. And when we find from the good religion that the victorious Farohar is the presiding object which guides the light (*i.e.* the soul), we infer that these victorious Farohars by their angelic lustre, influence for good the sky, air, water and earth. Again, when the sun, the moon and the stars appear to us full of light, we infer that powerful holy Farohars preside over them. Just as now on the surface of the earth, religious men are the superior rulers and leaders of people of the world, so the strength-giving Yazads enjoy supremacy over the (religious and pious) men of this world.

---

1 (۴۸۴) **Exposition in the good religion regarding the two sources.**

---

2 Be it known that men's acts are either meritorious or sinful. Meritorious acts spring from the wish of man to act righteously and their helper is Bahman or the good-thought-wisdom relating to life.

3 Sinful acts on the part of men spring from the wish to act sinfully, and they are due to the evil-minded
4 perverse intelligence in men. The good-thought-wisdom brings righteousness, piety, advantage and happiness from God to men. And the evil-minded perverse intelligence induces sin, impiety, harm and grief in

men. When men are not for righteousness, piety, religion and happiness of mankind all of which are induced by the good-thought power, the evil-minded perverse intelligence lives in men to induce sin, impiety, harm and sorrow. He in whom the principle of conscience is of the good nature of the body and related to the source of the good-thought wisdom,—his nature is like that of the Yazads who bring righteousness, piety, advantage and happiness to men. It appears from this that of the two sources one is for righteousness, piety, advantage and happiness and is akin to the source of virtue, the other brings on sin, falsehood, harm, sorrow and suffering. The priests, who are of the source of the one (*i. e.* Ahriman) and whose religion is that of the greedy, bring sin, falsehood, harm and sorrow in life for the suffering of mankind and are known as the enemies of the world. Such a religion should never be called, as it is called, a divine religion, meant for the salvation of mankind.

---

(٣٨٤) Exposition in the good religion regarding the abode of righteousness and the deep pit of sin.

Be it known that the abode of righteous men (in the other world) is owing to (the following) four causes. One is (obtained) by worshipping God; the second, by love of God; the third, by zeal for that love; and the fourth, by love for His worship. The abode for righteousness (of the first sort) is of the most exalted order, that (for the second) is slightly inferior, that (for the third) is slightly inferior to that of the most obedient (of God) and (the last) is akin to that of the most obedient.

4 Ahurmazd is worshipped by praising with a loud clear voice the good (Yazad Ameshashpands and virtuous men) for love of virtue. And hence (this man) attains to the highest abode of righteousness.

5 That (man) loves Ahurmazd who pleases the good (*i.e.* Ahurmazd, the Ameshashpands, the Yazads and virtuous men) through the love for virtue and thereby obtains due reward for (actions in) this world and hence (the God-loving man) is considered to be (fit for the abode) near to the highest abode of righteousness.

6 The man who loves Ahurmazd obtains due reward for his actions in this world by pleasing the good for the sake of his love of virtue, and hence is considered (fit for the abode) near to the abode of righteousness for the most obedient of God.

7 The man who has a love for the worship of God attains to the abode of righteousness (reserved for) the most obedient of God by praising the good (*i. e.* the creator and his Yazads and Ameshashpands) with a loud clear voice.

8 In like manner there are the following four places for
9 the sinful man. The first for him who worships evil, the second for him who pleases evil, the third for (him who worships) the evil-minded, and the fourth for him who loves the worship of evil. Of the abodes for sin, (the first) is the lowest, (the second) is nearer to the lowest, (the third) is near to the upper abode (of hell) and (the fourth) is the higher abode of hell for sin.

10 The sin of worshipping the evil (*i. e.* Ganāmīnō) consists in doing harm to the good out of sheer enmity to them and for such a one there is the

abode of sin of the lowest order. The sin of pleasing 11
evil consists in attempting to obtain worldly advantage
by doing harm to the good out of enmity to them and the
abode of hell for this sin is the one near to the lowest. The 12
sin of worshipping the evil-minded consists in doing harm
openly to the good for the sake of worldly advantage and
the hell for this sin is near to the higher abode of sin. The
sin of loving the worship of evil consists in obtaining worldly
advantage by doing harm to the good. Considering
the abode and dignity of righteousness, all the abodes of
righteousness are full of dignity and splendour. And within
the abodes of hell for (repentance of) sin, there are abodes
more or less miserable, according to the degree of intention
of sinning.

---

(۳۸۹) **Exposition in the good religion regarding the reasons why man reaps no advantage from undesirable qualities and why he is said to succeed in obtaining various advantages through one other single good quality.** 1

Be it known that man is made to govern the body. 2
And by performing approvable acts, he is able to rule over
the other creations of this world. (Men) by reason of the
capacity to perform approvable acts in virtue of this
supremacy, think, speak and act nobly for the soul and leave
off everything that is not in conformity with nobility of
thought, speech and deed (for the soul). They preserve their
souls from contact with impurities and deliver those under
their sway from punishment in hell. And other men (capable
of performing good acts) who are made to succeed by the
single unique (Zoroaster) through their different good quali-

ties, succeed through the strength of one man (Zoroaster), exactly as it is through the strength of the shepherd that the (shepherd) dog leads the sheep, the creation of Vohuman.

3 If the shepherd as leader of these two (the flock and the dog) leads them in a manner to be approved of—the dog in the front and the flock in the middle—those who hate him, seeing the dog in front, are scared by the superior strength of the latter. Thieves no longer carry away the flock nor do wolves, out of fear, steal away and devour them; and children are benefited and nourished to the full by their milk.

4 If the shepherd, in violation of the (usual) rule, keeps the flock in the front and the dog in their midst, the sheep suffer harm owing to the dog being in their midst and the sheep being in the front are carried away by thieves and devoured by wolves. And thus the shepherd loses his wealth and his soul becomes sinful.

---

1 (۴۸۹) **Exposition in the good religion regarding the fact that the religious man is never polluted through (observance of) the laws of virtue but he surely becomes polluted through the religion of the Demons.**

---

2 Be it known that the religious man never becomes polluted by (observance of) the laws of virtue, for he performs every act of righteousness enjoined in the religion because it is righteous and avoids sinful acts because they are sinful.

3 Again, the man who follows the religion of (the Demon) by avoiding righteous acts because they are set down as

sinful in his religion and performing all those sinful acts which are laid down as righteous in his religion becomes polluted through the religion of the Demons.

---

(٣٨٧) Exposition in the good religion regarding the appointment of men to religious offices after due examination. 1

Be it known that before a man is appointed to govern 2
or to administer justice, (his qualifications) must be tested; then only should he be appointed governor or judge so that he may not turn out a wicked ruler or a deliverer of wrong judgments any-where. Thus the state is strengthened by the man appointed to govern and to administer justice and wars are averted by the proper administration of justice. For when people have personal experience of wicked rule and partial justice they purposely withhold their support from and overthrow the wicked ruler and the partial judge in the very commencement of their tyrannical (career) without enduring their tyranny. The wicked ruler and the partial judge are for doing harm to the world. For the same reason the head of the state-religion must be tested and examined before his appointment so that the state and its strength and prosperity may continue for ever and the religion (of the state) may nowhere be considered false.

The glory and the splendour of the state are darkened, 3
in the sight of men, by the degeneracy of the state-religion but they are attracted to the state by the purity of the state-religion. The dress of its administration (*i. e.* good administration) ought to make people regard it with a kindly eye. When they see the state in a fallen condition they are

not disposed to look upon its defects as virtues. They who examine it minutely find it wicked and lifeless so that they naturally repent of having been attracted to it and wish to turn against it. All who live in such a tyrannical state suffer harm and their souls become sinful.

---

1 (۴۸۸) **Exposition in the good religion regarding the lawful and unlawful killing of men.**

---

2 Be it known that to kill a man unlawfully is to kill through sheer passion. And all (those who do so) are of the nature of Demons and Drujas. The qualities pertaining to Demons and Drujas, greed, evil-thought, anger, spite, jealousy and other evil passions which lead men on to sin and the infliction of harm, proceed from Demons. Men with the (evil) strength of wolves and ferocious animals are the Demons and Drujas of this world.

3 To kill lawfully is to kill with the approval of wisdom. For as among men who benefit the creation and men who do harm to mankind, there are those who lead a godly life and are of God and others who are of the strength of Demons and turn away (from God), it is just and lawful to kill these (latter,) as enjoined by religion and ordered by the king. When men of superior wisdom kill sheep (and goats) of a certain age for the more important ceremonies of religion without the (formal) permission of good people and the heads of religion they perform an act which must be understood as

strengthening men and the good Yazads and inflicting serious harm upon the Demons.*

The priests who in the name of religion kill sheep and goats unlawfully do a deal of harm through their evil and vicious acts, and are without the infinite advantages (conferred by) the pure religion and (heedless of) the monitions of virtue and goodness. 4

---

(۳۸۹) **Exposition in the good religion regarding the seven excellent gifts bestowed upon king Kai Gushtasp to enable him to spread the good religion in all parts and to secure a high dignity for it.** 1

Be it known that according to the scriptures seven excellent gifts were conferred (by Ahurmazd) on the wise Kyanian king Gushtasp to enable him to surpass his predecessors. So also were they conferred on those of his line who were to succeed him to enable them to govern (well). These (gifts) are even now to be found among wise kings in order to spread the justice of God among men. 2

The first excellent gift bestowed (upon him) security and increase of empire and dignified spiritual virtue. 3

The second excellent gift had reference to spreading his justice among the people of the world and keeping them satisfied with their allegiance to his exalted supremacy. 4

The third excellent gift conferred valour and success of the highest order. 5

---

* On Ghambar and Jasan days, pious Zoroastrians are enjoined to partake of the flesh of sheep and goats over three years old, after it has been duly consecrated by Yojdathregar mobeds; this practice, it is believed, pleases the Yazads and baffles the Drujas.

6 The fourth excellent gift had reference to giving food to all (the needy) that came every day (to beg) at the threshold of the door.

7 The fifth excellent gift enabled him to have (about him) a strong armed cavalry to baffle the foe.

8 The sixth excellent gift bestowed upon him a queen of the most excellent character (adorning) the royal palace.

9 The seventh excellent gift had reference to the appointment, according to their different grades, of virtuous men adorned with all manner of wisdom (*i. e.* the dasturs and mobeds) to preserve the fire and keep the water pure, in all the fire-temples throughout the length and breadth of his dominions. So that every one of the faithful may, in accordance with (the king's) wishes, continue to maintain his body and soul in a pure state and thus enable the king to administer the affairs of his kingdom in constant communion with the higher influences of the spiritual world.

10 When men love and help one another to the best of their power they derive the greatest pleasure from loving their fellow-men.

11 When men do not let evil qualities dwell in them and drive out those that attempt to invade their bodies, they acquire the best virtues which enable them to take heart and be successful (in their efforts); and thus they are always encouraged (*i. e.* confident
12 of success in their efforts against evil). He who at his door gives to the pious dervishes food and water enough to supply their wants, obtains an excellent thing (in return)—supreme

command over this world and dignity in the next. When a man continues to give food and water all the while to (poor) people at his door, he maintains an admirable system for the distribution of the necessary provisions at his door. 13

He who spends a portion of his life in performing meritorious acts and in abstaining from sin, exalts his soul. 14

He who performs great and virtuous acts in this world obtains the gift of a large army of great strength to destroy the enemy. 15

He who is hospitable towards the good and entertains (his guests) with what has been given him is regarded as endowed with higher gifts than the (other) good men of his city. 16

He, who by means of his authority at home preserves the sheep and goats, fire and water in his house, is by this excellent deed, superior to the holy men who preserve only the fire of Ahurmazd and the virtuous men who keep only the water pure. 17

He who loves each of these seven practices as best as he can and makes them his own, obtains for himself the reward of greatness equal to (the greatness of) the above-mentioned seven gifts conferred on the Kyanian king Gushtasp. 18

---

(۴۹۰) Exposition in the good religion regarding the benefit-conferrer and the evil-doer of this world. 1

Be it known that everything in this world has in it the principle both of the benefit-conferrer and of the harm-doer. Of all things (in this world) that which has nothing 2 3

to do with the harm-doer is related to the benefit-conferrer. For instance heat and moisture promote the growth of vegetation, and the presence of cold and dryness in the
4 trees threatens to dry up vegetation. In the good religion four persons (or sets of persons) are mentioned as inflicting harm on the world. The first of these is (the group made up of Ahriman) of the evil religion doing harm to water, fire and to the other life-promoting-and-multiplying sources and of the men who ruin and harm the world through his influence.

5 The second is the religious teacher who imparts undesirable religious instruction and who expounds evil precepts; for it is he who instructs the priests of the evil religion in the evil practices of subverting the supremacy of God and destroying the all-wise religion.

6 The third is he who helps thieves with his wealth and destroys all the property of the Iranians, (*i. e.* the men of the good religion) which they may have received from God.

7 The fourth set is made up of the justice-destroying judges who get the better of (good) judges of the world by their wrong judgments and who are the patrons of those that render the world desolate and deliberately offer evil help to the government (*i. e.* lead the government astray).

8 Again, there are four persons who confer ease (*i.e.* happiness) on the world. The first is he who, to continue the state of happiness, keeps the fire, water and the other life-promoting sources of the world pure and unpolluted by harmful objects, in accordance with the requirements of the good religion and takes good care of the fires and duly preserves soul-possessing objects; so that his descendants in the midst of wise

men, lead a glorious, healthy, successful and holy life and to a certain extent ameliorate (the world).

The second is the teacher who imparts desirable instruction in the faith to the seeker after religious knowledge and commandments and protects the all-wise religion from the sinful harm done by the priests of the evil religion. And hence people conduct themselves aright by the precepts of the true religion and the government acquires lustre and the world becomes graceful. 9

The third is the wealthy man who spreads greatness, peace and generosity (in the world), (by whom) the world is exalted, men reformed and made to shed lustre (on their race) and (through whom) people of the world live contented and the Yazads are pleased. 10

Fourthly: Justice is impaired by the success of corrupt, false and evil judges and justice is adorned by the successes of good and impartial judges. Owing to these virtues (of the judges) people live prosperously and well and without fear; they are protected and they multiply, and the pillars of the state are strengthened. 11

---

(۴۹۱) **Exposition in the good religion regarding good and bad qualities.** 1

Be it known that good qualities are for the final life. They belong to the Yazads and every soul-possessing creature should have them. Through them the Yazads are in communion with men. Hence any thought in the mind that has no reference to the (happiness of the) soul in the final life should be abandoned. 2

3 Deeds which procure the final life to virtuous men are (done) through the understanding. The thought of obedience to God is for obtaining the strength of the final life;
4 and the final life is (obtained) through thought of obedience
5 to God. One is qualified for the final life by carefully living a virtuous life and carefully living a virtuous life is
6 for obtaining the final life. A contented final life is
7 through industry (in good deeds) and industry is for a contented final life. To obtain the next life by virtuous movements (actions) is through the power of endurance (*i. e.* enduring the ills that befall man) and the power of endurance is for doing virtuous deeds.

8 The final life for deliverance (from hell) is through virtuous deeds and virtuous deeds are for deliverance of the
9 final life from hell. The final life is (obtained) through ready and willing obedience to God and ready and willing obedience to God is for the final life.

10 An exalted final life is through charity and charity is
11 for an exalted final life. The constant study for acquiring a knowledge of the final life is through the presiding influence of patience and patience presides (in man) for acquiring a knowledge of the final life and performing religious deeds.

12 The final life is through an acceptance of the precepts of religion. So also the final life is (obtained) through acquiescing in the precepts of religion with an
13 exalted faith. The final life is through an intelligent love
14 of deeds that have the final life for their end. So also the final life is for honour. The final life is through living a sinless life and a striving after righteousness leads on to holiness for the final life. All the other good qualities

(necessary) for the final life abide in men owing to the excellent nature of his soul.

The harmful qualities are owing to the frequent influences of the sinful (Ganāmīnō). Every evil quality is through the abode of that sinful one (in man). He who is without the knowledge of religion, has in him foolish vanity instead of wisdom and evil nature instead of honesty, the thought of the spiteful (Ganāmīnō) instead of obedience to God, thoughts of wrathfulness instead of a contemplation of the supreme power (of the next world) and evil thought instead of worthiness. (He is given to) slander instead of to praise; to be idle instead of being contented; to be grasping instead of being industrious;* to be vicious instead of being virtuous; to be thievish instead of being helpful for good; to be a rogue instead of being a pious man; to sin instead of leading a moral life; to turn a deaf ear to virtuous talk instead of feeding on virtuous thoughts; to fall into disgrace instead of being obedient to God; to be miserly instead of being generous; to be diminishing instead of augmenting; to be perverse and evil instead of constantly studying the all-wise religion; to go without a knowledge of religion instead of cultivating the understanding; to live selfishly instead of loving religion and (living) in conformity with reason; to practise magic and deceit instead of performing reasonable actions. He has impudence instead of modesty; poverty instead of competency; the best (*i. e.* shameless) faithlessness instead of obedience; ungratefulness instead of faithfulness; the obstructing of righteousness instead of living without sin;

15

* The epithets in this and the preceding clause seem to have been interchanged (to be idle instead of being industrious; to be grasping instead of being contented).

destroying righteousness instead of practising it. Besides these he has other evil qualities of the sinful instead of good qualities.

---

1 (٢٩٢) **Exposition in the good religion regarding the things the object of which is inferred (from their observed qualities) after creation and regarding the things which are known by the purposes for which they were created.**

---

2 Be it known that what is not visible in a thing to the eyes of man is its life. Wise men have known in more
3 ways than one the why and the wherefore of man's life. Just as the wise God exists through His wisdom so unworthiness in the life of man is due to the influence of Ahriman over him. The self-existence of the Creator Ahurmazd is apparent from the existence of innumerable human beings and this also reveals the power of the Creator and His wisdom. The existence of the creation, man, shows the sovereignty of God (over man.) He can regulate His creation (as occasion requires) according to His wishes. He alone has created the universe and this fact enables us to infer many of His attributes. There are many reasons, which the wise know, why man cannot know God (as He really is). The existence of the evil-minded is through evil nature and such evil nature shows itself through various causes. One of these causes is that originally a good creation he (subsequently) became evil; moreover, being uneasy through want, he has

not the power to repress his ambitious spirit. And not a single one of his creations is pure but will continue to be like him.

Among those who proceed from the source of Wisdom and those who proceed from the source of evil, (the former) are in inward communion with the Yazads and are as it were their equals and those who proceed from the power of destruction are not like the former in communion with the Yazads but are in communion with the evil source (from which they proceed) and are as it were his partners. 4

The priests who are of the source of the one God are always honoured because of their religion. Hence they should abstain from the religion which is manifestly false and should always cleave to the religion which pertains to the soul and become its partners (votaries). 5

---

(۴۹۴) **Exposition in the good religion regarding the source and fruit of the happiness and misery of mankind.** 1

Be it known that animate human beings and other good creations are happy through thoughts of virtue and are miserable through thoughts of vice. He who conducts himself (in this world) with some degree of virtue does so for his happiness and he who conducts himself with vice does so for his misery. The source of happiness to the virtuous is wisdom, and that of misery to the vicious is evil intellect. The wisdom which reigns over man makes for virtue and its source is the All-wise (God) and the origin of this wisdom is in the Creator Ahurmazd. 2 3 4

5 The evil intellect reigning over man makes for vice and its source is the evil-minded Ganāmīnō and this source is not for him who is virtuous, for (the virtuous man) is pure and without the evil mind. The work of the vicious can never be done by the virtuous. The fruit of virtue is happiness and by it (man) acquires power for good. The vicious man reaps misery and becomes sinful in course of time. He who is a (good) man benefits mankind and the good creation. And misery the fruit of vice destroys happiness the fruit of virtue and harms mankind and other good creation. Through virtue man is obedient to God and has power for good and suffers misery through vice. It is for the good times of the Frashōkērētē that mankind have to live in purity as regards men and the good creation.

6 Those who are priests cannot live without the religious source of the One (God) for (otherwise) their religion which is full of virtuous wisdom would be said to be united to the vicious evil intellect. The religion of vice which proceeds from the evil-minded source cannot be called a religion of virtue and is called the Demon-presided religion.

---

1 (۳۹۴) **Exposition in the good religion regarding the men who have a middling rank among those who are the most exalted and regarding those who have a middling rank among those who are the lowest among mankind.**

---

2 Be it known that the class of men who are under the protection of the Amésháspands have wisdom of a very

superior order and the class of men who are far away from (their) protection are inferior to the sagacity-possessing sheep and goats. And the man between these two classes, who is endowed with godly wisdom of the highest order, has excellent knowledge of virtue and shines out (in the world) through natural wit improved by culture. And through his (culture and innate intelligence) he advances in moral development as a servant of God among men and reaches an exalted position by means of the wisdom of the Amé-sháspands entering into him.

Among mankind the lowest is one who does not cul- 3
tivate and add to his innate understanding by learning acquired from a knowledge—imparting teacher. Unless such a man reforms his heart and conscience, his propensities are very disgraceful and he is among men like sheep and goats devoid of sense and understanding.

---

(۴۹۵) **Exposition in the good religion regarding the man of great, middling, inferior and no value and the man desolating prosperity.** 1

Be it known that he who has the best knowledge of 2
religion and who sings the Gathas and instructs (the people) most fully in the Mazdayasnān faith is a (man) of great value.*

---

* This is applicable to Zoroaster and other divinely inspired leaders of the faith like Arda Viraf, Adarbad Maraspand &c.

3 He who is of the good religion, has great sense and sings the Gathas and instructs the people ordinarily in the Mazdayasnān faith is a man of middling value.*

4 He who reforms his moral nature, has innate intelligence, sings the Gathas and instructs the people somewhat in the Mazdayasnān faith is of less value.†

5 Of no value at all is he who, though innately good and possessing sense enough for the good religion, is duped and rendered impure by the dark expositions of the priests of the evil religion and helps the specious (*i. e.* seeming noble) thoughts of the wicked priests with the evil education he has received from the priests of the evil religion.‡

6 He turns prosperity into a desolate waste who, being duped by the priests of the evil religion, has imbibed their instructions and does harm to the followers of the Mazdayasnān faith. Such a hellish man must be slain for he is as deceitful as the priest of the evil religion and is as guilty as those who are guilty of mortal sin. (Such a man) never entertains higher thoughts.

---

1 (۴۹۹) **Exposition in the good religion regarding substances not liable to change in this finite time and substances which do so change.**

2 Be it known that the man who in this finite time conforms to the will of Ahurmazd and lives secure from

---

* This is applicable to the learned and religious dasturs and ervads and behdins who impart religious instruction to the people of their community.

† This applies to pious mobeds (priests) and behdins (laymen).

‡ This applies to those Zoroastrians who on the pretext of reform introduce practices and customs from other religions which are not in consonance with the spirit of the Zoroastrian faith.

calamities never alters his original state. In this world men are born in an environment of evil. Those of this world who are of the good religion continue to live in this world prosperously through goodness and those who are of the evil religion live on in evil. By meritorious acts (pleasing to) the good Creator, unto whom be all praise, (man) obtains due reward; he suffers punishment by committing sins which pertain to the hateful evil one *i. e.* (Ganāmīnō). Just as other things change in course of time and (just as) the affairs of the world are being carried on in various ways, so also the body (of man) changes from infancy to youth, youth to old age, ignorance to knowledge, evil to goodness, and from impiety to holiness. 3

Those substances which ought not to change can nevertheless change by endeavours after such change. For instance, the moon turns in various ways (*i. e.* has various phases) according to its age, as it passes from the crescent to the half-moon and from that again to the full moon. Golden ages pass on into silver times, and the silver age passes on into the steel age, and the steel into the iron age; so then a good deal of change must come over the state of the Iranians (*i. e.* the Mazdyasnān Zoroastrians). And men as well as other animals will pass in this period from their original state in this world into a state of nonexistence.* 4

The religion of those priests whose principle it is to turn the souls of the religiously inclined from zeal for righteousness into a craving after evil is really evil, for through perverted vision of the good faith they turn a man 5

* The particulars regarding the phases of the moon are mentioned in the Mah Niyash and those about the different ages in the Behman Yasht.

away from yearning after it. They repent when they see their evil wish of to-day in its proper light tomorrow.

---

1 (ר'۹۷) **Description according to the scriptures of the good faith, respectively of men who through power to see (*i. e.* being endowed with intelligence) improve and elevate themselves and of men who through evil power (*i. e.* evil intelligence) lower themselves and render themselves miserable among law-abiding people.**

---

2 Be it known that man has the power to see through his innate intelligence and this innate intelligence is the eye of the soul. The melioration of the eye is through the influence of Vōhuman over his conscience. Its position and rank are increased by listening to the wise precepts of religion and diminished by refraining from listening to the wise precepts of religion.

3-4 Man has the strength of the stolen (*i. e.* false) wisdom through the tyrannous influence of Akoman over him.

5-6 (The eye of intelligence is of three kinds). One of these
7 is open in all possible ways, the second is more open and the third is half open. And on this principle men are
8 divided into the five following classes. One is with fully
9 open eyes, the second with eyes more open (than what
10 they were before), the third with half open eyes, the
11-12 fourth with eyes considerably shut, and the fifth with eyes completely closed.

13 The man with fully open eys is so through the abode of Vōhuman in his conscience. And man is rendered miserable through Akoman reigning in his conscience.

14 By (a knowledge of) the precepts of religion man is

dignified with the wisdom of religion and this dignity confers superior wisdom, foresight and spiritual knowledge. 15

The eyes of intelligence are more open (than what they were before) when the man allows the overpowering light of Vōhuman to fall on the conscience after having removed from it all thought of the dark Akoman and when he is in touch with the precepts of the all-wise religion through the force of his understanding (*i. e.* when he recites the Avesta.) 16

The dignity (enjoyed by such man) confers knowledge of life, superior rank and supreme glory. 17

The eye of intelligence is half open by the man making the dim light of Vōhuman in the conscience shine more brightly and by removing the clouded (*i. e.* dark) thought of Akoman which is spread over the conscience. 18

(Man) has middling knowledge concerning the faith by being in touch with the precepts of that faith (*i. e.* by reciting the Avesta). This dignity confers knowledge of life and of faith. 19

The eye of intelligence is considerably shut by the light of Vōhuman in the conscience being weaker and the cloud of the thought of Akoman being more thickly overspread therein and (it is considerably shut) through a most superficial study of the all-wise precepts of religion. 20

(A man in) this position leads men astray in this world. 21

The eye of intelligence is completely closed by the dim light of Vōhuman in (the man's) conscience passing away altogether and by the thought of the pain-inflicting Akoman being completely blended with the conscience and (it is also completely closed) by not reciting the wise words of the faith. 22

This state harms his life, drags it through the mire, 23

inflicts pain and suffering, causes damage and clouds the understanding.

---

1 (۳۹۸) **Exposition in the good religion regarding the various sorts of kings of the world.**

---

2 Be it known that the kings of the world are of the
3 following four sorts. Of which one is said to be a reforming king, the second a hopeful king, the third is always dreading (evil) and the fourth is ill at ease. The following are the par-
4 ticulars regarding these. The reforming king has an insight into the evil times of the subjects and is anxious to concert remedial measures before his subjects are ruined.

5 The hopeful king understands full well his evil times and hopes to change the bad times into good by his wisdom.
6 The king who is always dreading is of evil intelligence and through his evil intelligence, being constantly in dread of (coming) evil even in the midst of prosperity, becomes
7 miserable. The king, who is ill at ease, is of evil intelligence and during his reign does not attempt to nip evil times in the bud.

---

1 (۳۹۹) **Exposition in the good religion regarding the fact that Ahurmazd is the Creator of men in this world in order that they may do deeds for the reformation of the spiritual world and that the Blemish-giver (Ganāmīnō) instigates men to do deeds of harm in both the worlds.**

---

2 Be it known that God has created men in this world for the purpose of performing deeds which may shed lustre on (his) soul. Again, man is endowed with life

(in this world) because he has also been given human wisdom (*i. e.* wisdom which differentiates him from the brute creation). In order to realize the desires of the soul 3
the material body must be nourished and meritorious acts inspired by divine wisdom must be performed. For the thought of its (*i. e.* the soul's) existence should present itself to (men) in the affairs of both the worlds.

The Blemish-giver (Ahriman) makes men perform 4
through greed injurious and harmful deeds in both the worlds. Hence (men) suffer a miserable death, acquire 5
an evil intelligence and become vicious, ignorant of religion, greedy, immoderate in desires and perverse in thought. Such men lead a life in communion with Ahriman and by their Demon-and-Druja-like deeds make men polluted and of evil appearance. For greedy desires shut men out from the benefits of heaven by impelling them to dishonest (*i. e.* evil) deeds of the soul. The man who so acts in this world as to do harm to himself in the spiritual world and risk his soul in both the worlds and who leads a life of the body (*i.e.* a sensual life) becomes sinful through the influence of the evil (Ganāmīnō.) His it is of set purpose, to wrangle in the interest of vice without the knowledge of religion, to sin through evil intelligence, to sham righteousness and to render himself unfit for the dual work of moral advancement for the next world and deliverance of the soul (from hell.) Hence he suffers misery in the next world, does harm to his soul and suffers pain in hell through (indulgence of) perverse desires (in this world).

Contentment beats down greed (for contentment) 6
suppresses the desire which plunders the soul (of its good qualities) to render it greedy and ungrateful. The good-

thought-power drives out the evil-thought-power. This good-thought-power asserts its sway over the conscience of man by suppressing the evil–thought-power which plunders (the soul of its) godly desires and renders it ungrateful.

7 The man who is by nature wise keeps off greed from the wishes of the soul (the companion and chief) of the wise Rawan, through contentment.

8 (Man), by being the constant friend of the good-thought-power keeps off the evil-thought-power which makes the heart and conscience of man inactive (for meritorious actions.) And it (*i.e.* the good-thought-power) impels man through the heart and conscience to deeds conformable to the just and moderate desires of the soul and nourishes his body.

9 By contentment in the heart, the knowledge of meritorious actions enters into man's desires. And such a man performs religious deeds through desire, thought and word. And he is zealous to nourish the body and to perform meritorious actions full of the wisdom of the faith. He does acts which may cover him with glory in the next world, recites the appropriate portions of the Avesta to bring his soul into a state of happiness, obtains deliverance from hell and rejoices.

10 Again, man should drive out from the desires of the soul indolence, unintelligent education, laziness and evil knowledge about thieving which all are due to the influence of the high-way men (*i. e.* the Demons and Drujas). Man becomes vicious through greed and through the domineering desire of worldly greed becomes like a dishonest Frēhbut and through the force of the evil intellect becomes

like a vicious sinful person without the knowledge of religion. And (man) through the evil intellect becomes pugnacious and prone to inflicting pain. When a desire to inflict pain enters into man, he commits sin and becomes guilty through that evil desire. And such a man becomes dishonest and full of blemishes in this world. Man becomes qualified for (putting on the garment) and ornament of the spiritual world by fixing his heart on religion. And in this way he protects his body and soul from all harm, grief and injury.

---

(۴۰۰) **Exposition in the good religion regarding the knowledge concerning wisdom and evil intelligence, the adornment of the same, their origin and gift, their promises (to man)—their improvement and augmentation and the dignity of wisdom and the dreariness of the evil intellect.** 1

Be it known that wisdom resides in him who is on the side of the soul and who keeps the eyes of his soul open for the purpose of accurately examining the actions of the body. 2

The adornment of wisdom is due to the control of the wise man over his desires for the improvement of religion and for the promotion of good qualities in men, such as, righteousness, piety and virtuous fame; (the adornment of wisdom) is also due to his being the means of spreading purity in the world. 3

God's own wisdom is the source of all wisdom and God Himself endows His creation with wisdom. God acknowledges His creation as His own because of the presence of His strength in the creation. The good Vōhuman improves this creation (to render it fit) for the spiritual 4 5 6

7 world and endows it with foresight thereof. Wisdom is so spread everywhere in this world that the wise and religious man renders himself exalted through his wisdom.

8 There is a certain amount of intelligence in luminous objects (*i. e.* the sun, moon and stars) owing to the bright Yazads. He who is truthful becomes of the most exalted kind through the knowledge of truth derived from truthful men. In the same way man becomes charitable, patient and possessed of other good qualities.

9 Again, evil intellect is due to the man who taking the side of his soul yet keeps the eyes of his soul shut against the actions relating to the soul; just as darkness is due to the man who taking the side of darkness shuts the eyes of his body against seeing things.

10 The adornment of the evil intellect is due to vice, evil qualities, sin, impiety, evil fame controlling the heart and conscience of the evil-minded man and also to his being the means of harming the virtue of the world.

11 The evil-minded (Ganāmīnō) is the source of the evil intellect. The evil-minded (Ganāmīnō) hopes to influence the creation of God. The man who has in him the evil intellect (of Ganāmīnō) comes in the way of the (good) promptings of his soul. Such a man exercises a miserable control over his desires owing to his evil intellect and through the force of the evil invisible power in him he developes and perfects himself (in sin). And through him suffering so spreads everywhere that people become polluted through the evil qualities of his evil intellect and move about in the world like (so many) Demons and Drujas.

The religion of the priests, who, guided by their evil intellect devoid of all wisdom, (to all outward appearance) act among men as the servants of God, is only in appearance the all-wise religion of God. This (religion) through the evil intellect depopulates the world, ruins and destroys mankind. And such a priest is as it were the agent of the evil-minded (Ahriman) to do his work among men and harms mankind and the world. Such a religion, owing to the evil intellect, renders mankind miserable and makes them suffer pain in both the worlds. Hence he who is wise will not acquire the evil intellect, but by conducting himself with wisdom among men will render them prosperous and earn their gratitude. 12

When some (from among these priests) assert that the understanding in men is from the evil-minded and that it is he the evil-minded who has made men (they fail to give due consideration to the fact) that it is not possible for the evil intellect to reside in the man of God nor for the commandments of the evil religion to have the wisdom of God. When man cannot create the soul within him, how can God render the body lifeless (before its allotted time) and how can such an act be called just? 13

He who is born in this religion (of Ganāmīnō) is not fit to be a man. How can the Druj-influenced man work for God? How can the unseeing blind man become fit for obtaining deliverance? If that unseeing blind man could be called the companion of the Yazads on account of his evil deeds, the evil-minded (Ganāmīnō) would have as powerful a sight as that of the Yazads and irreligious men would have the gift of (spiritual) vision. Whence it would follow that eyes to see would be due to both 14

these powers, that is to say, to wisdom as well as to the evil intellect in men.

15 The work done through the agency of the evil intellect in men is not from God. The work thus done (through the evil intellect) is not for the soul; the reason whereof is that the work for the soul is (done) through the
16 strength of the divine wisdom in men. Religious work is done by piety and virtue and not by the blemish-disclosing evil intellect. For just as the agent for good wisdom in men (*i. e.* Vōhuman) does the work relating to its source (*i. e.* God) so also the source of the blemish-giving faculty in man is the evil-minded (Akoman) (residing) in men. The Yazad who is the dispenser of the power of wisdom in men instructs him everywhere in the Mazdayasnān religion, which religion is (derived from) the innate intelligence of
17 the wise Spenāmīnō. And the power in men which induces a love for the evil intellect gives everywhere instruction in the religion of the demons and is derived from the
18 evil-minded (Ganāmīnō). Men who are on the side of God, the invisible multiplier of mankind, are righteous in thought, word and deed, and are grateful unto God. And the Supreme God who keeps them in a prosperous condition gives them their due reward for their actions.

19 Those who are sinful in thought, word and deed are not grateful unto God; they render themselves liable to punishment by doing (evil) deeds of the body, and thus they are adjudged to be without their source (*i. e.* separated from their Creator).

Again, these priests say it is God who has implanted in men the strength of the evil-minded one. If so, how

could God have ordained that those who sin in thought, word and deed should suffer punishment and pain on that account and be rendered miserable? And further, how could it have been ordained that the man doing meritorious deeds for God should be richly recompensed by the presiding wise Yazads who are grateful unto God and who keep the righteous man in a prosperous condition.

---

(۴۰۱) **Exposition in the good religion regarding the fact that the man influenced by the Druj conducts himself like the Druj.** 1

Be it known that the Druj makes the man in touch with him endeavour to act like himself (*i.e.* the Druj). The soul of man is bright and the vesture of this soul is its power-endowed body. The sheep and goats and other creations of this world are not made like man. The invisible spiritual power (in men) helps to keep men away from all contact with the Druj. The man who loves the Druj is made full of blemish by (the Druj.) The invisible power (of the Yazads) crushes the power, which is capable of rendering man lifeless, before this latter (power) has time to reach him and so this life-taking power cannot injure (the man) in any way. And the best and most acceptable testimony of this is that no evil power can deal death to any man while alive. Moreover the active influence of the angelic powers is capable of removing from man the movements of the strength of the pain-inflicting Druj. (By this influence again) the soul does not suffer from illness and in the absence of the fetters of the Druj it cannot be imprisoned (*i.e.* cannot suffer in hell when it has committed no sin). 2

It is owing to the Yazads that the souls of all men are immortal. Likewise, there being in man the power of the Yazads which can keep off the Druj from his body, he does not suffer—nay, the Yazads improve man and keep him away from the miseries of both the worlds. And by constant companionship with them man continues to be in communion with the source—(Spenāmīnō). Reformed by the Yazads, man devises excellent measures and attains to high dignity, preserves himself from the profitless movements (*i. e.* influence) of the Druj within him, and by conducting himself without misery and without folly drives off the Druj by the aid of his Yazad-given manliness. By freeing himself from the Druj, man enjoys himself in the other world in an abode of supreme felicity.

3 He, who for his benefit keeps himself aloof from the misery and foolish toil of the Druj and from all contact with the Druj, drives out the Druj from him. And by acting with the strength of the Druj man becomes a prisoner in the mean and painful abode of the Druj. It is stated in the good religon that man will be led astray down to the Frashōkērētē by the Druj of hell (Ganāmīnō) and at that time the blemish giver (Ahriman) will be driven away (from among mankind) and the people of the world will (then) acquire the divinely strong, religious power. Those who are delivered from hell will obtain greatness (from the pious) and the imprisoned will be let out of hell. The different powers of the soul which had been separated from the material body will, through the help of the Yazads, unite with the body (at the time of the day of Judgment) and their separation will pass into unity. The invisible soul will (at that time) be given the powerful vesture of its

body and everyone will live in perfect enjoyment with dignity and comfort.

---

(۴۰۲) **Exposition in the good religion regarding the two kinds of instruction given to mankind by Spenāmīnō concerning his strength.** 1

Be it known that the instruction regarding divine wisdom given to man by Spenāmīnō is of two kinds. One is concerning foresight, the other is regarding the attainment of high dignity. That about foresight deals with the obtaining of the final victory of mankind and improving all the creation with virtue at the epoch of the Tanepashin, for the purpose of driving away the blemish-giving Druj with strenuous efforts. And that about the attainment of high dignity deals with the multiplication and continuation of mankind in the world for increasing the strength of the last Reformation.* 2 3

The religion of the priests, which sets people wrangling among themselves, which makes them miserable, sick and permanently injured and makes them expiate their sins in hell, exists for making innumerable men prisoners (in hell) and for destroying the world. Because what they regard as religion is not only devoid of all instruction concerning foresight and the attainment of high dignity but it even imparts the evil knowledge of reducing the human species. What is called the good religion is always full 4

*According to the Zoroastrian religion the age of marriage for both males and females is fixed at 15 but at present our young men in hopes of getting rich dowries very seldom act up to this precept of early marriage.

of goodness and devoid of all the vices of the demons and it alone is called the superior (religion).

---

1 **(۴۰۳) Exposition in the good religion regarding the fact that light and darkness do not change places without one of them going away, do not mingle with each other in this world and never shine (i. e. appear) together.**

---

2 Be it known that shining and dark substances exist apart and do not mix with each other. Objects in this world are visible on account of light-giving luminous substances (*i. e.* the sun, moon and fire). Light springing all of a sudden from fire, there is no mixture of smoke in it. The smoke is for the light of the fire of the blemish-giver (*i.e.* the fire of hell). Again, the smoke is the indication of fire. Again, fire is as it were an indication of heaven and of hell. That light of it which is of good mien, of the early morn and full of heat, which nourishes and gladdens the creation belongs to heaven. And the fire of hell, the light whereof is mingled with smoke, whose stink is of dreadful punishment and the reduction and sufferings of mankind, belongs to the blemish-giver Ahriman, and the heat of this fire which hurts and injures and consumes sinners belongs to hell.

3 There are priests who madly institute a comparison between what is said to be the fire of hell and the light of Heaven which exalts the creation, sheds a delightful radiance, and augments and gladdens the creation and who apply all the particulars of (the heavenly light) to the heat of

the fire of hell. But how can the particulars regarding heaven be made applicable to hell?

---

(۴۰۴) **Exposition in the good religion regarding (men) who are like unto the Yazds and the demons.** 1

Be it known that among men known in enumeration and understanding to belong to the Yazads and to the Demons, the Athornans free from (the contamination of) the priests of the evil religion, the Athrestars free from (the evil influence) of the kings and warriors of the evil religion, the Zoroastrian agriculturists separate from (*i. e.* who have nothing to do with) the miserly farmers and the good traders who are separate from (*i. e.* free of) evil practices, are those who work for the Yazads. 2

The sinful Athornans rendered polluted by evil priests, sinful kings and warriors polluted by evil kings and warriors, sinful farmers polluted by penurious farmers and sinful traders polluted by their own evil practices work for the demons. 3

In enumeration, the good-shadowed (*i. e.* divinely gifted) governor, the impartial judge, the pious man, the charitable man, the man who looks with favour on religion and the contented man enjoy honour among the creations through their generosity, and hate impure men. 4

The prosperous wealthy man is one whose thoughts are those of a servant of God, who conducts himself in all actions as such (servant), who is charitable to those in distress, who tells the truth despite temptations to the contrary, and who is in his good times grateful unto God. 5

6 The vindictive magistrate delivering wrong judgments, the wealthy man miserable and discontented despite his wealth, the man who strengthens the evil misers, the man who hates men devoid of greed, the man who helps the wealthy irreligious men to augment their wealth, the man who takes delight in slander and the man who nurses his revenge and when in power wreaks his vengeance are men like unto the Demons and the Drujas.

7 The men free from any the slightest influence of the Demons, are holy like unto the pure Yazads, nay, they have some of the wisdom and the good qualities of the Yazads. The men who have something of evil intellect and other evil qualities are like unto the Demons.

8 The religion of the priests who resemble the source whence the Demons proceed is akin to that source of evil intellect; hence those who follow that religion are on account of their evil intellect surely said to be like unto the Demons.

---

1 (۴۰۵) **Exposition in the good religion regarding the obtaining by man of superior wisdom and knowledge.**

---

2 Be it known that man obtains wisdom and knowledge
3 in the four following ways. One:—For a man who has the intelligence of the soul to come under divine influence, is
4 through the Creator. Two:—The man who spreads the knowledge of the scriptures does so through the intelligence
5 of the soul. Three:—Through the words of the wisdom of the soul (*i. e.* through intelligent prayers) the descendants who are closely related to religion (*i. e.* the descendants of
6 the religious man) (obtain) glory. Four:—The Ameshas-

pand Vohuman who resides in the conscience of man helps and feeds these three (sources of wisdom). He who has the wisdom of the soul gives good instruction in (the attributes of) God and through knowledge of the good religion increases the most excellent wisdom of the soul. 7

Through the words of the wisdom of the soul (*i. e.* through intelligent prayers) the good-thought-power presides over the conscience of (men) who are enabled to continue their family and obtain prominence in a variety of ways. They have the knowledge of driving out the invisible Druja from them and by their superior wisdom and knowledge and by making the goodness of both worlds their own they enjoy honour among the leaders (of men). 8

---

(۴۰۹) **Exposition in the good religion regarding the various kinds of kings.** 1

Be it known that kings of different times and different manners are of the following eight kinds. Of these four are of the praiseworthy and four of the blameworthy degree. 2

Of the four praiseworthy kings, one is possessed of foresight; the second is the protector of all; the third is a great protector and the fourth is the protector of the soul. 3 The king possessed of foresight has the strength of the all-wise Ahurmazd and has an insight into his times. 4 The king, who is the protector of all, strengthens his government by curbing his wrath. And thereby such a king changes for the better the things which tend to destroy and ruin his subjects. 5 The king who is conversant with the powers of the soul, takes great care of his subjects in 6

times of distress; he keeps his sway firm and stable with the aid of the powers of wisdom as well as with his foresight of the soul; whereby, his subjects are zealous (in
7 their devotion to him). The king, who by means of the wisdom relating to the soul keeps those who are possessed of a like wisdom full of zeal, turns distressful times into good times and introduces thoroughly satisfactory reforms into his administration.

8 The king, who is possessed of foresight, every way protects the evil-minded fools (among his subjects) in mean (bad) times and takes care of these through his foresight by rendering all possible help that might change their times into good times; under the sway of such a king his subjects are full of hopes.

9 Again, the king, who is full of confidence and zeal on account of his good times and his foresight of the soul, makes his government durable through his wisdom and through reforms in the administration.

10 The king who has spiritual foresight protects the soul against the evil powers of the mind and against distressful times. Thus he adopts the title of the far-seeing king and by the help of his zealous subjects his authority con-
11 tinues (unshaken). The king who studies the happiness of his subjects converts by his foresight his (mental) powers into wisdom, his (evil) times into good times and his government into a well-reformed (administration).

12 Four (kinds of kings) deserve scandal and slander (*i. e.* are to be condemned) in the matter of governing the
13 people: Of these one does not protect his subjects at all
14 and frequently harms them. The second protects them

feebly and does not harm them much. The third is devoid of religious faith and frequently brings misery on his subjects. The fourth ceases to care for the soul and harms it. 15 16

Among these, the king who has no spiritual foresight has the strength of the evil intellect, does not protect his subjects in evil times and soon brings ruin on his government and his supporters. 17

The subjects of the cowardly king are in dread. Through want of spiritual foresight he becomes evil-minded. His times are evil times and through unrest his government soon becomes liable to ruin. 18

The king who is wanting in spiritual foresight but is possessed of wisdom takes all possible care of the afflicted in times of distress. The government (of the king) who protects his subjects but feebly is, on account of his wisdom, moderately strong in the matter of inflicting harm (*i. e.* does not harm as much as it otherwise would). And such a king owing to his want of foresight both spiritual and as regards times of distress is very much in dread of his subjects. Hence such a king ought to avert from himself his foresight-wanting-understanding, the dangerous times (which such understanding may bring about) and the perverted understanding of that evil-minded (Ganāmīnō). In like manner it behoves him to reform his government which does not protect the people and is guided by evil servants (*i. e.* advisers). 19

The king lacking spiritual foresight is of the understanding of the evil-minded (Ganāmīnō) and does not protect his subjects (being guided) by the ruinous (counsels) of his evil servants (*i. e.* advisers); nor does he strongly protect his subject in evil times but soon brings misery on 20

them. Although in bad times he ought at once to change his evil intellect he, wanting as he is in foresight, does not understand in what way he can readily alter distressful times (into good times); hence his subjects are in great
21 fear lest ruin should overtake his government. The king devoid of spiritual foresight is very much afraid lest owing to his evil intellect he might not be able to convert distressful times (into good times), and the harm done to his unhappy government (into something advantageous).

22 The king who is wanting in spiritual foresight but is possessed of wisdom, having an insight into his times, leaves off the foresight-wanting-strength which brings harm on his government (by the help of) the superior strength of his wisdom in order to save his soul from harm. And such a king anxious for (the welfare of) his subjects prays for such good times as might conduce to the security of his government. And thereby that evil intellect of his turns into spiritual foresight and the evil times change (into good times). And his government which is full of unrest and in danger of ruin is also changed.

---

1 (۶۰۷) **Exposition in the good religion regarding the epoch of the pain-inflicting efforts of the Druja (Ganāmīnō) and his final disappearance from among the creation of Spenāmīnō.**

---

2 Be it known that it is stated in the good religion that the Druja (Ganāmīnō) before knowing the limit of time (*i.e.* being unaware of the hour of his defeat), despising the

Creator and the powers (presiding over) His creation (i.e. the Yazads and the Ameshaspands) and thinking wrongly about himself (i.e. impelled by his false pride), fought against the omnipotent Creator and His creation to render the latter lifeless. The omniscient Creator knew him (in his true colours) and to overcome him completely (and make him realize his weakness) fixed a limit for the fight and allowed him during that time to continue his experiment of fighting with his false strength (against the creation.) The termi- 3
nation of this limit (was marked by) the course of the sun in the sky and by the completion of a (certain number) of the sun's revolutions. The defeat of the Druja (Gānāmīnō) depends upon the frequent stoppages of the sun in its course. And it was owing to the sun frequently stopping in its course that the harm-inflicting Druja was worsted in his first harm-inflicting battle (with God). In the commencement, at the end of seventy days and nights, the Druja was defeated in the battle (between the Yazads and the demons) by the strength of the Creator, and on this occasion the sun had stopped in its heavenly course.

Secondly, just before the commencement of the ascen- 4
dancy of Zoroaster there was again a battle (between the Yazads and the demons) and this fierce battle lasted ten days and nights. At the end of the epoch of Zoroaster, will commence the epoch of Hoshedar, and Hoshedar will interrogate Ahurmazd on matters concerning the faith. On this occasion the sun will stop in its heavenly course for Ahurmazd to gain strength and the demons will be defeated in that fight. The delay caused by the sun in its course on this 5
occasion will be before the commencement of the epoch of Hoshedar and towards the end (of that of Zoroaster);

and this fight at the end (of the epoch of Zoroaster) will be a fierce one and it will last twenty days and nights.

6 On the termination of the epoch of Zoroaster, Hoshedarmah will go into the presence of Ahurmazd to question Him regarding the faith. On this occasion the sun will stop in its house in the heavenly course and the demons will be defeated by the superior strength of the Creator and the sun will be delayed for the time in its appointed course.

7 Then just before the termination of the epoch of Hoshedarmah there will be again a very fierce battle (between the Yazads and the demons) which will last for thirty days and nights. On the termination of the epoch of Hoshedarmah the victorious Sosius will go into the presence of Ahurmazd to question Him on matters of faith. On this occasion the sun will stop in its house in the heavenly course and the demons will be completely defeated in the battle because of the superior strength of the Creator. The sun will (henceforth) gain strength in its revolution in the heavens (*i.e.* the sun will not have to stop in its course after this final victory over Ganāmīnō). And Sosius through his God-given strength will during his reign of fifty-seven years drive out all the Drujas for the amelioration of mankind. And the Druja (Ganāmīnō.), his strength being completely broken and himself become useless, will throw himself into hell.

8 The stoppages of the sun in its course during all the battles with the Drujas have been mentioned above. During each (of these stoppages) the harm-inflicting battles with the Druja will cause suffering to men and the other creations of Ahurmazd.

(۴۰۸) Exposition in the good religion regarding the fact that the work of the Creator regarding man which commenced with the number one has been successfully accomplished by carrying it on to the number nine. 1

Be it known that the first work of the Creator is to 2
bring man into existence in this world. The second is to 3
give him a material body. The third is to cause him to 4
move about for (his) work. The fourth is to give the 5
necessary strength-giving principles to the human body
for the preservation of life. The fifth is to cause growth 6
by satisfying the desires of the senses and keeping the
living body alive (by giving the body its due nourish-
ment). The sixth is to bestow the necessary knowledge 7
concerning the right use of life in the union of the body
and the soul. The seventh is to instruct man to live 8
without vice and to show the way for the body and soul
of man to live together in happy union. The eighth is 9
(to instruct man) concerning immortality—that is to say
regarding the fact that (on the Day of Judgment) the
Creator will make all living men immortal by means
of the Gayodir.* The ninth is the work regarding 10
Rapithai, that is to say, the bestowing (upon man) of
a certain pure happiness-inducing wisdom and mind,
the good creation of the holy God, to enable man
to perform good deeds for the Last Day.

The priests, who are for destroying the first (of these nine) works of God relating to His creation, destroy His

---

* Gayodir. This Pehlavi word is thought to be derived from the Avesta. ...ژیوَنگھَ ...ژیوَنگھَ or long life. And it applies to the food by which God will render all men immortal on the Day of Judgment.

creation by bringing sin and death (to men) through the agency of the sickness-producing, sin-giving and evil-sprung source (Ahriman) and thus they make several people hellish (*i.e.* fit for hell). Their religion exists for doing evil deeds without the least spiritual foresight, doing evil deeds for the Last (Day) and causing suffering and repentance to the people of the world. This religion is altogether different from the good religion which is said to be for meritorious deeds and which in the end is victorious.

---

1 (۴۰۹) **Exposition in the good religion as to by whom man is rendered good and full of lustre.**

---

2 Be it known that lustre is called in Avesta Rai which means the inspiration of the faith. It also means (angelic) lustre, or in other words, strength of religion. Good is called in Avesta 𐬬𐬀𐬌𐬯𐬭𐬌 vānghū which means prosperous-glory-inducing. Glory is the result of industry and the full meaning of the word is perseverance and industry.

3 Rai is the invisible strength relating to the efforts at good deeds for securing immortality; and its abode in man is said to be through the spiritual power from God, called 𐬀𐬭𐬌𐬯𐬎 Ervad.

4 The inspiration regarding industry is for knowing all the powers conducing to industry. And this inspiration in the creation is from God and is known as Ervad. He who is glorious on account of industry becomes so through (Ervad).

5 These two, give birth (rise) to all other virtues. Lustre and glory are from the lustrous and glorious Creator

Ahurmazd and (through Him) shining lustre and light enter into the creation. And man falls away from this light and lustre by following the Blemish-giver. So also (Ahriman) is prevented from doing harm to the creation by the teachings of the prophets who turn men's thoughts towards the Frashōkērētē. It is stated in the good religion about Ahurmazd:—"On account of these Thy virtues, the creation will in the end turn towards Thee, and all the bodies which are conscious of immortality will become animated at the time (of the Frashōkērētē). Moreover the creation will praise the immortality bestowing worthy Yazads and will rejoice on obtaining from God a happy immortality."

The priests who by their religion lead all men to every kind of pain and suffering at the Frashōkērētē make many fit for hell. Their religion leads men to act wickedly towards the Creator and is full of evil consequences. And they call this the good religion. 6

---

(۴۱۰) Exposition in the good religion regarding the priest of the good religion being the most pious and the hypocrite priest of the evil religion being the most sinful. 1

Be it known that among men it is the pious man who pleases the Creator most. That man pleases the Creator most who benefits His creation most. That man benefits the creation most who strengthens men's faith in the good God and makes them active and zealous in doing holy deeds. The priest of the good religion is 2

considered wise among men; he keeps the Creator highly pleased and is most pious on account of his piety.

3 It is the sinful man who in this world distresses the Creator most. He distresses the Creator most who harms His creation most. That man harms His creation most who shakes men's faith most in His existence and who leads the people of the world to do deeds like unto those of the wicked Zohak. And the priest who is the servant of the evil religion is among the sinful men of the world the most sinful.

---

1 **(۴۱۱) Exposition in the good religion as to what praiseworthy thing is disadvantageous to pious people and what odious thing is advantageous to pious people.**

---

2 Be it known that the praiseworthy (virtue) which is disadvantageous to pious people is (the virtue of) truth-telling. Concerning this it is stated (in the religion) that where there is the presence of Ganāmīnō among men, there the pious have to suffer harm by truth-telling and harm is thus done to the piety of the world.

3 The odious (vice) which is advantageous to pious people is (the vice of) lying. Concerning this it is stated (in the religion) that where there is the presence of Ganāmīnō among men there the noble high priests of the religion have to be liars for the benefit of the pious. And the piety of the world is polluted.

---

(٥١٢) **Exposition in the good religion regarding the fact that the man who loves God most and keeps him pleased lives most happily and in great dignity in heaven and the man who is most inimical to God and grieves Him most lives in hell in a very mean and painful condition.**

Be it known that the man who loves God most and keeps Him pleased is destined to give the greatest dignity to his soul in heaven and to keep it happy. And he by his wisdom does meritorious deeds which give him strength (for obtaining heaven). And his wish is that like the worship-worthy Farohar (*i.* e. Zoroaster) he too had been more righteous (than he has been). 2

The man who is the greatest enemy of God and grieves Him most keeps his soul (in hell) in a very mean and painfnl condition. And all the intelligence that he has is for committing sin. And his wish is that like the Turanian king Afrashiab he had sinned more (than he has). 3

Those things over which the Druja Ganāmīnō exercises his influence cause men to suffer much. The Khoreh by which the Zoroastrian high-priests wield their authority purifies such things (*i. e.* over which Ganāmīnō has influence), and the government is all the better for this Kiani Khoreh.* 4

---

*Kiani Khoreh or the supreme authority in religious matters conferred by the state on the high priest in virtue of which he punished those who acted contrary to the precepts of the faith. The following lines show that king Jamshed of the Peshdadian dynasty claimed both spiritual and temporal authority.

5 The creation of Ahurmazd destroys the Blemish-giver Ahriman by the help of the Mazdyasnān religion and the Mazdyasnān religion is continued in the world through the angelic influence exercised over the Zoroastrian high-priests. The sovereignty without the power of the Kian Khoreh is hurtful to the subjects who are reduced in number. The creation of Ahurmazd destroys the Blemish-giver Ahriman by the continuance of the Mazdayasnān religion through the divinely-inspired Zoroastrian high-priests. And on this account the wishes of the Druja cannot reach the creation nor can he dwell therein.

---

1 **(۴۱۳) Exposition in the good religion regarding the wealth most worthy of attention.**

---

2 Be it known that the wealth most worthy of attention is (righteousness) for the obtaining of immortality. And (this wealth) is for the last exalted Reformation and for the good time for acquiring the last body (*i. e.* for the epoch of the Tanepashin). And this wealth for the last reformation induces thoughts regarding the exalted and famous bodies (*i. e.* thoughts of the righteous actions of the famous men of the past). And the thought of obtaining immortality has been given to mankind by the omnipotent Creator Ahurmazd for the Frashōkērētē.

منم گفت با فرهٔ ایزدی — هم شهریارو هم موبدی
بدانداز بد دست کوته کنم — روانرا سوی روشنی ره کند

ERRATA.

pp.	429, *l.* 7,	*for* "Tanepashin" *read* "Tanepasin."
„	436, *l.* 19,	
„	439, *ll.* 22, 25,	
„	477, *l.* 11,	
„	492, *l.* 18,	
p.	431, *l.* 17,	*for* "nosks" *read* "nasks."
„	436, *l.* 10,	*for* "Yazds" *read* "Yazads."
„	444, *l.* 6,	
„	443, *l.* 16,	*for* "Ameshashpands" *read* "Ameshaspands."
„	448, *ll.* 2, 6, 19,	
„	448, *l.* 2,	*for* "Yazad" *read* Yazads,"
„	479, *l.* 8,	*for* "Athrestars" *read* "Artheshtârs."

દીનકર્દ કેતાબનાં આઠમાં દફ્તરના અગતજોગ લોગતોનો શબ્દ કોષ.

GLOSSARY OF SELECT WORDS.

અ—અ

અકોમણ=અકોમણ વિ. આરામ વગરનું, દુઃખકારક. *adj.* uncomfortable, disagreeable, painful. (Av. અકો ખુશી થવું, to rejoice.)

અખ્ખ=અક્ખ ના. લોકો, આદમીઓ. *n.* People, men of the world. (Ar. عامة the common people.)

અગ્ગ=અગ્ગ ના. કડું, પોંહોંચી, વારો. *n.* Armlet, wristlet. (Pers. بازو a bracelet.)

અજ્જમ=અજ્જમ ના. જાત, ખાનદાન. *n.* Race, family, lineage.

અજ્જમજમ=અજ્જતજમજમ અથવા અજ્જમ જમ વિ. ખરાં મોટવાળું. *adj.* Of evil or painful death or damnation (Av. અજ ખરાબ, evil, and અજ્જમ મોટ, death.)

અજ્ઞમઅમ=અજ્ઞસઅમઅમ ના. સમજ વગરની કેળવણી, unintelligent learning or instruction (Av. અજ and અજ્ઞ).

અજ્ઞમઅમડમ=અજ્ઞતઅમઅમડમ ક્રિ. દુઃખ ભોગવેછે, ઇજા પામેછે. *v.* Suffers pain or affliction, endures distress.

અજ્ઞમજમ=અજ્ઞતજમ વિ. ચઢતે દરજ્જેના, વખણાયલા. *adj.* Exalted, unobscure, famous. (Pahl. અ not, and અજ્ઞ concealed; Av. અજ્ઞ).

અજ્ઞમ=અજ્ઞમઅ વિ. નાલાયક (દોલત), અણઘટતું, અપ્રમાણીક. *adj.* Dishonest, unfair. (Av. અજમ).

અજ્ઞમજમ=અજ્ઞમઅસજમ ક્રિ. ના. પગભર થવા નહી દેવું, કીર્તિને જાંખ લગાડવી. *v.* To overthrow, to defame, to deprive of power. (Pers. آب splendour, brilliance.)

અજ=અજમ ક્રિ. વિ. વગરનું, સીવાએનું. *adv.* Without, except, excluding.

અજમઅ=અજતજમઅમ ના. દોસ્તી રાખવી, મોહબ્બત રાખવી,

n. Friendliness, intimacy (Av. and ; Pers.).

વિ. સાથે જોડાયલી. *adj.* Being under the influence of.

ના. ઉલટી ચાલચલણ, ખુરી ચાલ, અપ્રમાણીક ચાલ. *n.* perverse behaviour, evil or immoral demeanour (Pahl. and direction, way.)

ના. તેજ, ચલકાટ. *n.* Splendour; brightness. (Av. or swift, bright, or powerful.)

ના. નહીં ફેરફાર થનારા, કાએમ રહેનારા, ફેરફાર વગરના. *n.* The unchangeable, immutable, permanent. (Av. not, and to change).

ના. એહુંદાપણું વગરની (હીલચાલથી). *n.* Subserviency, humility. (Rather —comp. Pers.).

ના. ઉલટી આંખે જોવું, (Pahl. + +).

ના. દીનની સમજ વગર રહેવું. *n.* To lead one's life without the knowledge of the *good religion*; to live, irreligiously.

ના. ચહડતે દરજ્જેનો ઉપાય કરવો. *n.* To have recourse to, or to make use of, exalted means. (Pahl. and).

ના. આબાદ હાલતવાળા કરનાર. *n.* One that causes prosperity and welfare (Pers.).

ક્રિ. અ. દસ્તુરના હોકમ વગર. *adv.* Without the order of the high-priēst, without receiving the priestly judgment (Av. to cull.)

ના. જાથુકનું ધર્મી કામ કરવું, હંમેશાં દીનનાં કામમાં મદદ કરવી. *n.* Regular Performance of religious acts, firm adherence to religious duties. (Av. and).

ના. દોલતમંદી. *n.* Wealthiness, opulence. (Pahl. riches.)

વિ. લાયકનો, ભલાં કામને લાયકનો. *n.* Fit, worthy, qualified for religious or righteous deeds.

ક્રિ. મુકરર કરવું, ઠેરવવું. *inf.* To establish, to appoint, to deter-

mine (Av. ... and ...).

ગ્રેમ્ય=ગ્રેમ્યગ્રેમ્ય ના. વેરીનો વીચાર. *n.* The thought of the opponent or enemy. (Comp. Av. ...).

ગ્રેમ્ય=ગ્રેમ્યગ્રેમ્ય વિ. આબાદ, કીર્તીવાન. *n.* Prosperous, glorious. (Av. ... to shine.)

ગ્રેમ્ય=ગ્રેમ્યગ્રેમ્ય ના. ઉંઘ. *n.* Sleep (Ar. حلم).

ગ—ગ

ગ્રેગ=ગ્રેગ્ય વિ. આંધળો; ના. અંધાપો, નાખીનાશ. *adj.* Blind. *n.* Blindness, absence of vision. Pers. کور).

ગ્રેમ્યગ્રેમ્ય=ગ્રેમ્યગ્રેમ્ય વિ. નુકસાનકારક. *adj.* Hurtful.

ગ્રેમ્ય=ગ્રેમ્યગ્રેમ્ય વિ. બુરૂં, ખરાબ, નીચ. *adj* Evil, bad, low, mean. (Pers. کوژ crooked.)

ગ્રેમ્યગ્રેમ્યગ્રેમ્ય=ગ્રેમ્યગ્રેમ્યગ્રેમ્ય ના. અંધકાર વિચારો. *n.* Dark thoughts. (Pahl. ... and ...).

ગ્રેમ્યગ્રેમ્ય=ગ્રેમ્યગ્રેમ્ય ના. અંધકાર બુરી કીર્તી. *n.* Darkness of evil glory.

ડ—ત

ગ્રેમ્ય=ગ્રેમ્યત ના. કરનાર *n.* Doer. (Av. ...).

ગ્રેમ્યગ્રેમ્યત=ગ્રેમ્યગ્રેમ્યત ના. કીર્તિ, પ્રતાપ. *n.* Glory, splendour, gloriousness. (Comp. Pahl. ...).

ગ્રેમ્યગ્રેમ્યગ્રેમ્યત=ગ્રેમ્યગ્રેમ્યગ્રેમ્યત ના. બીજાનું મકાન. *n.* The abode of sin, the infernal region. (Av. ...).

ગ્રેમ્યગ્રેમ્યત=ગ્રેમ્યગ્રેમ્યગ્રેમ્યત rather ગ્રેમ્યગ્રેમ્યત=ગ્રેમ્યગ્રેમ્યત ના. કુંભાર. *n.* A Potter. (Pers. گلگر).

ک—گ

ગ્રેમ્યગ્રેમ્યગ્રેમ્ય

૯—૯

𐬵𐬀𐬌𐬭=𐬵𐬀𐬌𐬭𐬌𐬯𐬀𐬵𐬀𐬌𐬭 ના. બદનવાળી જાત. *n.* A bodily organism. (Av. 𐬵𐬀𐬌𐬭).

𐬵𐬀𐬌𐬭=𐬵𐬀𐬌𐬭𐬌𐬯𐬀𐬵𐬀𐬌𐬭 ના. આકાર બનાવનાર. *n.* Figure-framer. (Av. 𐬵𐬀𐬌𐬭 and 𐬵𐬀𐬌𐬭).

𐬵𐬀𐬌𐬭=𐬵𐬀𐬌𐬭𐬌𐬯𐬀𐬵𐬀𐬌𐬭 ક્રિ. લુટી-લેવું, છીનવી લેવું. *inf.* To plunder, to pillage, to seize.

૧૦—૧૦

𐬵𐬀𐬌𐬭=𐬵𐬀𐬌𐬭𐬌𐬯𐬀𐬵𐬀𐬌𐬭 ના. ખોરાક *n.* Food. (Av. 𐬵𐬀𐬌𐬭).

𐬵𐬀𐬌𐬭=𐬵𐬀𐬌𐬭𐬌𐬯𐬀𐬵𐬀𐬌𐬭 ના. બુરા તાબેદારો (for which 𐬵𐬀𐬌𐬭=𐬵𐬀𐬌𐬭𐬌𐬯𐬀𐬵𐬀𐬌𐬭 is generally used.) *n.* Evil or wicked servants. *lit.* Evil instruments or remedies.

𐬵𐬀𐬌𐬭=𐬵𐬀𐬌𐬭𐬌𐬯𐬀𐬵𐬀𐬌𐬭 ના. દેવો-ને લગતું કામ કરવું, બુરૂં કામ કરવું. *n.* Dimoniacal or wicked deed. (Av. 𐬵𐬀𐬌𐬭 to deceive.)

𐬵𐬀𐬌𐬭=𐬵𐬀𐬌𐬭 ના. વખત. *n.* Time, period.

𐬵𐬀𐬌𐬭=𐬵𐬀𐬌𐬭𐬌𐬯𐬀𐬵𐬀𐬌𐬭 ના. ઢીલ, ખાંચો, અટકવું. *n.* Delay, postponement. (Av. 𐬵𐬀𐬌𐬭, Pers. دنگ).

૧—૧

𐬵𐬀𐬌𐬭=𐬵𐬀𐬌𐬭𐬌𐬯𐬀𐬵𐬀𐬌𐬭 ના. સંકટ, દુઃખ, મુશ્કેલી. *n.* Difficulty, trouble, embarrassment, affliction.

𐬵𐬀𐬌𐬭=𐬵𐬀𐬌𐬭𐬌𐬯𐬀𐬵𐬀𐬌𐬭 ક્રિ. નરમ પડવું, અટકવું. inf. To avert, to cease.

૭—૭

𐬵𐬀𐬌𐬭=𐬵𐬀𐬌𐬭𐬌𐬯𐬀𐬵𐬀𐬌𐬭 ના. પડીભાગવું. *n.* The state of ruin, decrease, or adversity. (Av. 𐬵𐬀𐬌𐬭 to fall.)

𐬵𐬀𐬌𐬭=𐬵𐬀𐬌𐬭𐬌𐬯𐬀𐬵𐬀𐬌𐬭 ના. શક્તિ, જુસ્સો. *n.* Vigour or passion of wrath. (Av. 𐬵𐬀𐬌𐬭 to be able.)

𐬵𐬀𐬌𐬭=𐬵𐬀𐬌𐬭𐬌𐬯𐬀𐬵𐬀𐬌𐬭 ના. ખેતી. *n.* Tillage, cultivation.

ا—ا

ﻫﻫﻫ=ﻫﻫﻫﻫﻫ ના. ચોરી, લુટ. *n.* Theft, plunder.

ﻫﻫﻫ=ﻫﻫﻫﻫ ના. નાબુદ થવું, ઉડી જવું. *n.* Disappearance, vanishing (Pers. ﻫ ﻫ–Av. ﻫﻫﻫ).

ﻫﻫﻫ=ﻫﻫﻫﻫ વિ. સજાને લાયક-નું, શિક્ષાકરવાજોગ. *adj.* Sinful, worthy of punishment. (Cf-Pahl. ﻫﻫ; Pers. ﻫ).

ﻫﻫﻫﻫﻫ=ﻫﻫﻫﻫﻫﻫﻫﻫ ના. દોજખમાં પાછો ફરનાર, અંધારાં મકાન-ને પસંદ કરનાર. *n.* One who turns back towards the dark abode ; one who prefers a life in damnation.

ﻫ—ﻫ

ﻫﻫﻫﻫ=ﻫﻫﻫﻫﻫ ના. મકાન. *n.* Abode. (Av. ﻫﻫﻫﻫ).

ﻫﻫﻫﻫﻫﻫ=ﻫﻫﻫﻫﻫﻫﻫﻫﻫ ક્રિ. અ. મરદાનગીથી, બહાદુરીથી. *adv.* With manliness, intrepidity, or bravery.

ﻫﻫﻫﻫﻫ=ﻫﻫﻫﻫﻫﻫﻫﻫ વિ. ઘણીજ મોહટાઈ ભોગવનારૂં *adj.* Enjoying supreme greatness. (Pahl. ﻫ+ﻫ+ﻫ).

ﻫﻫﻫﻫ=ﻫﻫﻫﻫﻫﻫ ક્રિ. તેઓ રાહ-માર બનેછે, તેઓ ઉજડું કામ કરેછે. *v.* They rob and plunder people. as highwaymen ; they do perverse acts. (Av. ﻫﻫﻫ).

ﻫﻫﻫﻫ=ﻫﻫﻫﻫﻫ વિ. લેજત-દાર, સ્વાદદાર. *adj.* Tasteful, delicious. (Pers. ﻫ).

ﻫﻫﻫﻫ=ﻫﻫﻫﻫﻫ ના. ખોટું, જુઠું, ખોટું બોલનાર. *n.* Lie, falsehood, a liar. (Av. ﻫﻫﻫﻫﻫ).

ا—ا or ﻫ

ﻫﻫﻫﻫ=ﻫﻫﻫﻫ ના. ચલાવવું, ચલાવનાર *n.* Leading, a leader.

ﻫﻫﻫﻫﻫ=ﻫﻫﻫﻫﻫﻫﻫﻫ ક્રિ. પુરૂં-થવું, પાર પડવું. *inf.* To be Completed, to be fulfilled.

ﻫﻫ=ﻫﻫﻫ ના. નુર, પ્રકાશ. *n.* Lustre, brilliance. (Av. ﻫﻫ).

ﻫﻫ=ﻫﻫﻫ વિ. રોશનીવાળુ. *adj.* Full of light. (Av. ﻫ to shine.)

ﻫﻫﻫ=ﻫﻫﻫﻫﻫ ક્રિ. અ. વારે-

ઘડીયે, ફરી ફરીને. *adv.* Often, frequently.

૪૪૪૪=૪૪૪૪૪૪૪૪ ના. મોતની હાલત. *n.* The state of death or damnation.

૧૧૪૪૪=૪૪૪૪૪૪૪ ક્રિ. ચોરી કરવી, છીણવીલિવું. *v.* To rob, to thieve, to seize. (Pers. ربودن).

૧—૬

૪૪૪૪૧=૪૪૪૪૧૪૬ ના. સમજ આપવી, શીખવવું, જોવાની શક્તિ આપવી. *n.* Teaching, edification, enlightenment. (Av. ..૪૬ to see, and ..૪૪ to carry.)

૧૪૧=૬૪૪૪૪૬ ના. ઓરેહ, પ્રતાપ, કીર્તી. *n.* Glory, splendour, fame. (Av. ..૬૪૪૬ to shine.)

૪૪૪૧૧=૧૪૪૪૪૬ ના. નાશ કરનાર. *n.* Destroyer, annihilator. (Av. ..૪૪ to decay.)

૪૪૧૪૧=૪૪૪૬૬૪૪૪૬ ના. બેહુદાપણું, અકલ વગરનું. *n.* Impudence, insolence, folly.

૪૪૧૪૧=૪૪૬૪૪૪૪૬ ના. મુફલેસી, ગરીબી. *n.* Poverty, indigence. (Pers. گدرگے).

૪—૪

૬૪૪૪૪=૧૪૬૪૪૪૬ ના. સુસ્ત કરનાર. *n.* One who makes man indolent.

૪૪૪૪૪=૪૪૪૬૪૪૬ ના. તૃપ્ત કરનાર, પોષણ કરનાર. *n.* Nourisher, cherisher (Av. ..૪૬).

૧૪૪૪૪=૪૧૪૬૬૪૪ ના. શેહર, કસબો. *n.* A city, a borough, a town. (Av. ..૪૬૬૬૪૪). Also read ..૬૬૬૬૪૪૪ ના. લાંબી હયાતી. *n.* Long life. (Av. ..૪૪૪૪-૬૬૬૪૪).

૧૪૪૪૪=૧૪૪૬૬૪૪ ના. ભરવાડ. *n.* A shepherd. (Av. ..૬૬૪૪૪૪૪૪૪, Pers. شبان).

૪૪૪૪૪૪૪૪=૪૪૪૪૪૪૪૪૪૪૪૪૪૪૪૪૪૪ ક્રિ. અ. દીવાનાપણાથી. *adv.* Owing to madness, perplexity. (Pers شگفت).

૬૧૪૪૪૪=૬૬૪૪૪૬૬૪૪૪ વિ ઘણીજ ગરમ લાગણીવાળું. *adj.* Full of hot ardour.

૪૪૧૪૪૪=૪૪૬૬૪૪૪૪ ના. ધર્મ સાફને હાણી પોંહોચાડનારા. *n.* Justice-destroying.

૪૪૪=૪૪૪૪૬૪૪ ના. રોશની, પ્રતાપ, *n.* Light, splendour.

આએ પુસ્તક આઠમાને છપાતાં થએલી ભુલને લગતું

જંદ શુદ્ધી પત્રક.

પૃષ્ઠ.	પંક્તિ.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૪૮૨	૧૪	.....	.....
૪૮૨	૧૮	.....	.....
૪૯૦	૨૦	.....	.....
૪૯૪	૩	.....	ખોળ પછી ઉમેરો.
૪૯૯	૯	.....	.....
૪૯૯	૧૦	.....	.....
૫૦૬	૧૩	.....	.....
૫૦૬	૨૨	.....	.....
૫૦૮	૧૦, ૧૩	.....	.....
૫૧૭	૧૮	.....	..... ખોળ પછી ઉમેરો....
૫૧૮	૧	.....	.....
૫૧૯	૨	.....	.....
૫૧૯	૪	.....	.....
૫૨૦	૨૧	.....	..... બીજો
૫૨૧	૧૭	.....	.....
૫૨૩	૯	.....	.....
૫૨૩	૧૦	.....	.....
૫૨૩	૧૪, ૧૫	.....	.....
૫૨૬	૯	.....	.....
૫૨૬	૧૭	.....	.....
૫૨૬	૧૮	.....	.....

પૃષ્ઠ.	પંક્તિ.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૫૨૭	૧૧, ૧૫	.....	.....
૫૨૭	૬	.....	.....
૫૨૮	૭	.....	.....
૫૩૧	૯	.....	.....
૫૩૨	૧૬	.....	.....
૫૩૩	૨૦	.....	.....
૫૩૪	૬	.....	.....
૫૩૫	૧૩	.....	.....
૫૩૭	૧૧	.....	.....
૫૪૪	૧	.....	.....
૫૪૬	૭	.....	.....
૫૪૭	૧૫	.....	.....
૫૪૮	૯	.....	.....
૫૪૮	૬	.....	.....
૫૪૮	૨૧	.....	.....
૫૫૧	૧૬	.....	.....

ಕಾಣಿಸಿದ. ಅಂಗಾಲಿಗೆ ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚಿತು. ಮೈಯೆಲ್ಲ ಬೆವರಿತು. ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಅಳುವಿನ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಅಕ್ಕಂದಿರು ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಮುಳ್ಳನ್ನು ತೆಗೆದರು. ಅವಳ ಕಾಲಿಗೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸುತ್ತಿದರು. ಅವಳ ಮೈಯನ್ನು ಒರೆಸಿ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದರು. ಅವಳು ಅಳುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು. ಅಕ್ಕಂದಿರು ಅವಳಿಗೆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅವಳು ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಂದಳು. ಅಕ್ಕಂದಿರು ಅವಳಿಗೆ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಆಟವಾಡಿಸಿದರು. ಅವಳು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಳು. ಅಕ್ಕಂದಿರು ಅವಳಿಗೆ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅವಳು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟ

۱ } ۱۲۴) ಶಾಲಿನಿ. ಕೆಲವರು. ಗೆಲ್ಲ. ಗೆಲ್ಲುವವರು. ಸಹಿತ. ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು.
ಶಾಲಿನಿಯರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು. ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಗೆಲ್ಲ. ಗೆಲ್ಲುವವರು. ಸಹಿತ.
ಗೆಲ್ಲುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು. ಸಹಿತ. ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು.
ಶಾಲಿನಿಯರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು. ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಗೆಲ್ಲ. ಗೆಲ್ಲುವವರು. ಸಹಿತ.

೩೩. ಇಂದಿನಿಂದ. ಕೆಲವು-ಕೆಲ ☆

೨ } ಸಹಿತ. ಗೆಲ್ಲುವವರು. ಗೆಲ್ಲ. ಸಂಪಾದಿಸುವವರು-ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಸಹಿತ.
ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು. ಸಹಿತ. ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು.
ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು. ಸಹಿತ. ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು.
ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು. ಸಹಿತ. ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು.

೩ } ಸಹಿತ. ಗೆಲ್ಲುವವರು. ಗೆಲ್ಲ. ಸಂಪಾದಿಸುವವರು-ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಸಹಿತ.
ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು. ಸಹಿತ. ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು.
ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು. ಸಹಿತ. ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು.
ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು. ಸಹಿತ. ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು.

೪ } ಸಹಿತ. ಗೆಲ್ಲುವವರು. ಗೆಲ್ಲ. ಸಂಪಾದಿಸುವವರು-ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಸಹಿತ.
ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು. ಸಹಿತ. ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು.
ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು. ಸಹಿತ. ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು.
ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು. ಸಹಿತ. ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು.

೫ } ಸಹಿತ. ಗೆಲ್ಲುವವರು. ಗೆಲ್ಲ. ಸಂಪಾದಿಸುವವರು-ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಸಹಿತ.
ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು. ಸಹಿತ. ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು.
ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು. ಸಹಿತ. ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು.
ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು. ಸಹಿತ. ಸಂಪಾದಿಸುವವರು. ಗೆಲ್ಲುವವರು.

ಕಾಲಿಗೆ ಕಾಲಿಗೆ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಾಲಿಗೆ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಾಲಿಗೆ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಾಲಿಗೆ.

ঃ ঃ ঃ

ক্ষেত্র- বিশেষ। ক্ষেত্রজ্ঞ- ক্ষেত্রস্থ। ক্ষেত্রজ্ঞা- ক্ষেত্রস্থা। ক্ষেত্রপ- ক্ষেত্রের রক্ষক।
ক্ষেত্রপতি- ক্ষেত্রের অধিপতি। ক্ষেত্রপাল- ক্ষেত্রের রক্ষক। ক্ষেত্রফল- ক্ষেত্রের
পরিমাণ। ক্ষেত্রবিদ্- ক্ষেত্রজ্ঞ। ক্ষেত্রবিদ্যা- ক্ষেত্রজ্ঞান। ক্ষেত্রবীজ- ক্ষেত্রের
বীজ। ক্ষেত্রভূমি- ক্ষেত্রের ভূমি। ক্ষেত্রমিতি- ক্ষেত্রের পরিমাণ। ক্ষেত্রমিতিক-
ক্ষেত্রমিতি-সম্বন্ধীয়। ক্ষেত্রমিতিজ্ঞ- ক্ষেত্রমিতি-জ্ঞাতা। ক্ষেত্রমিতিবিদ্- ক্ষেত্রমিতি-
জ্ঞাতা। ক্ষেত্রমিতিবিদ্যা- ক্ষেত্রমিতি-জ্ঞান। ক্ষেত্রমিতিবিদ্যাবিশারদ- ক্ষেত্রমিতি-
জ্ঞানে সুনিপুণ। ক্ষেত্রমিতিশাস্ত্র- ক্ষেত্রমিতি-বিষয়ক শাস্ত্র। ক্ষেত্রমিতিশাস্ত্রজ্ঞ-
ক্ষেত্রমিতি-শাস্ত্রজ্ঞ। ক্ষেত্রমিতিশাস্ত্রবিদ্- ক্ষেত্রমিতি-শাস্ত্রজ্ঞ। ক্ষেত্রমিতিশাস্ত্রবিশারদ-
ক্ষেত্রমিতি-শাস্ত্রে সুনিপুণ। ক্ষেত্রমিতিশাস্ত্রী- ক্ষেত্রমিতি-শাস্ত্রজ্ঞ। ক্ষেত্রমিতিশাস্ত্রী-
ক্ষেত্রমিতি-শাস্ত্রজ্ঞ

ইতিহাস-ই। ধ্বনি-বা ৩

(৬০৪) অনন্ত. শব্দে-ই. ধ্বনি. ৯৫। শব্দ. ৯৫। ৯ ১

—০০০০০০—

ধ্বনি. ধ্বনি. ৫৭। ৫৭। ৩ ধ্বনি. ধ্বনি. ৯৫। শব্দ. ৯৫। ৯ ১

—০০০০০০—

ইতিহাস-ই। ধ্বনি-বা ৩

(৬০৪) অনন্ত. শব্দে-ই. ধ্বনি. ৯৫। শব্দ. ৯৫। ৯ ১

—০০০০০০—

ধ্বনি. ধ্বনি. ৫৭। ৫৭। ৩ ধ্বনি. ধ্বনি. ৯৫। শব্দ. ৯৫। ৯ ১

೬, ೭ ಕೆಳ ❁ ಕೆಲ. ಅಲಂಕಾರ. ಅಲಂಕಾರಮಾಡಿ. ನಿಂತಿರು. ಬಿಲ್ಲು. ಬಾಣ. ಹಿಡಿದು. ಕಾಲಾಳು. ಕಾಲಾಳುಗಳು. ಮುಂದೆ. ಹೊಗಳಿ. ಪಾಡುತ್ತಾ. ಹಿಂದೆ. ಕುದುರೆ. ಸವಾರ. ಕುದುರೆಸವಾರರು. ಮೆರವಣಿಗೆ. ಬರುವುದು. ಆನೆ. ಅಂಬಾರಿ. ಕಟ್ಟಿದ. ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ. ಸಾಲಾಗಿ. ಬರುವುದು. ಕಾಲಾಳುಗಳು. ಕುದುರೆಸವಾರರು. ಆನೆ. ಅಂಬಾರಿ. ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ. ಮೆರವಣಿಗೆ

ಕಾಲಾಂತರ. ಕಾಲಿ. ಅಂಗಲಿಸು. ಅಂಗಲಿಕೆ. ಅಂಗಲಿಸಿದನು-ದ. ಅಂಗಲಿಸಿ-
ಸಿಕೊಂಡನು. ಅಂಗಲಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅಗಸ. ಅಗಸಿತಿ. ಅಗಸಿತಿಯರು. ಅಗಸಿ-
ಯರು. ಅಗಸಿಯರಿಗೆ. ಅಗಸಿಯರಿಂದ. ಅಗಸಿಯರಲ್ಲಿ. ಅಗಸಿಯರೆಲ್ಲರು. ಅಗಸಿ-
ಯರೆಲ್ಲರನ್ನು. ಅಗಸಿಯರೆಲ್ಲರಿಗೆ. ಅಗಸಿಯರೆಲ್ಲರಿಂದ. ಅಗಸಿಯರೆಲ್ಲರಲ್ಲಿ.
ಅಗಸಿಯರೆಲ್ಲರೊಡನೆ. ಅಗಸಿಯರೊಡನೆ. ಅಗಸಿಯರ್ಗಳು. ಅಗಸಿಯರ್ಗಳನ್ನು.
ಅಗಸಿಯರ್ಗಳಿಗೆ. ಅಗಸಿಯರ್ಗಳಿಂದ. ಅಗಸಿಯರ್ಗಳಲ್ಲಿ. ಅಗಸಿಯರ್ಗಳೊಡನೆ.
ಅಗಸಿಯೊಡನೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯರು. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯರನ್ನು.
ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯರಿಗೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯರಿಂದ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯರಲ್ಲಿ. ಅಗಸಿ-
ಯೊಳಗೆಯರೊಡನೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳು. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳನ್ನು.
ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳಿಗೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳಿಂದ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳಲ್ಲಿ.
ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳೊಡನೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಡನೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ.
ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರು. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರನ್ನು. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯರಿಗೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರಿಂದ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರಲ್ಲಿ.
ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರೊಡನೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳು. ಅಗಸಿ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳನ್ನು. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳಿಗೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳಿಂದ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳಲ್ಲಿ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ-
ಯರ್ಗಳೊಡನೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಡನೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ.
ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರು. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರನ್ನು.
ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರಿಗೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರಿಂದ.
ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರಲ್ಲಿ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರೊಡನೆ.
ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳು. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳನ್ನು.
ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳಿಗೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳಿಂದ.
ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳಲ್ಲಿ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳೊಡನೆ.
ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಡನೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ.
ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರು. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ-
ಯರನ್ನು. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರಿಗೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರಿಂದ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರಲ್ಲಿ. ಅಗಸಿ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರೊಡನೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ-
ಯರ್ಗಳು. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳನ್ನು. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳಿಗೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳಿಂದ.
ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳಲ್ಲಿ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳೊಡನೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಡನೆ. ಅಗಸಿ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯರು. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರನ್ನು. ಅಗಸಿ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರಿಗೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರಿಂದ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರಲ್ಲಿ.
ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರೊಡನೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳು. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳನ್ನು. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳಿಗೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳಿಂದ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ-
ಯರ್ಗಳಲ್ಲಿ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳೊಡನೆ.
ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಡನೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ-
ಯರು. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರನ್ನು.
ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರಿಗೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರಿಂದ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರಲ್ಲಿ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯರೊಡನೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ-
ಯರ್ಗಳು. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳನ್ನು.
ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳಿಗೆ. ಅಗಸಿ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳಿಂದ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳಲ್ಲಿ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳೊಡನೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಡನೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರು. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರನ್ನು. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರಿಗೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರಿಂದ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರಲ್ಲಿ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರೊಡನೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳು. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳನ್ನು. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆ-
ಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯರ್ಗಳಿಗೆ. ಅಗಸಿಯೊಳಗೆ

{1 / ৮} (৯০৭) অনন্ত. [স্ত্র-[ততম-ত. ধৃষ্ট. ধন্য. ধনদ. ধাত্রি. ধনঞ্জয়. ধনাঢ্য. ধনঞ্জয়।

—◎◎|◎◎—

{2 / ২} ধনাঢ্যপ্রিয়ঙ্গল. ধনেশ্বরী. ৩৭। ধনঞ্জয়ম-ত. ধৃষ্ট-ধনি ◎

{3 / ৩} [ততা ◎ ধন. ধনঞ্জয়. ৩ঝঙ্কৃত. ধনেশ্বরী. ধ[[ন. [ধনাঢ্যম-ত. ধনেশ্বরী. ৩৭। ধনঞ্জয়. ধনাঢ্য. ধনঞ্জয়. ৩ঝঙ্কৃত. ধ[[ন. ধনঞ্জয়

ఎత్తి. లింగదేవరనాగ. దేవరకొండసీమ. లిం. రుద్రదేవ. లిం. రుద్రదేవ. లిం. రుద్రదేవ

20 ೨೦ ಅಪಾಪಾನ. ಅಂಗುಷ್ಠಾಗ್ರೇ. ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾಂ ಕುರ್ಯಾತ್ ॥ ಅಸ್ಯ ಪ್ರಾಣಾ ಇಹ. ಅಸ್ಯ ವಾಙ್ಮನಸ. ಅಸ್ಯ. ಅಂಗಾನಿ. ಅಸ್ಯ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಾಣಿ. ಅಸ್ಯ ಪ್ರಾಣಾ ಇಹಾಗತ್ಯ. ಸುಖಂ ಚಿರಂ ತಿಷ್ಠಂತು. ಸ್ವಾಹಾ. ಅಸ್ಯ.

ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿ ಬಂದರು. ಆಗ ಅವರ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳು ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ಅಷ್ಟಾವರಣ ಪಂಚಾಚಾರ ಷಟ್‌ಸ್ಥಲ ಲಿಂಗಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರು ಶಿವಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಪಕ್ವರಾಗಿ ಶಿವಾನುಭವ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿ ಶಿವಯೋಗಿಗಳಾಗಿ ಶಿವಪೂಜಾ ನಿರತರಾಗಿ ಶಿವಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿ ಶಿವಧ್ಯಾನ ಪರಾಯಣರಾಗಿ ಶಿವಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರರಾಗಿ ಶಿವಾಗಮ ಪಾರಂಗತರಾಗಿ ಶಿವಶರಣರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾಗಿ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿ ಶಿವಾನುಭವ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿ ಶಿವಾನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮಗ

{7 9} মন্ত্র ৫ ৫ ৫

ومسلمين. في. لم١١سوء-ر. وقوم. لم. ومن٥سراء-ر. ومن٥
سعة. لم١١سوء. في. لم

{1 ১} (৪০৪) প্রণত্য. ১ম-র. প্রণম্য. ১ম-র. পরম. পরমেশ্বরো.

{2 ২} পরমেশ্বরঃ. পরমেশ্বরস্য. ২য়ান্ত. ১ম-র. প্রণম্য. ১ম-র. পরম-
ব্রহ্মপরমাত্মনে. ১ম. ব্রহ্মণে. ২য়ান্ত. পরমাত্মনে. ১ম. ব্রহ্মণে.
২য়ান্ত. প

(٤٠٣) ٥٠٣ ٥٠٣ ٥٠٣

ఇంతలో. చేయి-తో. కొలుచుకోగలడు ⊛

—⊛⊛⊛⊛⊛⊛—

1 (౪౦౨) అయిన. కొలుచుకోవటం-చే. వల్ల. బలమైన. ఏనుగు. తల. 2 కొమ్ము. తో.

—⊛⊛⊛⊛—

2 అనుభవం. కొలుచుకోవటం-చే. వల్ల. బలమైన. ఏనుగు. తో. కొమ్ము. తలపై. ఏనుగుతొండము. తల. కదలకుండా. కొమ్ము. ఏనుగుతొండము. కొలుచుకోవటం. ఏనుగు. తల. 3 ఉదాహరణ. కొలుచుకోవటం-చే. వల్ల. బలమైన. ఏనుగు. తల. 4 తొండం ⊛ తల. చేయడానికి. వల్ల. బలం. ఏనుగు-చేయడం. బలమైన. ఏనుగుతొండము. కొలుచుకోవటం-చే. వల్ల. 5 బలం-చే. ఆనుకొని. ఏనుగుతొండము. ఏనుగు. తల. చేయడానికి. వల్ల. బలమైన. ఏనుగు. తల. చేయడానికి. ఏనుగుతొండము. కొలుచుకోవటం. ఇదే. ఆలోచనతో

ক্ষেত্রে. ক্ষেত্রজ্ঞ. ক্ষেত্রী. ক্ষেত্রিয়. ক্ষেত্রিয়া. ক্ষেত্রিয়ী. ক্ষেত্রিয়ে. ক্ষেত্রিয়ো. ক্ষেত্রিয়ৌ. ক্ষেত্রিয়ং. ক্ষেত্রিয়ঃ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক. ক্ষেত্রিয়ঃ-খ. ক্ষেত্রিয়ঃ-গ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ঘ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ঙ. ক্ষেত্রিয়ঃ-চ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ছ. ক্ষেত্রিয়ঃ-জ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ঝ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ঞ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ট. ক্ষেত্রিয়ঃ-ঠ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ড. ক্ষেত্রিয়ঃ-ঢ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ণ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ত. ক্ষেত্রিয়ঃ-থ. ক্ষেত্রিয়ঃ-দ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ধ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ন. ক্ষেত্রিয়ঃ-প. ক্ষেত্রিয়ঃ-ফ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ব. ক্ষেত্রিয়ঃ-ভ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ম. ক্ষেত্রিয়ঃ-য. ক্ষেত্রিয়ঃ-র. ক্ষেত্রিয়ঃ-ল. ক্ষেত্রিয়ঃ-শ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ষ. ক্ষেত্রিয়ঃ-স. ক্ষেত্রিয়ঃ-হ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ঽ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ৎ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ং. ক্ষেত্রিয়ঃ-ঃ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ঁ. ক্ষেত্রিয়ঃ-া. ক্ষেত্রিয়ঃ-ি. ক্ষেত্রিয়ঃ-ী. ক্ষেত্রিয়ঃ-ু. ক্ষেত্রিয়ঃ-ূ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ৃ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ৄ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ে. ক্ষেত্রিয়ঃ-ৈ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ো. ক্ষেত্রিয়ঃ-ৌ. ক্ষেত্রিয়ঃ-্. ক্ষেত্রিয়ঃ-ৗ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্য. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যা. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যী. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যে. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যো. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যৌ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যং. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-খ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-গ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঘ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঙ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-চ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ছ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-জ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঝ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঞ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ট. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঠ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ড. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঢ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ণ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ত. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-থ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-দ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ধ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ন. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-প. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ফ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ব. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ভ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ম. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-য. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-র. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ল. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-শ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ষ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-স. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-হ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঽ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৎ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ং. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঃ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঁ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-া. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ি. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ী. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ু. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ূ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৃ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৄ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ে. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৈ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ো. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৌ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-্. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৗ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্য. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যা. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যী. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যে. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যো. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যৌ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যং. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-খ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-গ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঘ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঙ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-চ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ছ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-জ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঝ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঞ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ট. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঠ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ড. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঢ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ণ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ত. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-থ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-দ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ধ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ন. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-প. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ফ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ব. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ভ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ম. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-য. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-র. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ল. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-শ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ষ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-স. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-হ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঽ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৎ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ং. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঃ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঁ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-া. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ি. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ী. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ু. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ূ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৃ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৄ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ে. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৈ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ো. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৌ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-্. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৗ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্য. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যা. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যী. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যে. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যো. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যৌ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যং. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-খ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-গ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঘ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঙ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-চ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ছ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-জ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঝ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঞ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ট. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঠ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ড. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঢ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ণ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ত. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-থ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-দ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ধ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ন. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-প. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ফ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ব. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ভ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ম. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-য. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-র. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ল. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-শ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ষ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-স. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-হ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঽ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৎ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ং. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঃ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঁ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-া. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ি. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ী. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ু. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ূ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৃ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৄ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ে. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৈ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ো. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৌ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-্. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৗ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্য. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যা. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যী. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যে. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যো. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যৌ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যং. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-খ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-গ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঘ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঙ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-চ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ছ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-জ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঝ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঞ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ট. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঠ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ড. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঢ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ণ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ত. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-থ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-দ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ধ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ন. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-প. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ফ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ব. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ভ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ম. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-য. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-র. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ল. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-শ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ষ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-স. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-হ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঽ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৎ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ং. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঃ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ঁ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-া. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ি. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ী. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ু. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ূ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৃ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৄ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ে. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৈ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ো. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৌ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-্. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ৗ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্য. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যা. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যী. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যে. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যো. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যৌ. ক্ষেত্রিয়ঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যঃ-ক্ষ্ম্যং. ক্

ঔষধ. ঔষধি. ঔষধী. ঔষধ্য. ঔষধ্যা. ঔষধ্যাঃ. ঔষধ্যাঃ. ঔষধ্যাঃ

ঙ্গা. ৎ্ব. শ্রীমাঞ্জ. ঞ্চাক্ষ্ণ. ন্নন্নচ্ছ. শ্রীমাস্তন্নন্ন. শ্রীন্ন. ন্নন্নচ্ছ.

15 ৭৫ ৎ্ব্রীমাস্তন্নন্ন. ঙ্গন্নন্নঞ্জা. ন্নাঞ্জন্নঞ্জন্ন. ঃ শ্রীন্ন. ৩৯া. ঙ্গন্নাস্তা-ন্ন.

ৎ্ব্রীমাস্তন্নন্ন. শ্রীমাঞ্জা. ঞ্চাক্ষ্ণ. ঙ্গন্নন্নঞ্জা. ন্নাঞ্জন্নঞ্জন্ন. ঙ্গন্নাস্তা-

ন্নন্ন. ন্নাস্তন্নঞ্জন্ন. ন্নন্ন. ৩৯া. ঙ্গন্নাস্তন্নন্ন. ন্নন্নচ্ছ. ঞ্চাক্ষ্ণ. শ্রীন্ন. ৩৯া.

ঙ্গাক্ষ্ণন্নাস্তা. ঙ্গন্নন্নঞ্জা. ঞ্চাক্ষ্ণ. ন্নাঞ্জন্নঞ্জন্ন. ন্নন্নচ্ছ. ঞ্চাক্ষ্ণ. শ্রীন্ন. ৩৯া.

16 ৭৬ ঙ্গাক্ষ্ণন্নাস্তা. ঙ্গন্নাস্তন্নন্ন. শ্রীমাঞ্জা. ঞ্চাক্ষ্ণ. ঃ শ্রীন্ন. ন্নন্ন. ৩৯া. ঙ্গন্নাস্ত. ঙ্গন্নাস্ত-

ন্নন্ন. ন্নাস্তন্নন্ন. শ্রীন্ন. ঙ্গন্নাস্ত. ৩৯া. ৎ্ব্রীমাস্তন্নন্ন. ন্নন্নচ্ছ. ঞ্চাক্ষ্ণ. ন্নন্নচ্ছ-

ন্নন্ন. ন্নাস্তন্নন্ন. শ্রীন্ন. ঙ্গন্নাস্ত. ৩৯া. ৎ্ব্রীমাস্তন্নন্ন. শ্রীমাঞ্জা. ঞ্চাক্ষ্ণ. ন্নন্নচ্ছ.

ঙ্গাক্ষ্ণন্নাস্তা. ঙ্গন্নাস্তন্নন্ন. শ্রীমাঞ্জা. ঞ্চাক্ষ্ণ. ঙ্গন্নন্নঞ্জা. ন্নাঞ্জন্নঞ্জন্ন. ন্নন্নচ্ছ. ঞ্চাক্ষ্ণ. শ্রীন্ন. ৩৯া.

ঙ্গাক্ষ্ণন্নাস্তা. ঙ্গন্নন্নঞ্জা. ঞ্চাক্ষ্ণ. ন্নাঞ্জন্নঞ্জন্ন. ন্নন্নচ্ছ. ঞ্চাক্ষ্ণ. শ্রীন্ন. ৩৯া.

ন্নন্ন. ন্নাস্তন্নন্ন. শ্রীন্ন. ঙ্গন্নাস্ত. ৩৯া. ৎ্ব্রীমাস্তন্নন্ন. শ্রীমাঞ্জা. ঞ্চাক্ষ্ণ. ন্নন্নচ্ছ.

ঙ্গাক্ষ্ণন্নাস্তা. ঙ্গন্নন্নঞ্জা. ঞ্চাক্ষ্ণ. ন্নাঞ্জন্নঞ্জন্ন. ন্নন্নচ্ছ. ঞ্চাক্ষ্ণ. শ্রীন্ন. ৩৯া.

ন্নন্ন. ন্নাস্তন্নন্ন. শ্রীন্ন. ঙ্গন্নাস্ত. ৩৯া. ৎ্ব্রীমাস্তন্নন্ন. শ্রীমাঞ্জা. ঞ্চাক্ষ্ণ. ন্নন্নচ্ছ.

ঙ্গাক্ষ্ণন্নাস্তা. ঙ্গন্নন্নঞ্জা. ঞ্চাক্ষ্ণ. ন্নাঞ্জন্নঞ্জন্ন. ন্নন্নচ্ছ. ঞ্চাক্ষ্ণ. শ্রীন্ন. ৩৯া.

17 ৭৭ ঙ্গাক্ষ্ণন্নাস্তা. ঙ্গন্নাস্তন্নন্ন. শ্রীমাঞ্জা. ঞ্চাক্ষ্ণ. ঃ শ্রীন্ন. ন্নন্ন. ৩৯া. ঙ্গন্নাস্ত. ঙ্গন্নাস্ত-

ন্নন্ন. ন্নাস্তন্নন্ন. শ্রীন্ন. ঙ্গন্নাস্ত. ৩৯া. ৎ্ব্রীমাস্তন্নন্ন. শ্রীমাঞ্জা. ঞ্চাক্ষ্ণ. ন্নন্নচ্ছ.

ঙ্গাক্ষ্ণন্নাস্তা. ঙ্গন্নন্নঞ্জা. ঞ্চাক্ষ্ণ. ন্নাঞ্জন্নঞ্জন্ন. ন্নন্নচ্ছ. ঞ্চাক্ষ্ণ. শ্রীন্ন. ৩৯া.

18 ৭৮ ঙ্গাক্ষ্ণন্নাস্তা. ঙ্গন্নাস্তন্নন্ন. শ্রীমাঞ্জা. ঞ্চাক্ষ্ণ. ঃ শ্রীন্ন. ন্নন্ন. ৩৯া. ঙ্গন্নাস্ত. ঙ্গন্নাস্ত-

ন্নন্ন. ন্নাস্তন্নন্ন. শ্রীন্ন. ঙ্গন্নাস্ত. ৩৯া. ৎ্ব্রীমাস্তন্নন্ন. শ্রীমাঞ্জা. ঞ্চাক্ষ্ণ. ন্নন্নচ্ছ.

ঙ্গাক্ষ্ণন্নাস্তা. ঙ্গন্নন্নঞ্জা. ঞ্চাক্ষ্ণ. ন্নাঞ্জন্নঞ্জন্ন. ন্নন্নচ্ছ. ঞ্চাক্ষ্ণ. শ্রীন্ন. ৩৯া.

ন্নন্ন. ন্নাস্তন্নন্ন. শ্রীন্ন. ঙ্গন্নাস্ত. ৩৯া. ৎ্ব্রীমাস্তন্নন্ন. শ্রীমাঞ্জা. ঞ্চাক্ষ্ণ. ন্নন্নচ্ছ.

ঙ্গাক্ষ্ণন্নাস্তা. ঙ্গন্নন্নঞ্জা. ঞ্চাক্ষ্ণ. ন্নাঞ্জন্নঞ্জন্ন. ন্নন্নচ্ছ. ঞ্চাক্ষ্ণ. শ্রীন্ন. ৩৯া.

19 ৭৯ ঃ ন্নন্নচ্ছা. শ্রীন্নাঞ্জন্নাস্তা. ঙ্গাক্ষ্ণন্নাস্তা. ৩৯ন্নন্নন্ন. ন্নন্নচ্ছ. ন্নাস্তন্নন্ন. ন্নন্নচ্ছ.

ন্নন্ন. ন্নাস্তন্নন্ন. শ্রীন্ন. ঙ্গন্নাস্ত. ৩৯া. ৎ্ব্রীমাস্তন্নন্ন. শ্রীমাঞ্জা. ঞ্চাক্ষ্ণ. ন্নন্নচ্ছ.

ঙ্গাক্ষ্ণন্নাস্তা. ঙ্গন্নন্নঞ্জা. ঞ্চাক্ষ্ণ. ন্নাঞ্জন্নঞ্জন্ন. ন্নন্নচ্ছ. ঞ্চাক্ষ্ণ. শ্রীন্ন. ৩৯া

ಅಂತಿಪ್ಪ. ಕೊಟ್ಟರು. ೨೬. ಪ್ರಸ್ತಾ. ೨೬೬. ಅಸಮಾಕ್ಷ. ಅಸಿಧಾರಾವ್ರತ-ರ. ೨೬-
ಸಂಗರ. ಕೊಟ್ಟರು. ೨೬೬೫. ಕೊಟ್ಟರು. ೨೬. ಅಸಿಧಾರಾವ್ರತ-ರ. ಅಸಿಧಾರಾವ್ರತ.
ಕೊಟ್ಟರು. ೨೬೬೫. ಕೊಟ್ಟರು. ೨೬. ಅಸಿಧಾರಾವ್ರತ-ರ. ಅಸಿಧಾರಾವ್ರತ. ಕೊಟ್ಟರು

ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಇಲ್ಲಿ. ಬಳಿ-ಹತ್ತಿರ. ಅಲ್ಲಿಂದ. ಇಲ್ಲಿಂದ. ಅಲ್ಲಿಗೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ. ಅಲ್ಲಿಯ. ಇಲ್ಲಿಯ. ಅಲ್ಲಿಯವರು. ಇಲ್ಲಿಯವರು. ಹತ್ತಿರ. ಮೊದಲು. ಮುಂದೆ

{1 1} (৪০৪) প্রকাশ. বিস্তারিত. বিশ. বিশেষ-সম্পাদিত. প্রথম.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.
বিশেষজ্ঞ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ.

{2 2} বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.

{3 3} বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.

{4 4} বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.

{5 5} বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.

{6 6} বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.
বিশেষজ্ঞবিস্তারিত. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ. বিশ্লেষণ. বিশ.

ক্ষুধাতৃষ্ণা-নাশক ও

—⊙⊙⊙⊙⊙⊙⊙⊙⊙⊙⊙⊙—

{4 8} सन्तिष्ठते. अनुनासिकान्त. क्रि. क्रियाविशेषणम्. क्रियाविशेषणम्. क्रियाप्र.

{5 6} वर्तमा. वृ. विशे. अनुदात्त. सर्व ☉ तिरस्. सह-सह-सह. सह-सह-सह-समस्तरत्नम्. क्रि. सर्वनाम. क्रि. सर्वनाम. क्रियाविशेषणम्. सप्तम्यन्त. वेद. पुरुषवचन. क्रियाविशेषणम्. सप्तम्यन्त. वेद. पुरुषवचन. क्रियाविशेषणम्. क्रि. सर्व. सप्तम्यन्त-तत्पुरुष. क्रि. सर्वनाम. क्रि. सर्वनाम. वेद. पुरुषवचन

{5 4} ...ا...ا...ا... ...ا...ا...ا... ...ا...ا...ا...

{6 5} ...ا...ا...ا... ...ا...ا...ا...

{7 6} ...ا...ا...ا... ...ا...ا...ا...

{8 7} ...ا...ا...ا... ...ا...ا...ا...

{1 8} (٦٦٩) ...ا...ا...ا... ...ا...ا...ا...

...ا...ا...ا...

{2 1} ...ا...ا...ا... ...ا...ا...ا...

{3 2} ...ا...ا...ا... ...ا...ا...ا...

{4 3} ...ا...ا...ا... ...ا...ا...ا...

{5 4} ...ا...ا...ا... ...ا...ا...ا...

{6 5} ...ا...ا...ا... ...ا...ا...ا...

{7 6} ...ا...ا...ا... ...ا...ا...ا...

{8 7} ...ا...ا...ا... ...ا...ا...ا...

ಮಾಡಿ. ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಬಾಧೆಪಡದೆ. ಸುಖದಿಂದ. ಇರುವಂತೆ. ಮಾಡಿ. ಕಾಪಾಡಿ. ಕಾಪಾಡುವ. ಕಾಪಾಡುವವನು. ಕಾಪಾಡುವವನೂ. ಆದ. ಶ್ರೀ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ. ಸಹಿತನಾದ. ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು. ಕಾಪಾಡಲಿ. ಕಾಪಾಡಲಿ. ಕಾಪಾಡಲಿ

ચરણકમલ. સમસ્તચરાચર-૨. રામ॥૧॥ ઉચ્ચરે. ચરણ॥૨॥ ભાવ. ઉચ્ચરે. ચરણ॥૩॥ ભાવ-
રણ. ચરણ॥૪॥ ભાવ. ઉચ્ચરે. ચરણ॥૫॥ ભાવ. ઉચ્ચરે. ચરણ॥૬॥ ભાવ. ઉચ્ચરે. ચરણ॥૭॥ ભાવ. ઉચ્ચરે. ચરણ॥૮॥ ભાવ. ઉચ્ચરે. ચરણ॥૯॥ ભાવ. ઉચ્ચરે. ચરણ॥૧૦॥ ભાવ. ઉચ્ચરે. ચરણ॥૧૧॥ ભાવ. ઉચ્ચરે. ચરણ॥૧૨॥ ભાવ. ઉચ્ચરે. ચરણ॥૧૩॥ ભાવ. ઉચ્ચરે. ચરણ॥૧૪॥ ભાવ. ઉચ્ચરે. ચરણ॥૧૫॥ ભાવ. ઉચ્ચરે. ચરણ॥૧૬॥ ભાવ. ઉચ્ચરે.

ঽ ঽ ৩৯। সমস্ত। ঐ-র-র। ঐশ্বর্য্যময়। ঐশ্বর্য্য-র। শ্রীমদ্ভাগবত। ৩৮। সমস্ত। ঐশ্বর্য্যময়। ঐশ্বর্য্য-র। শ্রীমদ্ভাগবত। ৩৮। সমস্ত। ঐশ্বর্য্যময়। ঐশ্বর্য্য-র। শ্রীমদ্ভাগবত।

ইতিহাস-বিষয়ক ঐ

ঽ ১ (৩৮৭) সমস্ত। ঐশ্বর্য্য-র। শ্রীমদ্ভাগবত। ঐশ্বর্য্যময়। ঐশ্বর্য্য-র। শ্রীমদ্ভাগবত। ৩৮। সমস্ত। ঐশ্বর্য্যময়। ঐশ্বর্য্য-র। শ্রীমদ্ভাগবত। ঐশ্বর্য্যময়। ঐশ্বর্য্য-র। শ্রীমদ্ভাগবত। ৩৮। সমস্ত। ঐশ্বর্য্যময়। ঐশ্বর্য্য-র। শ্রীমদ্ভাগবত।

ঐতিহাসিক ঐ

৫ ৪ সকলের। ঐশ্বরের। ঐশ্বর্য্য। ঐশ্বর্য্যময়। ঐশ্বর্য্যময়ের। ঐশ্বর্য্য। শ্রীমদ্ভাগবত। সমস্ত। ঐশ্বর্য্যময়। ঐশ্বর্য্য-র। শ্রীমদ্ভাগবত। ঐশ্বর্য্যময়। ঐশ্বর্য্য-র। শ্রীমদ্ভাগবত। ৩৮। সমস্ত। ঐশ্বর্য্যময়। ঐশ্বর্য্য-র। শ্রীমদ্ভাগবত। ঐশ্বর্য্যময়। ঐশ্বর্য্য-র। শ্রীমদ্ভাগবত। ৩৮। সমস্ত। ঐশ্বর্য্যময়। ঐশ্বর্য্য-র। শ্রীমদ্ভাগবত।

(٣٩٦) ٥٥٥

{1 / ٦} (٣٩٥) ಶಾಂತರ. ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ. ಕೀರ್. ಶಿವಕೈಲಾಸ. ಕೀರ್. ಚಂದ್ರಮೌಳೀಶ್ವರ. ಕೀರ್. ಸಂಸಾರ-ಸಾಗರ. ಕೀರ್. ಸರಸ್ವತೀ. ಕೀರ್. ಕಾಶೀಪುರ. ಕೀರ್. ಕಾಶೀಪುರ. ಕೀರ್. ಕಾಶೀಪುರ

ಕ್ಷಿ. ಕ್ಷಿಣದ. ಕಣದಲ್ಲಿ. ಸಂಗ್ರಾಮಕಣದಲ್ಲಿ. ಬಿಡಾರ. ಸಸಿಕಲ್ಲಿಸಿ ⊛
ಸಿಗ. ಸಂ೨. ಸಂ೨೦೦೦. ಸಂ೨೦೦೦. ಸಂಖ್ಯೆ. ಲಕ್ಷ. ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕ. ಸಂಖ್ಯಾ-
ವಾಚಕಗಳು. ಶಬ್ದ. ಸಸಿಕಲ್ಲಿಸಿದ. ಸಂಖ್ಯೆ. ಕ್ಷಿಣದ. ಕ್ಷಿಣದ. ಕ್ಷಿಣದ.
ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕ. ಸಂಖ್ಯೆ

1 (٣٩٣) ಶಾಂತಿ. ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ. ಸ್ಥಿರ. ಅಸ್ಥಿರವಲ್ಲದ. ಸ್ಥಿರವಾದ.
1 ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ. ಕೆಟ್ಟ. ಸ್ಥಿರ. ಸ್ಥಿರವಾದ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ.

2 ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ. ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ. ಸ್ಥಿರವಾದ. ಸ್ಥಿರ.
2 ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ.
ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ.
ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ.
ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ.

3 ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ.
3 ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ.
ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ.
ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ.

4 ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ.
4 ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ.
ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ.

5 ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ.
5 ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ.
ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ.
ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ.

ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣ. ಅಷ್ಟಮಸರ್ಗಃ. ಅಥ ಶಿವಪೂಜಾವಿಧಿಂ ವಕ್ಷ್ಯೇ ಸರ್ವಪಾಪಹರಂ ಪರಂ. ಸರ್ವಕಾಮಪ್ರದಂ ನೃಣಾಂ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಫಲಪ್ರದಂ. ಪೂಜಾಂ ಕೃತ್ವಾ ಶಿವಸ್ಯೈವ ಸರ್ವಪಾಪೈಃ ಪ್ರಮುಚ್ಯತೇ. ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ದೇವೇಶಂ ಶಿವಂ ಭಕ್ತಿಸಮನ್ವಿತಃ. ಸರ್ವಾನ್ಕಾಮಾನವಾಪ್ನೋತಿ ಶಿವಲೋಕಂ ಸ ಗಚ್ಛತಿ. ಶಿವಪೂಜಾಂ ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಸರ್ವಪಾಪಹರಾಂ ಶುಭಾಂ. ಸರ್ವಕಾಮಪ್ರದಾಂ ನೃಣಾಂ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಫಲಪ್ರದಾ

ಅಂದ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಶಬ್ದವಿಲ್ಲ. ಗಂಧವಿಲ್ಲದ್ದು. ರುಚಿಯಿಲ್ಲ. ಸ್ಪರ್ಶವಿಲ್ಲ. ಅಹಂಕಾರವಿಲ್ಲದ್ದು. ಮಹತ್ತತ್ವವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿಯಿಲ್ಲ. ಪುರುಷನಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ಇದ್ದುದು. ಗಿಡ-ಮರ-ಬಳ್ಳಿ-ಪಶು-ಪಕ್ಷಿ-ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸತ್ತು ಹೋಗುವ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವ. ಅಂತಹ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ಇದ್ದುದು

ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.
ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.
ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.
ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.
ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.
ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.
ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.
ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.
ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.
ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.
ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

1 (١٣٩١) ಶಾಲಿವಾ. ಅಂಗಾಲಿಗೆ-ರ. ಕಿಸಿಲಾದವಾ. ಕಿಸ. ಕಿಸಾದಕಿಸಾದವಾ.
2 ಅಂಗಾಲಿವಾ. ಅಂಗಾಲಿಗೆ-ರ. ಕಿಸಿಲಾದವಾ. ಕಿಸ. ಕಿಸಾದಕಿಸಾದವಾ.

---

3 ಇದಾದ. ಕಿಸಿದ. ಸಿ. ಸಿಕ್ಕಿ. ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಅಂ-ಸಿಕ್ಕಿದಾದಾದ. ಕಿ-ಸಿಕ್ಕಿದಾದಾದ ಕಿಸಿಲಾದವಾ

ಮೆಗ. ಸಂಪಾದಿಸಿದವರು-ಡಿ.ಎಲ್.ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ ಅವರು
ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು. ೧೯೨೫. ಮುನ್ನುಡಿ. ೧೬ ಪುಟಗಳು. ಬೆಲೆ. ಅಂಚೆ ಸೇರಿ ೧೨ ಆಣೆ.
ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ೨೦ನೆಯ ಪುಸ್ತಕ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕಾವ್ಯಗಳಿವೆ.
ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಕೆಳದಿ ಅರಸರ ಆಸ್ಥಾನ ಕವಿಯಾಗಿದ್ದ ಲಿಂಗಣ್ಣನ ಶಿವತತ್ತ್ವ ಚಿಂತಾಮಣಿ.
ಇದರಲ್ಲಿ ೧೦೮ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಎರಡನೆಯದು ಕೆಳದಿ ಅರಸರ ಆಸ್ಥಾನ ಕವಿಯಾಗಿದ್ದ ಸಂಕಣ್ಣನ ಶಿವತತ್ತ್ವ
ರತ್ನಾಕರ. ಇದರಲ್ಲಿ ೧೦೮ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಮೂರನೆಯದು ಕೆಳದಿ ಅರಸರ ಆಸ್ಥಾನ ಕವಿಯಾಗಿದ್ದ ಲಿಂಗಣ್ಣನ
ಶಿವತತ್ತ್ವ ಚಿಂತಾಮಣಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ೧೦೮ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಈ ಮೂರು ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವತತ್ತ್ವದ ವಿಷಯವನ್ನು
ಕುರಿತು ಬರೆದಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈಗ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದೆರಡು
ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಪ್ರಕಟಿಸುವರಂತೆ. ಸಂಪಾದಕರು ಈ ಕಾವ್ಯಗಳ ಕರ್ತೃಗಳ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಕಾವ್ಯಗಳ
ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕುರಿತು ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವ್ಯಗಳ ಪಾಠ ಶುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಕಾವ್ಯಗಳ
ಅರ್ಥವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕೆಲವು
ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕೆಲವು ಪದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು
ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕೆಲವು ಪದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ
ಕೆಲವು ಪದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕೆಲವು ಪದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.
ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕೆಲವು ಪದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕೆಲವು ಪದಗಳ
ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕೆಲವು ಪದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ
ಬರುವ ಕೆಲವು ಪದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕೆಲವು ಪದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು
ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕೆಲವು ಪದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ

1 (७६०) अनन्त. दीप्ति. सिद्धा. सि. अनन्तदर्शनादि-र.
2

—◎◎◎—

3 तीर्थङ्करा. अा. अनन्तदर्श-र. दीप्ति-सि. ◎ सिद्धा.
4

5 (७६५) अनन्त दीप्ति. सिद्धा. सि. अनन्तदर्शनादि-र.
6

7 सिद्धा. अा. अनन्तदर्श-र. दीप्ति-सि. ◎ सिद्धा.
8

9 दीप्ति. सि. दीप्तिदीप्ति-र. ◎ सिद्धा. अनन्त. दर्श-दर्शन-
10 दर्शनादि. सिद्धा. अा. अनन्तदर्श-र. दीप्ति-सि. ◎ सिद्धा.
11 अनन्त. दीप्ति. सि. अनन्तदर्शनादि-र. सिद्धा. अा.
12 अनन्तदर्श-र. दीप्ति-सि. ◎ सिद्धा. अनन्त. दर्शनादि-
13 दीप्ति. सि. अनन्तदर्शनादि-र. सिद्धा. अा. अनन्त-
14 दर्श-र. दीप्ति-सि. ◎ सिद्धा. अनन्त. दर्शनादि-र.
15 सिद्धा. अा. अनन्तदर्श-र. दीप्ति-सि. ◎ सिद्धा.
16 अनन्त. दर्शनादि-र. सिद्धा. अा. अनन्तदर्श-र.
17 दीप्ति-सि. ◎ सिद्धा. अनन्त. दर्शनादि-र. सिद्धा.
18 अा. अनन्तदर्श-र. दीप्ति-सि. ◎ सिद्धा. अनन्त.
19 दर्शनादि-र. सिद्धा. अा. अनन्तदर्श-र. दीप्ति-सि.
20 ◎ सिद्धा. अनन्त. दर्शनादि-र. सिद्धा. अा. अनन्त-
21 दर्श-र. दीप्ति-सि. ◎ सिद्धा. अनन्त. दर्शनादि-र.
22 सिद्धा. अा. अनन्तदर्श-र. दीप्ति-सि. ◎ सिद्धा.
23 अनन्त. दर्शनादि-र. सिद्धा. अा. अनन्तदर्श-र.
24 दीप्ति-सि. ◎ सिद्धा. अनन्त. दर्शनादि-र. सिद्धा.
25 अा. अनन्तदर्श-र. दीप्ति-सि. ◎ सिद्धा. अनन्त.

12 ೧೨ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರುವ. ಕಿಲ್. ಗಳಲ. ಕಿಲ್. ಕಿಲ್ಲ

{4 4} ನಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧರು. ಶಿಷ್ಟರು. ಶಿಷ್ಟಾಚಾರರು. ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರು ☞ ಪಾ. ಕಿಂಕರ-
ರಾಗಿ. ಕಿಂಕರತ್ವ. ಕಿಂಕರಿಸು. ಕಿಂಕರಿಣಿ. ಕಿಂಕರೀಭವಿಸು. ಕಿಂಕರೀಭೂತ.

{5 5} ಅರ್ಪಣ. ಸಮರ್ಪಣ. ಅಂಜಲಿಪೂರ್ವಕ. ಕೈಮುಗಿ. ಕೈಮುಗಿದು. ಕೈಮುಗಿದು
ನಿಲ್ಲು. ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಡು. ಕೈಮುಗಿದು ಶರಣಾಗತನಾಗು. ಕೈಮುಗಿದು ಶರಣಾಗತಿ
ಬೇಡು. ಕೈಮುಗಿದು ಶರಣಾಗತಿ ಹೊಂದು. ಕೈಮುಗಿದು ಶರಣಾಗತಿ ಹೊಗು. ಕೈಮುಗಿ-
ದು ಶರಣಾಗತಿ ಹೊಗುವಿಕೆ. ಕೈಮುಗಿದು ಶರಣಾಗತಿ ಹೊಗುವಿಕೆಯಿಂದ. ಕೈಮುಗಿದು
ಶರಣಾಗತಿ ಹೊಗುವಿಕೆಯಿಂದಲೂ. ಕೈಮುಗಿದು ಶರಣಾಗತಿ ಹೊಗುವಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಕೈ-
ಮುಗಿದು ಶರಣಾಗತಿ ಹೊಗುವಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಕೈಮುಗಿದು ಶರಣಾಗತಿ ಹೊಗುವಿಕೆಯಿಂದಲೂ
ಕೈ

ಶರಣ. ಅಲ್ಲಯ್ಯನ ಪುತ್ರನಾದ ಪ್ರಭುದೇವ. ಪ್ರಸಾದಿಗಳು. ಶಿವಗಣ. ಪ್ರಭುದೇವ ಶಿವಗಣಕ್ಕೆ. ಶಿವಾನ. ಆದ. ಶಿವಗಣಕ್ಕೆ. ಪ್ರಭುದೇವ. ಶಿವಾನ. ಅಲ್ಲಯ್ಯನ ಪುತ್ರನಾದ. ಪ್ರಭುದೇವ. ಪ್ರಸಾದಿಗಳು. ಶಿವಗಣ. ಪ್ರಸಾದಿಗಳು

ಶಾ. ಕಿ. ಕೆಸರಿಲ್. ಪೈ. ಬಸವನಪಾದ. ಪ್ರಾಣಿ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ. ಪೈ. ಮಹಾನಿ. ಪೈ. ಅಲಂಕಾರ. ಪೈ. ಮಹಾನಿ. ಪಕ್ಷಿಸಮೂಹ. ಪೈ. ಮಹಾನಿ. ಪೈ. ಬಸವನಪಾದ. ಪೈ. ಮಹಾನಿ. ಪೈ. ಕೆಸರಿಲ್

(৩৪৭) ৯৮৩৯. ১৯৮৩৯৮৯৮১. ৯৩৯৮৯৮৯৮১. ৯৮৮৯৮৯৮৯৮১. ৯৮৯৮৯৮৯৮৯৮১. ৯৮৯৮৯৮৯৮৯৮১. ৯৮৯

ಲೀಲಾಧರಂ ॥
ಬಲ್ಲಿದರ್ ಬಲ್ಲಿದರ್ ಬಲ್ಲಿದರೆಂದು ಪೊಗಳ್ವ ಪೊಗಳ್ವ ಪೊಗಳ್ವ

(٣٨٥) ٥٤ ٥٤ ٥٤

ಲಿಪಿಕರಿಸಿದವರು. ಚಿಂತಾಮಣಿ ॥

15 ಲಿಂ. ಬಸವಲಿಂ. ಲಿಪಿಯ. ಲಿಂ. ಸಿದ್ಧಿಸಿ-ದ. ಲಿಪಿಯ. ಕಿಂಕಿಣಿ ॥ ಕಿಂಕಿಣಿ. ಚಂಚಲಾಕ್ಷಿ. ಸಿದ್ಧಿಸಿ-ದ. ಲಿಪಿಕರಿಸಿದವರು. ಲಿಪಿಯ. ಬಸವಲಿಂ. ಲಿಪಿಯ. ಸಿದ್ಧಿಸಿ-ದ. ಲಿಪಿಕರಿಸಿದವರು. ಚಿಂತಾಮಣಿ ॥

16 ಲಿಂ. ಬಸವಲಿಂ. ಲಿಪಿಯ. ಸಿದ್ಧಿಸಿ-ದ. ಲಿಪಿಕರಿಸಿದವರು. ಚಿಂತಾಮಣಿ ॥

17 ಲಿಂ. ಬಸವಲಿಂ. ಲಿಪಿಯ. ಸಿದ್ಧಿಸಿ-ದ. ಲಿಪಿಕರಿಸಿದವರು. ಚಿಂತಾಮಣಿ ॥

18 ಲಿಂ. ಬಸವಲಿಂ. ಲಿಪಿಯ. ಸಿದ್ಧಿಸಿ-ದ. ಲಿಪಿಕರಿಸಿದವರು. ಚಿಂತಾಮಣಿ ॥

19 ಲಿಂ. ಬಸವಲಿಂ. ಲಿಪಿಯ. ಸಿದ್ಧಿಸಿ-ದ. ಲಿಪಿಕರಿಸಿದವರು. ಚಿಂತಾಮಣಿ ॥

20 ಲಿಂ. ಬಸವಲಿಂ. ಲಿಪಿಯ. ಸಿದ್ಧಿಸಿ-ದ. ಲಿಪಿಕರಿಸಿದವರು. ಚಿಂತಾಮಣಿ ॥

ইত্যাদি। ইত্যাদি। ওইসব। বিশ্ব. সমস্ত। বিশ্ব. ওইখানে. ওইরকম. বিশ্ব. ওইরকম. ওইসব। বিশ্ব. সমস্ত। ইত্যাদি।

ನಾಗಿಸಿ. ಮಾಡಿಸಿ. ಮಾಡಿಸಿದ. ಮಾಡಿಸಿದನು. ಮಾಡಿಸಿದಳು. ಮಾಡಿಸಿದರು. ಮಾಡಿಸಿದವು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದಳು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದರು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದವು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೀನಿ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನು. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆ. ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆ.

---

(೩೮೩) ಅಂಡಲೆ. ಲೆ. ರಿಟರ್ಮಲ್ಲಿ. ಪ್ರಾ. ಇಂಡಿಕೊಂ-ರ. ಲಿಖಿಂ-ಲಿಸಿ ೧
೨

ಲಿಸಿದ. ಅಂಡಲೆ. ಲಿಂಡಿಸಿಕೊಂ. ಲಿಖಿಂ-ರ. ಲಿಸಿದ್ದ. ಲಿಸಿದ್ದನು. ಲಿಸಿದ್ದಳು. ಲಿಸಿದ್ದರು. ಲಿಸಿದ್ದವು. ಲಿಸಿದ್ದೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇನು. ಲಿಸಿದ್ದೀನಿ. ಲಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಲಿಸಿದ್ದೇವು. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನು. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನು. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆ. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನು. ಲಿಸಿದ್ದೇವೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯೆನೆಯ

(٣٨٢) ٥ وقوع. مركب-ن-ن-ن-ن. وقوع. ٥ وقوع-ن-ن-ن-ن. ١
٢ ٥ ٥ ٥

ಯಸ್ಯ. ದೀಪನ. ದೀಪಕ. ಅಂಗಾರಕ. ಅಂಗಾರಕಾಭ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕ. ಅಂಗಾರಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸಕಾಭಾಸ

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ. ಪ್ರಾ. ಪ್ರಾಕೃತ. ಪೈ. ಪೈಶಾಚಿ. ಅಪ. ಅಪಭ್ರಂಶ. ಕ. ಕನ್ನಡ. ತೆ. ತೆಲುಗು. ತ. ತಮಿಳು. ಮ. ಮಲೆಯಾಳ. ತು. ತುಳು. ಕೊ. ಕೊಡಗು. ಕೋ. ಕೋಲಾರಿ. ಟು. ಟುಡ. ಕೂ. ಕೂಯಿ. ಕೋ. ಕೋಲಾಮಿ. ನಾ. ನಾಯಕಿ. ಪ. ಪರ್ಜಿ. ಗೊ. ಗೊಂಡಿ. ಕೋ. ಕೋಯ. ಕೈ. ಕೈಕಾಡಿ. ಯೆ. ಯೆರುಕುಲ. ಮಾ. ಮಾಲ್ತೊ. ಕು. ಕುರುಖ್. ಬ್ರಾ. ಬ್ರಾಹುಯಿ

ಸಂಪನ್ನ. ಸಂಪಾದಕ. ಮಾ. ಪ್ರಕಟ. ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ. ಪ್ರಾ. ಪ್ರಕಾಶಕ. ಪ್ರಕಾಶನ. ಪ್ರಕಾಶಕರು. ಪ್ರಕಾಶನದವರು. ಪ್ರಕಾಶಕರ ಪ್ರಕಟಣೆ. ಪ್ರಕಾಶಕರ ಮನವಿ. ಪ್ರಾ. ಪ್ರಕಾಶಕರ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಮನವಿ. ಪ್ರಾ. ಪ್ರಕಾಶಕರ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಮನವಿಯ ಪ್ರತಿ. ಪ್ರಾ. ಪ್ರಕಾಶಕರ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಮನವಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿ. ಪ್ರಾ. ಪ್ರಕಾಶಕರ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಮನವಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿ. ಪ್ರಾ. ಪ್ರಕಾಶಕರ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಮನವಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿ. ಪ್ರಾ. ಪ್ರಕಾಶಕರ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಮನವಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿ. ಪ್ರಾ. ಪ್ರಕಾಶಕರ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಮನವಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿ.

ಪ್ರಕಾಶಕರ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಮನವಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿ. ಪ್ರಾ. ಪ್ರಕಾಶಕರ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಮನವಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿ. ಪ್ರಾ. ಪ್ರಕಾಶಕರ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಮನವಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿ. ಪ್ರಾ. ಪ್ರಕಾಶಕರ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಮನವಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿ.

ಪ್ರಕಾಶಕರ ಪ್ರಕಟಣೆ ॥

ಪ್ರಾ. ಪ್ರಕಾಶಕರ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಮನವಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿ.

.اسم-ر. ۋ. ۋاز. ۋا. ۋاز. ۋا. ۋاز. ۋا

ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ. ಕೊಟ್ಟ. ಕೊಡುವ. ಕೊಡುವನು. ಕೊಡುವವನು. ಕೊಡುವವರು. ಕೊಡುವವಳು. ಕೊಡುವವರು. ಕೊಡುವವಳು. ಕೊಡುವವರು. ಕೊಡುವವಳ

ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುವ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಕಾಯಿ

۱ } (۵۸۳) ۵۳۵۵. ۵۳۵۵. ۵۳۵۵. ۵۳۵۵. ۵۳. ۵۳۵۵۰. ۵۳.
۲ } ۵۳۵۵۰. ۵۳. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰.

۵۳۵۵. ۵۳۵۵۰. ۵۳. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰.

۳ } ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰.
۴ } ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰.

۵ } ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰.
۶ } ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰. ۵۳۵۵۰.

(۳۷۳) ꣽꣾꣿꣽꣾ. ꣽꣾ-ꣿ. ꣽꣾꣿꣽꣾꣿꣾ. ꣽꣾ. ꣽꣾꣿꣽꣾ. ꣽꣾ. ꣽꣾꣿꣽꣾ-ꣿ. ꣽꣾꣿꣽꣾꣿꣾ. ꣽꣾ

ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ. ಕಿಂ(-ಕಿಂಪುರುಷ) ॥

5 } ಸರ್ವತ್ರ. ಪುಷ್ಪದಂತ-ಕ. ನಿಗಮ. ಕಿಂಪು. ಕಿಂಪುರುಷ. ವೃಂದಾರಣ್ಯ-ಕ. ನಿಗಮ. ಪ್ರಥಮಾ
4 } ದಿಂ(-ಕಿಂಪುರುಷ) ॥ ಕ್ರಮ. ಸಾಧಿಷ್ಠಮ್. ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ. ಪ್ರಯೋಜನಗಳು. ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ.
ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ. ಕಿಂಪುರುಷ. ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ. ಕಿಂಪುರುಷ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ.
ಸರ್ವತ್ರ. ಪುಷ್ಪದಂತ-ಕ. ನಿಗಮ. ಕಿಂಪು. ಕಿಂಪುರುಷ. ವೃಂದಾರಣ್ಯ-ಕ. ನಿಗಮ. ಪ್ರಥಮಾ
3 } ದಿಂ(-ಕಿಂಪುರುಷ) ॥ ಕ್ರಮ. ಸಾಧಿಷ್ಠಮ್. ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ. ಪ್ರಯೋಜನಗಳು. ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ.
ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ. ಕಿಂಪುರುಷ. ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ. ಕಿಂಪುರುಷ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ.
2 } ಸರ್ವತ್ರ. ಪುಷ್ಪದಂತ-ಕ. ನಿಗಮ. ಕಿಂಪು. ಕಿಂಪುರುಷ. ವೃಂದಾರಣ್ಯ-ಕ. ನಿಗಮ. ಪ್ರಥಮಾ
ದಿಂ [ಪ್ರಾ. ಪ್ರಥಮೆ-ಕ. ಪ್ರಯೋ-ಕಿಂ.] ॥

1 } (೨೨೩) ಪ್ರಯೋಗ. ಪದ. ನಿಷ್ಪಾದಿಸಿ. ಪ್ರಾ. ಯೋ. ಪ್ರಥ. ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ.
ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ. ಕಿಂಪು. ಸರ್ವತ್ರ. ಪ್ರಯೋಗಿಕ. ವಿಷ್ಣು. ಪ್ರಯೋಗಿಕ. ಕಿಂಪುರುಷ.

ಸರ್ವ- ವಿಷಯವಿದ್ದು-ಕ. ಪ್ರಾ. ಸಾಧಿಸಿರುವ ॥

ಸರ್ವತ್ರ. ಪುಷ್ಪದಂತ-ಕ. ನಿಗಮ. ಕಿಂಪು. ಕಿಂಪುರುಷ. ವೃಂದಾರಣ್ಯ-ಕ. ನಿಗಮ. ಪ್ರಥಮಾ
7 } ದಿಂ(-ಕಿಂಪುರುಷ) ॥ ಕ್ರಮ. ಸಾಧಿಷ್ಠಮ್. ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ. ಪ್ರಯೋಜನಗಳು. ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ.
ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ. ಕಿಂಪುರುಷ. ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ. ಕಿಂಪುರುಷ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ.

(۱۸۳) ઉપરનુ. નમસ્કૃસ્મરણ. ઉપરોપરી. પદ. બોલાય. 1

ાર્યુ. ૩૫. ાપ્રકાર-ણ. ધ્યાન ❁

નાગણવા. નમસ્કૃસ્મરણાર-ર. કરુ-ર. નરદ્યુ. નાર. બોલાય. ૩૫. ધ્યાન. નરદ્યુ. ાર૮ાર. ાર૮૮ાર. નમસ્કૃસ્મરણાર. ાર૮૮ાર. ાર૮૮ાર. ાર૮૮

ಅಷ್ಟಮಂಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಗಣಪತಿಮಂತ್ರ ಪ್ರಾರಂಭ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಅಷ್ಟಮಂಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕ್ರಮ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಪ್ರಶ್ನಾಕ್ಷರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಫಲ

ಅಂಗಾಲಿನವರು. ಅಂಬಲಿ. ಕಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಾ. ಅಲ್ಲಿಂದ. ಅಲ್ಲಿಯ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ.
ಅಲ್ಲಿಯವರು. ಅಲ್ಲಿಯೆ. ಕಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಾ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ.
ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯವರು. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಾ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರು. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಾ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರು. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಾ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರು. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಾ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರು. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಾ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರು. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಾ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರು. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಾ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರು. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಾ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರು. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಾ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರು. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಾ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರು. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಾ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರು. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಾ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿಯವರು. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆ

{1 2} (۳۶۸) ಶಾಂತಿ. ಪ್ರಸನ್ನ. ಪ್ರಭುತ್ವದಿಂದ ಕೂಡಿದವನೂ. ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಳ್ಳವನೂ. ಶ್ರೀವತ್ಸವೆಂಬ ಮಚ್ಚೆಯುಳ್ಳವನೂ. ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದವನೂ. ಮೇಘಶ್ಯಾಮವರ್ಣದವನೂ. ಪೀತಾಂಬರಧಾರಿಯೂ. ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಒಡೆಯನೂ. ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಆಧಾರನೂ. ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಅಧಿಪತಿಯೂ. ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಸಾಕ್ಷಿಯೂ. ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಕಾರಣನೂ. ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಅತೀತನೂ. ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯೂ. ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಪ್ರಕಾಶಕನೂ. ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಅಧಿಷ್ಠಾನನೂ. ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಸಾಕ್ಷಿಯೂ. ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಪರಮಾತ್ಮನೂ. ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೂ. ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯೂ. ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಪರಮಪುರುಷನೂ. ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಪರಮಾತ್ಮ

(۳۶۷) ۱ ۹ ۶ ۱ ۹ ۶ ۱ ۹ ۶

७३। ॐ ब्रह्मणस्पतये. ब्रह्मणे. ब्रह्मणस्पतये. ब्रह्मणे. ब्रह्मणस्पतये. ॐ
ब्रह्मणस्पतये-ए. ब्रह्मणस्पतये. ब्रह्मणस्पतये. ब्रह्मणस्पतये. ब्रह्मणे-
ब्रह्मणस्पतये. ब्रह्मणे. ब्रह्मणस्पतये. ७३। ब्रह्मणस्पतये. ब्रह्मणे. ब्रह्मणे-
ब्रह्मणस्पतये. ब्रह्मणे. ब्रह्मणस्पतये. ब्रह्मणे. ब्रह्मणस्पतये. ॐ ब्रह्मणे-
ब्रह्मणस्पतये. ब्रह्मणे. ब्रह्मणस्पतये. ब्रह्मणे. ब्रह्मणस्पतये.

{ ২৪ / ৭ } ৩৭৭ ৩৭৮ ৩৭৯ ৩৮০ ৩৮১ ৩৮২ ৩৮৩ ৩৮৪ ৩৮৫ ৩৮৬ ৩৮৭ ৩৮৮ ৩৮৯ ৩৯০ ৩৯১ ৩৯২ ৩৯৩ ৩৯৪ ৩৯৫ ৩৯৬ ৩৯৭ ৩৯৮ ৩৯৯ ৪০০ ৪০১ ৪০২ ৪০৩ ৪০৪ ৪০৫ ৪০৬ ৪০৭ ৪০৮ ৪০৯ ৪১০ ৪১১ ৪১২ ৪১৩ ৪১৪ ৪১৫ ৪১৬ ৪১৭ ৪১৮ ৪১৯ ৪২০ ৪২১ ৪২২ ৪২৩ ৪২৪ ৪২৫ ৪২৬ ৪২৭ ৪২৮ ৪২৯ ৪৩০ ৪৩১ ৪৩২ ৪৩৩ ৪৩৪ ৪৩৫ ৪৩৬ ৪৩৭ ৪৩৮ ৪৩৯ ৪৪০ ৪৪১ ৪৪২ ৪৪৩ ৪৪৪ ৪৪৫ ৪৪৬ ৪৪৭ ৪৪৮ ৪৪৯ ৪৫০ ৪৫১ ৪৫২ ৪৫৩ ৪৫৪ ৪৫৫ ৪৫৬ ৪৫৭ ৪৫৮ ৪৫৯ ৪৬০ ৪৬১ ৪৬২ ৪৬৩ ৪৬৪ ৪৬৫ ৪৬৬ ৪৬৭ ৪৬৮ ৪৬৯ ৪৭০ ৪৭১ ৪৭২ ৪৭৩ ৪৭৪ ৪৭৫ ৪৭৬ ৪৭৭ ৪৭৮ ৪৭৯ ৪৮০ ৪৮১ ৪৮২ ৪৮৩ ৪৮৪ ৪৮৫ ৪৮৬ ৪৮৭ ৪৮৮ ৪৮৯ ৪৯০ ৪৯১ ৪৯২ ৪৯৩ ৪৯৪ ৪৯৫ ৪৯৬ ৪৯৭ ৪৯৮ ৪৯৯ ৫০০ ৫০১ ৫০২ ৫০৩ ৫০৪ ৫০৫ ৫০৬ ৫০৭ ৫০৮ ৫০৯ ৫১০ ৫১১ ৫১২ ৫১৩ ৫১৪ ৫১৫ ৫১৬ ৫১৭ ৫১৮ ৫১৯ ৫২০ ৫২১ ৫২২ ৫২৩ ৫২৪ ৫২৫ ৫২৬ ৫২৭ ৫২৮ ৫২৯ ৫৩০ ৫৩১ ৫৩২ ৫৩৩ ৫৩৪ ৫৩৫ ৫৩৬ ৫৩৭ ৫৩৮ ৫৩৯ ৫৪০ ৫৪১ ৫৪২ ৫৪৩ ৫৪৪ ৫৪৫ ৫৪৬ ৫৪৭ ৫৪৮ ৫৪৯ ৫৫০ ৫৫১ ৫৫২ ৫৫৩ ৫৫৪ ৫৫৫ ৫৫৬ ৫৫৭ ৫৫৮ ৫৫৯ ৫৬০ ৫৬১ ৫৬২ ৫৬৩ ৫৬৪ ৫৬৫ ৫৬৬ ৫৬৭ ৫৬৮ ৫৬৯ ৫৭০ ৫৭১ ৫৭২ ৫৭৩ ৫৭৪ ৫৭৫ ৫৭৬ ৫৭৭ ৫৭৮ ৫৭৯ ৫৮০ ৫৮১ ৫৮২ ৫৮৩ ৫৮৪ ৫৮৫ ৫৮৬ ৫৮৭ ৫৮৮ ৫৮৯ ৫৯০ ৫৯১ ৫৯২ ৫৯৩ ৫৯৪ ৫৯৫ ৫৯৬ ৫৯৭ ৫৯৮ ৫৯৯ ৬০০ ৬০১ ৬০২ ৬০৩ ৬০৪ ৬০৫ ৬০৬ ৬০৭ ৬০৮ ৬০৯ ৬১০ ৬১১ ৬১২ ৬১৩ ৬১৪ ৬১৫ ৬১৬ ৬১৭ ৬১৮ ৬১৯ ৬২০ ৬২১ ৬২২ ৬২৩ ৬২৪ ৬২৫ ৬২৬ ৬২৭ ৬২৮ ৬২৯ ৬৩০ ৬৩১ ৬৩২ ৬৩৩ ৬৩৪ ৬৩৫ ৬৩৬ ৬৩৭ ৬৩৮ ৬৩৯ ৬৪০ ৬৪১ ৬৪২ ৬৪৩ ৬৪৪ ৬৪৫ ৬৪৬ ৬৪৭ ৬৪৮ ৬৪৯ ৬৫০ ৬৫১ ৬৫২ ৬৫৩ ৬৫৪ ৬৫৫ ৬৫৬ ৬৫৭ ৬৫৮ ৬৫৯ ৬৬০ ৬৬১ ৬৬২ ৬৬৩ ৬৬৪ ৬৬৫ ৬৬৬ ৬৬৭ ৬৬৮ ৬৬৯ ৬৭০ ৬৭১ ৬৭২ ৬৭৩ ৬৭৪ ৬৭৫ ৬৭৬ ৬৭৭ ৬৭৮ ৬৭৯ ৬৮০ ৬৮১ ৬৮২ ৬৮৩ ৬৮৪ ৬৮৫ ৬৮৬ ৬৮৭ ৬৮৮ ৬৮৯ ৬৯০ ৬৯১ ৬৯২ ৬৯৩ ৬৯৪ ৬৯৫ ৬৯৬ ৬৯৭ ৬৯৮ ৬৯৯ ৭০০ ৭০১ ৭০২ ৭০৩ ৭০৪ ৭০৫ ৭০৬ ৭০৭ ৭০৮ ৭০৯ ৭১০ ৭১১ ৭১২ ৭১৩ ৭১৪ ৭১৫ ৭১৬ ৭১৭ ৭১৮ ৭১৯ ৭২০ ৭২১ ৭২২ ৭২৩ ৭২৪ ৭২৫ ৭২৬ ৭২৭ ৭২৮ ৭২৯ ৭৩০ ৭৩১ ৭৩২ ৭৩৩ ৭৩৪ ৭৩৫ ৭৩৬ ৭৩৭ ৭৩৮ ৭৩৯ ৭৪০ ৭৪১ ৭৪২ ৭৪৩ ৭৪৪ ৭৪৫ ৭৪৬ ৭৪৭ ৭৪৮ ৭৪৯ ৭৫০ ৭৫১ ৭৫২ ৭৫৩ ৭৫৪ ৭৫৫ ৭৫৬ ৭৫৭ ৭৫৮ ৭৫৯ ৭৬০ ৭৬১ ৭৬২ ৭৬৩ ৭৬৪ ৭৬৫ ৭৬৬ ৭৬৭ ৭৬৮ ৭৬৯ ৭৭০ ৭৭১ ৭৭২ ৭৭৩ ৭৭৪ ৭৭৫ ৭৭৬ ৭৭৭ ৭৭৮ ৭৭৯ ৭৮০ ৭৮১ ৭৮২ ৭৮৩ ৭৮৪ ৭৮৫ ৭৮৬ ৭৮৭ ৭৮৮ ৭৮৯ ৭৯০ ৭৯১ ৭৯২ ৭৯৩ ৭৯৪ ৭৯৫ ৭৯৬ ৭৯৭ ৭৯৮ ৭৯৯ ৮০০ ৮০১ ৮০২ ৮০৩ ৮০৪ ৮০৫ ৮০৬ ৮০৭ ৮০৮ ৮০৯ ৮১০ ৮১১ ৮১২ ৮১৩ ৮১৪ ৮১৫ ৮১৬ ৮১৭ ৮১৮ ৮১৯ ৮২০ ৮২১ ৮২২ ৮২৩ ৮২৪ ৮২৫ ৮২৬ ৮২৭ ৮২৮ ৮২৯ ৮৩০ ৮৩১ ৮৩২ ৮৩৩ ৮৩৪ ৮৩৫ ৮৩৬ ৮৩৭ ৮৩৮ ৮৩৯ ৮৪০ ৮৪১ ৮৪২ ৮৪৩ ৮৪৪ ৮৪৫ ৮৪৬ ৮৪৭ ৮৪৮ ৮৪৯ ৮৫০ ৮৫১ ৮৫২ ৮৫৩ ৮৫৪ ৮৫৫ ৮৫৬ ৮৫৭ ৮৫৮ ৮৫৯ ৮৬০ ৮৬১ ৮৬২ ৮৬৩ ৮৬৪ ৮৬৫ ৮৬৬ ৮৬৭ ৮৬৮ ৮৬৯ ৮৭০ ৮৭১ ৮৭২ ৮৭৩ ৮৭৪ ৮৭৫ ৮৭৬ ৮৭৭ ৮৭৮ ৮৭৯ ৮৮০ ৮৮১ ৮৮২ ৮৮৩ ৮৮৪ ৮৮৫ ৮৮৬ ৮৮৭ ৮৮৮ ৮৮৯ ৮৯০ ৮৯১ ৮৯২ ৮৯৩ ৮৯৪ ৮৯৫ ৮৯৬ ৮৯৭ ৮৯৮ ৮৯৯ ৯০০ ৯০১ ৯০২ ৯০৩ ৯০৪ ৯০৫ ৯০৬ ৯০৭ ৯০৮ ৯০৯ ৯১০ ৯১১ ৯১২ ৯১৩ ৯১৪ ৯১৫ ৯১৬ ৯১৭ ৯১৮ ৯১৯ ৯২০ ৯২১ ৯২২ ৯২৩ ৯২৪ ৯২৫ ৯২৬ ৯২৭ ৯২৮ ৯২৯ ৯৩০ ৯৩১ ৯৩২ ৯৩৩ ৯৩৪ ৯৩৫ ৯৩৬ ৯৩৭ ৯৩৮ ৯৩৯ ৯৪০ ৯৪১ ৯৪২ ৯৪৩ ৯৪৪ ৯৪৫ ৯৪৬ ৯৪৭ ৯৪৮ ৯৪৯ ৯৫০ ৯৫১ ৯৫২ ৯৫৩ ৯৫৪ ৯৫৫ ৯৫৬ ৯৫৭ ৯৫৮ ৯৫৯ ৯৬০ ৯৬১ ৯৬২ ৯৬৩ ৯৬৪ ৯৬৫ ৯৬৬ ৯৬৭ ৯৬৮ ৯৬৯ ৯৭০ ৯৭১ ৯৭২ ৯৭৩ ৯৭৪ ৯৭৫ ৯৭৬ ৯৭৭ ৯৭৮ ৯৭৯ ৯৮০ ৯৮১ ৯৮২ ৯৮৩ ৯৮৪ ৯৮৫ ৯৮৬ ৯৮৭ ৯৮৮ ৯৮৯ ৯৯০ ৯৯১ ৯৯২ ৯৯৩ ৯৯৪ ৯৯৫ ৯৯৬ ৯৯৭ ৯৯৮ ৯৯৯ ১০০০

ಕಾಣಿಕೆ. ಕೊಡಿಸು-ವ. ಕೊಳ್ಳಿಸು. ಕೊಳ್ಳಿಸಿಕೊಳ್ಳು-ವ. ಕೊಳ್ಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. ಕೊಳ್ಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ. ಕೊಳ್ಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಿಂದ. ಕೊಳ್ಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಿಂದಲೂ. ಕೊಳ್ಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ. ಕೊಳ್ಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಿಂದಾಗಿಯೂ. ಕೊಳ್ಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಿಂದಾಗಿಯೇ

(۳۶۴) 1 ۹ ۱ ۱ ۱

ಅಭಿಷಿ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ಪೌರಾಣಿಕ-ಅಭಿಷೇಕ. ಪೌರಾಣಿ. ಅಲಿಸಿ ◎
ಅಸಂಕಲಿತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯ. ಗಣ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಅ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-

ఉపాధ్యాయుడు. ఉపాధ్యాయురాలు. ఉపాధ్యాయులు. ఉపాధ్యాయినులు. ఉపాధ్యాయినీమణులు. ఉపాధ్యాయినీమణులు. ఉపాధ్యాయినీమణ

ಹಿ. ಸರಸ್ವತಿ. ಅಳಿಸು॥ ಅ. ಅಜ್ಞಾನ-ತಿಮಿರ. ಕಿಸು॥ ಅ. ಅಜ್ಞಾನ-ತಿಮಿರವನ್ನು. ಕಿಸು॥ ಅ. ಅಜ್ಞಾನ-ತಿಮಿರವನ್ನು. ಅಳ

नय. अनेकान्तवादसूत्रम्. नय. नय. अनेकान्तवादनय. शतपञ्चाशत्.

नय. ३१. ३२. ३३. नयनिरूपण. नयनिरूपणसूत्र. नयभेद. नयभेदसूत्र. नयविषय. नयविषयसूत्र. नयफल. नयफलसूत्र. नयस्वरूप. नयस्वरूपसूत्र. नयाभास. नयाभाससूत्र. नयाभासभेद. नयाभासभेदसूत्र. नयाभासविषय. नयाभासविषयसूत्र. नयाभासफल. नयाभासफलसूत्र. नयाभासस्वरूप. नयाभासस्वरूपस

આ બુક્તક આઠમાને છપાતાં થએલી ભુલને લગતું પેહલવી શુદ્ધી પત્રક.

પાને.	પંતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૩૯૩	૨	..... ડાયબ ક	..... ડાયબક
૩૯૫	૧૦	..... ાદબ ા	..... ાદબા
૩૯૭	૩	.....ાાાદ્રબદબ૩	..... ાાાદ્રબદબ૩
૩૯૭	૧૭	..... ાક ૩ા	..... ાક૩ા
૩૯૮	૮	..... બ૩ાા	..... બ૩બા
૪૦૫	૯	.....ાાબાાાદ્રબ	..... ાાબાાાદ્રબ
૪૦૫	૨૧	..... ડાબબબબબા	..... ડાબબબબબ
૪૧૧	૨૦	..... .ક્ષ બબ	પછી વધારો..... ક્ષ બ૨
૪૧૨	૮	..... બબબ૩	..... બબબ૩
૪૧૭	૧૫	..... બબબ	બોળ પછી વધારો..... ા
૪૧૯	૪	..... બ	..... બા
૪૧૯	૧૭	..... બાદ્રબબાા	..... બાદ્રબબા
૪૩૫	૯	..... બબબાદ્રબ	..... બબબાદ્રબ

۞ سؤسم اسلام اهنا اوسطا قومنا وامنا سو
قومنا هو مسلمانو هو اهنا قوم-ناما مهنا سا
سو هو مسلمانو هو سا هو-نو قول قوم-نا
سو هو اها هو-نو قول قوم-نا سو هو اها
۱ هو-نو قول قوم-نا سو هو اها هو-نو
قول قوم-نا سو هو اها هو-نو قول قوم-نا
سو هو اها هو-نو قول قوم-نا سو هو اها
هو-نو قول قوم-نا سو هو اها هو-نو قول
قوم-نا سو هو اها هو-نو قول قوم-نا سو
هو اها

{3 3} ૨૬૨૫૭૫૭ ૬ ૯૬૬૬૬૭૫૭૫૭ ૭૭૫૭ ૫૭૫૭ ૫૬૬૬ ૬૭૫૭૫૭૫૭ ૬૭૫૭૫૭૫૭ ૬૭૫૭૫૭૫૭

ہے اور اس سے بڑھ کر کیا ہو سکتا ہے کہ وہ ہمارے ساتھ ہے اور ہم اس کے ساتھ ہیں ہم اس کی مدد کرتے ہیں اور وہ ہماری مدد کرتا ہے ہم اس کے لئے لڑتے ہیں اور وہ ہمارے لئے لڑتا ہے ہم اس کے لئے مرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے مرتا ہے ہم اس کے لئے جیتے ہیں اور وہ ہمارے لئے جیتا ہے ہم اس کے لئے کام کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے کام کرتا ہے ہم اس کے لئے دوڑتے ہیں اور وہ ہمارے لئے دوڑتا ہے ہم اس کے لئے بولتے ہیں اور وہ ہمارے لئے بولتا ہے ہم اس کے لئے سنتے ہیں اور وہ ہمارے لئے سنتا ہے ہم اس کے لئے دیکھتے ہیں اور وہ ہمارے لئے دیکھتا ہے ہم اس کے لئے چلتے ہیں اور وہ ہمارے لئے چلتا ہے ہم اس کے لئے ٹھہرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے ٹھہرتا ہے ہم اس کے لئے بیٹھتے ہیں اور وہ ہمارے لئے بیٹھتا ہے ہم اس کے لئے اٹھتے ہیں اور وہ ہمارے لئے اٹھتا ہے ہم اس کے لئے سوتے ہیں اور وہ ہمارے لئے سوتا ہے ہم اس کے لئے جاگتے ہیں اور وہ ہمارے لئے جاگتا ہے ہم اس کے لئے کھاتے ہیں اور وہ ہمارے لئے کھاتا ہے ہم اس کے لئے پیتے ہیں اور وہ ہمارے لئے پیتا ہے ہم اس کے لئے ہنستے ہیں اور وہ ہمارے لئے ہنستا ہے ہم اس کے لئے روتے ہیں اور وہ ہمارے لئے روتا ہے ہم اس کے لئے غمگین ہوتے ہیں اور وہ ہمارے لئے غمگین ہوتا ہے ہم اس کے لئے خوش ہوتے ہیں اور وہ ہمارے لئے خوش ہوتا ہے ہم اس کے لئے ناراض ہوتے ہیں اور وہ ہمارے لئے ناراض ہوتا ہے ہم اس کے لئے راضی ہوتے ہیں اور وہ ہمارے لئے راضی ہوتا ہے ہم اس کے لئے ڈرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے ڈرتا ہے ہم اس کے لئے امید رکھتے ہیں اور وہ ہمارے لئے امید رکھتا ہے ہم اس کے لئے محبت کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے محبت کرتا ہے ہم اس کے لئے نفرت کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے نفرت کرتا ہے ہم اس کے لئے دوست بناتے ہیں اور وہ ہمارے لئے دوست بناتا ہے ہم اس کے لئے دشمن بناتے ہیں اور وہ ہمارے لئے دشمن بناتا ہے ہم اس کے لئے ہدیہ دیتے ہیں اور وہ ہمارے لئے ہدیہ دیتا ہے ہم اس کے لئے ہدیہ لیتے ہیں اور وہ ہمارے لئے ہدیہ لیتا ہے ہم اس کے لئے دعا کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے دعا کرتا ہے ہم اس کے لئے شکر کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے شکر کرتا ہے ہم اس کے لئے ثنا کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے ثنا کرتا ہے ہم اس کے لئے عبادت کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے عبادت کرتا ہے ہم اس کے لئے سجدہ کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے سجدہ کرتا ہے ہم اس کے لئے رکوع کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے رکوع کرتا ہے ہم اس کے لئے قیام کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے قیام کرتا ہے ہم اس کے لئے قعود کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے قعود کرتا ہے ہم اس کے لئے تلاوت کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے تلاوت کرتا ہے ہم اس کے لئے ذکر کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے ذکر کرتا ہے ہم اس کے لئے تسبیح کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے تسبیح کرتا ہے ہم اس کے لئے تحمید کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے تحمید کرتا ہے ہم اس کے لئے تہلیل کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے تہلیل کرتا ہے ہم اس کے لئے تکبیر کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے تکبیر کرتا ہے ہم اس کے لئے تسلیم کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے تسلیم کرتا ہے ہم اس کے لئے تشہد کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے تشہد کرتا ہے ہم اس کے لئے درود پڑھتے ہیں اور وہ ہمارے لئے درود پڑھتا ہے ہم اس کے لئے دعا مانگتے ہیں اور وہ ہمارے لئے دعا مانگتا ہے ہم اس کے لئے استغفار کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے استغفار کرتا ہے ہم اس کے لئے توبہ کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے توبہ کرتا ہے ہم اس کے لئے انابت کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے انابت کرتا ہے ہم اس کے لئے رجوع کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے رجوع کرتا ہے ہم اس کے لئے توکل کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے توکل کرتا ہے ہم اس کے لئے اعتماد کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے اعتماد کرتا ہے ہم اس کے لئے یقین کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے یقین کرتا ہے ہم اس کے لئے ایمان لاتے ہیں اور وہ ہمارے لئے ایمان لاتا ہے ہم اس کے لئے اسلام لاتے ہیں اور وہ ہمارے لئے اسلام لاتا ہے ہم اس کے لئے احسان کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے احسان کرتا ہے ہم اس کے لئے تقویٰ اختیار کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے تقویٰ اختیار کرتا ہے ہم اس کے لئے پرہیزگاری کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے پرہیزگاری کرتا ہے ہم اس کے لئے صبر کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے صبر کرتا ہے ہم اس کے لئے شکر کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے شکر کرتا ہے ہم اس کے لئے رضا کرتے ہیں اور وہ ہمارے لئے رضا

{1 ૧} (૪૦૯) ૐ નમઃ સિદ્ધં । ૐ નમો વીતરાગાય । ૐ

{2 ૨} નમઃ સિદ્ધેભ્યઃ । નમો અરિહંતાણં । નમો આયરિયાણં ।
નમો ઉવજ્ઝાયાણં । નમો લોએ સવ્વસાહૂણં । એસો પંચ-
ણમુક્કારો । સવ્વપાવપ્પણાસણો । મંગલાણં ચ સવ્વેસિં ।
પઢમં હવઇ મંગલં ॥ ૧ ॥ ૐ

{3 ૩} ઇચ્છામિ ખમાસમણો । વંદિઉં જાવણિજ્જાએ । નિસીહિયાએ ।
મત્થએણ વંદામિ ॥ ૧ ॥

{4 ૪} જાવંતિ ચેઇયાઇં । ૐ । ઉડ્ઢે । સવ્વાઇં । તિરિયલોએ ।
ચેઇયાઇં । ઇહ । બોંદિ । તાણિ । સવ્વાઇં । વંદે ।
ઇહ । ગએ । પાસઉ । મે । તાણિ । સવ્વાઇં ॥ ૐ

{5 ૫} । જંકિંચિ । નામ । તિત્થં । સગ્ગે । પાયાલે । માણુસે । લોએ ।
। જાઇં । જિણ । બિંબાઇં । તાણિ । સવ્વાઇં । વંદે ।
। ઇહ । ગએ । પાસઉ । મે । તાણિ । સવ્વાઇં ॥ ૐ
। સવ્વ । તિત્થ । વંદણ । વત્તિયાએ । સવ્વ । પાવ । પણાસણી ।
। સવ્વ । દુરિઅ । ખય । કારણી । સવ્વ । સમૃદ્ધિ । કરણી ।
। પરમ । મંગલ । કારણી । સિદ્ધિ । સોક્ખ । મોક્ખ । દાયણી ।
। સવ્વ । જિણ । બિંબ । વંદણા । ઇમા । હોઉ । સવ્વ । લોએ ॥ ૐ

૨. ૧) ઇ. એ. વાલી નકલમાં ૬૬ મલેછે. ૨) સઘલી નકલમાં ૫૭૭ મલેછે.
૫. ૧) સઘલી નકલમાં ૬૬૬ મલેછે.

(૪૦૪) ૧ ૧ ૧૯૨૯ ૧ ૧૯૧૧ ૧૯૧૧ ૧૯૧

૭. ૧) સઘળી નકલમાં ૭૬૫ મળેછે. ૨) આપ્યે ફેકરો અસલ નકલમાં બે વાર લખાયલો હતો તે તપાસીને બીજીવાર લખાયલો ફેકરો હમોએ કાહડી નાંખ્યોછે.

(۴۰۷) ۞ اگر کسی کے پاس کچھ روپیہ امانت ہو تو اس کو
چاہیے کہ اس روپیہ کو اپنے کام میں نہ لائے اور
اگر کسی کے پاس کچھ مال رہن ہو تو اس کو بھی
اپنے کام میں نہ لائے اور اگر کسی کے پاس
کوئی چیز عاریت ہو تو اس کو بھی اپنے کام میں
نہ لائے اور اگر کسی کے پاس کوئی چیز
امانت ہو یا عاریت ہو یا رہن ہو اور اس کو
اپنے کام میں لائے اور اس چیز کو کچھ
نقصان پہنچے تو اس پر ضمان واجب ہوگی
اور اگر کسی کے پاس کوئی چیز امانت ہو
یا عاریت ہو یا رہن ہو اور اس کو اپنے کام
میں نہ لائے اور اس چیز کو کچھ نقصان
پہنچے تو اس پر ضمان واجب نہ ہوگی ۞
اور اگر کسی کے پاس کوئی چیز امانت ہو
یا عاریت ہو یا رہن ہو اور اس کو اپنے کام
میں لائے اور اس چیز کو کچھ نقصان
پہنچے تو اس پر ضمان واجب ہوگی اور

ا سلسله ع ا ن سلسله اسلام ولا ي ۞
سكرسكر ا ن دعوه ع ا ولا ا ن سلم اسلام
ع ي ولا ا دعوه اسلام ولا ن لم ولا ولا
كلم ع سلسله سكر ولا ولا سلم ع سلسله
ا ع ولا ا ولا ع سلسله سكرسكر سلم ا ع
لم كار لم سلسله ولا اسلام سلسله
ا ولا ولا ع سلسله سكرسكر ن سلم
ولا ولا ع سلسله سكرسكر ن سلم
ولا ولا ع سلسله سكرسكر ن سلم

ચન્દ્રસમ ચકોર જોવીને ચમકીને ચમત્કાર ચમત્કાર
ચકોર જોવીને ચમકીને ચમત્કાર ચમત્કાર ચમત્કાર
ચમત્કાર ચમત્કાર

ઉપાધિનું નામ કામ કરે ! કોઈ કહ્યું જ નથી કે તારે ઉપાધિ રાખવી. ઉપાધિ રાખવી કે ન રાખવી એ તારી મરજીની વાત છે. ઉપાધિ રાખવી હોય તો તારે ઉપાધિ પ્રમાણે વર્તવું પડે. ઉપાધિ ન રાખવી હોય તો ઉપાધિ પ્રમાણે વર્તવું ન પડે. ઉપાધિ રાખવી કે ન રાખવી એ તારી મરજીની વાત છે. ઉપાધિ રાખવી હોય તો ઉપાધિ પ્રમાણે વર્તવું પડે. ઉપાધિ ન રાખવી હોય તો ઉપાધિ પ્રમાણે વર્તવું ન પડે. ઉપાધિ રાખવી કે ન રાખવી એ તારી મરજીની વાત છે. ઉપાધિ રાખવી હોય તો ઉપાધિ પ્રમાણે વર્તવું પડે. ઉપાધિ ન રાખવી હોય તો ઉપાધિ પ્રમાણે વર્તવું ન પડે. ઉપાધિ રાખવી કે ન રાખવી એ તારી મરજીની વાત છે. ઉપાધિ રાખવી હોય તો ઉપાધિ પ્રમાણે વર્તવું પડે. ઉપાધિ ન રાખવી હોય તો ઉપાધિ પ્રમાણે વર્તવું ન પડે. ઉપાધિ રાખવી કે ન રાખવી એ તારી મરજીની વાત છે. ઉપાધિ રાખવી હોય તો ઉપાધિ પ્રમાણે વર્તવું પડે. ઉપાધિ ન રાખવી હોય તો ઉપાધિ પ્રમાણે વર્તવું ન પડે. ઉપાધિ રાખવી કે ન રાખવી એ તારી મરજીની વાત છે. ઉપાધિ રાખવી હોય તો ઉપાધિ પ્રમાણે વર્તવું પડે. ઉપાધિ ન રાખવી હોય તો ઉપાધિ પ્રમાણે વર્તવું ન પડે.

૧} (૧૦૬) કૃષ્ણ ભગવાન અર્જુનના જ સારથિ હતા ૐ
૧}

૨} અર્જુન ભગવાન તથા પોતાના ઉપર્યુક્ત બે સ્વરૂપ
૨} બતાવે છે કે સારથિ તરીકેનું કામ ૐ

૩} કરે છે તથા ઉપાસના કરનારનું કામ કરે છે તથા
૩} ઉપાસના કરનારનું કામ કરે છે તથા

૪} ઉપાસના કરનારનું કામ કરે છે ૐ ભગવાન
૪} પોતાના ઉપાસકોનું કામ કરે છે

૫} ઉપાસકોનું કામ કરે છે ૐ ૧૨૬ ૐ ભગવાન
૫} ઉપાસકોનું કામ કરે છે

૬} પોતાના ઉપાસકોનું કામ કરે છે ૐ ભગવાન
૬} પોતાના ઉપાસકોનું કામ કરે છે

૭} પોતે ઉપાસના કરે છે ૐ ભગવાન પોતે
૭} પોતે ઉપાસના કરે છે

૮} ૧ ઉપાસના કરનારનું કામ કરે છે ૐ ૧ ભગવાન
૮} ૧ ઉપાસના કરનારનું કામ કરે છે

૯} ૧ ઉપાસના જો પોતાનો ઉપાસકોનું કામ ન કરે
૯} ૧ ઉપાસના જો પોતાનો ઉપાસકોનું કામ ન કરે

ભગવાન પોતે જે જે પ્રકારે ઉપાસના કરે છે ૐ
ભગવાન પોતે જે જે પ્રકારે ઉપાસના કરે છે

ઉપાસકોનું કામ કરવા માટે ઉપાસકને જે જે પ્રકારે
ઉપાસકોનું કામ કરવા માટે ઉપાસકને જે જે પ્રકારે

૫} ઉપાસના કરવાનું કહે છે ૐ ૧૨૬ ૧ ભગવાન પોતે
૫} ઉપાસના કરવાનું કહે છે ૐ ૧૨૬ ૧ ભગવાન પોતે

૪} પોતાના ઉપાસકોનું કામ કરે છે ૐ ભગવાન
૪} પોતાના ઉપાસકોનું કામ કરે છે

૩} જે જે પ્રકારે ઉપાસના કરવા કહ્યું ૧ ભગવાન પોતે
૩} જે જે પ્રકારે ઉપાસના કરવા કહ્યું ૧ ભગવાન પોતે

૨} ભગવાન ઉપાસકોનું કામ કરે છે ૐ ભગવાન
૨} ભગવાન ઉપાસકોનું કામ કરે છે

૧} (૧૦૬) કૃષ્ણ ભગવાન અર્જુનના જ સારથિ હતા ૐ
૧}

૪. ૧) આગ્યે પેહલવી ફેકરો ઇ. તે. વાલી નકલમાં નજર ચુકથી લખાયલો નથી.

مدحتسرای مدایح و کارپردای مفاخر و مناقب
سخن ۞ ا لله ملکیست فایز مهدی رفیع اکبر
قدیم مکرم ا لله او را مؤید و مظفر دارد
و بر دشمنان دین و دولت و اعدای ملت
و ملک خود مسلط و مستولی گرداند ۞ ا
و بر کسانی که در مقابله و مقاتله او
و ملک او بر خیزند و بشورند و بستیزند
و بر ضدیت و مخالفت او قیام و اقدام
نمایند ۞ ا و بر دشمنان دین و دولت
و ملک او و بر کسانی که در مقابله و
مقاتله

۶ ۹ } ﻣﺮﺩﻣﺎﻥ ﺑﺮﺩﺍﺭ ﻣﻬﺮﺑﺎﻥ ﺑﻮﺩﻧﺪ ۞ ﻭﺍﻧﺪ
ﺍﻧﺪ ۱ ﻛﻪ ﻗﻮﻡ ﺑﺴﻴﺎﺭ ﺩﺍﺷﺘﻨﺪ ۱ ﺗ
ﺍﻧﺪ ﻛﻪ ﺩﺭ ﺷﻬﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﻣﻴﺮﻓﺘﻨﺪ ﻭ ﺑﺎﺯ
۵ ۷ } ﻣﻴﺮﻓﺖ ۱ ﺍﻧﺪﻙ ﺑﺎﺯﻣﺎﻧﺪﻩ ﺑﻮﺩ ۱ ﺑﺮﺩ ۱ ﻣﺪﺗﻲ ۞
ﻣﻴﺴﺮ ﻣﻲ ﺷﺪ ﺗﺎ ﺁﻥ ۱ ﻭﻗﺖ ۱ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺩﺭ
۸ ۴ } ﺭﺍﻩ ﻣﻲ ﻛﺮﺩﻧﺪ ﺑﺮ ۱ ﺳﺘﻢ ﻛﺮﺩﻧﺪ ۞ ۱ ﻛﻪ ﻣﻲ
ﺍﻧﺪﻳﺸﻴﺪ ﺭﺍﻩ ﻣﻲ ﺭﻓﺘﻨﺪ ﺭﺍﻩ ﺩﻳﮕﺮ ۹ ۱ ﻣﻴﺎﻧﻪ ﺭ
ﺍﻧﺪﻳﺸﻴﺪ ﺭﺍﻩ ﻣﻲ ﺭﻓﺘﻨﺪ ﺭﺍﻩ ﺳﻮﻡ ۹ ۱ ﺍﻧﺪﻳﺸﻪ ﺭ
ﺍﻧﺪﻳﺸﻴﺪ ﺭﺍﻩ ﻣﻲ ﺭﻓﺘﻨﺪ ۹ ۹ ۱ ﺭﻓﺘﻦ ﺭﺍﻩ ﺩﻳﮕﺮ
۱۰ ۳ } ﻣﻴﺎﻧﻪ ﺭ ﺭﺍﻩ ﻣﻲ ﺭﻓﺘﻨﺪ ﺗﺎ ﺑﻪ ﻛﻮﻩ ﺭﺳﻴﺪﻧﺪ ۞ ۱ ﺭﻓﺘﻦ
ﺭﺍﻩ ﻣﻲ ﺭﻓﺘﻨﺪ ﺗﺎ ﺑﻪ ﺳﺮ ﺁﻥ ﻛﻮﻩ ﺭﺳﻴﺪﻧﺪ ﻭ ﺑﺮ
ﻣﻴﺎﻧﻪ ﺭﺍﻩ ﻛﻮﻩ ﺑﻮﺩ ۱ ﺳﺘﻢ ﻛﺮﺩﻧﺪ ﺑﺮ ۱ ﻛﻪ ﻣﻲ
۱۱ ۲ } ﺭﻓﺘﻨﺪ ۱ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺑﺎﺯ ﻣﻲ ﺩﺍﺷﺘﻨﺪ ﺗﺎ ﺑﻪ ﺩﺭ
ﺷﻬﺮ ﺭﺳﻴﺪﻧﺪ ﻭ ﺩﺭ ﺷﻬﺮ ﺭﻓﺘﻦ ﺭﺍ ﻧﻤﻲ
۱۲ ۱ } ﺩﺍﺩﻧﺪ ﺗﺎ ﺁﻥ ﻛﻪ ﺑﺎ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﻮﺩ ﺑﻴﺮﻭﻥ ﺭﻓﺖ

ﻭ ﺑﻴﺎﻭﺭﺩ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ۞

۱۳ ۱ } (۴۰۴) ﺩﺭ ﻛﻮﻩ ﺍﻧﺪﻙ ﺍﻧﺪﻙ ﻣﺮﺩﻣﺎﻥ ﺑﻮﺩﻧﺪ

ﻣﻘﺪﺍﺭ ﺩﻭﻣﺪ ﺍﻧﺪﻙ ﺍﻧﺪﻙ ﻛﻪ ﺑﺎ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﻴﺎﻳﻨﺪ ۞
۱ ﺍﻧﺪﻙ ۱ ﻣﺮﺩﻣﺎﻥ ﺍﻧﺪﻙ ﻗﻮﻡ ۱ ﻛﻪ
ﺩﺭﺧﺖ ﺑﺴﻴﺎﺭ ﻛﻤﻴﺎﺏ ﻣﻲ ﺷﺪ ۱ ﻛﻪ
۱۴ ۳ } ﺭﺍﻩ ﻣﻲ ﺭﻓﺘﻨﺪ ﺗﺎ ﺑﻪ ﻛﻮﻩ ﺭﺳﻴﺪﻧﺪ ۞ ﻭﻗﺘﻲ ﺭﺍ
۱ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﻣﻲ ﺭﻓﺘﻨﺪ ﺭﺍ ﻣﻲ ﺩﻳﺪﻧﺪ ۱ ﻗﻮﻡ ۱
ﺩﻳﺪﻧﺪ ﻣﻲ ﺭﻓﺘﻨﺪ ﺭﺍ ﻣﻲ ﺩﻳﺪﻧﺪ ۱ ﺍﻧﺪﻙ

ا کوهدا ا تق هدا ه-ها ۵ههاهه ا ده-ههههه
ههدا ا-ها ههههه ا ههههههها ا ههههها ا ههدا
ا ههه ا ههههها ههدا ههها ههها ههههها ههها
ههههه ههها ا هها ا ههه ههها ههها ههها ا
ههههه ههها ها ههها ههها ها ههههه ههها
ههههها ههها ههها ههها ههها ههها ههها
ههههها ههها ههها ههها ههها ههها ههها
ههههها ههها ههها ههها ههها ههها

ﷺ بعد از حمد و ثنای الٰهی و درود بر رسول پناه
و آل و اصحاب او که هر یک از ایشان ستاره
روشن و چراغ تابان بودند و بر تابعان و پیروان
ایشان تا روز رستخیز و قیامت که ایشان
{ 2 2 } سرمایه اهل سعادت و نیکبختی اند و بر
{ 1 1 } (۴۰۲) همه دارندگان قلم و دانندگان
سخن و نویسندگان

ﷺ چنین گوید بنده ضعیف و راجی عفو و
رحمت سبحانی و ربانی عبد الله بن عبد الله
الطائی الحاتمی که چون بعضی از دوستان
مخلص و یاران مشفق و برادران موافق
و همدمان مصاحب و همراهان مرافق
که هر یک از ایشان بر ضمیر منیر و خاطر
خطیر این ضعیف واقف و بر احوال و
{ 3 3 } اطوار و اقوال و افعال او عارف و
مطلع اند و بر عجز و قصور و نقص و
فتور او آگاه و خبیر و بر عیوب و
معایب او بینا و بصیر اند و بر

۱۹ ۱۸ ۱۷ ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

(۱۰۴) ۞ ۱۰۴ ۞ ۱۰۴ ۞ ۱۰۴

૧૨૮૮ [૧૧૬૬] ૧ ૨૯૬૬૬૬ ૭૬૬૬૬ ૧ ૭૬૬૬ ૬૬ ૬૬૬૬
૬૭૬૬૬ ૬૬૬ ૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬ ૧ ૬ ૧૬૬૬ ૬૬૬૬
૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૧૬૬૬૬ ૧૬૬૬૬૬ ૧ ૬૬૬૬૬૬૬૬
૬૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬૬૬૬

મનમાં બનાવ કોબાર કોબા કોબા કોબા કે કોબા કોબા
બને બનાવ બનાવ બનાવ કોબા કોબા કોબા બનાવ
બ બને બનાવ બનાવ બ કોબા કોબા કોબા કે કોબા
મુબારક છે બનાવ બનાવ કોબા કોબા કોબા કોબા
કોબા કોબા કોબા કોબા કોબા કોબા કોબા કોબા
બનાવ બનાવ બનાવ બનાવ બનાવ બનાવ બનાવ

{1 / ۱} (۴۰۰) ہم سلوم ہوا کہ ہمارے ہندوستان کے [illegible] ہیں
ا [illegible] ا [illegible] ا [illegible] ا [illegible]
ہوں ۔ اور [illegible] ا [illegible] ا [illegible] ا [illegible]

{2 / ۲} [illegible] ہوا کہ [illegible] کوک کو [illegible] ہوئے [illegible]
[illegible] ا [illegible] کوک کو [illegible] ہوئے [illegible]
[illegible] ہوا [illegible] ہوا [illegible] ہوا [illegible]

{3 / ۳} ا [illegible] ہوئے [illegible] ہوئے [illegible] ہوئے [illegible]
[illegible] ا [illegible] ا [illegible] ا [illegible] ا [illegible]
[illegible] ہوا [illegible] ہوا [illegible] ہوا [illegible]

{4-5 / ۴-۵} ا [illegible] ہوا [illegible] ہوا [illegible] ہوا [illegible]

{6 / ۶} ا [illegible] ہوا [illegible] ہوا [illegible] ہوا [illegible]

{7 / ۷} [illegible] ہوا [illegible] ہوا [illegible] ہوا [illegible]

{8 / ۸} [illegible] ہوا [illegible] ہوا [illegible] ہوا [illegible]

{9 / ۹} [illegible] ہوا [illegible] ہوا [illegible] ہوا [illegible]

{10 / ۱۰} [illegible] ہوا [illegible] ہوا [illegible] ہوا [illegible]

ترجمهٔ مناجات ۞

۱ ستایش مر ترا را ۱ بار خدایا ۲ تو ۱ زنده ۱ و
پاینده ۱ و نگاهدار ۱ و بار برنده ۱ و بخشنده
و آمرزنده ۱ و مر ترا را ست ۱ ملک ۱ و
ملکوت ۱ و ترا را ست ۱ کبریا ۱ و عظمت ۱ و
ترا را ست ۱ آفرینش ۱ و فرمان ۱ و ترا را ست
۱ نعمت ۱ و نیکویی ۱ و ترا را ست ۱ ثنا ۱ و
ستایش ۱ و ترا را ست ۱ بزرگواری ۱ و بلندی
۱ و ترا را ست ۱ توانگری ۱ و بی نیازی ۱ و
ترا را ست ۱ بخشش ۱ و نیکی ۱ و ترا را ست
۱ خوبی ۱ و زیبایی ۱ و ترا را ست ۱ بزرگی ۱
و بزرگواری ۱ و ترا را ست ۱ پادشاهی ۱ و
توانگری ۱ و ترا را ست ۱ بخشش ۱ و نیکی ۱
و ترا را ست ۱ خوبی ۱ و زیبایی ۱ و ترا را ست
۱ بزرگی ۱ و بزرگواری ۱ و ترا را ست ۱ پادشاهی
۱ و توانگری ۱ و بی نیازی ۱ و ترا را ست ۱
بخشش ۱ و نیکی ۱ و ترا را ست ۱ خوبی ۱ و
زیبایی ۱ و ترا را ست ۱ بزرگی ۱ و بزرگواری
۱ و ترا را ست ۱ پادشاهی ۱ و توانگری ۱ و
بی نیازی

{1
૧} (૩૯૬) ૫૬ ભવ્યાત્ મોક્ષમાં જવાને યોગ્ય ભવ્યો,

{1
૧} ભવ્યોમાં ૧ જીવો અભવ્યોમાં નહીં ૨૫૦

{2
૨} ભવ્યો છે એમાં જીવાત્ મોક્ષમાં જવાને યોગ્ય

{3
૩} એવાનું છે ૧૬૪ ૫૦ ૧ ભવ્યોનું ૫૦ ૫૦૦ ૫૦ ૫૦૦ ૫૦ ૫૦૦

ગામ જ દક્ષિ ખમા ગામજાદીમ જ ગામ ચાલ્યા
ગામજાદીમ જ ગામ ચાલ્ય

૪-૫ ॥ ૧૯૨૧ ॥ ૧૯૨૧ ॥ ૧૯૨૧

۱ ۳ ۳ ۱ ۱ ۱

૯ ૫ ૧ ૫ ૧ ૫ ૧

ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે જે ગુણકારો આવે તેમને પોતપોતાના ભાજકોથી ભાગતાં જે જે શેષ વધે તે તે ગુણકારોને તે તે ભાજકોથી ગુણતાં જે જે ગુણનફળો આવે તે સર્વનો સરવાળો કરતાં જે સંખ્યા આવે તેમાંથી ગુણ્યને ગુણતાં જે સંખ્યા આવે તેને બાદ કરતાં જે બાકી રહે તે ગુણ્યને ગુણ

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰

۴۸ ۴۹ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰

ابدیصمدیہ ا صمد سلا ۴ ہدیہ مد ہلمعہ
مسلم مجلس مسلم ہلمعہ ا ہمہ
ہمد ہلمعہ مہمہ صمد ہلمعہ ابدیصا ہلمعہ
{۱ ۲} (۳۹۲) مہ ہمد ہمہ ۴ ہلمعہ ا کہ ہمہ

ہلمعہ ۴ ہمد مہلمعہ ۴ ابدیصا ہمہ
{۳ ۴} ہمد ۴ مہمدہلمعہ صمد ہلمعہ ابدیصا
ا ہ صمد ابدیصمد ہمہ مجلس ہلمعہ
{۱ ۲} سلا ابدیصمد ہمہ صمدہلمعہ کہ ہلمعہ

ابدیصمدیہ ۴ ا صمد سلا ۴ ہدیہ مد ہلمعہ
مسلم مجلس مسلم ہلمعہ ا ہمہ
ہمد ہلمعہ مہمہ صمد ہلمعہ ابدیصا ہلمعہ
ہمد ۴ مہمدہلمعہ صمد ہلمعہ ابدیصا
ا ہ صمد ابدیصمد ہمہ مجلس ہلمعہ

૫-૬-૨ ૩૨૬૩૫ ॐ । ૬૭૬૬૫૬૫ (૫-૬-૨ ૬૭૬૬૩૬૫૬૫[1]) ॐ
૨૬૩૫૬ ॐ । ૨૬૩૫ ૨૬૩૫૬ ૫-૬-૨ ૬૫૬૬૫ ૬૭૬૬૫૬૨ ॐ
૬૫૬૬૫૬૫-૬૫૬૫ ૫-૬-૨ ૬૨ ॐ ૬૬૬૩ ૨૬૩૫૬ ૫-૬-૨ ૧૬૬
૬૫૬૫ ૫-૬-૨ ૧૬૭૬૩ ૬૫૬૫ ૫-૬-૨ ૬૬૩ ૬૩૬૫ ૫-૬-૨ ૩૬૩૩
૬૫૬૫ ૬૬

ترجمهٔ اسماعیل بن ابوالقاسم بن ابوالقاسم بن
۵ } محمد بن ابوالقاسم بن ابی یعقوب ۞ ۱ محمد
۴ } بن ابوالقاسم ۞ اسماعیل بن ابوالقاسم بن
۳ } محمد بن ابوالقاسم ۞ ابوالقاسم بن ابوالقاسم
بن محمد بن ابوالقاسم بن ابی یعقوب اسماعیل
۲ } بن ابوالقاسم بن ابی یعقوب ۞ ابوالقاسم بن
۱ } ابوالقاسم بن ابی یعقوب ۞ ابوالقاسم بن ابی
یعقوب ۱ ابوالقاسم بن ابی یعقوب ۱ ابوالقاسم
بن ابی یعقوب ۱ ابوالقاسم بن ابی یعقوب ۱
ابوالقاسم بن ابی یعقوب ۱

(٣٩٠) مع الجماعة ١ فيصلي بهم ١ ويصلي بهم ١ ٩ ١

مع الجماعة ﴿ ١٢ ﴾

٢ ٢ ويصلي خلف إمام يقرأ ١ ويصلي خلف من لا يقرأ ١ ٢ ٢

٣ ٣ ويقف إذا قال الإمام ١ ﴿ ويقف إذا ركع ١ ويقف إذا

قال سمع الله لمن حمده ١ ويقول ربنا ولك الحمد ﴿

٤ ٤ ويقول إذا سجد ١ ويقول إذا رفع رأسه من السجود ١ ويقول

إذا رفع رأسه من الركوع ١ ويقول إذا رفع رأسه من

السجود ١ ويقول إذا قام من الركعتين ١ ويقول

٥ ٥ ١ ﴿ سمع الله لمن حمده ١ ويقول إذا قام من الركعتين

١ ويقول إذا رفع رأسه من الركوع ١ ويقول إذا رفع

٦ ٦ رأسه من السجود ١ ويقول إذا سجد ١ ويقول إذا

٧ ٧ ﴿ مع الجماعة ١ ويقول إذا ركع ١ ويقول إذا

٨ ٨ ١ ويقول إذا قام من الركعتين ١ ويقول إذا رفع

٩ ٩ رأسه من السجود ١ ويقول إذا سجد ١ ويقول إذا

۞ الحمد لله الذي خلق السماوات
والارض وجعل الظلمات والنور ثم
الذين كفروا بربهم يعدلون هو الذي
خلقكم من طين ثم قضى اجلا واجل
مسمى عنده ثم انتم تمترون ۞ وهو
الله في السموات وفي الارض يعلم
سركم وجهركم ويعلم ما تكسبون
وما تاتيهم من اية من ايات ربهم
الا كانوا عنها معرضين فقد كذبوا
بالحق لما جاءهم فسوف ياتيهم
انبؤا ما كانوا به يستهزءون ۞
الم يروا كم اهلكنا من قبلهم من
قرن مكناهم في الارض ما لم نمكن
لكم وارسلنا السماء عليهم مدرارا
وجعلنا الانهار تجري من تحتهم
فاهلكناهم بذنوبهم وانشانا من
بعدهم قرنا آخرين ۞ ولو نزلنا
عليك كتابا في قرطاس فلمسوه
بايديهم لقال الذين كفروا ان هذا

(٣٨٩) مح سر سر ـمدرسه اح وح انعامیه علوم ادبیه ۱
مدرسه مجاهدیه ح اعلاء اله ـه ولی ۞
ـدیه ـه ولی اسلامیه وطنیه مدرسه مح انعامیه ادبیه ۱
ـه ولی اسلامیه ح ولی مدرسه ـه ولی ۞ ۱ ۲
مح سر سر ـمدرسه اح وح انعامیه علوم ادبیه ۱
ـه ولی اسلامیه ح ولی مدرسه ـه ولی ۞ ۱ ۳
ـه ولی اسلامیه ح ولی مدرسه ـه ولی ۞ ۱ ۴
ـه ولی اسلامیه ح ولی مدرسه ـه ولی ۞ ۱ ۵
ـه ولی اسلامیه ح ولی مدرسه ـه ولی ۞ ۱ ۶
ـه ولی اسلامیه ح ولی مدرسه ـه ولی ۞ ۱ ۷
ـه ولی اسلامیه ح ولی مدرسه ـه ولی ۞ ۱ ۸
ـه ولی اسلامیه ح ولی مدرسه ـه ولی ۞ ۱ ۹
ـه ولی اسلامیه ح ولی مدرسه ـه ولی ۞ ۱ ۱۰

{1
૧} (૩૪૪) ૐ સરૂ કામા । વાર અનાદામા

ૐ ઇલા ૫૨ ૫૨ ૫૨ ૐ

{2
૨} ૫મા અનાદામા વાર સામ્ય કર ઉમા
૫૨૫૨ ૫૨ ૫૨ । ૫૨૫ । ૫૨૫ । ૫૨૫

(٣٨٧) في اقوال متعلقة بالدار عن عن
١ }

في الدار ان ﴿

---

٢ } ١ وعندهم في عاملهم اقوال اخرى لهم
فيها ان عندهم ان عن عن عن عن عن
ان عن عن عن عن عن عن عن عن عن
عن عن عن عن عن عن عن عن عن
عن عن عن عن عن عن عن عن عن

فائدہ ۞

۱ مہ- تہ-تہ-مہ-مہ ہدہ ہدہ ہد

ولما عزم على السفر عين عبد الله بن عامر بن كريز وعبيد الله بن العباس بن عبد المطلب وأمرهما أن يسيرا بالناس حتى يقدم عليهما وأمر عبد الله بن عامر أن يصلي بالناس وأمر عبيد الله بن العباس أن يسير بالأموال ويقسمها في طريقه بين من يمر به من المسلمين ثم قال يا أهل العراق إنما خرجت إليكم لما كتبتم إلي وزعمتم أن السنة قد أميتت وأن البدعة قد ظهرت وأن الحق قد عفي أثره فلما قدمت عليكم رأيت أمرا أنكرته وأنكره جماعة المسلمين ورأيت أن الذي أحدث ذلك قد أمن العقوبة فاستخف بالحرمة وأخذ بالظنة وعمل بالهوى وأيم الله لئن بقيت لكم لأردن عليكم أمركم الذي عرفتموه إن شاء الله تعالى ثم نزل فدخل منزله وأقبل الناس يدخلون عليه فيسلمون عليه ويودعونه ويدعون له بالسلامة ويقولون له أصلحك الله ما أحسن ما صنعت بنا وأقمت فينا وأخذت لنا وأعطيت منا وأحسنت إلينا فجزاك الله خيرا وأثابك الجنة وأعظم أجرك وأحسن ثوابك وأكرم مآبك وأنت يا أمير المؤمنين فزادك الله خيرا وأعانك على كل بر وتقوى وأصلح لك الرعية وأصلح بك وأقر عينك في الدنيا والآخرة وأنت يا أمير المؤمنين فأحسن الله جزاءك وأعظم أجرك وأكرم مآبك

ا ۱۷۱۱ دهلی ۵۳۵ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۷۱۱۱۱۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱
۶ ۶ ۱۷۱۱ دهلی ۱۱۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱
۸ ۷ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱
۱۰ ۹ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱
۵ ۴ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱
۳ ۲ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱

۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱
۲ ۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱
۴ ۳ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱
۶ ۵ ۱۷۱۱ ۱۷۱۱ ۱۷

ત્યારે તેમને કહેવા ૭ ૧ લાગ્યા જે ૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦ ૧૦૧ ૧૦૨ ૧૦૩ ૧૦૪ ૧૦૫ ૧૦૬ ૧૦૭ ૧૦૮ ૧૦૯ ૧૧૦ ૧૧૧ ૧૧૨ ૧૧૩ ૧૧૪ ૧૧૫ ૧૧૬ ૧૧૭ ૧૧૮ ૧૧૯ ૧૨૦ ૧૨૧ ૧૨૨ ૧૨૩ ૧૨૪ ૧૨૫ ૧૨૬ ૧૨૭ ૧૨૮ ૧૨૯ ૧૩૦ ૧૩૧ ૧૩૨ ૧૩૩ ૧૩૪ ૧૩૫ ૧૩૬ ૧૩૭ ૧૩૮ ૧૩૯ ૧૪૦ ૧૪૧ ૧૪૨ ૧૪૩ ૧૪૪ ૧૪૫ ૧૪૬ ૧૪૭ ૧૪૮ ૧૪૯ ૧૫૦ ૧૫૧ ૧૫૨ ૧૫૩ ૧૫૪ ૧૫૫ ૧૫૬ ૧૫૭ ૧૫૮ ૧૫૯ ૧૬૦ ૧૬૧ ૧૬૨ ૧૬૩ ૧૬૪ ૧૬૫ ૧૬૬ ૧૬૭ ૧૬૮ ૧૬૯ ૧૭૦ ૧૭૧ ૧૭૨ ૧૭૩ ૧૭૪ ૧૭૫ ૧૭૬ ૧૭૭ ૧૭૮ ૧૭૯ ૧૮૦ ૧૮૧ ૧૮૨ ૧૮૩ ૧૮૪ ૧૮૫ ૧૮૬ ૧૮૭ ૧૮૮ ૧૮૯ ૧૯૦ ૧૯૧ ૧૯૨ ૧૯૩ ૧૯૪ ૧૯૫ ૧૯૬ ૧૯૭ ૧૯૮ ૧૯૯ ૨૦૦ ૨૦૧ ૨૦૨ ૨૦૩ ૨૦૪ ૨૦૫ ૨૦૬ ૨૦૭ ૨૦૮ ૨૦૯ ૨૧૦ ૨૧૧ ૨૧૨ ૨૧૩ ૨૧૪ ૨૧૫ ૨૧૬ ૨૧૭ ૨૧૮ ૨૧૯ ૨૨૦ ૨૨૧ ૨૨૨ ૨૨૩ ૨૨૪ ૨૨૫ ૨૨૬ ૨૨૭ ૨૨૮ ૨૨૯ ૨૩૦ ૨૩૧ ૨૩૨ ૨૩૩ ૨૩૪ ૨૩૫ ૨૩૬ ૨૩૭ ૨૩૮ ૨૩૯ ૨૪૦ ૨૪૧ ૨૪૨ ૨૪૩ ૨૪૪ ૨૪૫ ૨૪૬ ૨૪૭ ૨૪૮ ૨૪૯ ૨૫૦ ૨૫૧ ૨૫૨ ૨૫૩ ૨૫૪ ૨૫૫ ૨૫૬ ૨૫૭ ૨૫૮ ૨૫૯ ૨૬૦ ૨૬૧ ૨૬૨ ૨૬૩ ૨૬૪ ૨૬૫ ૨૬૬ ૨૬૭ ૨૬૮ ૨૬૯ ૨૭૦ ૨૭૧ ૨૭૨ ૨૭૩ ૨૭૪ ૨૭૫ ૨૭૬ ૨૭૭ ૨૭૮ ૨૭૯ ૨૮૦ ૨૮૧ ૨૮૨ ૨૮૩ ૨૮૪ ૨૮૫ ૨૮૬ ૨૮૭ ૨૮૮ ૨૮૯ ૨૯૦ ૨૯૧ ૨૯૨ ૨૯૩ ૨૯૪ ૨૯૫ ૨૯૬ ૨૯૭ ૨૯૮ ૨૯૯ ૩૦૦ ૩૦૧ ૩૦૨ ૩૦૩ ૩૦૪ ૩૦૫ ૩૦૬ ૩૦૭ ૩૦૮ ૩૦૯ ૩૧૦ ૩૧૧ ૩૧૨ ૩૧૩ ૩૧૪ ૩૧૫ ૩૧૬ ૩૧૭ ૩૧૮ ૩૧૯ ૩૨૦ ૩૨૧ ૩૨૨ ૩૨૩ ૩૨૪ ૩૨૫ ૩૨૬ ૩૨૭ ૩૨૮ ૩૨૯ ૩૩૦ ૩૩૧ ૩૩૨ ૩૩૩ ૩૩૪ ૩૩૫ ૩૩૬ ૩૩૭ ૩૩૮ ૩૩૯ ૩૪૦ ૩૪૧ ૩૪૨ ૩૪૩ ૩૪૪ ૩૪૫ ૩૪૬ ૩૪૭ ૩૪૮ ૩૪૯ ૩૫૦ ૩૫૧ ૩૫૨ ૩૫૩ ૩૫૪ ૩૫૫ ૩૫૬ ૩૫૭ ૩૫૮ ૩૫૯ ૩૬૦ ૩૬૧ ૩૬૨ ૩૬૩ ૩૬૪ ૩૬૫ ૩૬૬ ૩૬૭ ૩૬૮ ૩૬૯ ૩૭૦ ૩૭૧ ૩૭૨ ૩૭૩ ૩૭૪ ૩૭૫ ૩૭૬ ૩૭૭ ૩૭૮ ૩૭૯ ૩૮૦ ૩૮૧ ૩૮૨ ૩૮૩ ૩૮૪ ૩૮૫ ૩૮૬ ૩૮૭ ૩૮૮ ૩૮૯ ૩૯૦ ૩૯૧ ૩૯૨ ૩૯૩ ૩૯૪ ૩૯૫ ૩૯૬ ૩૯૭ ૩૯૮ ૩૯૯ ૪૦૦ ૪૦૧ ૪૦૨ ૪૦૩ ૪૦૪ ૪૦૫ ૪૦૬ ૪૦૭ ૪૦૮ ૪૦૯ ૪૧૦ ૪૧૧ ૪૧૨ ૪૧૩ ૪૧૪ ૪૧૫ ૪૧૬ ૪૧૭ ૪૧૮ ૪૧૯ ૪૨૦ ૪૨૧ ૪૨૨ ૪૨૩ ૪૨૪ ૪૨૫ ૪૨૬ ૪૨૭ ૪૨૮ ૪૨૯ ૪૩૦ ૪૩૧ ૪૩૨ ૪૩૩ ૪૩૪ ૪૩૫ ૪૩૬ ૪૩૭ ૪૩૮ ૪૩૯ ૪૪૦ ૪૪૧ ૪૪૨ ૪૪૩ ૪૪૪ ૪૪૫ ૪૪૬ ૪૪૭ ૪૪૮ ૪૪૯ ૪૫૦ ૪૫૧ ૪૫૨ ૪૫૩ ૪૫૪ ૪૫૫ ૪૫૬ ૪૫૭ ૪૫૮ ૪૫૯ ૪૬૦ ૪૬૧ ૪૬૨ ૪૬૩ ૪૬૪ ૪૬૫ ૪૬૬ ૪૬૭ ૪૬૮ ૪૬૯ ૪૭૦ ૪૭૧ ૪૭૨ ૪૭૩ ૪૭૪ ૪૭૫ ૪૭૬ ૪૭૭ ૪૭૮ ૪૭૯ ૪૮૦ ૪૮૧ ૪૮૨ ૪૮૩ ૪૮૪ ૪૮૫ ૪૮૬ ૪૮૭ ૪૮૮ ૪૮૯ ૪૯૦ ૪૯૧ ૪૯૨ ૪૯૩ ૪૯૪ ૪૯૫ ૪૯૬ ૪૯૭ ૪૯૮ ૪૯૯ ૫૦૦ ૫૦૧ ૫૦૨ ૫૦૩ ૫૦૪ ૫૦૫ ૫૦૬ ૫૦૭ ૫૦૮ ૫૦૯ ૫૧૦ ૫૧૧ ૫૧૨ ૫૧૩ ૫૧૪ ૫૧૫ ૫૧૬ ૫૧૭ ૫૧૮ ૫૧૯ ૫૨૦ ૫૨૧ ૫૨૨ ૫૨૩ ૫૨૪ ૫૨૫ ૫૨૬ ૫૨૭ ૫૨૮ ૫૨૯ ૫૩૦ ૫૩૧ ૫૩૨ ૫૩૩ ૫૩૪ ૫૩૫ ૫૩૬ ૫૩૭ ૫૩૮ ૫૩૯ ૫૪૦ ૫૪૧ ૫૪૨ ૫૪૩ ૫૪૪ ૫૪૫ ૫૪૬ ૫૪૭ ૫૪૮ ૫૪૯ ૫૫૦ ૫૫૧ ૫૫૨ ૫૫૩ ૫૫૪ ૫૫૫ ૫૫૬ ૫૫૭ ૫૫૮ ૫૫૯ ૫૬૦ ૫૬૧ ૫૬૨ ૫૬૩ ૫૬૪ ૫૬૫ ૫૬૬ ૫૬૭ ૫૬૮ ૫૬૯ ૫૭૦ ૫૭૧ ૫૭૨ ૫૭૩ ૫૭૪ ૫૭૫ ૫૭૬ ૫૭૭ ૫૭૮ ૫૭૯ ૫૮૦ ૫૮૧ ૫૮૨ ૫૮૩ ૫૮૪ ૫૮૫ ૫૮૬ ૫૮૭ ૫૮૮ ૫૮૯ ૫૯૦ ૫૯૧ ૫૯૨ ૫૯૩ ૫૯૪ ૫૯૫ ૫૯૬ ૫૯૭ ૫૯૮ ૫૯૯ ૬૦૦ ૬૦૧ ૬૦૨ ૬૦૩ ૬૦૪ ૬૦૫ ૬૦૬ ૬૦૭ ૬૦૮ ૬૦૯ ૬૧૦ ૬૧૧ ૬૧૨ ૬૧૩ ૬૧૪ ૬૧૫ ૬૧૬ ૬૧૭ ૬૧૮ ૬૧૯ ૬૨૦ ૬૨૧ ૬૨૨ ૬૨૩ ૬૨૪ ૬૨૫ ૬૨૬ ૬૨૭ ૬૨૮ ૬૨૯ ૬૩૦ ૬૩૧ ૬૩૨ ૬૩૩ ૬૩૪ ૬૩૫ ૬૩૬ ૬૩૭ ૬૩૮ ૬૩૯ ૬૪૦ ૬૪૧ ૬૪૨ ૬૪૩ ૬૪૪ ૬૪૫ ૬૪૬ ૬૪૭ ૬૪૮ ૬૪૯ ૬૫૦ ૬૫૧ ૬૫૨ ૬૫૩ ૬૫૪ ૬૫૫ ૬૫૬ ૬૫૭ ૬૫૮ ૬૫૯ ૬૬૦ ૬૬૧ ૬૬૨ ૬૬૩ ૬૬૪ ૬૬૫ ૬૬૬ ૬૬૭ ૬૬૮ ૬૬૯ ૬૭૦ ૬૭૧ ૬૭૨ ૬૭૩ ૬૭૪ ૬૭૫ ૬૭૬ ૬૭૭ ૬૭૮ ૬૭૯ ૬૮૦ ૬૮૧ ૬૮૨ ૬૮૩ ૬૮૪ ૬૮૫ ૬૮૬ ૬૮૭ ૬૮૮ ૬૮૯ ૬૯૦ ૬૯૧ ૬૯૨ ૬૯૩ ૬૯૪ ૬૯૫ ૬૯૬ ૬૯૭ ૬૯૮ ૬૯૯ ૭૦૦ ૭૦૧ ૭૦૨ ૭૦૩ ૭૦૪ ૭૦૫ ૭૦૬ ૭૦૭ ૭૦૮ ૭૦૯ ૭૧૦ ૭૧૧ ૭૧૨ ૭૧૩ ૭૧૪ ૭૧૫ ૭૧૬ ૭૧૭ ૭૧૮ ૭૧૯ ૭૨૦ ૭૨૧ ૭૨૨ ૭૨૩ ૭૨૪ ૭૨૫ ૭૨૬ ૭૨૭ ૭૨૮ ૭૨૯ ૭૩૦ ૭૩૧ ૭૩૨ ૭૩૩ ૭૩૪ ૭૩૫ ૭૩૬ ૭૩૭ ૭૩૮ ૭૩૯ ૭૪૦ ૭૪૧ ૭૪૨ ૭૪૩ ૭૪૪ ૭૪૫ ૭૪૬ ૭૪૭ ૭૪૮ ૭૪૯ ૭૫૦ ૭૫૧ ૭૫૨ ૭૫૩ ૭૫૪ ૭૫૫ ૭૫૬ ૭૫૭ ૭૫૮ ૭૫૯ ૭૬૦ ૭૬૧ ૭૬૨ ૭૬૩ ૭૬૪ ૭૬૫ ૭૬૬ ૭૬૭ ૭૬૮ ૭૬૯ ૭૭૦ ૭૭૧ ૭૭૨ ૭૭૩ ૭૭૪ ૭૭૫ ૭૭૬ ૭૭૭ ૭૭૮ ૭૭૯ ૭૮૦ ૭૮૧ ૭૮૨ ૭૮૩ ૭૮૪ ૭૮૫ ૭૮૬ ૭૮૭ ૭૮૮ ૭૮૯ ૭૯૦ ૭૯૧ ૭૯૨ ૭૯૩ ૭૯૪ ૭૯૫ ૭૯૬ ૭૯૭ ૭૯૮ ૭૯૯ ૮૦૦ ૮૦૧ ૮૦૨ ૮૦૩ ૮૦૪ ૮૦૫ ૮૦૬ ૮૦૭ ૮૦૮ ૮૦૯ ૮૧૦ ૮૧૧ ૮૧૨ ૮૧૩ ૮૧૪ ૮૧૫ ૮૧૬ ૮૧૭ ૮૧૮ ૮૧૯ ૮૨૦ ૮૨૧ ૮૨૨ ૮૨૩ ૮૨૪ ૮૨૫ ૮૨૬ ૮૨૭ ૮૨૮ ૮૨૯ ૮૩૦ ૮૩૧ ૮૩૨ ૮૩૩ ૮૩૪ ૮૩૫ ૮૩૬ ૮૩૭ ૮૩૮ ૮૩૯ ૮૪૦ ૮૪૧ ૮૪૨ ૮૪૩ ૮૪૪ ૮૪૫ ૮૪૬ ૮૪૭ ૮૪૮ ૮૪૯ ૮૫૦ ૮૫૧ ૮૫૨ ૮૫૩ ૮૫૪ ૮૫૫ ૮૫૬ ૮૫૭ ૮૫૮ ૮૫૯ ૮૬૦ ૮૬૧ ૮૬૨ ૮૬૩ ૮૬૪ ૮૬૫ ૮૬૬ ૮૬૭ ૮૬૮ ૮૬૯ ૮૭૦ ૮૭૧ ૮૭૨ ૮૭૩ ૮૭૪ ૮૭૫ ૮૭૬ ૮૭૭ ૮૭૮ ૮૭૯ ૮૮૦ ૮૮૧ ૮૮૨ ૮૮૩ ૮૮૪ ૮૮૫ ૮૮૬ ૮૮૭ ૮૮૮ ૮૮૯ ૮૯૦ ૮૯૧ ૮૯૨ ૮૯૩ ૮૯૪ ૮૯૫ ૮૯૬ ૮૯૭ ૮૯૮ ૮૯૯ ૯૦૦ ૯૦૧ ૯૦૨ ૯૦૩ ૯૦૪ ૯૦૫ ૯૦૬ ૯૦૭ ૯૦૮ ૯૦૯ ૯૧૦ ૯૧૧ ૯૧૨ ૯૧૩ ૯૧૪ ૯૧૫ ૯૧૬ ૯૧૭ ૯૧૮ ૯૧૯ ૯૨૦ ૯૨૧ ૯૨૨ ૯૨૩ ૯૨૪ ૯૨૫ ૯૨૬ ૯૨૭ ૯૨૮ ૯૨૯ ૯૩૦ ૯૩૧ ૯૩૨ ૯૩૩ ૯૩૪ ૯૩૫ ૯૩૬ ૯૩૭ ૯૩૮ ૯૩૯ ૯૪૦ ૯૪૧ ૯૪૨ ૯૪૩ ૯૪૪ ૯૪૫ ૯૪૬ ૯૪૭ ૯૪૮ ૯૪૯ ૯૫૦ ૯૫૧ ૯૫૨ ૯૫૩ ૯૫૪ ૯૫૫ ૯૫૬ ૯૫૭ ૯૫૮ ૯૫૯ ૯૬૦ ૯૬૧ ૯૬૨ ૯૬૩ ૯૬૪ ૯૬૫ ૯૬૬ ૯૬૭ ૯૬૮ ૯૬૯ ૯૭૦ ૯૭૧ ૯૭૨ ૯૭૩ ૯૭૪ ૯૭૫ ૯૭૬ ૯૭૭ ૯૭૮ ૯૭૯ ૯૮૦ ૯૮૧ ૯૮૨ ૯૮૩ ૯૮૪ ૯૮૫ ૯૮૬ ૯૮૭ ૯૮૮ ૯૮૯ ૯૯૦ ૯૯૧ ૯૯૨ ૯૯૩ ૯૯૪ ૯૯૫ ૯૯૬ ૯૯૭ ૯૯૮ ૯૯૯ ૧૦૦૦ ૧૦૦૧ ૧૦૦૨ ૧૦૦૩ ૧૦૦૪ ૧૦૦૫ ૧૦૦૬ ૧૦૦૭ ૧૦૦૮ ૧૦૦૯ ૧૦૧૦ ૧૦૧૧ ૧૦૧૨ ૧૦૧૩ ૧૦૧૪ ૧૦૧૫ ૧૦૧૬ ૧૦૧૭ ૧૦૧૮ ૧૦૧૯ ૧૦૨૦ ૧૦૨૧ ૧૦૨૨ ૧૦૨૩ ૧૦૨૪ ૧૦૨૫ ૧૦૨૬ ૧૦૨૭ ૧૦૨૮ ૧૦૨૯ ૧૦૩૦ ૧૦૩૧ ૧૦૩૨ ૧૦૩૩ ૧૦૩૪ ૧૦૩૫ ૧૦૩૬ ૧૦૩૭ ૧૦૩૮ ૧૦૩૯ ૧૦૪૦ ૧૦૪૧ ૧૦૪૨ ૧૦૪૩ ૧૦૪૪ ૧૦૪૫ ૧૦૪૬ ૧૦૪૭ ૧૦૪૮ ૧૦૪૯ ૧૦૫૦ ૧૦૫૧ ૧૦૫૨ ૧૦૫૩ ૧૦૫૪ ૧૦૫૫ ૧૦૫૬ ૧૦૫૭ ૧૦૫૮ ૧૦૫૯ ૧૦૬૦ ૧૦૬૧ ૧૦૬૨ ૧૦૬૩ ૧૦૬૪ ૧૦૬૫ ૧૦૬૬ ૧૦૬૭ ૧૦૬૮ ૧૦૬૯ ૧૦૭૦ ૧૦૭૧ ૧૦૭૨ ૧૦૭૩ ૧૦૭૪ ૧૦૭૫ ૧૦૭૬ ૧૦૭૭ ૧૦૭૮ ૧૦૭૯ ૧૦૮૦ ૧૦૮૧ ૧૦૮૨ ૧૦૮૩ ૧૦૮૪ ૧૦૮૫ ૧૦૮૬ ૧૦૮૭ ૧૦૮૮ ૧૦૮૯ ૧૦૯૦ ૧૦૯૧ ૧૦૯૨ ૧૦૯૩ ૧૦૯૪ ૧૦૯૫ ૧૦૯૬ ૧૦૯૭ ૧૦૯૮ ૧૦૯૯ ૧૧૦૦ ૧૧૦૧ ૧૧૦૨ ૧૧૦૩ ૧૧૦૪ ૧૧૦૫ ૧૧૦૬ ૧૧૦૭ ૧૧૦૮ ૧૧૦૯ ૧૧૧૦ ૧૧૧૧ ૧૧૧૨ ૧૧૧૩ ૧૧૧૪ ૧૧૧૫ ૧૧૧૬ ૧૧૧૭ ૧૧૧૮ ૧૧૧૯ ૧૧૨૦ ૧૧૨૧ ૧૧૨૨ ૧૧૨૩ ૧૧૨૪ ૧૧૨૫ ૧૧૨૬ ૧૧૨૭ ૧૧૨૮ ૧૧૨૯ ૧૧૩૦ ૧૧૩૧ ૧૧૩૨ ૧૧૩૩ ૧૧૩૪ ૧૧૩૫ ૧૧૩૬ ૧૧૩૭ ૧૧૩૮ ૧૧૩૯ ૧૧૪૦ ૧૧૪૧ ૧૧૪૨ ૧૧૪૩ ૧૧૪૪ ૧૧૪૫ ૧૧૪૬ ૧૧૪૭ ૧૧૪૮ ૧૧૪૯ ૧૧૫૦ ૧૧૫૧ ૧૧૫૨ ૧૧૫૩ ૧૧૫૪ ૧૧૫૫ ૧૧૫૬ ૧૧૫૭ ૧૧૫૮ ૧૧૫૯ ૧૧૬૦ ૧૧૬૧ ૧૧૬૨ ૧૧૬૩ ૧૧૬૪ ૧૧૬૫ ૧૧૬૬ ૧૧૬૭ ૧૧૬૮ ૧૧૬૯ ૧૧૭૦ ૧૧૭૧ ૧૧૭૨ ૧૧૭૩ ૧૧૭૪ ૧૧૭૫ ૧૧૭૬ ૧૧૭૭ ૧૧૭૮ ૧૧૭૯ ૧૧૮૦ ૧૧૮૧ ૧૧૮૨ ૧૧૮૩ ૧૧૮૪ ૧૧૮૫ ૧૧૮૬ ૧૧૮૭ ૧૧૮૮ ૧૧૮૯ ૧૧૯૦ ૧૧૯૧ ૧૧૯૨ ૧૧૯૩ ૧૧૯૪ ૧૧૯૫ ૧૧૯૬ ૧૧૯૭ ૧૧૯૮ ૧૧૯૯ ૧૨૦૦ ૧૨૦૧ ૧૨૦૨ ૧૨૦૩ ૧૨૦૪ ૧૨૦૫ ૧૨૦૬ ૧૨૦૭ ૧૨૦૮ ૧૨૦૯ ૧૨૧૦ ૧૨૧૧ ૧૨૧૨ ૧૨૧૩ ૧૨૧૪ ૧૨૧૫ ૧૨૧૬ ૧૨૧૭ ૧૨૧૮ ૧૨૧૯ ૧૨૨૦ ૧૨૨૧ ૧૨૨૨ ૧૨૨૩ ૧૨૨૪ ૧૨૨૫ ૧૨૨૬ ૧૨૨૭ ૧૨૨૮ ૧૨૨૯ ૧૨૩૦ ૧૨૩૧ ૧૨૩૨ ૧૨૩૩ ૧૨૩૪ ૧૨૩૫ ૧૨૩૬ ૧૨૩૭ ૧૨૩૮ ૧૨૩૯ ૧૨૪૦ ૧૨૪૧ ૧૨૪૨ ૧૨૪૩ ૧૨૪૪ ૧૨૪૫ ૧૨૪૬ ૧૨૪૭ ૧૨૪૮ ૧૨૪૯ ૧૨૫૦ ૧૨૫૧ ૧૨૫૨ ૧૨૫૩ ૧૨૫૪ ૧૨૫૫ ૧૨૫૬ ૧૨૫૭ ૧૨૫૮ ૧૨૫૯ ૧૨૬૦ ૧૨૬૧ ૧૨૬૨ ૧૨૬૩ ૧૨૬૪ ૧૨૬૫ ૧૨૬૬ ૧૨૬૭ ૧૨૬૮ ૧૨૬૯ ૧૨૭૦ ૧૨૭૧ ૧૨૭૨ ૧૨૭૩ ૧૨૭૪ ૧૨૭૫ ૧૨૭૬ ૧૨૭૭ ૧૨૭૮ ૧૨૭૯ ૧૨૮૦ ૧૨૮૧ ૧૨૮૨ ૧૨૮૩ ૧૨૮૪ ૧૨૮૫ ૧૨૮૬ ૧૨૮૭ ૧૨૮૮ ૧૨૮૯ ૧૨૯૦ ૧૨૯૧ ૧૨૯૨ ૧૨૯૩ ૧૨૯૪ ૧૨૯૫ ૧૨૯૬ ૧૨૯૭ ૧૨૯૮ ૧૨૯૯ ૧૩૦૦ ૧૩૦૧ ૧૩૦૨ ૧૩૦૩ ૧૩૦૪ ૧૩૦૫ ૧૩૦૬ ૧૩૦૭ ૧૩૦૮ ૧૩૦૯ ૧૩૧૦ ૧૩૧૧ ૧૩૧૨ ૧૩૧૩ ૧૩૧૪ ૧૩૧૫ ૧૩૧૬ ૧૩૧૭ ૧૩૧૮ ૧૩૧૯ ૧૩૨૦ ૧૩૨૧ ૧૩૨૨ ૧૩૨૩ ૧૩૨૪ ૧૩૨૫ ૧૩૨૬ ૧૩૨૭ ૧૩૨૮ ૧૩૨૯ ૧૩૩૦ ૧૩૩૧ ૧૩૩૨ ૧૩૩૩ ૧૩૩૪ ૧૩૩૫ ૧૩૩૬ ૧૩૩૭ ૧૩૩૮ ૧૩૩૯ ૧૩૪૦ ૧૩૪૧ ૧૩૪૨ ૧૩૪૩ ૧૩૪૪ ૧૩૪૫ ૧૩૪૬ ૧૩૪૭ ૧૩૪૮ ૧૩૪૯ ૧૩૫૦ ૧૩૫૧ ૧૩૫૨ ૧૩૫૩ ૧૩૫૪ ૧૩૫૫ ૧૩૫૬ ૧૩૫૭ ૧૩૫૮ ૧૩૫૯ ૧૩૬૦ ૧૩૬૧ ૧૩૬૨ ૧૩૬૩ ૧૩૬૪ ૧૩૬૫ ૧૩૬૬ ૧૩૬૭ ૧૩૬૮ ૧૩૬૯ ૧૩૭૦ ૧૩૭૧ ૧૩૭૨ ૧૩૭૩ ૧૩૭૪ ૧૩૭૫ ૧૩૭૬ ૧૩૭૭ ૧૩૭૮ ૧૩૭૯ ૧૩૮૦ ૧૩૮૧ ૧૩૮૨ ૧૩૮૩ ૧૩૮૪ ૧૩૮૫ ૧૩૮૬ ૧૩૮૭ ૧૩૮૮ ૧૩૮૯ ૧૩૯૦ ૧૩૯૧ ૧૩૯૨ ૧૩૯૩ ૧૩૯૪ ૧૩૯૫ ૧૩૯૬ ૧૩૯૭ ૧૩૯૮ ૧૩૯૯ ૧૪૦૦ ૧૪૦૧ ૧૪૦૨ ૧૪૦૩ ૧૪૦૪ ૧૪૦૫ ૧૪૦૬ ૧૪૦૭ ૧૪૦૮ ૧૪૦૯ ૧૪૧૦ ૧૪૧૧ ૧૪૧૨ ૧૪૧૩ ૧૪૧૪ ૧૪૧૫ ૧૪૧૬ ૧૪૧૭ ૧૪૧૮ ૧૪૧૯ ૧૪૨૦ ૧૪૨૧ ૧૪૨૨ ૧૪૨૩ ૧૪૨૪ ૧૪૨૫ ૧૪૨૬ ૧૪૨૭ ૧૪૨૮ ૧૪૨૯ ૧૪૩૦ ૧૪૩૧ ૧૪૩૨ ૧૪૩૩ ૧૪૩૪ ૧૪૩૫ ૧૪૩૬ ૧૪૩૭ ૧૪૩૮ ૧૪૩૯ ૧૪૪૦ ૧૪૪૧ ૧૪૪૨ ૧૪૪૩ ૧૪૪૪ ૧૪૪૫ ૧૪૪૬ ૧૪૪૭ ૧૪૪૮ ૧૪૪૯ ૧૪૫૦ ૧૪૫૧ ૧૪૫૨ ૧૪૫૩ ૧૪૫૪ ૧૪૫૫ ૧૪૫૬ ૧૪૫૭ ૧૪૫૮ ૧૪૫૯ ૧૪૬૦ ૧૪૬૧ ૧૪૬૨ ૧૪૬૩ ૧૪૬૪ ૧૪૬૫ ૧૪૬૬ ૧૪૬૭ ૧૪૬૮ ૧૪૬૯ ૧૪૭૦ ૧૪૭૧ ૧૪૭૨ ૧૪૭૩ ૧૪૭૪ ૧૪૭૫ ૧૪૭૬ ૧૪૭૭ ૧૪૭૮ ૧૪૭૯ ૧૪૮૦ ૧૪૮૧ ૧૪૮૨ ૧૪૮૩ ૧૪૮૪ ૧૪૮૫ ૧૪૮૬ ૧૪૮૭ ૧૪૮૮ ૧૪૮૯ ૧૪૯૦ ૧૪૯૧ ૧૪૯૨ ૧૪૯૩ ૧૪૯૪ ૧૪૯૫ ૧૪૯૬ ૧૪૯૭ ૧૪૯૮ ૧૪૯૯ ૧૫૦૦ ૧૫૦૧ ૧૫૦૨ ૧૫૦૩ ૧૫૦૪ ૧૫૦૫ ૧૫૦૬ ૧૫૦૭ ૧૫૦૮ ૧૫૦૯ ૧૫૧૦ ૧૫૧૧ ૧૫૧૨ ૧૫૧૩ ૧૫૧૪ ૧૫૧૫ ૧૫૧૬ ૧૫૧૭ ૧૫૧૮ ૧૫૧૯ ૧૫૨૦ ૧૫૨૧ ૧૫૨૨ ૧૫૨૩ ૧૫૨૪ ૧૫૨૫ ૧૫૨૬ ૧૫૨૭ ૧૫૨૮ ૧૫૨૯ ૧૫૩૦ ૧૫૩૧ ૧૫૩૨ ૧૫૩૩ ૧૫૩૪ ૧૫૩૫ ૧૫૩૬ ૧૫૩૭ ૧૫૩૮ ૧૫૩૯ ૧૫૪૦ ૧૫૪૧ ૧૫૪૨ ૧૫૪૩ ૧૫૪૪ ૧૫૪૫ ૧૫૪૬ ૧૫૪૭ ૧૫૪૮ ૧૫૪૯ ૧૫૫૦ ૧૫૫૧ ૧૫૫૨ ૧૫૫૩ ૧૫૫૪ ૧૫૫૫ ૧૫૫૬ ૧૫૫૭ ૧૫૫૮ ૧૫૫૯ ૧૫૬૦ ૧૫૬૧ ૧૫૬૨ ૧૫૬૩ ૧૫૬૪ ૧૫૬૫ ૧૫૬૬ ૧૫૬૭ ૧૫૬૮ ૧૫૬૯ ૧૫૭૦ ૧૫૭૧ ૧૫૭૨ ૧૫૭૩ ૧૫૭૪ ૧૫૭૫ ૧૫૭૬ ૧૫૭૭ ૧૫૭૮ ૧૫૭૯ ૧૫૮૦ ૧૫૮૧ ૧૫૮૨ ૧૫૮૩ ૧૫૮૪ ૧૫૮૫ ૧૫૮૬ ૧૫૮૭ ૧૫૮૮ ૧૫૮૯ ૧૫૯૦ ૧૫૯૧ ૧૫૯૨ ૧૫૯૩ ૧૫૯૪ ૧૫૯૫ ૧૫૯૬ ૧૫૯૭ ૧૫૯૮ ૧૫૯૯ ૧૬૦૦ ૧૬૦૧ ૧૬૦૨ ૧૬૦૩ ૧૬૦૪ ૧૬૦૫ ૧૬૦૬ ૧૬૦૭ ૧૬૦૮ ૧૬૦૯ ૧૬૧૦ ૧૬૧૧ ૧૬૧૨ ૧૬૧૩ ૧૬૧૪ ૧૬૧૫ ૧૬૧૬ ૧૬૧૭ ૧૬૧૮ ૧૬૧૯ ૧૬૨૦ ૧૬૨૧ ૧૬૨૨ ૧૬૨૩ ૧૬૨૪ ૧૬૨૫ ૧૬૨૬ ૧૬૨૭ ૧૬૨૮ ૧૬૨૯ ૧૬૩૦ ૧૬૩૧ ૧૬૩૨ ૧૬૩૩ ૧૬૩૪ ૧૬૩૫ ૧૬૩૬ ૧૬૩૭ ૧૬૩૮ ૧૬૩૯ ૧૬૪૦ ૧૬૪૧ ૧૬૪૨ ૧૬૪૩ ૧૬૪૪ ૧૬૪૫ ૧૬૪૬ ૧૬૪૭ ૧૬૪૮ ૧૬૪૯ ૧૬૫૦ ૧૬૫૧ ૧૬૫૨ ૧૬૫૩ ૧૬૫૪ ૧૬૫૫ ૧૬૫૬ ૧૬૫૭ ૧૬૫૮ ૧૬૫૯ ૧૬૬૦ ૧૬૬૧ ૧૬૬૨ ૧૬૬૩ ૧૬૬૪ ૧૬૬૫ ૧૬૬૬ ૧૬૬૭ ૧૬૬૮ ૧૬૬૯ ૧૬૭૦ ૧૬૭૧ ૧૬૭૨ ૧૬૭૩ ૧૬૭૪ ૧૬૭૫ ૧૬૭૬ ૧૬૭૭ ૧૬૭૮ ૧૬૭૯ ૧૬૮૦ ૧૬૮૧ ૧૬૮૨ ૧૬૮૩ ૧૬૮૪ ૧૬૮૫ ૧૬૮૬ ૧૬૮૭ ૧૬૮૮ ૧૬૮૯ ૧૬૯૦ ૧૬૯૧ ૧૬૯૨ ૧૬૯૩ ૧૬૯૪ ૧૬૯૫ ૧૬૯૬ ૧૬૯૭ ૧૬૯૮ ૧૬૯૯ ૧૭૦૦ ૧૭૦૧ ૧૭૦૨ ૧૭૦૩ ૧૭૦૪ ૧૭૦૫ ૧૭૦૬ ૧૭૦૭ ૧૭૦૮ ૧૭૦૯ ૧૭૧૦ ૧૭૧૧ ૧૭૧૨ ૧૭૧૩ ૧૭૧૪ ૧૭૧૫ ૧૭૧૬ ૧૭૧૭ ૧૭૧૮ ૧૭૧૯ ૧૭૨૦ ૧૭૨૧ ૧૭૨૨ ૧૭૨૩ ૧૭૨૪ ૧૭૨૫ ૧૭૨૬ ૧૭૨૭ ૧૭૨૮ ૧૭૨૯ ૧૭૩૦ ૧૭૩૧ ૧૭૩૨ ૧૭૩૩ ૧૭૩૪ ૧૭૩૫ ૧૭૩૬ ૧૭૩૭ ૧૭૩૮ ૧૭૩૯ ૧૭૪૦ ૧૭૪૧ ૧૭૪૨ ૧૭૪૩ ૧૭૪૪ ૧૭૪૫ ૧૭૪૬ ૧૭૪૭ ૧૭૪૮ ૧૭૪૯ ૧૭૫૦ ૧૭૫૧ ૧૭૫૨ ૧૭૫૩ ૧૭૫૪ ૧૭૫૫ ૧૭૫૬ ૧૭૫૭ ૧૭૫૮ ૧૭૫૯ ૧૭૬૦ ૧૭૬૧ ૧૭૬૨ ૧૭૬૩ ૧૭૬૪ ૧૭૬૫ ૧૭૬૬ ૧૭૬૭ ૧૭૬૮ ૧૭૬૯ ૧૭૭૦ ૧૭૭૧ ૧૭૭૨ ૧૭૭૩ ૧૭૭૪ ૧૭૭૫ ૧૭૭૬ ૧૭૭૭ ૧૭૭૮ ૧૭૭૯ ૧૭૮૦ ૧૭૮૧ ૧૭૮૨ ૧૭૮૩ ૧૭૮૪ ૧૭૮૫ ૧૭૮૬ ૧૭૮૭ ૧૭૮૮ ૧૭૮૯ ૧૭૯૦ ૧૭૯૧ ૧૭૯૨ ૧૭૯૩ ૧૭૯૪ ૧૭૯૫ ૧૭૯૬ ૧૭૯૭ ૧૭૯૮ ૧૭૯૯ ૧૮૦૦ ૧૮૦૧ ૧૮૦૨ ૧૮૦૩ ૧૮૦૪ ૧૮૦૫ ૧૮૦૬ ૧૮૦૭ ૧૮૦૮ ૧૮૦૯ ૧૮૧૦ ૧૮૧૧ ૧૮૧૨ ૧૮૧૩ ૧૮૧૪ ૧૮૧૫ ૧૮૧૬ ૧૮૧૭ ૧૮૧૮ ૧૮૧૯

૭. ૧) આગળી નકલમાં નકલ કરનારની ભુલથી ૪૮ ની આગળ ૪૮ નો બોલ નકામો લખાઈ ગયેલો મલેછે તે હમોએ કાઢી નાખ્યોછે.

૧ } (૩૮૨) અને મહે મજકુલ કે દેસમા જ ઇલાર ૧૮-૬૧ ૐ

---

૨ } મજમા જ ૧૫ તલાઇ ૧૬૫-૬૧ સે મજમન ૧૯૫૫ાર ૬૫૦-૬૧ ૧૫૫ાર ૧૬૧૫ાર ૧૫૫ાર ૧૫૫ાર ૧૫

ઉપરનો ૧ ૩૫ કરી રહેનારનું મકાનદ નામ બાબત ૫૫
૧ ૬૪ બાબત વાત ન રહી શકાતા બાબતો ૫૫
બાબત બાબત ૫૫ રહી બાબત ૧ ૫૬ રહી ૫૫
નહી ૫૫ વાત ન બાબત રાબત કરવું રહેતા ૫૫
બાબત બાબત ૧૬ ૧ બાબત ૬૬ રાબત કરવું રહેતા
૫૫ બાબત બાબત ૧૬ ૧ બાબત ૬૬ રાબત કરવું રહેતા
બાબત બાબત બાબત ૧૬ ૧ બાબત ૬૬ રાબત કરવું રહેતા
૫૫

{1 / ٢} (٣٨٠) هم دلیل دیگری بر اثبات مدعا دارد و آن
این است که

{2 / ٢} مدعا مستلزم امری است که باطل است و هر
چه مستلزم باطل باشد خود باطل است

پس مدعا باطل است ۞

{1 / ٢} (٣٨١) هم دلیل دیگری بر اثبات مدعا دارد و آن
این است که

{2 / ٢} مدعا مستلزم امری است که باطل است و هر
چه مستلزم باطل باشد خود باطل است

پس مدعا باطل است ۞

{1 / ٢} (٣٨٢) هم دلیل دیگری بر اثبات مدعا دارد و آن
این است که

ઘણીવખત સમાધાન કરી લેવાનું કહેવા છતાં તેણે કોઈ રીતે કબૂલ ન કર્યું તેથી તેણે ફરીથી કોર્ટમાં દાવો માંડવાનું કહેતાં તેણે કોર્ટમાં દાવો માંડ્યો. તેમાં પ્રતિવાદીએ પોતાના બચાવમાં જણાવ્યું કે વાદીએ પોતાની પાસેથી રૂપિયા ૧૦૦૦ ની હુંડી લખાવી લીધી હતી તે હુંડી ઉપર પોતે સહી કરી આપી નથી. તેમજ તે હુંડી ઉપર પોતાની સહી ખોટી કરવામાં આવી છે. વાદીએ પોતાની પાસેથી રૂપિયા ૧૦૦૦ ની હુંડી લખાવી લીધી હતી તે હુંડી ઉપર પોતે સહી કરી આપી નથી. તેમજ તે હુંડી ઉપર પોતાની સહી ખોટી કરવામાં આવી છે.

---

(૩૭૮) કોર્ટ ફીનો બચાવ વાંચ્યા પછી ૧૬

જો ઠરાવ્યા મુજબ ૨૫

કોર્ટ ફીનો બચાવ વાંચ્યા પછી ૨૬

જો ઠરાવ્યા મુજબ ૨૫

---

(૩૭૯) કોર્ટ ઇન્સોલ્વન્સીનો બચાવ વાંચ્યા પછી ૧૬

વાદ વિગેરે જો ઠરાવ્યા મુજબ ૨૫

ઇન્સોલ્વન્સીનો બચાવ વાંચ્યા પછી ૨૬

આ કામના પ્રતિવાદીએ બચાવમાં જણાવ્યું કે આ કામનો વાદ હેતુ વાદીએ બચાવમાં ઉભો કરેલો છે. વાદીની પાસે પોતાની માલીકીની કોઈ મિલકત નથી. તેમજ પોતે કોઈ રીતે પોતાનું ગુજરાન ચલાવી શકે તેમ નથી. તેથી પોતે ઇન્સોલ્વન્સીનો બચાવ વાંચ્યા પછી ૨૬

{1 / ۱} (۳۷۶) مخ ۱۰۱۵ د مدیله ۱ دله مدیله ۱ کو
مدیله مدیله ۱ دله ۱۵۱۵ مو ۱۵۱۵ ۱ ۞ دله مدیله

{1 / ۱} (۳۷۷) مخ دله مدیله ۱ دله مدیله ۱ کو
مدیله مدیله ۱ دله ۱۵۱۵ مو ۱۵۱۵ ۱ ۞ دله مدیله

{1 / ۱} (۳۷۸) مخ دله مدیله ۱ دله مدیله ۱ کو
مدیله مدیله ۱ دله ۱۵۱۵ مو ۱۵۱۵ ۱ ۞ دله مدیله

{2 / ۲} مدیله ۱۵۱۵ دله مدیله ۱ دله مدیله ۱ کو

{3 / ۳} ۱ ۞ دله مدیله ۱۵۱۵ مدیله ۱ دله مدیله ۱ کو
مدیله مدیله ۱ دله ۱۵۱۵ مو ۱۵۱۵ ۱ ۞ دله مدیله

{4 / ۴} مدیله ۱۵۱۵ ۱ دله مدیله ۱ دله مدیله ۱ کو
مدیله مدیله ۱ دله ۱۵۱۵ مو ۱۵۱۵ ۱ ۞ دله مدیله

۞ دله مدیله ۱۵۱۵ مدیله ۱ دله مدیله ۱ کو
مدیله مدیله ۱ دله ۱۵۱۵ مو ۱۵۱۵ ۱ ۞ دله مدیله

{1 / ۱} (۳۷۹) مخ دله مدیله ۱ دله مدیله ۱ کو
مدیله مدیله ۱ دله ۱۵۱۵ مو ۱۵۱۵ ۱ ۞ دله مدیله

۞ دله مدیله ۱۵۱۵ مو ۱۵۱۵ ۱ ۞ دله مدیله
مدیله ۱ دله مدیله ۱ کو مدیله مدیله ۱ دله مدیله

{1 / ۱} (۳۸۰) مخ دله مدیله ۱ دله مدیله ۱ کو
مدیله مدیله ۱ دله ۱۵۱۵ مو ۱۵۱۵ ۱ ۞ دله مدیله

{2 / ۲} مدیله ۱۵۱۵ دله مدیله ۱ دله مدیله ۱ کو

{3 / ۳} ۱ ۞ دله مدیله ۱۵۱۵ مدیله ۱ دله مدیله ۱ کو
مدیله مدیله ۱ دله ۱۵۱۵ مو ۱۵۱۵ ۱ ۞ دله مدیله

{4 / ۴} مدیله ۱۵۱۵ ۱ دله مدیله ۱ دله مدیله ۱ کو
مدیله مدیله ۱ دله ۱۵۱۵ مو ۱۵۱۵ ۱ ۞ دله مدیله

۞ دله مدیله ۱۵۱۵ مدیله ۱ دله مدیله ۱ کو
مدیله مدیله ۱ دله ۱۵۱۵ مو ۱۵۱۵ ۱ ۞ دله مدیله

{٥٨ 10} ۞ الحمد لله الذي خلق السماوات والأرض وجعل الظلمات والنور ثم الذين كفروا بربهم يعدلون هو الذي خلقكم من طين ثم قضى أجلا وأجل مسمى عنده ثم أنتم تمترون وهو الله في السماوات وفي الأرض يعلم سركم وجهركم ويعلم ما تكسبون {٢ 6} وما تأتيهم من آية من آيات ربهم إلا كانوا عنها معرضين فقد كذبوا بالحق لما جاءهم فسوف يأتيهم أنباء ما كانوا به يستهزئون ألم يروا كم أهلكنا من قبلهم من قرن مكناهم في الأرض ما لم نمكن لكم وأرسلنا السماء عليهم مدرارا وجعلنا الأنهار تجري من تحتهم فأهلكناهم بذنوبهم وأنشأنا من بعدهم قرنا آخرين {٧ 8} ولو نزلنا عليك كتابا في قرطاس فلمسوه بأيديهم لقال الذين كفروا إن هذا إلا سحر مبين وقالوا لولا أنزل عليه ملك ولو أنزلنا ملكا لقضي الأمر ثم لا ينظرون {٥ 7} ولقد استهزئ برسل من قبلك فحاق بالذين سخروا منهم ما كانوا به يستهزئون قل سيروا في الأرض ثم انظروا كيف كان عاقبة المكذبين {٤ 9} قل لمن ما في السماوات والأرض قل لله كتب على نفسه الرحمة ليجمعنكم إلى يوم القيامة لا ريب فيه الذين خسروا أنفسهم فهم لا يؤمنون {٤-٨ 4-5} وله ما سكن في الليل والنهار وهو السميع العليم {٤-٢ 2-3}

---

(٥٨٣) ثم {١ 1} حمله الله تعالى وفرغ منه يوم الاثنين

من شهر رمضان سنة ٣٠ من الهجرة النبوية المصطفوية على صاحبها أفضل الصلاة وأكمل التحية {٥ 5} وصلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه وسلم {٤ 4}

ઉલ્લા દા ન્નમ્મર કેન્દ્ર કેમ્પ્ર ના ન્નમ્મર
ગાલ્મા મ્મન્નમાર દા મમ્મલ્મ્પ્ર ઉલ્લ્લ દર ા ૩મા
ના ાસ્મમ્મ ન્ન ા ૩મા મ્મમ્પ્ર ા ાિમ્મ મ્મ ન્નમ્મર
ના ા૩મા ાિમ્મ્પ્ર ૩મ્મ્પ્ર ા ાિમ્મ્પ્ર ા ૩મા
૪ } ાિમ્મ્પ્ર મ્મમ્મર ❁ ૩મ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્રમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ના ાિમ્મ
ન્નમ્મા ૩મ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ા ાિમ્મ્પ્ર મ્મમ્મ્પ્ર ૩મ્મ્પ્ર
ા૩મ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર મ્મમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર
૩ } ા૩મા ૩મ્મ્પ્ર ન્નમ્મ્પ્ર ા૩મા ❁ ૩મ્મ્પ્રમ્મ્પ્ર ા૩મા ાિમ્મ
ાિમ્મ્પ્ર ા૩મા ાિમ્મ્પ્રમ્મ્પ્ર મ્મમ્મ્પ્ર ૩મ્મ્પ્ર ૩મ્મ્પ્ર ન્ન
ન્નમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર મ્મમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર
૨ } મ્મમ્મ્પ્ર મ્મમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ા૩મા ાિમ્મ્પ્રમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર

ન્ન ાિમ્મ્પ્ર મ્મમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ❁ ાિમ્મ
૩મા૩મ્મ્પ્ર ા ાિમ્મ્પ્રમ્મ્પ્ર ા ૩મ્મ્પ્રમ્મ્પ્ર ન્ન ૩મ્મ્પ્ર
૧ } (૩૧૪) ન્ન ા૩મા્પ્ર ા ાિમ્મ્પ્ર ા ાિમ્મ્પ્ર ા૩મા ા૩મા

ન્ન ાિમ્મ્પ્ર મ્મમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ❁ ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર
૩ } ાિમ્મ્પ્ર ન્નમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ❁ ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર
ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર
૩ } ાિમ્મ્પ્ર ❁ ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર
ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર
ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર
ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર ાિમ્મ્પ્ર

---

૩. ૧) સાંધણી નકલમાં ાિમ્મ્પ્ર મળે છે.

ચન્દ્રપુર । ઇન્દ્રસ્ત પ્રસ્થાપ્ય તત્ર તક્ષશિલાયાં તત્ક્ષ
ણમેવ । ઇન્દ્રસ્ત્વ ઉપરિતનો ઘણ્ટાં । ઉપનયમા
(૩૭૩) ત્તે ચ ગાર્ગ્ય મમુક્ષ । તત્ર ગાર્ગ્યાયણ ત્વમેવા ૧૧

ગ્નિર્ન ચ ગોવાર મમુક્ષ ણાપ્ય ગૃહ ॥
મમુક્ષ ગાર્ગ્યાયણ ત્વમેવા ગાર્ગ્ય ॥ ૧૧ ૫૫

---

(૩૭૪) ત્તે ચ ગાર્ગ્ય મમુક્ષ । તત્ર ગાર્ગ્યાયણ ત્વમેવા ૧૧
મમુક્ષ ગાર્ગ્યાયણ ત્વમેવા ગાર્ગ્ય ॥ ૧૧ ૫૫

---

(૩૭૫) ત્તે ચ ગાર્ગ્ય મમુક્ષ । તત્ર ગાર્ગ્યાયણ ત્વમેવા ૧૧
મમુક્ષ ગાર્ગ્યાયણ ત્વમેવા ગાર્ગ્ય ॥ ૧૧ ૫૫

---

(૩૭૬) ત્તે ચ ગાર્ગ્ય મમુક્ષ । તત્ર ગાર્ગ્યાયણ ત્વમેવા ૧૧
મમુક્ષ ગાર્ગ્યાયણ ત્વમેવા ગાર્ગ્ય ॥ ૧૧ ૫૫

---

૧. ૧) સાથળી નકલોમાં મળતી નથી તેથી હમોએ અતરે વધારામાં તે લખીછે.

ઉપર પ્રમાણે અધ્યાત્મ સમજવા ૐ

{1 / ૧} (૧૪૧) જ્યારે આત્મા જ્ઞાન આત્મામાં જ

ૐ ગોવિંદ ગોપાલ ૐ

{2 / ૨} આત્મામાં આત્મા જ્ઞાન વિના બીજો કોઈ નથી એવો નિશ્ચય

{3 / ૩} થઈ જ્યારે આ જીવ પોતે પોતાને જોવા જાય ત્યારે ૐ

જ્ઞાનીઓ આત્મજ્ઞાન આપતાં કહે છે કે આ જ્ઞાન જોયા

وذلك هو ۞ ان يكون بين الخطين ما يساوي احدهما
او يزيد عليه بمقدار ما يساوي احدهما او يزيد عليه
بمقدار ما يساوي الآخر او يزيد عليه بمقدار ما يساوي
الآخر او يزيد عليه بمقدار ما يساوي الآخر او يزيد
عليه بمقدار ما يساوي الآخر او يزيد عليه بمقدار

ﻣﺎﻝ ﺍﻟﻤﺪﻋﻲ ﻋﻠﻴﻪ ﻭﺍﻟﺪﻋﻮﻯ ﻓﻲ ﺍﻟﻤﺪﻋﻲ ﻭﺍﻟﺒﻴﻨﺔ ﻋﻠﻰ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺪﻋﻲ ﻭﺍﻟﻴﻤﻴﻦ ﻋﻠﻰ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺪﻋﻰ ﻋﻠﻴﻪ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﺍﻟﺼﻠﺢ ﻋﻦ ﺍﻟﻤﺎﻝ ﺍﻟﻤﺪﻋﻰ ﺑﻤﺎﻝ ﺁﺧﺮ ﻳﺪﻓﻌﻪ ﺍﻟﻤﺪﻋﻰ ﻋﻠﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻤﺪﻋﻲ ﺇﻻ ﺃﻥ ﻳﻜﻮﻥ ﺍﻟﻤﺪﻋﻰ ﻋﻠﻴﻪ ﻗﺪ ﺃﻗﺮ ﻟﻠﻤﺪﻋﻲ ﺑﻤﺎ ﺍﺩﻋﺎﻩ ﻓﻲ ﺍﻟﻤﺠﻠﺲ ﺍﻟﺬﻱ ﺍﺩﻋﻰ ﻓﻴﻪ ﺃﻭ ﻓﻲ ﻣﺠﻠﺲ ﺍﻟﺤﻜﻢ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﺣﻀﺮﻩ ﻓﻴﻪ ﻓﻴﺠﻮﺯ ﺍﻟﺼﻠﺢ ﺣﻴﻨﺌﺬ ﻭﻳﻜﻮﻥ ﺍﻟﻤﺪﻋﻰ ﻋﻠﻴﻪ ﻗﺪ ﺃﺳﻘﻂ ﺍﻟﻴﻤﻴﻦ ﻋﻦ ﻧﻔﺴﻪ ﻭﺃﻗﺮ ﻟﻠﻤﺪﻋﻲ ﺑﻤﺎ ﺍﺩﻋﺎﻩ ﻓﻲ ﺍﻟﻤﺠﻠﺲ ﺍﻟﺬﻱ ﺍﺩﻋﻰ ﻓﻴﻪ ﺃﻭ ﻓﻲ ﻣﺠﻠﺲ ﺍﻟﺤﻜﻢ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﺣﻀﺮﻩ ﻓﻴﻪ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﺍﻟﺼﻠﺢ ﻋﻦ ﺍﻟﻤﺎﻝ ﺍﻟﻤﺪﻋﻰ ﺑﻤﺎﻝ ﺁﺧﺮ ﻳﺪﻓﻌﻪ ﺍﻟﻤﺪﻋﻰ ﻋﻠﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻤﺪﻋﻲ ﺇﻻ ﺃﻥ ﻳﻜﻮﻥ ﺍﻟﻤﺪﻋﻰ ﻋﻠﻴﻪ ﻗﺪ

(٣٦٧) مح رسول صلعم ابوبكر و عمر ١ ٩

﴿ باب ان ابوبكر و عمر ابا الخير ﴾

---

(٣٦٨) مح ابو موسى عبدالله بن قيس ١ ٩

﴿ باب مناقب عثمان بن عفان رضى الله عنه ﴾

﴿ باب ذكر طلحة و الزبير رضى الله عنهما ﴾

٢ ٢ عبدالله بن عبدالرحمن بن معمر التيمى و عبدالله بن عبدالرحمن بن ابى الحسين نوفل بن مساحق بن عبدالله بن مخرمة الزهرى و عبدالله بن عبدالرحمن بن اسعد بن زرارة و موسى بن طلحة بن عبيدالله و عيسى بن طلحة بن عبيدالله و محمد بن طلحة بن عبيدالله و اسماعيل بن ابراهيم بن عقبة و ابراهيم بن نافع و كريب مولى ابن عباس و سليمان بن يسار و ابو مرة مولى عقيل بن ابى طالب و عبدالله بن يزيد مولى الاسود بن سفيان و محمد بن قيس و غيرهم من علمائنا بالمدينة و من فقهائهم و من ادركت منهم يحدث عن رسول الله صلعم ﴿ و بعضهم كان احفظ لحديث من بعض و قد سمعت من كل رجل منهم طائفة من العلم و الحديث و ربما كان الحديث الذى سمعته من بعضهم و لم اسمعه من بعض و قد سمعت بعضه من بعضهم و كلهم ثقة و قد حدثنى كل رجل منهم بالحديث ٣ ٣ عن رسول الله صلعم و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث عن رسول الله صلعم و ربما حدثنى عن غيره عن رسول الله صلعم و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٤ ٤ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٥ ٥ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٦ ٦ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٧ ٧ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٨ ٨ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٩ ٩ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ١٠ ١٠ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ١١ ١١ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ١٢ ١٢ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ١٣ ١٣ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ١٤ ١٤ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ١٥ ١٥ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ١٦ ١٦ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ١٧ ١٧ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ١٨ ١٨ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ١٩ ١٩ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٢٠ ٢٠ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٢١ ٢١ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٢٢ ٢٢ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٢٣ ٢٣ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٢٤ ٢٤ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٢٥ ٢٥ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٢٦ ٢٦ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٢٧ ٢٧ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٢٨ ٢٨ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٢٩ ٢٩ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٣٠ ٣٠ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٣١ ٣١ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٣٢ ٣٢ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٣٣ ٣٣ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٣٤ ٣٤ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٣٥ ٣٥ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٣٦ ٣٦ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٣٧ ٣٧ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٣٨ ٣٨ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٣٩ ٣٩ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٤٠ ٤٠ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٤١ ٤١ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٤٢ ٤٢ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٤٣ ٤٣ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٤٤ ٤٤ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٤٥ ٤٥ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٤٦ ٤٦ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٤٧ ٤٧ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٤٨ ٤٨ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٤٩ ٤٩ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٥٠ ٥٠ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٥١ ٥١ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٥٢ ٥٢ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٥٣ ٥٣ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٥٤ ٥٤ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٥٥ ٥٥ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٥٦ ٥٦ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٥٧ ٥٧ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٥٨ ٥٨ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٥٩ ٥٩ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٦٠ ٦٠ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٦١ ٦١ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٦٢ ٦٢ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٦٣ ٦٣ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٦٤ ٦٤ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٦٥ ٦٥ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٦٦ ٦٦ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٦٧ ٦٧ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٦٨ ٦٨ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٦٩ ٦٩ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٧٠ ٧٠ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٧١ ٧١ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٧٢ ٧٢ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٧٣ ٧٣ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٧٤ ٧٤ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٧٥ ٧٥ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٧٦ ٧٦ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٧٧ ٧٧ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٧٨ ٧٨ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٧٩ ٧٩ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٨٠ ٨٠ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٨١ ٨١ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٨٢ ٨٢ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٨٣ ٨٣ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٨٤ ٨٤ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٨٥ ٨٥ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٨٦ ٨٦ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٨٧ ٨٧ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٨٨ ٨٨ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٨٩ ٨٩ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٩٠ ٩٠ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٩١ ٩١ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٩٢ ٩٢ مقرونا بعضه ببعض و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرارا و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه مرة واحدة و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره و ربما حدثنى الرجل منهم بالحديث قد سمعته منه و سمعته من غيره ٩٣

۞ وقف الوقاية

وقف على قوله تعالى ﴿ما كنا مشركين﴾ وعلى ﴿ما كنا نعمل من سوء﴾ (النحل) ﴿ما كنا نعمل من سوء﴾ وعلى ﴿ما كنا نعمل من سوء﴾ كذلك ﴿ما كنا نعمل من سوء﴾ ﴿ما كنا نعمل من سوء﴾ ﴿ما كنا نعمل من سوء﴾

(٣٦٥) مَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ فَقَرَأَ عِنْدَهُ

١ ٢ فَاتِحَةَ الْكِتَابِ ۞ وَآيَةَ الْكُرْسِيِّ وَسُورَةَ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ

٣ ٤ وَسُورَةَ الْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ ۞ وَقَالَ مَنْ فَعَلَ ذَلِكَ

غُفِرَ لَهُ بِعَدَدِ مَنْ تَلَا الْقُرْآنَ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ

٥ ٦ أَوْ أَحَدِهِمَا كُلَّ يَوْمٍ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا

بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ

٧ ٨ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ

قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ

٩ ١٠ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ

١١ ١٢ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ

١٣ ١٤ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ

١٥ ١٦ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ

١٧ ١٨ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ

١٩ ٢٠ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ

٢١ ٢٢ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

٢٣ ٢٤ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

٢٥ ٢٦ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا

٢٧ ٢٨ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ

٢٩ ٣٠ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ

٣١ ٣٢ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ

٣٣ ٣٤ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا

٣٥ ٣٦ بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ

٣٧ ٣٨ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ

٣٩ ٤٠ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ

٤١ ٤٢ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ

٤٣ ٤٤ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ

٤٥ ٤٦ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ

٤٧ ٤٨ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ

٤٩ ٥٠ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ

٥١ ٥٢ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ

٥٣ ٥٤ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

٥٥ ٥٦ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

٥٧ ٥٨ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا

٥٩ ٦٠ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ

٦١ ٦٢ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ

٦٣ ٦٤ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ

٦٥ ٦٦ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا

٦٧ ٦٨ بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ

٦٩ ٧٠ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ

٧١ ٧٢ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ

٧٣ ٧٤ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ

٧٥ ٧٦ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ

٧٧ ٧٨ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ

٧٩ ٨٠ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ

٨١ ٨٢ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ

٨٣ ٨٤ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ

٨٥ ٨٦ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

٨٧ ٨٨ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

٨٩ ٩٠ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا

٩١ ٩٢ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ

٩٣ ٩٤ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ

٩٥ ٩٦ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ

٩٧ ٩٨ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا

٩٩ ١٠٠ بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ

١٠١ ١٠٢ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ

١٠٣ ١٠٤ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ

١٠٥ ١٠٦ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ

١٠٧ ١٠٨ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ

١٠٩ ١١٠ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ

١١١ ١١٢ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ

١١٣ ١١٤ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ

١١٥ ١١٦ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ

١١٧ ١١٨ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

١١٩ ١٢٠ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

١٢١ ١٢٢ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا

١٢٣ ١٢٤ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ

١٢٥ ١٢٦ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ

١٢٧ ١٢٨ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ

١٢٩ ١٣٠ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا

١٣١ ١٣٢ بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ

١٣٣ ١٣٤ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ

١٣٥ ١٣٦ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ

١٣٧ ١٣٨ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ

١٣٩ ١٤٠ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ

١٤١ ١٤٢ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ

١٤٣ ١٤٤ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ

١٤٥ ١٤٦ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ

١٤٧ ١٤٨ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ

١٤٩ ١٥٠ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

١٥١ ١٥٢ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

١٥٣ ١٥٤ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا

١٥٥ ١٥٦ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ

١٥٧ ١٥٨ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ

١٥٩ ١٦٠ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ

١٦١ ١٦٢ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا

١٦٣ ١٦٤ بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ

١٦٥ ١٦٦ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ

١٦٧ ١٦٨ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ

١٦٩ ١٧٠ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ

١٧١ ١٧٢ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ

١٧٣ ١٧٤ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ

١٧٥ ١٧٦ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ

١٧٧ ١٧٨ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ

١٧٩ ١٨٠ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ

١٨١ ١٨٢ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

١٨٣ ١٨٤ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

١٨٥ ١٨٦ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا

١٨٧ ١٨٨ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ

١٨٩ ١٩٠ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ

١٩١ ١٩٢ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ

١٩٣ ١٩٤ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا

١٩٥ ١٩٦ بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ

١٩٧ ١٩٨ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ

١٩٩ ٢٠٠ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ

٢٠١ ٢٠٢ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ

٢٠٣ ٢٠٤ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ

٢٠٥ ٢٠٦ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ

٢٠٧ ٢٠٨ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ

٢٠٩ ٢١٠ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ

٢١١ ٢١٢ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ

٢١٣ ٢١٤ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

٢١٥ ٢١٦ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

٢١٧ ٢١٨ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا

٢١٩ ٢٢٠ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ

٢٢١ ٢٢٢ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ

٢٢٣ ٢٢٤ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ

٢٢٥ ٢٢٦ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا

٢٢٧ ٢٢٨ بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ

٢٢٩ ٢٣٠ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ

٢٣١ ٢٣٢ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ

٢٣٣ ٢٣٤ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ

٢٣٥ ٢٣٦ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ

٢٣٧ ٢٣٨ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ

٢٣٩ ٢٤٠ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ

٢٤١ ٢٤٢ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ

٢٤٣ ٢٤٤ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ

٢٤٥ ٢٤٦ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

٢٤٧ ٢٤٨ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

٢٤٩ ٢٥٠ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا

٢٥١ ٢٥٢ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ

٢٥٣ ٢٥٤ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ

٢٥٥ ٢٥٦ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ

٢٥٧ ٢٥٨ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا

٢٥٩ ٢٦٠ بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ

٢٦١ ٢٦٢ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ

٢٦٣ ٢٦٤ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ

٢٦٥ ٢٦٦ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ

٢٦٧ ٢٦٨ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ

٢٦٩ ٢٧٠ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ

٢٧١ ٢٧٢ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ

٢٧٣ ٢٧٤ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ

٢٧٥ ٢٧٦ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ

٢٧٧ ٢٧٨ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

٢٧٩ ٢٨٠ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

٢٨١ ٢٨٢ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا

٢٨٣ ٢٨٤ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ

٢٨٥ ٢٨٦ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ

٢٨٧ ٢٨٨ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ

٢٨٩ ٢٩٠ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا

٢٩١ ٢٩٢ بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ

٢٩٣ ٢٩٤ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ

٢٩٥ ٢٩٦ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ

٢٩٧ ٢٩٨ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ

٢٩٩ ٣٠٠ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ

٣٠١ ٣٠٢ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ

٣٠٣ ٣٠٤ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ

٣٠٥ ٣٠٦ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ

٣٠٧ ٣٠٨ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ

٣٠٩ ٣١٠ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

٣١١ ٣١٢ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

٣١٣ ٣١٤ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا

٣١٥ ٣١٦ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ

٣١٧ ٣١٨ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ

٣١٩ ٣٢٠ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ

٣٢١ ٣٢٢ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا

٣٢٣ ٣٢٤ بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ

٣٢٥ ٣٢٦ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ

٣٢٧ ٣٢٨ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ

٣٢٩ ٣٣٠ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ

٣٣١ ٣٣٢ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ

٣٣٣ ٣٣٤ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ

٣٣٥ ٣٣٦ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ

٣٣٧ ٣٣٨ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ

٣٣٩ ٣٤٠ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ

٣٤١ ٣٤٢ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

٣٤٣ ٣٤٤ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

٣٤٥ ٣٤٦ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا

٣٤٧ ٣٤٨ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ

٣٤٩ ٣٥٠ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ

٣٥١ ٣٥٢ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ

٣٥٣ ٣٥٤ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا

٣٥٥ ٣٥٦ بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ

٣٥٧ ٣٥٨ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ

٣٥٩ ٣٦٠ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ

٣٦١ ٣٦٢ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ

٣٦٣ ٣٦٤ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ

٣٦٥ ٣٦٦ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ

٣٦٧ ٣٦٨ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ

٣٦٩ ٣٧٠ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ

٣٧١ ٣٧٢ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ

٣٧٣ ٣٧٤ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

٣٧٥ ٣٧٦ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ

٣٧٧ ٣٧٨ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا

٣٧٩ ٣٨٠ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ

٣٨١ ٣٨٢ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ وَإِنْ

٣٨٣ ٣٨٤ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ قَبْرَ وَالِدَيْهِ

٣٨٥ ٣٨٦ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ وَكُتِبَ بَارًّا

٣٨٧ ٣٨٨ بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ فِي الْجُمُعَةِ

٣٨٩ ٣٩٠ الثَّانِيَةِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْكَبَائِرِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ زَارَ

٣٩١ ٣٩٢ قَبْرَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدِهِمَا فِي كُلِّ جُمُعَةٍ غُفِرَ لَهُ

٣٩٣ ٣٩٤ وَكُتِبَ بَارًّا بِوَالِدَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنَ الْعَاقِّينَ غُفِرَ لَهُ

٣٩٥ ٣٩٦ فِي

{1 / ٩} (٣٦٤) مع ما ذكرته في الحاشية ١ من ص ٣٨٥ ، وقد ذكر ابن
حجر في الإصابة ٢ / ١٤٥ ما نصه : ﴿ ذكر ابن
منده وأبو نعيم وابن عبد البر وابن الأثير وابن
فتحون وغيرهم أن عبد الله بن عمرو بن العاص
أسلم قبل أبيه ، وأن أباه أسلم بعد الهدنة التي
وقعت بين النبي ﷺ وبين قريش عام الحديبية
سنة ست من الهجرة ، وأن عبد الله بن عمرو
هاجر إلى النبي ﷺ بعد أن أسلم أبوه ، وأن
أباه رجع إلى مكة وأقام بها ، وأن عبد الله بن
عمرو هاجر بعد ذلك إلى النبي ﷺ ، وأن أباه
رجع إلى مكة بعد أن أسلم ، وأن عبد الله بن
عمرو لازم النبي ﷺ بعد ذلك ، وأن أباه رجع
إلى مكة بعد أن أسلم ، وأن عبد الله بن عمرو
لازم النبي ﷺ بعد ذلك ، وأن أباه رجع إلى
مكة بعد أن أسلم ، وأن عبد الله بن عمرو لازم
النبي ﷺ بعد ذلك ، وأن أباه رجع إلى مكة بعد
أن أسلم ، وأن عبد الله بن عمرو لازم النبي ﷺ
بعد ذلك ، وأن أباه رجع إلى مكة بعد أن أسلم ،
وأن عبد الله بن عمرو لازم النبي ﷺ بعد ذلك ،
وأن أباه رجع إلى مكة بعد أن أسلم ، وأن عبد
الله بن عمرو لازم النبي ﷺ بعد ذلك

(٣٦٣) مح ١ ٢ ٣ ٤ ٥ ٦ ٧ ٨ ٩ ١٠ ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠ ٦٢١ ٦٢٢ ٦٢٣ ٦٢٤ ٦٢٥ ٦٢٦ ٦٢٧ ٦٢٨ ٦٢٩ ٦٣٠ ٦٣١ ٦٣٢ ٦٣٣ ٦٣٤ ٦٣٥ ٦٣٦ ٦٣٧ ٦٣٨ ٦٣٩ ٦٤٠ ٦٤١ ٦٤٢ ٦٤٣ ٦٤٤ ٦٤٥ ٦٤٦ ٦٤٧ ٦٤٨ ٦٤٩ ٦٥٠ ٦٥١ ٦٥٢ ٦٥٣ ٦٥٤ ٦٥٥ ٦٥٦ ٦٥٧ ٦٥٨ ٦٥٩ ٦٦٠ ٦٦١ ٦٦٢ ٦٦٣ ٦٦٤ ٦٦٥ ٦٦٦ ٦٦٧ ٦٦٨ ٦٦٩ ٦٧٠ ٦٧١ ٦٧٢ ٦٧٣ ٦٧٤ ٦٧٥ ٦٧٦ ٦٧٧ ٦٧٨ ٦٧٩ ٦٨٠ ٦٨١ ٦٨٢ ٦٨٣ ٦٨٤ ٦٨٥ ٦٨٦ ٦٨٧ ٦٨٨ ٦٨٩ ٦٩٠ ٦٩١ ٦٩٢ ٦٩٣ ٦٩٤ ٦٩٥ ٦٩٦ ٦٩٧ ٦٩٨ ٦٩٩ ٧٠٠ ٧٠١ ٧٠٢ ٧٠٣ ٧٠٤ ٧٠٥ ٧٠٦ ٧٠٧ ٧٠٨ ٧٠٩ ٧١٠ ٧١١ ٧١٢ ٧١٣ ٧١٤ ٧١٥ ٧١٦ ٧١٧ ٧١٨ ٧١٩ ٧٢٠ ٧٢١ ٧٢٢ ٧٢٣ ٧٢٤ ٧٢٥ ٧٢٦ ٧٢٧ ٧٢٨ ٧٢٩ ٧٣٠ ٧٣١ ٧٣٢ ٧٣٣ ٧٣٤ ٧٣٥ ٧٣٦ ٧٣٧ ٧٣٨ ٧٣٩ ٧٤٠ ٧٤١ ٧٤٢ ٧٤٣ ٧٤٤ ٧٤٥ ٧٤٦ ٧٤٧ ٧٤٨ ٧٤٩ ٧٥٠ ٧٥١ ٧٥٢ ٧٥٣ ٧٥٤ ٧٥٥ ٧٥٦ ٧٥٧ ٧٥٨ ٧٥٩ ٧٦٠ ٧٦١ ٧٦٢ ٧٦٣ ٧٦٤ ٧٦٥ ٧٦٦ ٧٦٧ ٧٦٨ ٧٦٩ ٧٧٠ ٧٧١ ٧٧٢ ٧٧٣ ٧٧٤ ٧٧٥ ٧٧٦ ٧٧٧ ٧٧٨ ٧٧٩ ٧٨٠ ٧٨١ ٧٨٢ ٧٨٣ ٧٨٤ ٧٨٥ ٧٨٦ ٧٨٧ ٧٨٨ ٧٨٩ ٧٩٠ ٧٩١ ٧٩٢ ٧٩٣ ٧٩٤ ٧٩٥ ٧٩٦ ٧٩٧ ٧٩٨ ٧٩٩ ٨٠٠ ٨٠١ ٨٠٢ ٨٠٣ ٨٠٤ ٨٠٥ ٨٠٦ ٨٠٧ ٨٠٨ ٨٠٩ ٨١٠ ٨١١ ٨١٢ ٨١٣ ٨١٤ ٨١٥ ٨١٦ ٨١٧ ٨١٨ ٨١٩ ٨٢٠ ٨٢١ ٨٢٢ ٨٢٣ ٨٢٤ ٨٢٥ ٨٢٦ ٨٢٧ ٨٢٨ ٨٢٩ ٨٣٠ ٨٣١ ٨٣٢ ٨٣٣ ٨٣٤ ٨٣٥ ٨٣٦ ٨٣٧ ٨٣٨ ٨٣٩ ٨٤٠ ٨٤١ ٨٤٢ ٨٤٣ ٨٤٤ ٨٤٥ ٨٤٦ ٨٤٧ ٨٤٨ ٨٤٩ ٨٥٠ ٨٥١ ٨٥٢ ٨٥٣ ٨٥٤ ٨٥٥ ٨٥٦ ٨٥٧ ٨٥٨ ٨٥٩ ٨٦٠ ٨٦١ ٨٦٢ ٨٦٣ ٨٦٤ ٨٦٥ ٨٦٦ ٨٦٧ ٨٦٨ ٨٦٩ ٨٧٠ ٨٧١ ٨٧٢ ٨٧٣ ٨٧٤ ٨٧٥ ٨٧٦ ٨٧٧ ٨٧٨ ٨٧٩ ٨٨٠ ٨٨١ ٨٨٢ ٨٨٣ ٨٨٤ ٨٨٥ ٨٨٦ ٨٨٧ ٨٨٨ ٨٨٩ ٨٩٠ ٨٩١ ٨٩٢ ٨٩٣ ٨٩٤ ٨٩٥ ٨٩٦ ٨٩٧ ٨٩٨ ٨٩٩ ٩٠٠ ٩٠١ ٩٠٢ ٩٠٣ ٩٠٤ ٩٠٥ ٩٠٦ ٩٠٧ ٩٠٨ ٩٠٩ ٩١٠ ٩١١ ٩١٢ ٩١٣ ٩١٤ ٩١٥ ٩١٦ ٩١٧ ٩١٨ ٩١٩ ٩٢٠ ٩٢١ ٩٢٢ ٩٢٣ ٩٢٤ ٩٢٥ ٩٢٦ ٩٢٧ ٩٢٨ ٩٢٩ ٩٣٠ ٩٣١ ٩٣٢ ٩٣٣ ٩٣٤ ٩٣٥ ٩٣٦ ٩٣٧ ٩٣٨ ٩٣٩ ٩٤٠ ٩٤١ ٩٤٢ ٩٤٣ ٩٤٤ ٩٤٥ ٩٤٦ ٩٤٧ ٩٤٨ ٩٤٩ ٩٥٠ ٩٥١ ٩٥٢ ٩٥٣ ٩٥٤ ٩٥٥ ٩٥٦ ٩٥٧ ٩٥٨ ٩٥٩ ٩٦٠ ٩٦١ ٩٦٢ ٩٦٣ ٩٦٤ ٩٦٥ ٩٦٦ ٩٦٧ ٩٦٨ ٩٦٩ ٩٧٠ ٩٧١ ٩٧٢ ٩٧٣ ٩٧٤ ٩٧٥ ٩٧٦ ٩٧٧ ٩٧٨ ٩٧٩ ٩٨٠ ٩٨١ ٩٨٢ ٩٨٣ ٩٨٤ ٩٨٥ ٩٨٦ ٩٨٧ ٩٨٨ ٩٨٩ ٩٩٠ ٩٩١ ٩٩٢ ٩٩٣ ٩٩٤ ٩٩٥ ٩٩٦ ٩٩٧ ٩٩٨ ٩٩٩ ١٠٠٠

﴿ الحمد لله رب العالمين ﴾ الذي خلق السماوات والأرض وجعل الظلمات والنور ثم الذين كفروا بربهم يعدلون هو الذي خلقكم من طين ثم قضى أجلا وأجل مسمى عنده ثم أنتم تمترون وهو الله في السماوات وفي الأرض يعلم سركم وجهركم ويعلم ما تكسبون وما تأتيهم من آية من آيات ربهم إلا كانوا عنها معرضين فقد كذبوا بالحق لما جاءهم فسوف يأتيهم أنباء ما كانوا به يستهزئون ألم يروا كم أهلكنا من قبلهم من قرن مكناهم في الأرض ما لم نمكن لكم وأرسلنا السماء عليهم مدرارا وجعلنا الأنهار تجري من تحتهم فأهلكناهم بذنوبهم وأنشأنا من بعدهم قرنا آخرين ولو نزلنا عليك كتابا في قرطاس فلمسوه بأيديهم لقال الذين كفروا إن هذا إلا سحر مبين وقالوا لولا أنزل عليه ملك ولو أنزلنا ملكا لقضي الأمر ثم لا ينظرون ولو جعلناه ملكا لجعلناه رجلا وللبسنا عليهم ما يلبسون ولقد استهزئ برسل من قبلك فحاق بالذين سخروا منهم ما كانوا به يستهزئون قل سيروا في الأرض ثم انظروا كيف كان عاقبة المكذبين قل لمن ما في السماوات والأرض قل لله كتب على نفسه الرحمة ليجمعنكم إلى يوم القيامة لا ريب فيه الذين خسروا أنفسهم فهم لا يؤمنون وله ما سكن في الليل والنهار وهو السميع العليم قل أغير الله أتخذ وليا فاطر السماوات والأرض وهو يطعم ولا يطعم قل إني أمرت أن أكون أول من أسلم ولا تكونن من المشركين قل إني أخاف إن عصيت ربي عذاب يوم عظيم من يصرف عنه يومئذ فقد رحمه وذلك الفوز المبين وإن يمسسك الله بضر فلا كاشف له إلا هو وإن يمسسك بخير فهو على كل شيء قدير وهو القاهر فوق عباده وهو الحكيم الخبير قل أي شيء أكبر شهادة قل الله شهيد بيني وبينكم وأوحي إلي هذا القرآن لأنذركم به ومن بلغ أئنكم لتشهدون أن مع الله آلهة أخرى قل لا أشهد قل إنما هو إله واحد وإنني بريء مما تشركون الذين آتيناهم الكتاب يعرفونه كما يعرفون أبناءهم الذين خسروا أنفسهم فهم لا يؤمنون ومن أظلم ممن افترى على الله كذبا أو كذب بآياته إنه لا يفلح الظالمون ويوم نحشرهم جميعا ثم نقول للذين أشركوا أين شركاؤكم الذين كنتم تزعمون ثم لم تكن فتنتهم إلا أن قالوا والله ربنا ما كنا مشركين انظر كيف كذبوا على أنفسهم وضل عنهم ما كانوا يفترون ومنهم من يستمع إليك وجعلنا على قلوبهم أكنة أن يفقهوه وفي آذانهم وقرا وإن يروا كل آية لا يؤمنوا بها حتى إذا جاءوك يجادلونك يقول الذين كفروا إن هذا إلا أساطير الأولين وهم ينهون عنه وينأون عنه وإن يهلكون إلا أنفسهم وما يشعرون ولو ترى إذ وقفوا على النار فقالوا يا ليتنا نرد ولا نكذب بآيات ربنا ونكون من المؤمنين بل بدا لهم ما كانوا يخفون من قبل ولو ردوا لعادوا لما نهوا عنه وإنهم لكاذبون وقالوا إن هي إلا حياتنا الدنيا وما نحن بمبعوثين ولو ترى إذ وقفوا على ربهم قال أليس هذا بالحق قالوا بلى وربنا قال فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون قد خسر الذين كذبوا بلقاء الله حتى إذا جاءتهم الساعة بغتة قالوا يا حسرتنا على ما فرطنا فيها وهم يحملون أوزارهم على ظهورهم ألا ساء ما يزرون وما الحياة الدنيا إلا لعب ولهو وللدار الآخرة خير للذين يتقون أفلا تعقلون قد نعلم إنه ليحزنك الذي يقولون فإنهم لا يكذبونك ولكن الظالمين بآيات الله يجحدون ولقد كذبت رسل من قبلك فصبروا على ما كذبوا وأوذوا حتى أتاهم نصرنا ولا مبدل لكلمات الله ولقد جاءك من نبإ المرسلين وإن كان كبر عليك إعراضهم فإن استطعت أن تبتغي نفقا في الأرض أو سلما في السماء فتأتيهم بآية ولو شاء الله لجمعهم على الهدى فلا تكونن من الجاهلين إنما يستجيب الذين يسمعون والموتى يبعثهم الله ثم إليه يرجعون وقالوا لولا نزل عليه آية قل إن الله قادر على أن ينزل آية ولكن أكثرهم لا يعلمون وما من دابة في الأرض ولا طائر يطير بجناحيه إلا أمم أمثالكم ما فرطنا في الكتاب من شيء ثم إلى ربهم يحشرون والذين كذبوا بآياتنا صم وبكم في الظلمات من يشأ الله يضلله ومن يشأ يجعله على صراط مستقيم قل أرأيتكم إن أتاكم عذاب الله أو أتتكم الساعة أغير الله تدعون إن كنتم صادقين بل إياه تدعون فيكشف ما تدعون إليه إن شاء وتنسون ما تشركون ولقد أرسلنا إلى أمم من قبلك فأخذناهم بالبأساء والضراء لعلهم يتضرعون فلولا إذ جاءهم بأسنا تضرعوا ولكن قست قلوبهم وزين لهم الشيطان ما كانوا يعملون فلما نسوا ما ذكروا به فتحنا عليهم أبواب كل شيء حتى إذا فرحوا بما أوتوا أخذناهم بغتة فإذا هم مبلسون فقطع دابر القوم الذين ظلموا والحمد لله رب العالمين قل أرأيتم إن أخذ الله سمعكم وأبصاركم وختم على قلوبكم من إله غير الله يأتيكم انظر كيف نصرف الآيات ثم هم يصدفون قل أرأيتكم إن أتاكم عذاب الله بغتة أو جهرة هل يهلك إلا القوم الظالمون وما نرسل المرسلين إلا مبشرين ومنذرين فمن آمن وأصلح فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون والذين كذبوا بآياتنا يمسهم العذاب بما كانوا يفسقون قل لا أقول لكم عندي خزائن الله ولا أعلم الغيب ولا أقول لكم إني ملك إن أتبع إلا ما يوحى إلي قل هل يستوي الأعمى والبصير أفلا تتفكرون وأنذر به الذين يخافون أن يحشروا إلى ربهم ليس لهم من دونه ولي ولا شفيع لعلهم يتقون ولا تطرد الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون وجهه ما عليك من حسابهم من شيء وما من حسابك عليهم من شيء فتطردهم فتكون من الظالمين وكذلك فتنا بعضهم ببعض ليقولوا أهؤلاء من الله عليهم من بيننا أليس الله بأعلم بالشاكرين وإذا جاءك الذين يؤمنون بآياتنا فقل سلام عليكم كتب ربكم على نفسه الرحمة أنه من عمل منكم سوءا بجهالة ثم تاب من بعده وأصلح فأنه غفور رحيم وكذلك نفصل الآيات ولتستبين سبيل المجرمين قل إني نهيت أن أعبد الذين تدعون من دون الله قل لا أتبع أهواءكم قد ضللت إذا وما أنا من المهتدين قل إني على بينة من ربي وكذبتم به ما عندي ما تستعجلون به إن الحكم إلا لله يقص الحق وهو خير الفاصلين قل لو أن عندي ما تستعجلون به لقضي الأمر بيني وبينكم والله أعلم بالظالمين وعنده مفاتح الغيب لا يعلمها إلا هو ويعلم ما في البر والبحر وما تسقط من ورقة إلا يعلمها ولا حبة في ظلمات الأرض ولا رطب ولا يابس إلا في كتاب مبين وهو الذي يتوفاكم بالليل ويعلم ما جرحتم بالنهار ثم يبعثكم فيه ليقضى أجل مسمى ثم إليه مرجعكم ثم ينبئكم بما كنتم تعملون وهو القاهر فوق عباده ويرسل عليكم حفظة حتى إذا جاء أحدكم الموت توفته رسلنا وهم لا يفرطون ثم ردوا إلى الله مولاهم الحق ألا له الحكم وهو أسرع الحاسبين قل من ينجيكم من ظلمات البر والبحر تدعونه تضرعا وخفية لئن أنجانا من هذه لنكونن من الشاكرين قل الله ينجيكم منها ومن كل كرب ثم أنتم تشركون قل هو القادر على أن يبعث عليكم عذابا من فوقكم أو من تحت أرجلكم أو يلبسكم شيعا ويذيق بعضكم بأس بعض انظر كيف نصرف الآيات لعلهم يفقهون وكذب به قومك وهو الحق قل لست عليكم بوكيل لكل نبإ مستقر وسوف تعلمون وإذا رأيت الذين يخوضون في آياتنا فأعرض عنهم حتى يخوضوا في حديث غيره وإما ينسينك الشيطان فلا تقعد بعد الذكرى مع القوم الظالمين وما على الذين يتقون من حسابهم من شيء ولكن ذكرى لعلهم يتقون وذر الذين اتخذوا دينهم لعبا ولهوا وغرتهم الحياة الدنيا وذكر به أن تبسل نفس بما كسبت ليس لها من دون الله ولي ولا شفيع وإن تعدل كل عدل لا يؤخذ منها أولئك الذين أبسلوا بما كسبوا لهم شراب من حميم وعذاب أليم بما كانوا يكفرون قل أندعو من دون الله ما لا ينفعنا ولا يضرنا ونرد على أعقابنا بعد إذ هدانا الله كالذي استهوته الشياطين في الأرض حيران له أصحاب يدعونه إلى الهدى ائتنا قل إن هدى الله هو الهدى وأمرنا لنسلم لرب العالمين وأن أقيموا الصلاة واتقوه وهو الذي إليه تحشرون وهو الذي خلق السماوات والأرض بالحق ويوم يقول كن فيكون قوله الحق وله الملك يوم ينفخ في الصور عالم الغيب والشهادة وهو الحكيم الخبير وإذ قال إبراهيم لأبيه آزر أتتخذ أصناما آلهة إني أراك وقومك في ضلال مبين وكذلك نري إبراهيم ملكوت السماوات والأرض وليكون من الموقنين فلما جن عليه الليل رأى كوكبا قال هذا ربي فلما أفل قال لا أحب الآفلين فلما رأى القمر بازغا قال هذا ربي فلما أفل قال لئن لم يهدني ربي لأكونن من القوم الضالين فلما رأى الشمس بازغة قال هذا ربي هذا أكبر فلما أفلت قال يا قوم إني بريء مما تشركون إني وجهت وجهي للذي فطر السماوات والأرض حنيفا وما أنا من المشركين وحاجه قومه قال أتحاجوني في الله وقد هدان ولا أخاف ما تشركون به إلا أن يشاء ربي شيئا وسع ربي كل شيء علما أفلا تتذكرون وكيف أخاف ما أشركتم ولا تخافون أنكم أشركتم بالله ما لم ينزل به عليكم سلطانا فأي الفريقين أحق بالأمن إن كنتم تعلمون الذين آمنوا ولم يلبسوا إيمانهم بظلم أولئك لهم الأمن وهم مهتدون وتلك حجتنا آتيناها إبراهيم على قومه نرفع درجات من نشاء إن ربك حكيم عليم ووهبنا له إسحاق ويعقوب كلا هدينا ونوحا هدينا من قبل ومن ذريته داود وسليمان وأيوب ويوسف وموسى وهارون وكذلك نجزي المحسنين وزكريا ويحيى وعيسى وإلياس كل من الصالحين وإسماعيل واليسع ويونس ولوطا وكلا فضلنا على العالمين ومن آبائهم وذرياتهم وإخوانهم واجتبيناهم وهديناهم إلى صراط مستقيم ذلك هدى الله يهدي به من يشاء من عباده ولو أشركوا لحبط عنهم ما كانوا يعملون أولئك الذين آتيناهم الكتاب والحكم والنبوة فإن يكفر بها هؤلاء فقد وكلنا بها قوما ليسوا بها بكافرين أولئك الذين هدى الله فبهداهم اقتده قل لا أسألكم عليه أجرا إن هو إلا ذكرى للعالمين وما قدروا الله حق قدره إذ قالوا ما أنزل الله على بشر من شيء قل من أنزل الكتاب الذي جاء به موسى نورا وهدى للناس تجعلونه قراطيس تبدونها وتخفون كثيرا وعلمتم ما لم تعلموا أنتم ولا آباؤكم قل الله ثم ذرهم في خوضهم يلعبون وهذا كتاب أنزلناه مبارك مصدق الذي بين يديه ولتنذر أم القرى ومن حولها والذين يؤمنون بالآخرة يؤمنون به وهم على صلاتهم يحافظون ومن أظلم ممن افترى على الله كذبا أو قال أوحي إلي ولم يوح إليه شيء ومن قال سأنزل مثل ما أنزل الله ولو ترى إذ الظالمون في غمرات الموت والملائكة باسطوا أيديهم أخرجوا أنفسكم اليوم تجزون عذاب الهون بما كنتم تقولون على الله غير الحق وكنتم عن آياته تستكبرون ولقد جئتمونا فرادى كما خلقناكم أول مرة وتركتم ما خولناكم وراء ظهوركم وما نرى معكم شفعاءكم الذين زعمتم أنهم فيكم شركاء لقد تقطع بينكم وضل عنكم ما كنتم تزعمون إن الله فالق الحب والنوى يخرج الحي من الميت ومخرج الميت من الحي ذلكم الله فأنى تؤفكون فالق الإصباح وجاعل الليل سكنا والشمس والقمر حسبانا ذلك تقدير العزيز العليم وهو الذي جعل لكم النجوم لتهتدوا بها في ظلمات البر والبحر قد فصلنا الآيات لقوم يعلمون وهو الذي أنشأكم من نفس واحدة فمستقر ومستودع قد فصلنا الآيات لقوم يفقهون وهو الذي أنزل من السماء ماء فأخرجنا به نبات كل شيء فأخرجنا منه خضرا نخرج منه حبا متراكبا ومن النخل من طلعها قنوان دانية وجنات من أعناب والزيتون والرمان مشتبها وغير متشابه انظروا إلى ثمره إذا أثمر وينعه إن في ذلكم لآيات لقوم يؤمنون وجعلوا لله شركاء الجن وخلقهم وخرقوا له بنين وبنات بغير علم سبحانه وتعالى عما يصفون بديع السماوات والأرض أنى يكون له ولد ولم تكن له صاحبة وخلق كل شيء وهو بكل شيء عليم ذلكم الله ربكم لا إله إلا هو خالق كل شيء فاعبدوه وهو على كل شيء وكيل لا تدركه الأبصار وهو يدرك الأبصار وهو اللطيف الخبير قد جاءكم بصائر من ربكم فمن أبصر فلنفسه ومن عمي فعليها وما أنا عليكم بحفيظ وكذلك نصرف الآيات وليقولوا درست ولنبينه لقوم يعلمون اتبع ما أوحي إليك من ربك لا إله إلا هو وأعرض عن المشركين ولو شاء الله ما أشركوا وما جعلناك عليهم حفيظا وما أنت عليهم بوكيل ولا تسبوا الذين يدعون من دون الله فيسبوا الله عدوا بغير علم كذلك زينا لكل أمة عملهم ثم إلى ربهم مرجعهم فينبئهم بما كانوا يعملون وأقسموا بالله جهد أيمانهم لئن جاءتهم آية ليؤمنن بها قل إنما الآيات عند الله وما يشعركم أنها إذا جاءت لا يؤمنون ونقلب أفئدتهم وأبصارهم كما لم يؤمنوا به أول مرة ونذرهم في طغيانهم يعمهون ولو أننا نزلنا إليهم الملائكة وكلمهم الموتى وحشرنا عليهم كل شيء قبلا ما كانوا ليؤمنوا إلا أن يشاء الله ولكن أكثرهم يجهلون وكذلك جعلنا لكل نبي عدوا شياطين الإنس والجن يوحي بعضهم إلى بعض زخرف القول غرورا ولو شاء ربك ما فعلوه فذرهم وما يفترون ولتصغى إليه أفئدة الذين لا يؤمنون بالآخرة وليرضوه وليقترفوا ما هم مقترفون أفغير الله أبتغي حكما وهو الذي أنزل إليكم الكتاب مفصلا والذين آتيناهم الكتاب يعلمون أنه منزل من ربك بالحق فلا تكونن من الممترين وتمت كلمة ربك صدقا وعدلا لا مبدل لكلماته وهو السميع العليم وإن تطع أكثر من في الأرض يضلوك عن سبيل الله إن يتبعون إلا الظن وإن هم إلا يخرصون إن ربك هو أعلم من يضل عن سبيله وهو أعلم بالمهتدين فكلوا مما ذكر اسم الله عليه إن كنتم بآياته مؤمنين وما لكم ألا تأكلوا مما ذكر اسم الله عليه وقد فصل لكم ما حرم عليكم إلا ما اضطررتم إليه وإن كثيرا ليضلون بأهوائهم بغير علم إن ربك هو أعلم بالمعتدين وذروا ظاهر الإثم وباطنه إن الذين يكسبون الإثم سيجزون بما كانوا يقترفون ولا تأكلوا مما لم يذكر اسم الله عليه وإنه لفسق وإن الشياطين ليوحون إلى أوليائهم ليجادلوكم وإن أطعتموهم إنكم لمشركون أومن كان ميتا فأحييناه وجعلنا له نورا يمشي به في الناس كمن مثله في الظلمات ليس بخارج منها كذلك زين للكافرين ما كانوا يعملون وكذلك جعلنا في كل قرية أكابر مجرميها ليمكروا فيها وما يمكرون إلا بأنفسهم وما يشعرون وإذا جاءتهم آية قالوا لن نؤمن حتى نؤتى مثل ما أوتي رسل الله الله أعلم حيث يجعل رسالته سيصيب الذين أجرموا صغار عند الله وعذاب شديد بما كانوا يمكرون فمن يرد الله أن يهديه يشرح صدره للإسلام ومن يرد أن يضله يجعل صدره ضيقا حرجا كأنما يصعد في السماء كذلك يجعل الله الرجس على الذين لا يؤمنون وهذا صراط ربك مستقيما قد فصلنا الآيات لقوم يذكرون لهم دار السلام عند ربهم وهو وليهم بما كانوا يعملون ويوم نحشرهم جميعا يا معشر الجن قد استكثرتم من الإنس وقال أولياؤهم من الإنس ربنا استمتع بعضنا ببعض وبلغنا أجلنا الذي أجلت لنا قال النار مثواكم خالدين فيها إلا ما شاء الله إن ربك حكيم عليم وكذلك نولي بعض الظالمين بعضا بما كانوا يكسبون يا معشر الجن والإنس ألم يأتكم رسل منكم يقصون عليكم آياتي وينذرونكم لقاء يومكم هذا قالوا شهدنا على أنفسنا وغرتهم الحياة الدنيا وشهدوا على أنفسهم أنهم كانوا كافرين ذلك أن لم يكن ربك مهلك القرى بظلم وأهلها غافلون ولكل درجات مما عملوا وما ربك بغافل عما يعملون وربك الغني ذو الرحمة إن يشأ يذهبكم ويستخلف من بعدكم ما يشاء كما أنشأكم من ذرية قوم آخرين إن ما توعدون لآت وما أنتم بمعجزين قل يا قوم اعملوا على مكانتكم إني عامل فسوف تعلمون من تكون له عاقبة الدار إنه لا يفلح الظالمون وجعلوا لله مما ذرأ من الحرث والأنعام نصيبا فقالوا هذا لله بزعمهم وهذا لشركائنا فما كان لشركائهم فلا يصل إلى الله وما كان لله فهو يصل إلى شركائهم ساء ما يحكمون وكذلك زين لكثير من المشركين قتل أولادهم شركاؤهم ليردوهم وليلبسوا عليهم دينهم ولو شاء الله ما فعلوه فذرهم وما يفترون وقالوا هذه أنعام وحرث حجر لا يطعمها إلا من نشاء بزعمهم وأنعام حرمت ظهورها وأنعام لا يذكرون اسم الله عليها افتراء عليه سيجزيهم بما كانوا يفترون وقالوا ما في بطون هذه الأنعام خالصة لذكورنا ومحرم على أزواجنا وإن يكن ميتة فهم فيه شركاء سيجزيهم وصفهم إنه حكيم عليم قد خسر الذين قتلوا أولادهم سفها بغير علم وحرموا ما رزقهم الله افتراء على الله قد ضلوا وما كانوا مهتدين وهو الذي أنشأ جنات معروشات وغير معروشات والنخل والزرع مختلفا أكله والزيتون والرمان متشابها وغير متشابه كلوا من ثمره إذا أثمر وآتوا حقه يوم حصاده ولا تسرفوا إنه لا يحب المسرفين ومن الأنعام حمولة وفرشا كلوا مما رزقكم الله ولا تتبعوا خطوات الشيطان إنه لكم عدو مبين ثمانية أزواج من الضأن اثنين ومن المعز اثنين قل آلذكرين حرم أم الأنثيين أمما اشتملت عليه أرحام الأنثيين نبئوني بعلم إن كنتم صادقين ومن الإبل اثنين ومن البقر اثنين قل آلذكرين حرم أم الأنثيين أمما اشتملت عليه أرحام الأنثيين أم كنتم شهداء إذ وصاكم الله بهذا فمن أظلم ممن افترى على الله كذبا ليضل الناس بغير علم إن الله لا يهدي القوم الظالمين قل لا أجد في ما أوحي إلي محرما على طاعم يطعمه إلا أن يكون ميتة أو دما مسفوحا أو لحم خنزير فإنه رجس أو فسقا أهل لغير الله به فمن اضطر غير باغ ولا عاد فإن ربك غفور رحيم وعلى الذين هادوا حرمنا كل ذي ظفر ومن البقر والغنم حرمنا عليهم شحومهما إلا ما حملت ظهورهما أو الحوايا أو ما اختلط بعظم ذلك جزيناهم ببغيهم وإنا لصادقون فإن كذبوك فقل ربكم ذو رحمة واسعة ولا يرد بأسه عن القوم المجرمين سيقول الذين أشركوا لو شاء الله ما أشركنا ولا آباؤنا ولا حرمنا من شيء كذلك كذب الذين من قبلهم حتى ذاقوا بأسنا قل هل عندكم من علم فتخرجوه لنا إن تتبعون إلا الظن وإن أنتم إلا تخرصون قل فلله الحجة البالغة فلو شاء لهداكم أجمعين قل هلم شهداءكم الذين يشهدون أن الله حرم هذا فإن شهدوا فلا تشهد معهم ولا تتبع أهواء الذين كذبوا بآياتنا والذين لا يؤمنون بالآخرة وهم بربهم يعدلون قل تعالوا أتل ما حرم ربكم عليكم ألا تشركوا به شيئا وبالوالدين إحسانا ولا تقتلوا أولادكم من إملاق نحن نرزقكم وإياهم ولا تقربوا الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا تقتلوا النفس التي حرم الله إلا بالحق ذلكم وصاكم به لعلكم تعقلون ولا تقربوا مال اليتيم إلا بالتي هي أحسن حتى يبلغ أشده وأوفوا الكيل والميزان بالقسط لا نكلف نفسا إلا وسعها وإذا قلتم فاعدلوا ولو كان ذا قربى وبعهد الله أوفوا ذلكم وصاكم به لعلكم تذكرون وأن هذا صراطي مستقيما فاتبعوه ولا تتبعوا السبل فتفرق بكم عن سبيله ذلكم وصاكم به لعلكم تتقون ثم آتينا موسى الكتاب تماما على الذي أحسن وتفصيلا لكل شيء وهدى ورحمة لعلهم بلقاء ربهم يؤمنون وهذا كتاب أنزلناه مبارك فاتبعوه واتقوا لعلكم ترحمون أن تقولوا إنما أنزل الكتاب على طائفتين من قبلنا وإن كنا عن دراستهم لغافلين أو تقولوا لو أنا أنزل علينا الكتاب لكنا أهدى منهم فقد جاءكم بينة من ربكم وهدى ورحمة فمن أظلم ممن كذب بآيات الله وصدف عنها سنجزي الذين يصدفون عن آياتنا سوء العذاب بما كانوا يصدفون هل ينظرون إلا أن تأتيهم الملائكة أو يأتي ربك أو يأتي بعض آيات ربك يوم يأتي بعض آيات ربك لا ينفع نفسا إيمانها لم تكن آمنت من قبل أو كسبت في إيمانها خيرا قل انتظروا إنا منتظرون إن الذين فرقوا دينهم وكانوا شيعا لست منهم في شيء إنما أمرهم إلى الله ثم ينبئهم بما كانوا يفعلون من جاء بالحسنة فله عشر أمثالها ومن جاء بالسيئة فلا يجزى إلا مثلها وهم لا يظلمون قل إنني هداني ربي إلى صراط مستقيم دينا قيما ملة إبراهيم حنيفا وما كان من المشركين قل إن صلاتي ونسكي ومحياي ومماتي لله رب العالمين لا شريك له وبذلك أمرت وأنا أول المسلمين قل أغير الله أبغي ربا وهو رب كل شيء ولا تكسب كل نفس إلا عليها ولا تزر وازرة وزر أخرى ثم إلى ربكم مرجعكم فينبئكم بما كنتم فيه تختلفون وهو الذي جعلكم خلائف الأرض ورفع بعضكم فوق بعض درجات ليبلوكم في ما آتاكم إن ربك سريع العقاب وإنه لغفور رحيم

الم المص الر المر كهيعص طه طسم طس يس حم عسق ق ن

صدق الله العظيم

۱ ﴿ ۴ ﴾ ۱ ۴ ۱ ۴ ۱ ۴

UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY

Los Angeles

This book is DUE on the last date stamped below.

DISCHARGE-URL

UL JAN 3 1979

NOV 16 1978

UL JAN 20 1994

OCT 06 2008

Form L9–Series 4939

PK6197. D616 1

3 1158 00406 5792